

SPLOŠNI POGOJI
O IZVAJANJU OKVIRA DENARNE POLITIKE

April 2018

VSEBINA

DEL 1 – SPLOŠNE DOLOČBE IN OPREDELITEV POJMOV	1
DEL 2 – ORODJA, OPERACIJE, INSTRUMENTI IN POSTOPKI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA.....	13
<i>NASLOV I – OPERACIJE ODPRTEGA TRGA</i>	<i>14</i>
POGLAVJE 1 – PREGLED OPERACIJ ODPRTEGA TRGA	14
POGLAVJE 2 – KATEGORIJE OPERACIJ ODPRTEGA TRGA.....	15
POGLAVJE 3 – INSTRUMENTI ZA OPERACIJE ODPRTEGA TRGA	18
<i>NASLOV II – ODPRTE PONUDBE.....</i>	<i>24</i>
POGLAVJE 1 – MEJNO POSOJILO IN POSOJILO ČEZ DAN	24
POGLAVJE 2 – MEJNI DEPOZIT	26
<i>NASLOV III – POSTOPKI ZA OPERACIJE DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA</i>	<i>27</i>
POGLAVJE 1 – AVKCIJSKI IN DVOSTRANSKI POSTOPKI ZA OPERACIJE ODPRTEGA TRGA EUROSISTEMA	27
ODDELEK 1 – AVKCIJSKI POSTOPKI.....	27
ODDELEK 2 – OPERATIVNI KORAKI PRI AVKCIJSKIH POSTOPKIH	31
<i>PODODDELEK 1 – NAJAVA AVKCIJSKIH POSTOPKOV.....</i>	<i>31</i>
<i>PODODDELEK 2 – PRIPRAVA IN PREDLOŽITEV PROTIPONUDB S STRANI NASPROTNIH STRANK</i>	<i>32</i>
<i>PODODDELEK 3 – DODELITEV NA AVKCIJI</i>	<i>34</i>
<i>PODODDELEK 4 – OBJAVA REZULTATOV AVKCIJE.....</i>	<i>38</i>
ODDELEK 3 – DVOSTRANSKI POSTOPKI ZA OPERACIJE ODPRTEGA TRGA EUROSISTEMA	38
POGLAVJE 2 – POSTOPKI PORAVNAVE OPERACIJ DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA	40
POGLAVJE 3 – MOŽNOST ZNIŽANJA ZNESKA ČRPANJA ALI PREKINITVE OPERACIJ DOLGOROČNEJŠJEGA REFINANCIRANJA.....	42
DEL 3 – PRIMERNE NASPROTNE STRANKE	43
DEL 4 – PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE	47
<i>NASLOV I – SPLOŠNA NAČELA.....</i>	<i>47</i>
<i>NASLOV II – KRITERIJI PRIMERNOSTI IN ZAHTEVE GLEDE KREDITNE KVALITETE ZA TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE</i>	<i>49</i>
POGLAVJE 1 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE	49
ODDELEK 1 – SPLOŠNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE	49
ODDELEK 2 – POSEBNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA NEKATERE VRSTE TRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA.....	54
<i>PODODDELEK 1 – POSEBNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA LISTINJENE VREDNOSTNE PAPIRJE</i>	<i>54</i>
<i>PODODDELEK 2 – POSEBNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA KRITE OBVEZNICE, KI SO ZAVAROVANE Z LISTINJENIMI VREDNOSTNIMI PAPIRJI</i>	<i>58</i>
<i>PODODDELEK 3 – POSEBNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA DOLŽNIŠKE CERTIFIKATE, KI JIH IZDA EUROSISTEM.....</i>	<i>59</i>
<i>PODODDELEK 4 – POSEBNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA NEKATERE NEZAVAROVANE DOLŽNIŠKE INSTRUMENTE</i>	<i>59</i>
POGLAVJE 2 – ZAHTEVE EUROSISTEMA GLEDE KREDITNE KVALITETE TRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA	60

NASLOV III – KRITERIJI PRIMERNOSTI IN ZAHTEVE GLEDE KREDITNE KVALITETE NETRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA	65
POGLAVJE 1 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE.....	65
ODDELEK 1 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA BANČNA POSOJILA.....	65
ODDELEK 2 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA VEZANE DEPOZITE.....	72
ODDELEK 3 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA HIPOTEKARNE DOLŽNIŠKE INSTRUMENTE	72
ODDELEK 4 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA DECC	73
POGLAVJE 2 – ZAHTEVE EUROSISTEMA GLEDE KREDITNE KVALITETE NETRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA	78
ODDELEK 1 – ZAHTEVE EUROSISTEMA GLEDE KREDITNE KVALITETE BANČNIH POSOJIL	78
ODDELEK 2 – ZAHTEVE EUROSISTEMA GLEDE KREDITNE KVALITETE HIPOTEKARNIH DOLŽNIŠKIH INSTRUMENTOV.....	80
ODDELEK 3 – ZAHTEVE GLEDE KREDITNE KVALITETE EUROSISTEMA ZA DECC.....	80
NASLOV IV – JAMSTVA ZA TRŽNO IN NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE	81
NASLOV V – BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA ZA PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE.....	83
NASLOV VI – OKVIR ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ IN VREDNOTENJE ZA TRŽNO IN NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE.....	89
POGLAVJE 1 – UKREPI ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ PRI TRŽNEM FINANČNEM PREMOŽENJU	91
POGLAVJE 2 – UKREPI ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ PRI NETRŽNEM FINANČNEM PREMOŽENJU	93
POGLAVJE 3 – PRAVILA VREDNOTENJA TRŽNEGA IN NETRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA.....	94
NASLOV VII – SPREJETJE ZAVAROVANJA V VALUTAH, KI NISO EURO, OB NEPREDVIDLJIVIH DOGODKIH.....	96
NASLOV VIII – PRAVILA ZA UPORABO PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA.....	97
NASLOV IX – ČEZMEJNA UPORABA PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA.....	102
NASLOV X – SKLAD FINANČNEGA PREMOŽENJA PRI BANKI SLOVENIJE.....	104
NASLOV XI – DODATNO ZAČASNO PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE ZA ZAVAROVANJE TERJATEV EUROSISTEMA.....	107
POGLAVJE 1 – DODATNI LISTINJENI VREDNOSTNI PAPIRJI	107
POGLAVJE 2 – DODATNA BANČNA POSOJILA.....	110
POGLAVJE 3 – DOLOČENI KRATKOROČNI DOLŽNIŠKI INSTRUMENTI	112
POGLAVJE 4 – DOLOČENO FINANČNO PREMOŽENJE, DENOMINIRANO V BRITANSKIH FUNTIH, AMERIŠKIH DOLARJIH ALI JAPONSKIH JENIH	113
POGLAVJE 5 – ZAČASNI ODLOG GLEDE BONITETNEGA PRAGA ZA NEKATERE TRŽNE INSTRUMENTE.....	114
DEL 5 – SANKCIJE V PRIMERU NEIZPOLNJEVANJA OBVEZNOSTI NASPROTNE STRANKE.....	115
DEL 6 – DISKRECIJSKI UKREPI.....	118
DEL 7 – OBVEZNE REZERVE.....	122
DEL 8 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI V ZVEZI Z OPERACIJAMI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA.....	124

POGLAVJE 1 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI, KI SE UPORABLJAJO V ZVEZI Z OPERACIJAMI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA.....	124
POGLAVJE 2 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI, KI SE UPORABLJAJO PRI POGODBAH O ZAČASNI PRODAJI IN ZAVAROVANEM POSOJILU	132
POGLAVJE 3 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI POGODB O ZAČASNI PRODAJI	133
POGLAVJE 4 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI VALUTNIH ZAMENJAV ZA NAMENE DENARNE POLITIKE.....	134
DEL 9 – KONČNE DOLOČBE	136
PRILOGA I – NAJAVA AVKCIJ	137
PRILOGA II – DODELITEV NA AVKCIJAH IN AVKCIJSKI POSTOPKI.....	138
PRILOGA III – OBJAVA REZULTATOV AVKCIJE.....	141
PRILOGA IV – KRITERIJI ZA IZBOR NASPROTNIH STRANK ZA SODELOVANJE PRI POSEGIH NA DEVIZNEM TRGU.....	142
PRILOGA V – ČEZMEJNA UPORABA PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA	143
PRILOGA Va - KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA UPORABO SISTEMOV PORAVNAVE VREDNOSTNIH PAPIRJEV IN POVEZAV MED SISTEMI PORAVNAVE VREDNOSTNIH PAPIRJEV PRI KREDITNIH POSLIH EUROSISTEMA.....	147
PRILOGA VI – IZRAČUN SANKCIJ, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 5 IN DENARNIH KAZNI, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 8	152
PRILOGA VII – ZAHTEVE ZA POROČANJE PODATKOV O LISTINJENIH VREDNOSTNIH PAPIRJIH NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA IN POSTOPEK ZA EUROSISTEMOVO IMENOVANJE REPOZITORIJEV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA	155
PRILOGA VIII – POSTOPEK SPREMLJANJA ZANESLJIVOSTI ZNOTRAJ BONITETNEGA OKVIRA EUROSISTEMA	164
PRILOGA VIIIa – MINIMALNE ZAHTEVE GLEDE POKRITOSTI ZA ZUNANJE BONITETNE INSTITUCIJE V BONITETNEM OKVIRU EUROSISTEMA.....	165
PRILOGA VIIIb – MINIMALNE ZAHTEVE BONITETNEGA OKVIRA EUROSISTEMA ZA POROČILA O NOVI IZDAJI IN NADZORNA POROČILA O PROGRAMIH KRITIH OBVEZNIC.....	167
PRILOGA IX – STOPNJE ODBITKOV PRI VREDNOTENJU	169
PRILOGA X – OBLIKE VREDNOSTNIH PAPIRJEV.....	173

DEL 1 – SPLOŠNE DOLOČBE IN OPREDELITEV POJMOV

1. člen

Splošne določbe

1. Banka Slovenije s temi splošnimi pogoji določa pravila za izvajanje denarne politike v povezavi s:
 - (a) Smernico Evropske centralne banke z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (Smernica o splošni dokumentaciji) (ECB/2014/60) in njenimi spremembami;
 - (b) Smernico Evropske centralne banke z dne 9. julija 2014 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ter o spremembi Smernice ECB/2007/9 (prenovitev) (ECB/2014/31) in njenimi spremembami; in
 - (c) Smernico Evropske centralne banke z dne 18. novembra 2015 o odbitkih pri vrednotenju, ki se uporabljajo pri izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2015/35) in njenimi spremembami.
2. Eurosistem si pridržuje pravico, da zahteva in pridobi katere koli pomembne informacije od nasprotnih strank, ki so potrebne za opravljanje njegovih nalog in doseganje njegovih ciljev v zvezi z operacijami denarne politike. Ta pravica ne posega v nobene druge obstoječe konkretne pravice Eurosistema, da zahteva informacije, ki se nanašajo na operacije denarne politike.

2. člen

Opredelitev pojmov

V teh splošnih pogojih se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) »agencija« (*agency*) pomeni subjekte, ki jih je Eurosistem razvrstil kot agencije. Seznam subjektov, razvrščenih kot agencije, je objavljen na spletni strani ECB (www.ecb.europa.eu);
- (2) »avkcija z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa)« (*single rate auction, Dutch auction*) pomeni avkcijo, pri kateri je obrestna mera, cena ali swap točke vseh sprejetih protiponudb enaka mejni obrestni meri, ceni ali swap točkam;
- (3) »avkcija z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa)« (*multiple rate auction, American auction*) pomeni avkcijo, pri kateri je obrestna mera, cena ali swap točke vsake posamezne sprejete protiponudbe enaka obrestni meri, ceni ali swap točkam, ponujenim v tej protiponudbi;
- (4) »avkcijski postopek« (*tender procedure*) pomeni postopek, kjer Eurosistem povečuje likvidnost na trgu ali umika likvidnost s trga, pri čemer NCB sklepa transakcije s sprejemanjem protiponudb, ki jih predložijo nasprotne stranke po javni najavi;

- (5) »avkcijski postopek s fiksno mero« (*fixed-rate tender procedure*) pomeni avkcijski postopek, v katerem ECB pred začetkom avkcijskega postopka določi obrestno mero, ceno, swap točke ali razmik obrestne zamenjave, sodelujoče nasprotne stranke pa v protiponudbah navedejo denarni znesek posla, ki ga želijo skleniti po fiksni obrestni meri, ceni, swap točkah ali razmiku obrestne zamenjave;
- (6) »avkcijski postopek z variabilno mero« (*variable rate tender procedure*) pomeni avkcijski postopek, v katerem sodelujoče nasprotne stranke v medsebojni konkurenci v protiponudbah navedejo tako denarni znesek posla, ki ga želijo skleniti, kot tudi obrestno mero, swap točke ali ceno, po kateri želijo skleniti posel z Eurosistemom, in kjer se najbolj konkurenčne protiponudbe sprejemajo prednostno, dokler se ne izčrpa skupni ponujeni znesek;
- (7) »bančno posojilo« (*credit claim*) pomeni zahtevek za izplačilo denarja, ki vsebuje dolžniško obveznost dolžnika do nasprotne stranke. Bančna posojila vključujejo tudi *Schuldscheindarlehen* in nizozemske vpisane zasebne terjatve do države ali drugih primernih dolžnikov, ki imajo državno jamstvo, npr. stanovanjske zadrage;
- (8) »bonitetna ocena« (*credit rating*) ima enak pomen kakor v členu 3(1)(a) Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (9) »brezkuponski instrument« (*zero coupon*) pomeni dolžniški instrument brez periodičnih izplačil kuponskih plačil;
- (10) »cena povratnega odkupa« (*repurchase price*) pomeni ceno, po kateri je kupec dolžan enakovredno finančno premoženje prodati nazaj prodajalcu v zvezi s transakcijo na podlagi pogodbe o začasni prodaji. Cena povratnega odkupa je enaka seštevku prodajne cene in razlike v ceni, ki ustreza obrestim za posojeno likvidnost za obdobje do zapadlosti posla;
- (11) »centralna depotna družba (CDD)« (*central securities depository – CSD*) pomeni centralno depotno družbo, kakor je opredeljena v točki (1) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta²;
- (12) »čezmejna uporaba« (*cross-border use*) pomeni, da nasprotna stranka predloži svoji domači NCB kot zavarovanje:
- (a) tržno finančno premoženje, ki se hrani v drugi državi članici, katere valuta je euro;
 - (b) tržno finančno premoženje, ki je izdano v drugi državi članici in se hrani v državi članici domače NCB;
 - (c) bančna posojila, kjer posojilno pogodbo ureja pravo druge države članice, katere valuta je euro in ki ni država članica domače NCB;
 - (d) hipotekarne dolžniške instrumente v skladu z veljavnimi postopki CCBM;

¹ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah (UL L 302, 17.11.2009, str. 1)

² Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

- (e) netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili (DECC), ki so izdani in se hranijo v drugi državi članici, katere valuta je euro in ki ni država članica domače NCB;
- (13) »datum poravnave« (*settlement date*) pomeni datum, na katerega se transakcija poravnava;
- (14) »datum povratnega odkupa« (*repurchase date*) pomeni datum, na katerega je kupec dolžan enakovredno finančno premoženje prodati nazaj prodajalcu v povezavi s transakcijo na podlagi pogodbe o začasni prodaji;
- (15) »datum trgovanja (T)« (*trade date – T*) pomeni datum, na katerega se sklene posel, tj. pogodba o finančni transakciji med dvema nasprotnima strankama. Datum trgovanja lahko sovпада z datumom poravnave transakcije (poravnava na isti dan) ali pa je določeno število delovnih dni pred datumom poravnave (datum poravnave je opredeljen kot »T + odlog pri poravnavi«);
- (16) »datum zapadlosti« (*maturity date*) pomeni datum, na katerega zapade oziroma se zaključi operacija denarne politike Eurosistema ali kateri koli posel oziroma finančni instrument. V primeru pogodbe o začasni prodaji ali zamenjave je datum zapadlosti enak datumu povratnega odkupa;
- (17) »delovni dan« (*business day*) pomeni: (a) v zvezi z obveznostjo plačila, kateri koli dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev takega plačila; ali (b) v zvezi z obveznostjo dostave finančnega premoženja, kateri koli dan, ko so SPVP, prek katerih se finančno premoženje dostavi, odprti za poslovanje v kraju, kjer je treba dostaviti zadevne vrednostne papirje;
- (18) »delovni dan Banke Slovenije« pomeni kateri koli dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev plačil, razen dela prostih dnevo v skladu z Zakonom o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji. Občasno je lahko delovni dan Banke Slovenije tudi kateri zgoraj naveden dela prosti dan, kar Banka Slovenije vnaprej objavi na svoji spletni strani (www.bsi.si);
- (19) »delovni dan Eurosistema« (*Eurosystem business day*) pomeni kateri koli dan, na katerega sta ECB in najmanj ena NCB odprti za namen izvajanja operacij denarne politike Eurosistema;
- (20) »delovni dan NCB« (*NCB business day*) pomeni kateri koli dan, na katerega je NCB odprta za namen izvajanja operacij denarne politike Eurosistema, vključno z dnevi, ko so podružnice te NCB zaradi lokalnih ali regionalnih praznikov lahko zaprte;
- (21) »dokončen prenos« (*final transfer*) pomeni nepreklicen in brezpogojen prenos, ki pomeni izpolnitev obveznosti izvršitve prenosa;
- (22) »dokapitalizacija s stvarnimi vložki v obliki državnih dolžniških instrumentov« pomeni kakršno koli povečanje vpisanega kapitala kreditne institucije, pri čemer se celotni vložek ali njegov del kreditni instituciji zagotovi neposredno z dolžniškimi instrumenti države ali javnega sektorja, ki jih izda država ali subjekt javnega sektorja, ki kreditni instituciji zagotavlja svež kapital;
- (23) »dokončna transakcija« (*outright transaction*) pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga, kjer Eurosistem na trgu (promptno ali terminsko) dokončno kupuje ali prodaja primerno tržno finančno premoženje, kar ima za posledico popoln prenos lastništva s

- prodajalca na kupca, ne da bi bil pri tem predviden poznejši prenos lastništva nazaj na prodajalca;
- (24) »domača NCB« (*home NCB*) pomeni NCB države članice, katere valuta je euro in v kateri je nasprotna stranka ustanovljena;
- (25) »domača uporaba« (*domestic use*) pomeni, da nasprotna stranka, ustanovljena v državi članici, katere valuta je euro, kot zavarovanje predloži:
- (a) tržno finančno premoženje, ki je izdano in se hrani v državi članici domače NCB;
 - (b) bančna posojila, kjer posojilno pogodbo ureja pravo države članice domače NCB;
 - (c) hipotekarne dolžniške instrumente, ki jih izdajo subjekti, ustanovljeni v državi članici domače NCB;
 - (d) netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili (DECC), ki so izdani in se hranijo v državi članici domače NCB;
- (26) »druge krite obveznice« (*other covered bonds*) pomenijo strukturirane krite obveznice ali *multi cédulas*;
- (27) »država članica« (*Member State*) pomeni državo članico Unije;
- (28) »države skupine G10 zunaj EGP« (*non-EEA G10 countries*) pomenijo države, ki sodelujejo v skupini G10, ki niso države EGP, in sicer Združene države Amerike, Kanada, Japonska in Švica;
- (29) »dvostranski postopek« (*bilateral procedure*) pomeni postopek, v katerem NCB, ali v izjemnih okoliščinah ECB, izvaja operacije finega uravnavanja ali dokončne transakcije neposredno z eno ali več nasprotnimi strankami, prek borz vrednostnih papirjev ali tržnih posrednikov, brez uporabe avkcijskih postopkov;
- (30) »eAvkcije« pomeni spletno aplikacijo Banke Slovenije, ki omogoča zbiranje in predložitvev protiponudb nasprotnih strank pri operacijah odprtega trga ter obveščanje nasprotnih strank o rezultatih dodelitve s strani Banke Slovenije;
- (31) »Eurosistem« (*Eurosystem*) pomeni ECB in nacionalne centralne banke;
- (32) »Evropski gospodarski prostor (EGP)« (*European Economic Area – EEA*) pomeni vse države članice, ne glede na to, ali so formalno pristopile k EGP ali ne, ter Islandijo, Lihtenštajn in Norveško;
- (33) »fiksni kuponi« (*fixed coupons*) pomenijo dolžniške instrumente z vnaprej določenimi periodičnimi izplačili obresti;
- (34) »finančna družba« (*financial corporation*) pomeni finančno družbo, kakor je opredeljena v Prilogi A k Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta³;

3 Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (ESR 2010) (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

- (35) »hitra avkcija« (*quick tender*) pomeni avkcijski postopek, ki se običajno izvede v časovnem okviru 105 minut od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom in ki se lahko omeji na omejen krog nasprotnih strank, kakor je podrobneje določeno v delu 2;
- (36) »indeks inflacije v euroobmočju« (*euro area inflation index*) pomeni indeks, ki ga zagotovi Eurostat ali nacionalni statistični organ države članice, katere valuta je euro, npr. harmonizirani indeks cen življenjskih potrebščin (HICP);
- (37) »investicijski sklad« (*investment fund*) pomeni sklade denarnega trga ali sklade, ki niso skladi denarnega trga, kakor so opredeljeni v Prilogi A k Uredbi (EU) št. 549/2013;
- (38) »investicijsko podjetje« (*investment firm*) pomeni investicijsko podjetje v smislu točke (2) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (39) »izdaja dolžniških certifikatov ECB« (*issuance of ECB debt certificates*) pomeni instrument denarne politike, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga, kjer ECB izda dolžniške certifikate, ki pomenijo dolžniško obveznost ECB do imetnika certifikata;
- (40) »javna bonitetna ocena« (*public credit rating*) pomeni bonitetno oceno, ki: (a) jo izda ali odobri bonitetna agencija, ki je registrirana v Uniji in jo Eurosistem sprejme kot zunajo bonitetno institucijo, in (b) se javno razkrije ali se distribuira na podlagi naročniškega razmerja;
- (41) »jumbo krita obveznica« (*jumbo covered bond*) pomeni krito obveznico z obsegom izdaje vsaj 1 milijardo EUR, za katero vsaj trije vzdrževalci trga redno nudijo nakupne in prodajne kotacije;
- (42) »konec dneva« (*end-of-day*) pomeni uro v delovnem dnevu po zaprtju sistema TARGET2 za poslovanje, ko se za ta dan zaključijo plačila, poslana v obdelavo v sistem TARGET2;
- (43) »konvencija o šteju dni dejansko število dni/360 dni v letu« (*actual/360 day-count convention*) pomeni konvencijo, ki se uporablja pri operacijah denarne politike Eurosistema ter drugih poslih po teh splošnih pravilih in določa dejansko število koledarskih dni, ki se upoštevajo pri izračunu obresti, na podlagi 360 dni v letu;
- (44) »kreditna institucija« (*credit institution*) pomeni kreditno institucijo v smislu člena 2(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴ ter točke (1) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, ki je pod nadzorom pristojnega organa, ali kreditno institucijo v javni lasti v smislu člena 123(2) Pogodbe, ki je pod nadzorom, ki je po standardu primerljiv nadzoru pristojnega organa;
- (45) »kreditni posli Eurosistema« (*Eurosystem credit operations*) pomenijo: (a) povratne transakcije za povečevanje likvidnosti, tj. operacije denarne politike Eurosistema za povečevanje likvidnosti, brez valutnih zamenjav za namene denarne politike in dokončnih nakupov; ter (b) posojilo čez dan;

4 Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.06.2013, str. 338).

5 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.06.2013, str. 1).

- (46) »krita obveznica« (*covered bond*) pomeni dolžniški instrument, ki ima dvojno zavarovanje (a) neposredno ali posredno s strani kreditne institucije in (b) z dinamičnim kritnim skladom obveznice, ter pri katerem ni nobenega tranširanja tveganja;
- (47) »krita obveznica, skladna s KNPVP« (*UCITS compliant covered bond*) pomeni krito obveznico, ki je izdana v skladu z zahtevami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶;
- (48) »likvidnostna podpora« (*liquidity support*) pomeni katero koli strukturno, dejansko ali potencialno značilnost, ki je oblikovana ali se šteje kot ustrezno za kritje kakršnih koli začasnih primanjkljajev v denarnem toku, ki lahko nastanejo v času do zapadlosti listinjenega vrednostnega papirja;
- (49) »listinjeni vrednostni papirji« (*asset-backed securities*) pomenijo dolžniške instrumente, ki so zavarovani s skladom namenskega finančnega premoženja (fiksne ali revolving), ki se pretvori v denar v končnem časovnem obdobju. Poleg tega lahko obstajajo pravice ali drugo finančno premoženje, ki zagotavlja servisiranje ali pravočasno razdelitev donosov imetnikom zavarovanja. V splošnem listinjene vrednostne papirje izdajajo posebej za to vzpostavljeni nosilci s posebnim namenom, ki so pridobili sklad finančnega premoženja od originatorja ali prodajalca. V tej zvezi so donosi listinjenih vrednostnih papirjev odvisni predvsem od denarnih tokov, ki jih ustvarja finančno premoženje v osnovnem skladu, in od drugih pravic, katerih namen je zagotoviti pravočasno izplačilo, kot so likvidnostna posojila, jamstva ali drugi instrumenti, splošno znani kot instrumenti za kreditno izboljšavo;
- (50) »mednarodna centralna depotna družba« (*international central securities depository – ICSD*) pomeni CDD, ki je dejavna pri poravnavi, običajno prek več valutnih območij, vrednostnih papirjev z različnih nacionalnih trgov, s katerimi se trguje prek meja;
- (51) »mednarodna identifikacijska številka vrednostnega papirja (ISIN)« (*International Securities Identification Number – ISIN*) pomeni mednarodno identifikacijsko kodo, ki se dodeli vrednostnim papirjem, izdanim na finančnih trgih;
- (52) »mednarodna organizacija« (*international organisation*) pomeni subjekt, naštet v členu 118 Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer se izpostavljenostim do takega subjekta dodeli utež tveganja 0 %.
- (53) »mejna kotacija swap točk« (*marginal swap point quotation*) pomeni kotacijo swap točk, pri kateri se izčrpa skupni znesek za dodelitev na avkciji;
- (54) »mejna obrestna mera« (*marginal interest rate*) pomeni najnižjo obrestno mero v avkcijskih postopkih za povečevanje likvidnosti z variabilno mero, ali najvišjo obrestno mero v avkcijskih postopkih za umikanje likvidnosti z variabilno mero, pri kateri se izčrpa skupni znesek za dodelitev na avkciji;

6 Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

- (55) »mejni depozit« (*deposit facility*) pomeni odprto ponudbo Eurosistema, ki jo lahko nasprotne stranke uporabijo za depozite čez noč pri Eurosistemu prek NCB, in ki se obrestuje po vnaprej določeni obrestni meri;
- (56) »mejno posojilo« (*marginal lending facility*) pomeni odprto ponudbo Eurosistema, ki jo nasprotne stranke lahko uporabijo za pridobitev posojila čez noč od Eurosistema prek NCB po vnaprej določeni obrestni meri, če kot zavarovanje predložijo zadostno primerno finančno premoženje;
- (57) »*multi cédulas*« pomeni dolžniške instrumente, ki jih izdajo določeni španski nosilci s posebnim namenom (*Fondo de Titulización de Activos*, FTA), kar omogoča, da se združi v sklad določeno število majhnih izdaj posameznih *cédulas* (španskih kritih obveznic) različnih originatorjev;
- (58) »multilateralna razvojna banka« (*multilateral development bank*) pomeni subjekt, naštet v členu 117(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer se izpostavljenostim do takega subjekta dodeli utež tveganja 0 %;
- (59) »nacionalna centralna banka (NCB)« (*national central bank – NCB*) pomeni nacionalno centralno banko države članice, katere valuta je euro;
- (60) »nasprotna stranka« (*counterparty*) pomeni institucijo, ki izpolnjuje kriterije primernosti, določene v delu 3, in je zato upravičena do dostopa do operacij denarne politike Eurosistema;
- (61) »nefinančna družba« (*non-financial corporation*) ima enak pomen kakor v Uredbi (EU) št. 549/2013;
- (62) »neposredna povezava« (*direct link*) pomeni ureditev med dvema SPVP, ki ju upravljata CDD, pri čemer ena CDD z odprtjem računa vrednostnih papirjev postane neposredni udeleženec SPVP, ki ga upravlja druga CDD, kar omogoča prenos vrednostnih papirjev v nematerializirani obliki;
- (63) »netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili« (*non-marketable debt instruments backed by eligible credit claims*, DECC) pomenijo dolžniške instrumente:
- (a) ki so neposredno ali posredno zavarovani z bančnimi posojili, ki ustrezajo vsem kriterijem primernosti Eurosistema za bančna posojila v skladu z oddelkom 1 poglavja 1 naslova III v delu 4, ob upoštevanju določb člena 110.f;
 - (b) ki nudijo dvojno zavarovanje: (i) s strani kreditne institucije, ki je originator bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, in (ii) z dinamičnim kritnim skladom bančnih posojil iz točke (a), ki služi kot zavarovanje;
 - (c) pri katerih ni nobenega tranširanja tveganj;
- (64) »netržno finančno premoženje« (*non-marketable asset*) pomeni katero koli naslednje finančno premoženje: vezane depozite, bančna posojila, hipotekarne dolžniške instrumente in DECC;
- (65) »obdobje izpolnjevanja« (*maintenance period*) ima enak pomen, kakor je opredeljen v Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9);
- (66) »obrestna mera mejnega depozita« (*deposit facility rate*) pomeni obrestno mero, ki se uporabi za odprto ponudbo mejnega depozita;

- (67) »obrestna mera mejnega posojila« (*marginal lending facility rate*) pomeni obrestno mero, ki se uporabi za odprto ponudbo mejnega posojila;
- (68) »odbitek pri vrednotenju« (*valuation haircut*) pomeni zmanjšanje tržne vrednosti finančnega premoženja oziroma neodplačane vrednosti glavnice bančnega posojila, mobiliziranega kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, za določen odstotek;
- (69) »okvirni koledar rednih avkcij Eurosistema« (*indicative calendar for the Eurosystem's regular tender operations*) pomeni koledar, ki ga pripravi Eurosistem in potrdi Svet ECB ter določa obdobje izpolnjevanja obveznih rezerv in najavo, dodelitev in zapadlost operacij glavnega refinanciranja in rednih operacij dolgoročnejšega refinanciranja;
- (70) »operacije denarne politike Eurosistema« (*Eurosystem monetary policy operations*) pomenijo operacije odprtega trga in odprte ponudbe;
- (71) »operacije dolgoročnejšega refinanciranja« (*longer-term refinancing operations – LTROs*) pomenijo kategorijo operacij odprtega trga, ki jih Eurosistem izvaja v obliki povratnih transakcij, namenjenih povečevanju likvidnosti finančnega sektorja, in z zapadlostjo, ki je daljša od zapadlosti operacij glavnega refinanciranja;
- (72) »operacije finega uravnavanja« (*fine-tuning operations*) pomenijo kategorijo operacij odprtega trga, ki jih izvaja Eurosistem zlasti z namenom izravnave likvidnostnih nihanj na trgu;
- (73) »operacije glavnega refinanciranja« (*main refinancing operations – MROs*) pomenijo kategorijo rednih operacij odprtega trga, ki jih Eurosistem izvaja v obliki povratnih transakcij;
- (74) »PM račun« pomeni račun, ki ga ima udeleženec v sistemu TARGET2 v plačilnem modulu pri Banki Slovenije in ga tak udeleženec v sistemu TARGET2 potrebuje za predložitev plačilnih nalogov in prejem plačil prek sistema TARGET2 ter za poravnavo takih plačil;
- (75) »Pogodba« pomeni Pogodba o delovanju Evropske unije;
- (76) »pogodba o začasni prodaji« (*repurchase agreement*) pomeni dogovor, po katerem se primerno finančno premoženje proda kupcu, ne da bi prodajalec obdržal lastništvo, prodajalec pa istočasno pridobi pravico in obveznost, da enakovredno finančno premoženje ponovno kupi po določeni ceni na datum v prihodnosti ali na poziv;
- (77) »poravnava po sistemu dostave proti plačilu« (*delivery-versus-payment or delivery-against-payment system*) pomeni mehanizem v sistemu poravnave »exchange-for-value«, ki zagotavlja, da je dokončen prenos finančnega premoženja, tj. dostava finančnega premoženja, opravljen samo, če pride do dokončnega prenosa drugega finančnega premoženja, tj. plačila;
- (78) »posojilo čez dan« (*intraday credit*) pomeni posojilo, kakor je opredeljeno v Splošnih pogojih za udeležbo v sistemu TARGET2 - Slovenija;
- (79) »posredna povezava« (*relayed link*) pomeni vzpostavljeno povezavo med SPVP, ki ju upravljata dve različni CDD, ki jima omogoča, da izmenjata transakcije ali prenose vrednostnih papirjev prek tretjega SPVP, ki ga upravlja CDD, ki deluje kot posrednik, ali, v primeru SPVP, ki ga

upravljajo CDD, udeležene v TARGET2-Securities, prek več SPVP, ki jih upravljajo CDD, ki delujejo kot posredniki;

- (80) »povečanje obstoječe izdaje« (*tap issuance, tap issue*) pomeni izdajo, ki s predhodno izdajo ali izdajami predstavlja eno samo serijo izdaj;
- (81) »povratna transakcija« (*reverse transaction*) pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga in dostopanju do mejnega posojila, kjer NCB kupi ali proda primerno finančno premoženje na podlagi pogodbe o začasni prodaji ali sklene kreditne posle v obliki zavarovanih posojil;
- (82) »poziv h kritju« (*margin call*) pomeni postopek, povezan z uporabo gibljivega kritja, ki določa, da lahko Eurosistem od nasprotne stranke zahteva zagotovitev dodatnega primernega finančnega premoženja ali denarnih sredstev, če redno merjena vrednost finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka mobilizirala kot zavarovanje, pade pod določeno raven. V sistemih s skladom finančnega premoženja se poziv h kritju izvede samo v primerih nezadostnega zavarovanja, v sistemih označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje pa se opravijo simetrični pozivi h kritju, pri čemer je vsaka metoda podrobneje opredeljena v nacionalni dokumentaciji domače NCB;
- (83) »primerna povezava« (*eligible link*) pomeni neposredno ali posredno povezavo, za katero je Eurosistem ocenil, da je skladna s kriteriji primernosti, določenimi v Prilogi Va, za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, in ki je objavljena na seznamu primernih povezav Eurosistema na spletni strani ECB. Primerno posredno povezavo sestavljajo osnovne primerne neposredne povezave;
- (84) »primerni SPVP« (*eligible SSS*) pomeni SPVP, ki ga upravlja CDD, za katerega je Eurosistem ocenil, da je skladen s kriteriji primernosti, določenimi v Prilogi Va, za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, in ki je objavljen na seznamu primernih SPVP Eurosistema na spletni strani ECB;
- (85) »primerno finančno premoženje« (*eligible assets*) pomeni finančno premoženje, ki izpolnjuje kriterije, določene v delu 4 in je temu ustrezno primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema;
- (86) »pristojni organ« (*competent authority*) pomeni javni organ ali telo, ki je v skladu z nacionalnim pravom uradno priznan in pooblaščen za nadzor institucij kot del sistema nadzora v zadevni državi članici, vključno z ECB v zvezi z nalogami, ki so nanjo prenesene z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013⁷;
- (87) »sistem nematerializiranih vrednostnih papirjev« (*book entry system*) pomeni sistem, ki omogoča prenos vrednostnih papirjev in drugega finančnega premoženja brez fizičnega premikanja papirnih listin ali potrdil (npr. elektronski prenos vrednostnih papirjev);

⁷ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29. 10. 2013, str. 63).

- (88) »sistem označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje« (*earmarking system*) pomeni sistem za upravljanje zavarovanja s strani NCB, kjer se likvidnost zagotovi ob označitvi določenega prepoznavnega finančnega premoženja kot zavarovanje določenih kreditnih poslov Eurosistema. Domača NCB lahko dovoli zamenjavo tega finančnega premoženja z drugim določenim primernim finančnim premoženjem, pod pogojem, da se to finančno premoženje označi kot zavarovanje in zadostuje za določen posel;
- (89) »sistem poravnave vrednostnih papirjev (SPVP)« (*securities settlement system – SSS*) pomeni sistem poravnave vrednostnih papirjev, kakor je opredeljen v točki (10) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 909/2014, ki omogoča prenos vrednostnih papirjev brez plačila ali proti plačilu (dostava proti plačilu);
- (90) »sistem s skladom finančnega premoženja« (*pooling system*) pomeni sistem za upravljanje z zavarovanjem s strani NCB, pri čemer se finančno premoženje označi kot zavarovanje na način, da posamezno primerno finančno premoženje ni vezano na določen kreditni posel Eurosistema in lahko nasprotna stranka stalno zamenjuje primerno finančno premoženje;
- (91) »sistem TARGET2« (*TARGET2*) pomeni sistem bruto poravnave v realnem času za euro, ki zagotavlja poravnavo plačil v eurih v centralnobančnem denarju, urejen v Splošnih pogojih za udeležbo v sistemu TARGET2 - Slovenija;
- (92) »skrbnik« (*custodian*) pomeni subjekt, ki v imenu drugih hrani in upravlja vrednostne papirje in drugo finančno premoženje;
- (93) »skrbniški račun« (*safe custody account*) pomeni račun vrednostnih papirjev, s katerim upravlja mednarodna centralna depotna družba, CDD ali NCB, kamor lahko kreditne institucije položijo vrednostne papirje, ki so primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema;
- (94) »standardna avkcija« (*standard tender*) pomeni avkcijski postopek, ki se običajno izvede v časovnem okviru 24 ur od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom;
- (95) »strukturirana krita obveznica« (*structured covered bond*) pomeni krito obveznico razen *multi-cédulas*, ki ni izdana v skladu z zahtevami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta;
- (96) »strukturne operacije« (*structural operations*) pomenijo kategorijo operacij odprtega trga, ki jih Eurosistem izvaja zaradi prilagoditve strukturne likvidnostne pozicije Eurosistema do finančnega sektorja ali zaradi drugih namenov denarne politike, kakor je podrobneje določeno v delu 2;
- (97) »subjekt javnega sektorja« (*public sector entity*) pomeni subjekt, ki ga nacionalni statistični organ razvrsti kot enoto znotraj javnega sektorja za namene Uredbe (EU) št. 549/2013;
- (98) »subjekt za prenehanje« (*wind-down entity*) pomeni subjekt v zasebni ali javni lasti, (a) katerega glavni namen je, da se postopno prodajo njegova sredstva in da preneha poslovati, ali (b) ki je subjekt za upravljanje ali prodajo sredstev, ustanovljen za podporo prestrukturiranja in/ali reševanja v finančnem sektorju, vključno z nosilci upravljanja sredstev, ki so nastali zaradi

ukrepa reševanja v obliki uporabe instrumenta izločitve sredstev v skladu s členom 26 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁸ ali nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja člen 42 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁹.

- (99) »nosilec s posebnim namenom« (*Special Purpose Vehicle – SPV*) pomeni subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kakor je opredeljen v točki 66 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (100) »swap točke« (*swap point*) so razlika med deviznima tečajema terminske in promptne transakcije pri valutni zamenjavi, kotiranima v skladu s splošnimi tržnimi običaji;
- (101) »terjatve iz naslova lizinga« (*leasing receivables*) pomenijo vnaprej določena in pogodbeno dogovorjena plačila lizingojemalca lizingodajalcu pod pogoji iz pogodbe o lizingu. Preostala vrednost ni terjatev iz naslova lizinga. Sporazumi o osebnem pogodbenem nakupu (*Personal Contract Purchase, PCP*), tj. sporazumi, po katerih ima dolžnik možnost: (a) izvesti končno plačilo in s tem pridobiti polno lastninsko pravico na blagu; ali (b) vrniti blago in s tem poravnati pogodbene obveznosti; se štejejo za pogodbe o lizingu;
- (102) »tripartitni agent« (*tri-party agent*) pomeni CDD, ki upravlja primerni SPVP in je sklenila pogodbo z NCB, po kateri ta CDD zagotavlja določene storitve upravljanja z zavarovanjem kot agent navedene NCB;
- (103) »tržna vrednost v primeru neplačila« (*default market value*) pomeni za katero koli premoženje na kateri koli dan:
 - (a) tržno vrednost tega premoženja ob času vrednotenja v primeru neplačila, izračunano na osnovi najbolj reprezentativne cene na delovni dan pred datumom vrednotenja;
 - (b) če reprezentativne cene za določeno premoženje na delovni dan pred datumom vrednotenja ni, se uporabi cena, po kateri je bil sklenjen zadnji posel s takim premoženjem. Če ta cena ni na voljo, NCB določi ceno ob upoštevanju zadnje cene identificirane za premoženje na referenčnem trgu;
 - (c) v primeru premoženja, za katerega tržna vrednost ne obstaja, se uporabi katera koli druga razumna metoda vrednotenja;
 - (d) če je NCB prodala premoženje ali enakovredno premoženje po tržni ceni pred časom vrednotenja v primeru neplačila, se uporabi neto izkupiček prodaje po odbitku vseh razumnih stroškov, pristojbin in izdatkov, nastalih v zvezi s tako prodajo, pri čemer NCB opravi izračun in določi zneske s tem v zvezi;

⁸ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

⁹ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

- (104) »tržno finančno premoženje« (*marketable assets*) pomeni dolžniške instrumente, s katerimi se trguje na trgu in ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določena v delu 4;
- (105) »Unija« pomeni Evropsko unijo;
- (106) »valutna zamenjava za namene denarne politike« (*foreign exchange swap for monetary policy purposes*) pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga, kjer Eurosistem promptno kupuje ali prodaja euro za tujo valuto in istočasno terminsko prodaja ali kupuje euro za tujo valuto na določen datum povratnega odkupa;
- (107) »valutna zaščita« (*currency hedge*) pomeni dogovor med izdajateljem vrednostnega papirja in nasprotno stranko pri transakciji valutne zaščite, po katerem se del valutnega tveganja, ki nastane zaradi prejetja denarnih tokov v valuti, ki ni euro, odpravi z zamenjavo teh denarnih tokov za plačila v eurih, ki jih bo izvedla nasprotna stranka pri transakciji valutne zaščite, in vključuje kakršna koli morebitna jamstva te nasprotne stranke za navedena plačila;
- (108) »variabilni kupon« (*floating coupon*) pomeni kupon, ki je vezan na referenčno obrestno mero, obdobje ponovnega določanja tega kupona pa ni daljše od enega leta;
- (109) »večstopenjski kupon« (*multi-step coupon*) pomeni strukturo kupona, kjer se mejni del (x) v življenjski dobi finančnega premoženja več kakor enkrat poveča v skladu z vnaprej določenim razporedom in na vnaprej določene datume, običajno na datum odpoklica vrednostnega papirja ali datum kuponskega plačila;
- (110) »zavarovano posojilo« (*collateralised loan*) pomeni dogovor med NCB in nasprotno stranko, po katerem se nasprotni stranki zagotovi likvidnost s posojilom, zavarovanim z izvršljivim zavarovanjem, ki ga ta nasprotna stranka odobri NCB v obliki npr. zastave, odstopa terjatve ali spremenljivega zavarovanja (*charge*) finančnega premoženja;
- (111) »zbiranje vezanih depozitov« (*collection of fixed-term deposits*) pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga in pri katerem Eurosistem povabi nasprotne stranke k pologu vezanih depozitov na računih pri njihovih domačih NCB z namenom umikanja likvidnosti s trga;
- (112) »zmanjšanje vrednosti« (*valuation markdown*) pomeni zmanjšanje tržne vrednosti finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, za določen odstotek, preden se uporabi kateri koli odbitek pri vrednotenju.

DEL 2 – ORODJA, OPERACIJE, INSTRUMENTI IN POSTOPKI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

3. člen

Izvedbeni okvir denarne politike Eurosistema

1. Orodja, ki jih Eurosistem uporablja pri izvajanju denarne politike, so:
 - (a) operacije odprtega trga;
 - (b) odprte ponudbe;
 - (c) obvezne rezerve.
2. Obvezne rezerve so določene v Uredbi Sveta (ES) št. 2531/98 in Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).

4. člen

Okvirne značilnosti operacij denarne politike Eurosistema

Pregled značilnosti operacij denarne politike Eurosistema so podrobneje opisane v tabeli 1.

TABELA 1: PREGLED ZNAČILNOSTI OPERACIJ DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

Kategorije operacij denarne politike		Vrste instrumentov		Zapadlost	Pogostost	Postopek
		Povečevanje likvidnosti	Umikanje likvidnosti			
Operacije odprtega trga	Operacije glavnega refinanciranja	Povratne transakcije	-	En teden	Tedensko	Standardne avkcije
	Operacije dolgoročnejšega refinanciranja	Povratne transakcije	-	Tri mesece *	Mesečno *	Standardne avkcije
	Operacije finega uravnavanja	Povratne transakcije Valutne zamenjave	Povratne transakcije Valutne zamenjave Zbiranje vezanih depozitov	Nestandardizirana	Nestandardizirana	Avkcijski postopki Dvostranski postopki**
	Strukturne operacije	Povratne transakcije	Povratne transakcije	Nestandardizirana	Nestandardizirana	Standardne avkcije***
		-	Izdaja dolžniških certifikatov ECB	Krajša od 12 mesecev	Nestandardizirana	

		Dokončni nakupi	Dokončne prodaje	-	Nestandardizirana	Dvostranski postopki Avkcijski postopki****
Odpri ponudbi	Mejno posojilo	Povratne transakcije	-	Čez noč	Dostop po prostem preudarku nasprotnih strank	
	Mejni depozit	-	Depoziti	Čez noč	Dostop po prostem preudarku nasprotnih strank	

*V skladu s členom 7(2)(b), členom 7(2)(c), členom 7(3) in členom 7(4).

** V skladu s členom 8(2)(c), členom 10(4)(c), členom 11(5)(c) in členom 12(6)(c).

*** V skladu s členom 9(2)(c), členom 10(4)(c) in členom 13(5)(d).

**** V skladu s členom 9(2)(c) in členom 14(3)(c).

NASLOV I – OPERACIJE ODPRTEGA TRGA

POGLAVJE 1 – PREGLED OPERACIJ ODPRTEGA TRGA

5. člen

Pregled kategorij in instrumentov operacij odprtega trga

1. Eurosistem lahko izvaja operacije odprtega trga z namenom uravnavanja obrestnih mer, uravnavanja likvidnosti na finančnem trgu in signaliziranja naravnosti denarne politike.
2. Operacije odprtega trga se lahko glede na njihov namen razvrstijo v naslednje kategorije:
 - (a) operacije glavnega refinanciranja;
 - (b) operacije dolgoročnejšega refinanciranja;
 - (c) operacije finega uravnavanja;
 - (d) strukturne operacije.
3. Operacije odprtega trga se izvajajo v obliki naslednjih instrumentov:
 - (a) povratnih transakcij;
 - (b) valutnih zamenjav za namene denarne politike;
 - (c) zbiranja vezanih depozitov;
 - (d) izdaje dolžniških certifikatov ECB;
 - (e) dokončnih transakcij.
4. V zvezi s posameznimi kategorijami operacij odprtega trga, določenih v odstavku 2, se uporabljajo naslednji instrumenti iz odstavka 3:

- (a) operacije glavnega refinanciranja in operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo izključno v obliki povratnih transakcij;
 - (b) operacije finega uravnavanja se lahko izvajajo v obliki:
 - (i) povratnih transakcij;
 - (ii) valutnih zamenjav za namene denarne politike;
 - (iii) zbiranja vezanih depozitov;
 - (c) strukturne operacije se lahko izvajajo v obliki:
 - (i) povratnih transakcij;
 - (ii) izdaje dolžniških certifikatov ECB;
 - (iii) dokončnih transakcij.
5. Operacije odprtega trga se izvajajo na pobudo ECB, ki tudi določi pogoje za njihovo izvršitev in instrument, ki se uporabi.

POGLAVJE 2 – KATEGORIJE OPERACIJ ODPRTEGA TRGA

6. člen

Operacije glavnega refinanciranja

1. Eurosistem izvaja operacije glavnega refinanciranja v obliki povratnih transakcij.
2. Operativne značilnosti operacij glavnega refinanciranja so naslednje:
 - (a) so operacije za povečevanje likvidnosti;
 - (b) običajno se izvajajo vsak teden v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema;
 - (c) njihova zapadlost je običajno en teden, kakor je navedeno v okvirnem koledarju rednih avkcij Eurosistema, ob upoštevanju izjeme iz odstavka 3;
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke;
 - (e) izvajajo se na podlagi standardnih avkcij;
 - (f) zanje veljajo kriteriji primernosti, kot so določeni v delu 3, ki jih morajo izpolnjevati vse nasprotne stranke, ki predložijo protiponudbe pri teh operacijah;
 - (g) zavarovane so s primernim finančnim premoženjem.
3. Zapadlost operacij glavnega refinanciranja se lahko razlikuje zaradi različnih praznikov v državah članicah, katerih valuta je euro.
4. Svet ECB redno odloča o obrestnih merah operacij glavnega refinanciranja. Spremenjene obrestne mere se začnejo uporabljati z začetkom novega obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv.

5. Ne glede na odstavek 4 lahko Svet ECB kadar koli spremeni obrestno mero operacij glavnega refinanciranja. Taka odločitev se začne uporabljati ne prej kot naslednji delovni dan Eurosistema.
6. Operacije glavnega refinanciranja se izvedejo na podlagi avkcijskih postopkov s fiksno mero ali avkcijskih postopkov z variabilno mero, kakor odloči Eurosistem.

7. člen

Operacije dolgoročnejšega refinanciranja

1. Eurosistem izvaja operacije dolgoročnejšega refinanciranja v obliki povratnih transakcij z namenom, da nasprotnim strankam zagotovi likvidnost, katere zapadlost je daljša od zapadlosti operacij glavnega refinanciranja.
2. Operativne značilnosti operacij dolgoročnejšega refinanciranja so naslednje:
 - (a) so povratne operacije za povečevanje likvidnosti;
 - (b) izvajajo se redno vsak mesec v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema, ob upoštevanju izjeme, določene v odstavku 4;
 - (c) njihova zapadlost je običajno tri mesece v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema, ob upoštevanju izjem, določenih v odstavkih 3 in 4;
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke;
 - (e) izvajajo se na podlagi standardnih avkcij;
 - (f) zanje veljajo kriteriji primernosti, kot so določeni v delu 3, ki jih morajo izpolnjevati vse nasprotne stranke, ki predložijo protiponudbe pri teh operacijah;
 - (g) zavarovane so s primernim finančnim premoženjem.
3. Zapadlost operacij dolgoročnejšega refinanciranja se lahko razlikuje zaradi različnih praznikov v državah članicah, katerih valuta je euro.
4. Eurosistem lahko občasno izvaja operacije dolgoročnejšega refinanciranja z zapadlostjo, daljšo od treh mesecev. Te operacije niso navedene v okvirnem koledarju rednih avkcij Eurosistema.
5. Operacije dolgoročnejšega refinanciranja z zapadlostjo, daljšo od treh mesecev, ki se izvajajo občasno, kakor je navedeno v odstavku 4, lahko vsebujejo klavzulo o predčasnem vračilu. Taka klavzula o predčasnem vračilu lahko pomeni bodisi možnost bodisi obveznost nasprotnih strank, da vrnejo vse zneske ali del zneskov, ki so jim bili dodeljeni v dani operaciji. Obvezna klavzula o predčasnem poplačilu mora temeljiti na izrecnih in vnaprej opredeljenih pogojih. Datume, na katere so predčasna vračila možna, objavi Eurosistem ob najavi operacij. Eurosistem se lahko v izjemnih okoliščinah odloči, da začasno ustavi predčasna vračila na določene datume, med drugim zaradi praznikov v državah članicah, katerih valuta je euro.
6. Operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo na podlagi avkcijskih postopkov z variabilno mero, razen če se Eurosistem odloči, da se izvajajo na podlagi avkcijskega postopka s

fiksno mero. V tem primeru se lahko mera, ki se uporablja v avkcijskih postopkih s fiksno mero, v času trajanja operacije indeksira na referenčno mero (npr. povprečno obrestno mero operacij glavnega refinanciranja), s pribitkom ali brez njega.

8. člen

Operacije finega uravnavanja

1. Eurosistem lahko izvaja operacije finega uravnavanja v obliki povratnih transakcij, valutnih zamenjav za namene denarne politike ali zbiranja vezanih depozitov, zlasti z namenom izravnave likvidnostnih nihanj na trgu.
2. Operativne značilnosti operacij finega uravnavanja so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti ali kot operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost običajno nista standardizirani;
 - (c) običajno se izvajajo na podlagi hitrih avkcij, razen če se Eurosistem ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere odloči, da se določena operacija finega uravnavanja izvaja drugače (na podlagi standardne avkcije ali dvostranskega postopka);
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 46(3);
 - (e) zanje veljajo kriteriji primernosti nasprotnih strank, kot so določeni v delu 3, odvisno od:
 - (i) vrste instrumenta za izvajanje operacij finega uravnavanja in
 - (ii) postopka, ki se uporablja za to vrsto instrumenta;
 - (f) kadar se izvajajo v obliki povratnih transakcij, so zavarovane s primernim finančnim premoženjem.
3. ECB lahko izvaja operacije finega uravnavanja na kateri koli delovni dan Eurosistema z namenom uravnavanja likvidnostnih neravnovesij v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv. Če trgovalni dan, dan poravnave in dan vračila niso delovni dnevi NCB, zadevni NCB ni treba izvajati teh operacij.
4. Eurosistem si pridržuje pravico do visoke stopnje fleksibilnosti pri izbiri postopkov in operativnih značilnosti izvajanja operacij finega uravnavanja, da se lahko odzove na tržne razmere.

9. člen

Strukturne operacije

1. Eurosistem lahko izvaja strukturne operacije v obliki povratnih transakcij, izdaje dolžniških certifikatov ECB ali dokončnih transakcij z namenom prilagoditve strukturne pozicije Eurosistema do finančnega sistema ali zaradi drugih namenov izvajanja denarne politike.
2. Operativne značilnosti strukturnih operacij so naslednje:
 - (a) so operacije za povečevanje likvidnosti ali operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost nista standardizirani;
 - (c) izvajajo se na podlagi avkcijskih ali dvostranskih postopkov, odvisno od vrste instrumenta za izvajanje strukturne operacije;
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke;
 - (e) zanje veljajo kriteriji primernosti nasprotnih strank, kot so določeni v delu 3, odvisno od:
 - (i) vrste instrumenta za izvajanje strukturnih operacij in (ii) postopka, ki se uporablja za to vrsto instrumenta;
 - (f) strukturne operacije za povečevanje likvidnosti so zavarovane s primernim finančnim premoženjem, razen v primeru dokončnih nakupov.
3. Eurosistem si pridržuje pravico do visoke stopnje fleksibilnosti pri izbiri postopkov in operativnih značilnostih izvajanja strukturnih operacij, da se lahko odzove na tržne razmere in druga strukturna gibanja.

POGLAVJE 3 – INSTRUMENTI ZA OPERACIJE ODPRTEGA TRGA

10. člen

Povratne transakcije

1. Povratne transakcije so posebni instrumenti za izvajanje operacij odprtega trga, kjer NCB kupi ali proda primerno finančno premoženje na podlagi pogodbe o začasni prodaji ali sklene kreditne posle v obliki zavarovanih posojil, odvisno od pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporabljajo nacionalne centralne banke.
2. Pogodbe o začasni prodaji in zavarovana posojila morajo izpolnjevati dodatne zahteve za te instrumente, določene v delu 8.
3. Povratne transakcije za povečevanje likvidnosti so zavarovane s primernim finančnim premoženjem kot zavarovanjem v skladu z delom 4.
4. Operativne značilnosti povratnih transakcij za namene denarne politike so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti ali kot operacije za umikanje likvidnosti;

- (b) njihova pogostost in zapadlost sta odvisni od kategorije operacij odprtega trga, za katero se uporabijo;
 - (c) tiste, ki spadajo v kategorijo operacij odprtega trga, se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, z izjemo operacij finega uravnavanja, pri katerih se izvajajo na podlagi avkcijskih ali dvostranskih postopkov;
 - (d) tiste, ki spadajo v kategorijo mejnega posojila, se izvajajo, kakor je opisano v členu 18;
 - (e) decentralizirano jih izvajajo NCB, pri čemer to ne sme posegati v člen 46(3).
5. Povratne transakcije za umikanje likvidnosti so zavarovane s finančnim premoženjem, ki ga zagotovi Eurosistem. Kriteriji primernosti za to finančno premoženje so enaki tistim, ki veljajo za primerno finančno premoženje, ki se uporablja pri povratnih transakcijah za umikanje likvidnosti, v skladu z delom 4. Pri povratnih transakcijah za umikanje likvidnosti se odbitki pri vrednotenju ne uporabljajo.

11. člen

Valutne zamenjave za namene denarne politike

1. Valutne zamenjave za namene denarne politike sestavljata istočasni promptna in terminska zamenjava eura za tujo valuto.
2. Valutne zamenjave za namene denarne politike morajo izpolnjevati dodatne zahteve za te instrumente, določene v delu 8.
3. Razen če se Svet ECB odloči drugače, Eurosistem sklepa posle samo v valutah, s katerimi se veliko trguje, in v skladu z običajno tržno prakso.
4. Pri vsaki valutni zamenjavi za namene denarne politike se Eurosistem in nasprotne stranke dogovorijo o swap točkah za transakcijo, ki se jih kotira v skladu s splošnimi tržnimi običaji. Določitev deviznih tečajev pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike je opisana v tabeli 2.
5. Operativne značilnosti valutnih zamenjav za namene denarne politike so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti ali kot operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost nista standardizirani;
 - (c) izvajajo se na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, razen če se Eurosistem ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere odloči, da se določena operacija izvaja drugače (na podlagi standardne avkcije);
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 46(3).
6. Za nasprotne stranke, ki sodelujejo pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike, veljajo kriteriji primernosti, kot so določeni v delu 3, odvisno od postopka, ki se uporabi za zadevno operacijo.

TABELA 2: DOLOČITEV DEVIZNIH TEČAJEV PRI VALUTINIH ZAMENJAVAH ZA NAMENE DENARNE POLITIKE

S = promptni (na datum sklenitve valutne zamenjave) devizni tečaj med eurom (EUR) in tujo valuto ABC

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

FM = terminski devizni tečaj med eurom in tujo valuto ABC na datum povratnega odkupa pri valutni zamenjavi (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

ΔM = swap točke med eurom in tujo valuto ABC na datum povratnega odkupa pri valutni zamenjavi (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

$N(.)$ = promptni znesek valute; $N(.)_M$ je terminski znesek valute:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \quad \text{ali} \quad N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \quad \text{ali} \quad N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

12. člen

Zbiranje vezanih depozitov

1. Eurosistem lahko povabi nasprotno stranke k vezavi depozitov pri njihovih domačih NCB.
2. Depoziti nasprotnih strank se vežejo za določeno obdobje in s fiksno obrestno mero.
3. Obrestne mere za vezane depozite so lahko: (a) pozitivne; (b) nič odstotkov; (c) negativne.
4. Obrestna mera za vezani depozit je linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«. Obresti se izplačajo ob zapadlosti depozita. Uporaba negativne obrestne mere za vezane depozite povzroči plačilno obveznost imetnika depozita do domače NCB, vključno s pravico te NCB, da ustrezno bremeni račun nasprotno stranke. Nacionalne centralne banke v zameno za vezane depozite ne dajejo nobenega zavarovanja.

5. Vezani depoziti se vodijo na računih pri domači NCB, tudi kadar mora te operacije po členu 46(3) centralizirano izvršiti ECB.
6. Operativne značilnosti zbiranja vezanih depozitov so naslednje:
 - (a) izvaja se z namenom umikanja likvidnosti;
 - (b) izvaja se lahko na podlagi vnaprej najavljenega razporeda operacij z vnaprej določeno pogostostjo in zapadlostjo ali občasno, zaradi odzivanja na spremenjene likvidnostne razmere, npr. zbiranje vezanih depozitov se lahko izvaja na zadnji dan obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv z namenom uravnavanja likvidnostnega neravnovesja, nastalega po dodelitvi zadnje operacije glavnega refinanciranja;
 - (c) izvaja se na podlagi hitrih avkcij, razen če se ECB ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere odloči, da se določena operacija izvaja drugače (na podlagi dvostranskega postopka ali standardne avkcije);
 - (d) decentralizirano ga izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 46(3).
7. Za nasprotno stranke, ki sodelujejo pri zbiranju vezanih depozitov, veljajo kriteriji primernosti, kot so določeni v delu 3, odvisno od postopka, ki se uporabi za zadevno operacijo.

13. člen

Izdaja dolžniških certifikatov ECB

1. Dolžniški certifikati ECB predstavljajo dolžniško obveznost ECB do imetnika certifikata.
2. Dolžniški certifikati ECB se izdajo in hranijo v nematerializirani obliki pri depotnih družbah v državah članicah, katerih valuta je euro.
3. ECB ne postavlja nobenih omejitev glede prenosljivosti dolžniških certifikatov ECB.
4. ECB lahko izda dolžniške certifikate ECB v:
 - (a) diskontiranem znesku ob izdaji, ki je nižji od nominalnega zneska; ali
 - (b) znesku, ki je višji od nominalnega zneska;

in se ob zapadlosti izplačajo v nominalnem znesku.

Razlika med zneskom ob izdaji in nominalnim zneskom (tj. zneskom izplačila) je enaka obračunanim obrestim na znesek ob izdaji po dogovorjeni obrestni meri za obdobje do zapadlosti certifikata. Uporabljena obrestna mera je linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«. Izračun zneska ob izdaji se opravi v skladu s tabelo 3.

TABELA 3: IZDAJA DOLŽNIŠKIH CERTIFIKATOV ECB

Znesek ob izdaji je:

$$P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_I \times D}{36,000}}$$

kjer je:

N = nominalni znesek dolžniškega certifikata ECB

r_I = obrestna mera (v %)

D = zapadlost dolžniškega certifikata ECB (v dnevih)

P_T = znesek ob izdaji dolžniškega certifikata ECB

5. Operativne značilnosti dolžniških certifikatov ECB so naslednje:
 - (a) izdajo se kot operacija odprtega trga za umikanje likvidnosti;
 - (b) lahko se izdajajo redno ali občasno;
 - (c) njihova zapadlost je krajša od 12 mesecev;
 - (d) izdajo se na podlagi standardnih avkcij;
 - (e) avkcije in poravnave certifikatov decentralizirano opravljajo nacionalne centralne banke.
6. Za nasprotno stranke, ki sodelujejo pri standardni avkciji za izdajo dolžniških certifikatov ECB, veljajo kriteriji primernosti, kot so določeni v delu 3.

14. člen

Dokončne transakcije

1. Dokončna transakcija vključuje popoln prenos lastništva s prodajalca na kupca, ne da bi bil pri tem predviden poznejši prenos lastništva nazaj na prodajalca.
2. Pri izvajanju dokončnih transakcij in izračunu cen Eurosistem ravna v skladu s tržnimi običaji, ki se najbolj pogosto uporabljajo za dolžniške instrumente, uporabljene v transakciji.
3. Operativne značilnosti dokončnih transakcij so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti (dokončni nakupi) ali kot operacije za umikanje likvidnosti (dokončne prodaje);
 - (b) njihova pogostost ni standardizirana;
 - (c) izvajajo se na podlagi dvostranskih postopkov, razen če se ECB odloči, da se določena operacija izvede na podlagi hitre ali standardne avkcije;
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 46(3);
 - (e) temeljijo samo na primernem tržnem finančnem premoženju, kakor je določeno v delu 4.

4. Za nasprotne stranke, ki sodelujejo pri dokončnih transakcijah, veljajo kriteriji primernosti, kot so določeni v delu 3.

15. člen

Obveznost zavarovanja in poravnave pri povratnih transakcijah in valutnih zamenjavah za namene denarne politike

1. Pri povratnih transakcijah in valutnih zamenjavah za namene denarne politike, s katerimi Eurosistem povečuje likvidnost, morajo nasprotne stranke:
 - (a) prenesti zadostni znesek primerne finančnega premoženja v primeru povratnih transakcij ali ustrezn znesek v tuji valuti v primeru valutnih zamenjav za poravnavo zneska na dan poravnave;
 - (b) zagotavljati ustrezno zavarovanje operacije do njene zapadlosti;
 - (c) v zvezi s točko (b), kjer je primerno, zagotoviti ustrezno zavarovanje ob pozivih h kritju v obliki zadostnega primerne finančnega premoženja ali denarnih sredstev.
2. Pri povratnih transakcijah in valutnih zamenjavah za namene denarne politike, s katerimi Eurosistem umika likvidnost, morajo nasprotne stranke:
 - (a) prenesti zadostni znesek denarnih sredstev za poravnavo zneskov, ki so jim bili dodeljeni v zadevni operaciji za umikanje likvidnosti;
 - (b) zagotavljati ustrezno zavarovanje operacije do njene zapadlosti;
 - (c) v zvezi s točko (b), kjer je primerno, zagotoviti ustrezno zavarovanje ob pozivih h kritju v obliki zadostnega primerne finančnega premoženja ali denarnih sredstev.
3. Neizpolnjevanje zahtev, navedenih v odstavkih 1 in 2, se sankcionira, kjer je primerno, po členih od 169 do 172.

16. člen

Obveznost poravnave pri dokončnih nakupih in prodajah, zbiranju vezanih depozitov in izdaji dolžniških certifikatov ECB

1. Pri operacijah odprtega trga, ki se izvajajo v obliki dokončnih nakupov in prodaj, zbiranja vezanih depozitov in izdaje dolžniških certifikatov ECB, morajo nasprotne stranke prenesti zadostni znesek primerne finančnega premoženja ali denarnih sredstev za poravnavo zneska, dogovorjenega v transakciji.
2. Neizpolnjevanje zahteve, navedene v odstavku 1, se sankcionira, kjer je primerno, po členih od 169 do 172.

NASLOV II – ODPRTE PONUDBE

17. člen

Odprti ponudbi

1. Nacionalne centralne banke odobrijo dostop do odprtih ponudb Eurosistema na pobudo svojih nasprotnih strank.
2. Odprti ponudbi sestavljata naslednji kategoriji:
 - (a) mejno posojilo;
 - (b) mejni depozit.
3. Pogoji odprtih ponudb so enaki v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
4. Nacionalne centralne banke odobrijo dostop do odprtih ponudb samo v skladu s cilji ECB in splošnimi vidiki denarne politike.
5. ECB lahko kadar koli prilagodi pogoje odprtih ponudb ali ju začasno ukine.
6. Svet ECB redno odloča o obrestnih merah odprtih ponudb. Spremenjene obrestne mere se začnejo uporabljati z začetkom novega obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv, kakor je opredeljeno v členu 7 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9). ECB objavi koledar obdobj izpolnjevanja obveznih rezerv vsaj tri mesece pred začetkom vsakega koledarskega leta.
7. Ne glede na odstavek 6 lahko Svet ECB kadar koli spremeni obrestne mere odprtih ponudb. Taka odločitev se začne uporabljati ne prej kot naslednji delovni dan Eurosistema.

POGLAVJE 1 – MEJNO POSOJILLO IN POSOJILLO ČEZ DAN

18. člen

Značilnosti mejnega posojila

1. Nasprotne stranke lahko uporabijo mejno posojilo, da pridobijo likvidnost čez noč od Eurosistema s povratno transakcijo s svojo domačo NCB, po vnaprej določeni obrestni meri, z uporabo primerne finančne premoženja kot zavarovanja.
2. Nacionalne centralne banke zagotavljajo likvidnost v okviru mejnega posojila na podlagi pogodb o začasni prodaji ali zavarovanih posojil v skladu s pogodbenimi dogovori ali predpisi, ki jih uporabljajo te nacionalne centralne banke.
3. Glede zneska likvidnosti, ki se lahko odobri v okviru mejnega posojila, ni nobene omejitve, pod pogojem, da se zagotovi ustrezno zavarovanje po odstavku 4.
4. Nasprotne stranke morajo predložiti kot zavarovanje zadostno primerno finančno premoženje pred uporabo mejnega posojila. To finančno premoženje je treba vnaprej deponirati pri zadevni NCB ali ga predložiti skupaj z zahtevo za dostop do mejnega posojila.

19. člen

Pogoji dostopa do mejnega posojila

1. Do mejnega posojila imajo dostop institucije, ki izpolnjujejo kriterije primernosti po členu 56 in imajo dostop do računa pri Banki Slovenije, kjer se transakcija lahko poravna.
2. Dostop do mejnega posojila se lahko odobri samo ob dnevih, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje. Ob dnevih, ko SPVP niso odprti za poslovanje, se dostop do mejnega posojila odobri na podlagi primernega finančnega premoženja, ki je že bilo vnaprej deponirano za račun Banke Slovenije.
3. Če Banka Slovenije zaradi praznikov na določene delovne dneve Eurosistema ni odprta za namen izvajanja operacij denarne politike, lahko Banka Slovenije vnaprej obvesti svoje nasprotne stranke o ureditvi dostopa do mejnega posojila na te praznične dni.
4. Dostop do mejnega posojila se lahko odobri na podlagi posebne zahteve nasprotne stranke ali avtomatično, kakor je določeno v odstavkih od 5 do 7.
5. Nasprotna stranka lahko Banki Slovenije pošlje zahtevek za dostop do mejnega posojila. Če Banka Slovenije prejme zahtevek najpozneje 15 minut po času zaprtja sistema TARGET2, bo Banka Slovenije obravnavala zahtevek v sistemu TARGET2 še isti dan. Rok za vložitev zahtevka za dostop do mejnega posojila se na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv podaljša za dodatnih 15 minut. V zahtevku za dostop do mejnega posojila je treba navesti znesek zahtevanega posojila. Nasprotna stranka mora predložiti zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanje za transakcijo, razen če je nasprotna stranka to finančno premoženje že vnaprej deponirala pri Banki Slovenije po členu 18(4).
6. Ob koncu vsakega delovnega dneva se negativno stanje na PM računu nasprotne stranke pri Banki Slovenije, ki ostane po zaključku kontrolnih postopkov ob koncu dneva, avtomatično šteje kot zahtevek za dostop do mejnega posojila. Za izpolnitev zahteve iz člena 18(4) morajo nasprotne stranke, preden pride do takega avtomatičnega zahtevka, pri Banki Slovenije vnaprej deponirati zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanje za transakcijo. Neizpolnjevanje tega pogoja dostopa se sankcionira v skladu s členi od 169 do 172.
7. Nasprotna stranka predloži zahtevo Banki Slovenije v skladu z Uporabniškim priročnikom za nasprotne stranke in Banko Slovenije v zvezi s postopki izvajanja posojila čez dan ter odprtih ponudb, ki je objavljen na spletni strani Banke Slovenije.

20. člen

Zapadlost in obrestna mera mejnega posojila

1. Zapadlost posojila, odobrenega v okviru mejnega posojila, je čez noč. Za nasprotne stranke, ki so neposredno udeležene v sistemu TARGET2, se posojilo odplača naslednji dan, na katerega so: (a) sistem TARGET2 in (b) zadevni SPVP odprti za poslovanje, in sicer v trenutku, ko se ti sistemi odprejo za poslovanje.

2. Obrestno mero, po kateri se obrestuje mejno posojilo, objavi Eurosistem vnaprej, izračuna pa se kot linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«. Obrestna mera, ki se uporablja za mejno posojilo, se imenuje obrestna mera mejnega posojila.
3. Obresti mejnega posojila se plačajo skupaj z odplačilom posojila.

21. člen

Značilnosti in pogoji dostopa do posojila čez dan

1. Negativno stanje na PM računu nasprotne stranke ustvarja posojilo čez dan v skladu s Splošnimi pogoji za udeležbo v sistemu TARGET2-Slovenija in z Uporabniškim priročnikom za nasprotne stranke in Banko Slovenije v zvezi s postopki izvajanja posojila čez dan ter odprtih ponudb, ki sta objavljena na spletni strani Banke Slovenije.

POGLAVJE 2 – MEJNI DEPOZIT

22. člen

Značilnosti mejnega depozita

2. Nasprotne stranke lahko uporabijo mejni depozit za deponiranje depozitov čez noč pri Eurosistemu prek domače NCB, ki se obrestujejo po vnaprej določeni obrestni meri.
3. Obrestna mera mejnega depozita je lahko: (a) pozitivna, (b) nič odstotkov ali (c) negativna.
4. Nacionalne centralne banke v zameno za depozite ne dajejo nobenega zavarovanja.
5. Glede zneska, ki ga lahko nasprotna stranka deponira v okviru mejnega depozita, ni nobene omejitve.

23. člen

Pogoji dostopa do mejnega depozita

1. Do odprte ponudbe mejnega depozita imajo dostop institucije, ki izpolnjujejo kriterije primernosti po členu 56 in imajo dostop do računa pri Banki Slovenije, kjer se transakcija lahko poravna. Dostop do mejnega depozita se lahko odobri samo na dneve, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje.
2. Za odobritev mejnega depozita mora nasprotna stranka Banki Slovenije poslati zahtevek. Če Banka Slovenije prejme zahtevek najpozneje 15 minut po času zaprtja sistema TARGET2, bo obravnavala zahtevek v sistemu TARGET2 še isti dan. Rok za vložitev zahtevka za dostop do mejnega depozita se na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv podaljša za dodatnih 15 minut. V zahtevku je treba navesti znesek, ki se deponira.

3. Nasprotna stranka predloži zahtevek Banki Slovenije v skladu z Uporabniškim priročnikom za nasprotno stranke in Banko Slovenije v zvezi s postopki izvajanja posojila čez dan ter odprtih ponudb, ki je objavljen na spletni strani Banke Slovenije.

24. člen

Zapadlost in izračun obresti mejnega depozita

1. Zapadlost depozitov v okviru mejnega depozita je čez noč. Depoziti zapadejo naslednji dan, na katerega je sistem TARGET2 odprt za poslovanje, in sicer v trenutku, ko se ta sistem odpre za poslovanje.
2. Obrestno mero mejnega depozita objavi Eurosistem vnaprej, izračuna pa se kot linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«.
3. Obresti na depozite se plačajo ob zapadlosti depozita. Uporaba negativne obrestne mere za mejni depozit povzroči plačilno obveznost imetnika depozita do Banke Slovenije, vključno s pravico Banke Slovenije, da ustrezno bremeni račun nasprotno stranke.

NASLOV III – POSTOPKI ZA OPERACIJE DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

POGLAVJE 1 – AVKCIJSKI IN DVOSTRANSKI POSTOPKI ZA OPERACIJE ODPRTEGA TRGA EUROSISTEMA

25. člen

Vrste postopkov za operacije odprtega trga

Operacije odprtega trga se izvajajo na podlagi avkcijskih ali dvostranskih postopkov.

ODDELEK 1 – AVKCIJSKI POSTOPKI

26. člen

Pregled avkcijskih postopkov

1. Avkcijski postopki se izvajajo v šestih operativnih korakih, kakor so določeni v tabeli 4.

TABELA 4: OPERATIVNI KORAKI PRI AVKCIJSKIH POSTOPKIH

Korak 1: Najava avkcije

(a) ECB javno najavi avkcijo

(b) Banka Slovenije najavi avkcijo neposredno posameznim nasprotnim strankam

Korak 2: Priprava in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank

Korak 3: Zbiranje protiponudb s strani Eurosistema

Korak 4: Dodelitev in objava rezultatov avkcije

(a) ECB odloči o dodelitvi

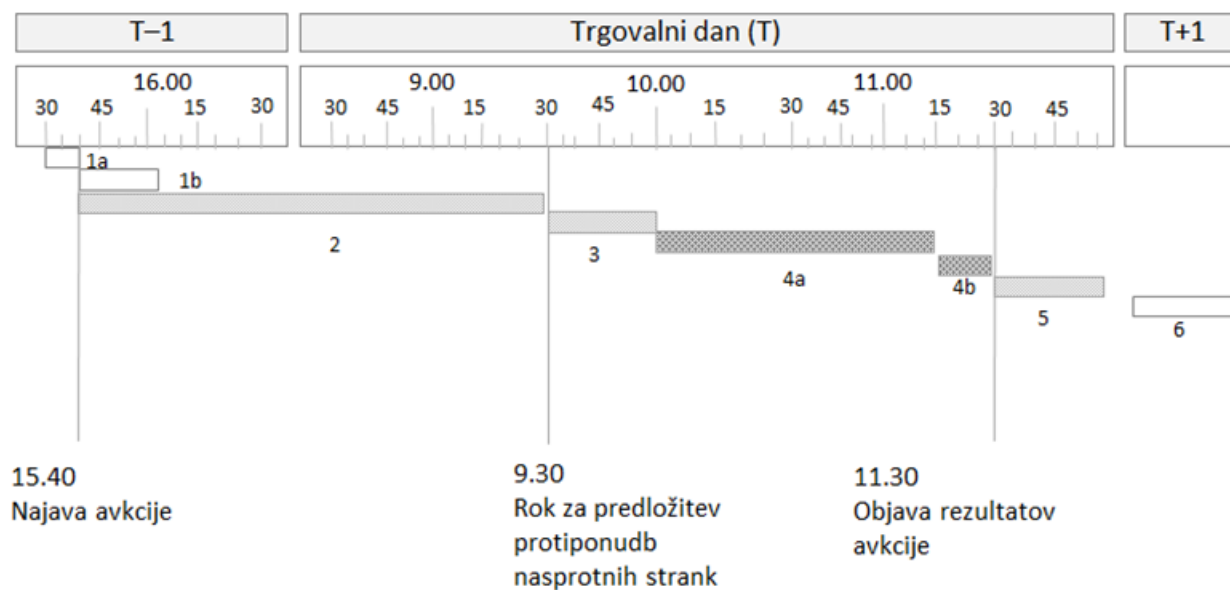
(b) ECB javno objavi rezultate dodelitve

Korak 5: Pošiljanje obvestil uspešnim ponudnikom

Korak 6: Poravnava transakcij

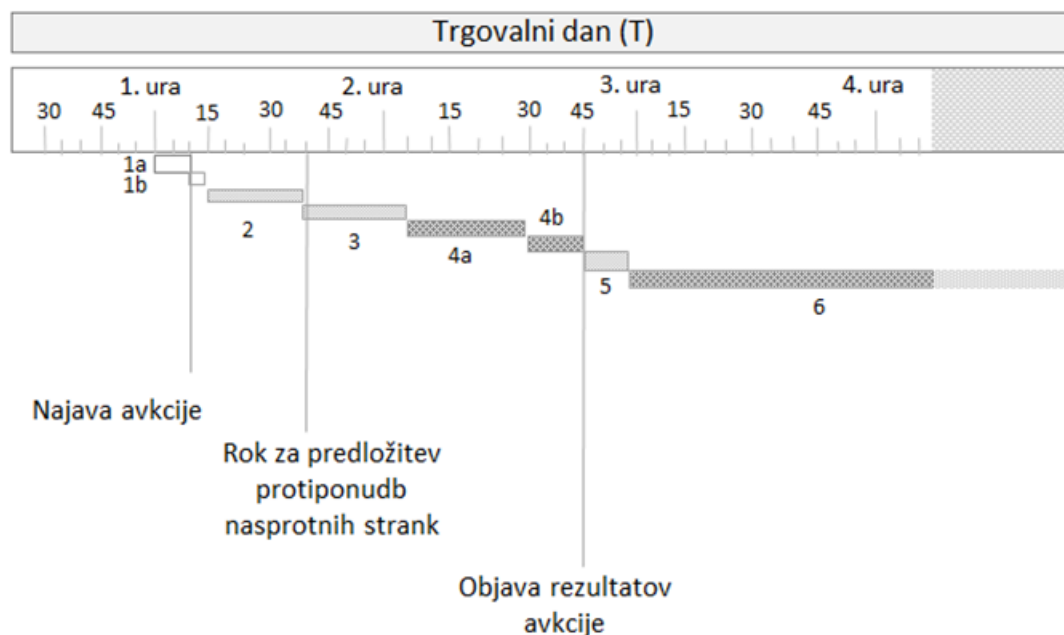
2. Avkcijski postopki se izvajajo v obliki standardnih avkcij ali hitrih avkcij. Operativne značilnosti standardnih in hitrih avkcij so enake, razen časovnega okvira (tabeli 5 in 6) in kroga nasprotnih strank.

TABELA 5: PRIBLIŽEN ČASOVNI OKVIR ZA OPERATIVNE KORAKE PRI STANDARDNIH AVKCIJAH
(naveden je srednjeevropski čas¹⁰)

¹⁰ Srednjeevropski čas upošteva spremembo na srednjeevropski poletni čas.

TABELA 6: PRIBLIŽEN ČASOVNI OKVIR ZA OPERATIVNE KORAKE PRI HITRIH AVKCIJAH (naveden je srednjeevropski čas)

3. Eurosistem lahko izvaja avkcijske postopke s fiksno mero ali avkcijske postopke z variabilno mero.

27. člen

Standardne avkcije

1. Eurosistem uporablja standardne avkcije za izvajanje: (a) operacij glavnega refinanciranja; (b) operacij dolgoročnejšega refinanciranja; (c) določenih strukturnih operacij, tj. strukturnih povratnih operacij in izdajo dolžniških certifikatov ECB.
2. Eurosistem lahko ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne pogoje uporablja standardne avkcije tudi za izvajanje operacij finega uravnavanja in strukturnih operacij v obliki dokončnih transakcij.
3. Pri standardnih avkcijah praviloma: (a) poteče največ 24 ur od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom; in (b) čas med rokom za predložitev protiponudb in objavo rezultatov dodelitve je približno dve uri.
4. ECB se lahko odloči, da pri posameznih operacijah prilagodi časovni okvir, če meni, da je to primerno.

28. člen

Hitre avkcije

1. Eurosistem običajno uporablja hitre avkcije za izvajanje operacij finega uravnavanja, ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere pa jih lahko uporablja tudi za strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij.
2. Hitre avkcije se izvedejo v roku 105 minut po najavi avkcije, obvestila uspešnim ponudnikom pa se pošljejo takoj po javni objavi rezultatov dodelitve.
3. ECB se lahko odloči, da pri posameznih operacijah prilagodi časovni okvir, če meni, da je to primerno.
4. Eurosistem lahko v skladu s kriteriji in postopki, določenimi v členu 58, izbere omejeno število nasprotnih strank za sodelovanje pri hitrih avkcijah.

29. člen

Izvajanje standardnih avkcij za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja na podlagi koledarja avkcij

1. Avkcijski postopki za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema.
2. Okviren koledar rednih avkcij Eurosistema se objavi na spletnih straneh ECB in nacionalnih centralnih bank vsaj tri mesece pred začetkom koledarskega leta, za katero velja.
3. Običajni trgovalni dnevi za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja so navedeni v tabeli 7.

TABELA 7: OBIČAJNI TRGOVALNI DNEVI ZA OPERACIJE GLAVNEGA REFINANCIRANJA IN REDNE OPERACIJE DOLGOROČNEJŠEGA REFINANCIRANJA

Kategorija operacij odprtega trga	Običajen trgovalni dan (T)
Operacije glavnega refinanciranja	Vsak torek*
Redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja	Zadnja sreda v vsakem koledarskem mesecu**

* Zaradi praznikov se lahko določi drug termin.

** Zaradi praznikov se decembrska operacija prestavi na zgodnejši termin, običajno za en teden, tj. na predhodno sredo v tem mesecu.

30. člen

Izvajanje avkcijskih postopkov za operacije finega uravnavanja in strukturne operacije brez koledarja avkcij

1. Operacije finega uravnavanja se ne izvajajo v skladu z vnaprej določenim koledarjem. ECB se lahko odloči, da izvaja operacije finega uravnavanja na kateri koli delovni dan Eurosistema. V teh operacijah sodelujejo samo nacionalne centralne banke, pri katerih so trgovalni dan, dan poravnave in dan izplačila delovni dnevi NCB.
2. Strukturne operacije, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, se ne izvajajo v skladu z vnaprej določenim koledarjem. Običajno se izvajajo in poravnajo ob dnevih, ki so delovni dnevi nacionalnih centralnih bank v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.

ODDELEK 2 – OPERATIVNI KORAKI PRI AVKCIJSKIH POSTOPKIH

PODODDELEK 1 – NAJAVA AVKCIJSKIH POSTOPKOV

31. člen

Najava standardnih in hitrih avkcij

1. Standardne avkcije ECB vnaprej javno najavi. Banka Slovenije avkcije najavi v aplikaciji eAvkcije, ki je spletna aplikacija Banke Slovenije za zbiranje protiponudb nasprotnih strank pri avkcijah Eurosistema.
2. Hitre avkcije lahko ECB vnaprej javno najavi. Pri hitrih avkcijah, ki so vnaprej javno najavljene, lahko Banka Slovenije neposredno stopi v stik z izbranimi nasprotnimi strankami, če meni, da je to potrebno. Pri hitrih avkcijah, ki niso vnaprej javno najavljene, Banka Slovenije neposredno stopi v stik z izbranimi nasprotnimi strankami.
3. Najava avkcije pomeni poziv nasprotnim strankam, naj predložijo protiponudbe, ki so pravno zavezujoče. Najava ne pomeni ponudbe ECB ali Banke Slovenije.
4. Informacije, ki se morajo vključiti v javno najavo avkcijskega postopka, so določene v Prilogi I.
5. ECB lahko sprejme vse ukrepe, ki so po njenem mnenju ustrezni, da se popravi napaka v najavi avkcijskega postopka, vključno s preklicem ali prekinitvijo avkcijskega postopka, ki se izvaja. V tem primeru Banka Slovenije obvesti nasprotne stranke prek aplikacije eAvkcije.

32. člen

Oblika in kraj predložitve protiponudb

1. Protiponudbe ene institucije lahko Banki Slovenije predloži samo ena poslovalnica v Republiki Sloveniji, tj. tista, kjer ima institucija sedež, ali izbrana podružnica.
2. Zbiranje in predložitev protiponudb pri avkcijah poteka prek spletne aplikacije eAvkcije. Nasprotne stranke predložijo protiponudbe Banki Slovenije v skladu z Uporabniškim priročnikom za uporabo spletne aplikacije eAvkcije, ki je objavljen na spletni strani Banke Slovenije. V primeru nedelovanja oziroma nezmožnosti dostopanja do spletne aplikacije eAvkcije morajo nasprotne stranke protiponudbe poslati po rezervnem postopku, tako da jih do predpisanega roka predložijo Banki Slovenije po telefaksu in potrdijo po telefonu. Številki faksa in telefona sta objavljeni na spletni strani Banke Slovenije. V primeru uporabe rezervnega postopka morajo biti protiponudbe nasprotnih strank pripravljene v skladu z vzorcem, ki je za zadevno operacijo objavljen na spletni strani Banke Slovenije. Protiponudbe morajo biti pravilno izpolnjene in podpisane s strani pooblaščenih podpisnikov. Nasprotna stranka v obrazcu navede referenčno številko avkcije in ime operacije.

33. člen

Predložitev protiponudb

1. Pri avkcijskih postopkih s fiksno mero morajo nasprotne stranke v svojih protiponudbah navesti denarni znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel z Banko Slovenije.
2. Pri avkcijskih postopkih valutnih zamenjav s fiksno mero morajo nasprotne stranke navesti znesek v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave, in ki ga nameravajo prodati in ponovno kupiti ali kupiti in ponovno prodati po navedeni meri.
3. Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero lahko nasprotne stranke predložijo do deset protiponudb z različnimi obrestnimi merami, cenami ali swap točkami. V izjemnih okoliščinah lahko Eurosistem omeji število protiponudb, ki jih lahko predloži vsaka nasprotna stranka. Nasprotne stranke morajo v vsaki protiponudbi navesti denarni znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel, in ustrezno obrestno mero, ceno ali swap točke. Obrestna mera ali swap točke v protiponudbi mora biti izražena kot mnogokratnik 0,01 odstotne točke. Cena v protiponudbi mora biti izražena kot mnogokratnik 0,001 odstotne točke.
4. Pri avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero morajo nasprotne stranke navesti znesek v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave, in kotacijo swap točk, po katerih nameravajo skleniti posel.

5. Pri avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero je treba swap točke kotirati v skladu s splošnimi tržnimi običaji, protiponudbe pa morajo biti izražene kot mnogokratnik 0,01 swap točke.
6. V zvezi z izdajo dolžniških certifikatov ECB se lahko ECB odloči, da mora biti v protiponudbah navedena cena in ne obrestna mera. V teh primerih mora biti cena izražena kot odstotek nominalnega zneska, na tri decimalna mesta natančno.

34. člen

Najnižji in najvišji znesek protiponudbe

1. Pri operacijah glavnega refinanciranja znaša najnižji znesek protiponudbe 1 000 000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo ta znesek, morajo biti izražene kot mnogokratnik 100 000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini obrestne mere.
2. Pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja znaša najnižji znesek protiponudbe 100 000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji znesek protiponudbe, morajo biti izražene kot mnogokratnik 10 000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini obrestne mere.
3. Pri operacijah finega uravnavanja in strukturnih operacijah znaša najnižji znesek protiponudbe 1 000 000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo ta znesek, morajo biti izražene kot mnogokratnik 100 000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini obrestne mere, cene ali swap točk, odvisno od vrste transakcije.
4. ECB lahko določi najvišji znesek protiponudb, ki je najvišji sprejemljivi znesek protiponudb posamezne nasprotne stranke, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe. V tem primeru ECB podrobnosti o takem najvišjem znesku protiponudbe navede v javni najavi avkcije.

35. člen

Najnižja in najvišja izklicna mera

1. Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero za povečevanje likvidnosti lahko ECB določi najnižjo izklicno mero, ki pomeni najnižjo obrestno mero, po kateri lahko nasprotne stranke predložijo protiponudbe.
2. Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero za umikanje likvidnosti lahko ECB določi najvišjo izklicno mero, ki pomeni najvišjo obrestno mero, po kateri lahko nasprotne stranke predložijo protiponudbe.

36. člen

Rok za predložitev protiponudb

1. Nasprotna stranka lahko predloži, umakne ali predloži popravljene protiponudbe do izteka roka za predložitev protiponudb. Šteje se, da so protiponudbe predložene Banki Slovenije takrat, ko jih nasprotna stranka odda, in dobijo status "Protiponudbe oddane", razen če se uporabi rezervne postopke iz člena 32. Po preteku roka oddaja ni več mogoča.
2. Protiponudbe, predložene po izteku roka, se ne obravnavajo in se štejejo kot neprimerne.

37. člen

Zavrnitev protiponudb

1. Banka Slovenije zavrne:
 - (a) vse protiponudbe nasprotne stranke, če skupni znesek protiponudb presega zgornji znesek protiponudb, ki ga določi ECB;
 - (b) katero koli protiponudbo nasprotne stranke, če je protiponudba pod najnižjim zneskom protiponudbe;
 - (c) katero koli protiponudbo nasprotne stranke, če je protiponudba pod izklicno obrestno mero, ceno ali swap točkami ali nad najvišjo sprejeto obrestno mero, ceno ali swap točkami.
2. Banka Slovenije lahko zavrne protiponudbe, ki niso popolne ali niso pripravljene v skladu z ustreznim obrazcem.
3. Če se Banka Slovenije odloči za zavrnitev protiponudbe, mora o tej odločitvi obvestiti nasprotno stranko pred dodelitvijo na avkciji.
4. Nasprotne stranke morajo zagotoviti, da imajo za denarni znesek, ki jim je bil dodeljen, vedno na razpolago zadostno višino zavarovanja oziroma, da imajo, v primeru umika likvidnosti, vedno na razpolago denarna sredstva za poravnavo. Če nasprotna stranka ne zagotovi zadostnega zneska zavarovanja ali denarnih sredstev za poravnavo zneska, ki ji je bil dodeljen na avkciji, ji Banka Slovenije izreče sankcijo po členih od 169 do 172.

PODODDELEK 3 – DODELITEV NA AVKCIJI

38. člen

Dodelitev v avkcijskih postopkih s fiksno mero za povečevanje in umikanje likvidnosti

1. V avkcijskem postopku s fiksno mero se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
 - (a) Protiponudbe se seštejejo.

- (b) Če skupni znesek protiponudb presega skupni znesek likvidnosti za dodelitev, se predložene protiponudbe sprejmejo sorazmerno glede na razmerje med zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb, v skladu s tabelo 1 iz Priloge II.
 - (c) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.
2. ECB se lahko odloči za dodelitev:
- (a) najnižjega zneska dodelitve, ki je najnižji znesek, ki se lahko dodeli vsakemu ponudniku; ali
 - (b) najnižje stopnje dodelitve, ki je najnižji odstotek protiponudb po mejni obrestni meri, ki se lahko dodeli vsakemu ponudniku.

39. člen

Dodelitev v avkcijskih postopkih z variabilno mero za povečevanje likvidnosti v eurih

1. V avkcijskem postopku z variabilno mero za povečevanje likvidnosti v eurih se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
- (a) Protiponudbe se razvrstijo po padajočem vrstnem redu glede na ponujene obrestne mere ali po naraščajočem vrstnem redu glede na ponujene cene.
 - (b) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najvišjimi obrestnimi merami (najnižjimi cenami), nato pa se sprejemajo protiponudbe z vedno nižjimi obrestnimi merami (višjimi cenami), dokler se ne izčrpa celotni znesek likvidnosti za dodelitev.
 - (c) Če pri mejni obrestni meri (najvišji sprejeti ceni) skupni znesek protiponudb presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni obrestni meri (najvišji sprejeti ceni), v skladu s tabelo 2 iz Priloge II.
 - (d) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.
2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

40. člen

Dodelitev v avkcijskih postopkih z variabilno mero za umikanje likvidnosti v eurih

1. V avkcijskem postopku z variabilno mero za umikanje likvidnosti v eurih, ki se uporablja pri izdaji dolžniških certifikatov ECB in zbiranju vezanih depozitov, se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
- (a) Protiponudbe se razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu glede na ponujene obrestne mere ali po padajočem vrstnem redu glede na ponujene cene.

- (b) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najnižjimi obrestnimi merami (najvišjimi cenami), nato pa se sprejemajo protiponudbe z vedno višjimi obrestnimi merami (nižjimi cenami), dokler se ne izčrpa celotni znesek likvidnosti za umik.
 - (c) Če pri mejni obrestni meri (najnižji sprejeti ceni) skupni znesek protiponudb presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni obrestni meri (najnižji sprejeti ceni), v skladu s tabelo 2 iz Priloge II.
 - (d) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro. Pri izdaji dolžniških certifikatov ECB se dodeljeni nominalni znesek zaokroži na najbližji mnogokratnik 100 000 EUR.
2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

41. člen

Dodelitev v avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero za povečevanje likvidnosti

1. V avkcijskem postopku valutne zamenjave z variabilno mero za povečevanje likvidnosti se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
- (a) Protiponudbe se razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu glede na kotacije swap točk, ob upoštevanju predznaka kotacije.
 - (b) Predznak kotacije je odvisen od predznaka obrestne razlike med tujo valuto in eurom. Če je za zapadlost valutne zamenjave:
 - (i) obrestna mera za tujo valuto višja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk pozitivna, tj. euro kotira s premijo glede na tujo valuto; in
 - (ii) obrestna mera za tujo valuto nižja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk negativna, tj. euro kotira z diskontom glede na tujo valuto.
 - (c) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najnižjimi kotacijami swap točk, nato pa se sprejemajo vedno višje kotacije swap točk, dokler se ne izčrpa celotni znesek za dodelitev v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave.
 - (d) Če pri najvišji sprejeti kotaciji swap točk, tj. pri mejni kotaciji swap točk, skupni znesek protiponudb presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni kotaciji swap točk, v skladu s tabelo 3 iz Priloge II.
 - (e) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.
2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

42. člen

Dodelitev v avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero za umikanje likvidnosti

1. V avkcijskem postopku valutne zamenjave z variabilno mero za umikanje likvidnosti se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
 - (a) Protiponudbe se razvrstijo po padajočem vrstnem redu glede na kotacije swap točk, ob upoštevanju predznaka kotacije.
 - (b) Predznak kotacije je odvisen od predznaka obrestne razlike med tujo valuto in eurom. Če je za zapadlost valutne zamenjave:
 - (i) obrestna mera za tujo valuto višja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk pozitivna, tj. euro kotira s premijo glede na tujo valuto; in
 - (ii) obrestna mera za tujo valuto nižja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk negativna, tj. euro kotira z diskontom glede na tujo valuto.
 - (c) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najvišjimi kotacijami swap točk, nato pa se sprejemajo vedno nižje kotacije swap točk, dokler:
 - (i) se ne izčrpa celotni znesek za umik v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave; in
 - (ii) skupni znesek protiponudb pri najnižji sprejeti kotaciji swap točk, tj. pri mejni kotaciji swap točk, ne preseže preostalega zneska za dodelitev.
 - (d) Preostali znesek se razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni kotaciji swap točk, v skladu s tabelo 3 iz Priloge II. Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.
2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

43. člen

Vrsta avkcije pri avkcijskih postopkih z variabilno mero

Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero lahko Eurosistem uporabi avkcijo z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa) ali avkcijo z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa).

44. člen

Objava rezultatov avkcije

1. ECB javno objavi rezultate avkcije v svoji odločitvi o dodelitvi na avkciji. Banka Slovenije odločitev ECB o dodelitvi na avkciji objavi na spletni strani Banke Slovenije ter v spletni aplikaciji eAvkcije.
2. Informacije, ki jih mora vsebovati javna objava rezultatov avkcije, so določene v Prilogi III.
3. Če je v odločitvi o dodelitvi na avkciji katerakoli informacija iz javne objave rezultatov avkcije, navedene v odstavku 1, napačna, lahko ECB sprejme vse ukrepe, ki so po njenem mnenju ustrezni, da se ta napačna informacija popravi.
4. Po javni objavi rezultatov avkcije v odločitvi ECB o dodelitvi na avkciji, kakor je navedeno v odstavku 1, Banka Slovenije s posredovanjem obvestil o sodelovanju na avkciji v aplikaciji eAvkcije obvesti posamezne nasprotnne stranke o uspešnosti predloženih protiponudb. V primeru nedelovanja aplikacije eAvkcije Banka Slovenije obvesti posamezne nasprotnne stranke po telefaksu (rezervni postopek). Sporočila pri avkcijskih postopkih, ki so posredovana med Banko Slovenije in nasprotno stranko prek spletne aplikacije eAvkcije, oziroma v primeru uporabe rezervnih postopkov po telefaksu in telefonu, imajo med strankama naravo pisne listine in služijo kot dokaz o sklenjenem poslu, brez poseganja v odstavek 3.

ODDELEK 3 – DVOSTRANSKI POSTOPKI ZA OPERACIJE ODPRTEGA TRGA EUROSISTEMA

45. člen

Pregled dvostranskih postopkov

1. Eurosistem lahko na podlagi dvostranskih postopkov izvaja naslednje operacije odprtega trga:
 - (a) operacije finega uravnavanja (povratne transakcije, valutne zamenjave ali zbiranje vezanih depozitov); ali
 - (b) strukturne operacije (dokončne transakcije).
2. Odvisno od konkretne transakcije se dvostranski postopki lahko izvajajo z neposrednim stikom z nasprotnimi strankami, kakor je določeno v členu 46, ali prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov, kakor je določeno v členu 47.

46. člen

Dvostranski postopki, ki se izvajajo z neposrednim stikom z nasprotnimi strankami

1. Dvostranski postopki za operacije finega uravnavanja in strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij se lahko izvajajo z neposrednim stikom z nasprotnimi strankami.

2. Banka Slovenije neposredno stopi v stik z eno ali več institucijami, izbranimi v skladu s kriteriji primernosti, določenimi v členu 58. Banka Slovenije pri odločanju, ali bo sklenila posel s temi institucijami, upošteva navodila ECB. Po sklenitvi posla Banka Slovenije nasprotni stranki posreduje potrditev sklenjenega posla.
3. Ne glede na odstavek 2 se lahko Svet ECB odloči, da dvostranske postopke za operacije finega uravnavanja ali strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij v izjemnih okoliščinah izvaja ECB ali ena ali več nacionalnih centralnih bank, ki delujejo kot operativna enota ECB. V tem primeru se postopki za te operacije ustrezno prilagodijo. ECB se odloči, ali bo sklenila posel z institucijami, s katerimi je stopila v stik.

47. člen

Dvostranski postopki, ki se izvajajo prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov

1. Brez poseganja v člen 46 se lahko dvostranski postopki za strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij izvajajo prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov.
2. Krog nasprotnih strank ni omejen, kakor je določeno v členu 58.
3. Postopki se prilagodijo tržnim običajem, ki veljajo za dolžniške instrumente, za katere se sklepajo posli.

48. člen

Najava operacij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov

1. Operacije finega uravnavanja ali strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, se javno ne najavijo vnaprej, razen če se ECB odloči drugače.
2. ECB se lahko odloči, da javno ne objavi rezultatov takih dvostranskih postopkov.

49. člen

Delovni dnevi za dvostranske postopke

1. ECB se lahko odloči, da dvostranske postopke za operacije finega uravnavanja izvaja na kateri koli delovni dan Eurosistema. V teh operacijah sodelujejo samo nacionalne centralne banke, pri katerih so trgovalni dan, dan poravnave in dan vračila delovni dnevi NCB.
2. Dvostranski postopki za strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij se običajno izvajajo in poravnavajo na dneve, ki so delovni dnevi nacionalnih centralnih bank v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.

POGLAVJE 2 – POSTOPKI PORAVNAVE OPERACIJ DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

50. člen

Pregled postopkov poravnave

1. Plačilni nalogi, povezani s sodelovanjem pri operacijah odprtega trga ali z uporabo odprtih ponudb, se poravnajo prek računov nasprotnih strank pri NCB ali prek računov poravnalnih bank udeleženk v sistemu TARGET2.
2. Plačilni nalogi, povezani s sodelovanjem pri operacijah odprtega trga za povečevanje likvidnosti ali z uporabo mejnega posojila, se poravnajo šele ob ali po dokončnem prenosu primerne finančne premoženja v zavarovanje za te operacije. V ta namen morajo nasprotne stranke:
 - (a) pri NCB vnaprej deponirati primerno finančno premoženje; ali
 - (b) poravnati primerno finančno premoženje pri NCB po sistemu dostave proti plačilu.

51. člen

Poravnava operacij odprtega trga

1. Eurosistem si prizadeva poravnati transakcije v zvezi s svojimi operacijami odprtega trga istočasno v vseh državah članicah, katerih valuta je euro, z vsemi nasprotnimi strankami, ki so predložile zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanje. Vendar se lahko zaradi operativnih omejitev in tehničnih značilnosti (npr. sistemov poravnave vrednostnih papirjev) poravnava na dan poravnave operacij odprtega trga v državah članicah, katerih valuta je euro, odvije ob različnih urah.
2. Okvirni datumi poravnave so zbrani v tabeli 8.

TABELA 8: OKVIRNI DATUMI PORAVNAVE ZA OPERACIJE ODPRTEGA TRGA EUROSISTEMA*

Instrument denarne politike	Datum poravnave operacije odprtega trga na podlagi standardnih avkcij	Datum poravnave operacije odprtega trga na podlagi hitrih avkcij in dvostranskih postopkov
Povratne transakcije	T+1	T
Dokončne transakcije	V skladu s tržnimi običaji za primerno finančno premoženje	
Izdajanje dolžniških certifikatov ECB	T+2	-
Valutne zamenjave	T, T+1 ali T+2	
Zbiranje vezanih depozitov	T	

* Datumi poravnave so na delovne dneve Eurosistema. T pomeni trgovni dan.

52. člen

Poravnava operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij

1. Eurosistem si prizadeva poravnati operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, na prvi dan, ki sledi trgovalnemu dnev, na katerega so sistem TARGET2 in vsi zadevni SPVP odprti za poslovanje.
2. Datumi poravnave za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja so vnaprej določeni v okvirnem koledarju rednih avkcij Eurosistema. Če je običajni datum poravnave praznik, lahko ECB določi drug datum poravnave, z možnostjo poravnave v istem dnevu. Eurosistem si prizadeva zagotoviti, da čas poravnave operacij glavnega refinanciranja in rednih operacij dolgoročnejšega refinanciranja sovпада s časom vračila prejšnje operacije z ustrezno zapadlostjo.
3. Izdaja dolžniških certifikatov ECB se poravna na drugi dan, ki sledi trgovalnemu dnev, na katerega so sistem TARGET2 in vsi zadevni SPVP odprti za poslovanje.

53. člen

Poravnava operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov

1. Eurosistem si prizadeva poravnati operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij in dvostranskih postopkov, na trgovalni dan. Lahko se določijo tudi drugi datumi poravnave, zlasti za dokončne transakcije in valutne zamenjave.
2. Operacije finega uravnavanja in strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, se poravnajo decentralizirano prek nacionalnih centralnih bank.

54. člen

Podrobnejše določbe v zvezi s postopki poravnave in postopki ob koncu dneva

1. Brez poseganja v zahteve iz tega poglavja se lahko za določen instrument denarne politike v pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporabljajo nacionalne centralne banke ali ECB, določijo dodatne določbe v zvezi s poravnavo.
2. Postopki ob koncu dneva so opredeljeni v dokumentaciji v zvezi z okvirom za sistem TARGET2.

POGLAVJE 3 – MOŽNOST ZNIŽANJA ZNESKA ČRPANJA ALI PREKINITVE OPERACIJ DOLGOROČNEJŠJEGA REFINANCIRANJA

55. člen

Možnost znižanja zneska črpanja ali prekinitve operacij dolgoročnejšega refinanciranja

1. V primeru neskladja med drugimi določbami teh splošnih pogojev in določbami tega poglavja veljajo določbe tega poglavja.
2. Eurosistem lahko odloči, da lahko nasprotna stranka pod določenimi pogoji znižajo znesek črpanja ali zaključijo določene operacije dolgoročnejšega refinanciranja pred njihovo zapadlostjo (v nadaljevanju: predčasno vračilo). V najavi avkcije določi, ali obstaja možnost znižanja zneska črpanja ali predčasnega vračila operacije pred njeno zapadlostjo, ter tudi datum, od katerega je to možnost mogoče uveljaviti. Te informacije se lahko objavijo tudi v drugi obliki, ki jo Eurosistem šteje za primerno.
3. Nasprotna stranka lahko izkoristi možnost predčasnega vračila tako, da obvesti Banko Slovenije o znesku predčasnega vračila po postopku predčasnega vračila in datumu, ko želi poravnati predčasno vračilo, in sicer vsaj en teden pred tem datumom poravnave predčasnega vračila. Če Eurosistem drugače ne določi, se predčasno vračilo lahko izvede na katerikoli dan poravnave operacij glavnega refinanciranja Eurosistema, pod pogojem, da nasprotna stranka posreduje obvestilo o predčasnem vračilu vsaj en teden pred tem dnevom.
4. Obvestilo o predčasnem vračilu iz prejšnjega odstavka je za nasprotno stranko zavezujoče en teden pred datumom predčasnega vračila, na katerega se obvestilo nanaša. Če nasprotna stranka na napovedani datum ne poravna, v celoti ali delno, zneska, napovedanega v skladu s postopki predčasnega vračila, se ji lahko izrečejo sankcije v obliki denarne kazni po členih od 169 do 172. Pri tem se uporabijo določbe, ki se nanašajo na kršitev avkcijskih postopkov. Sprožitev postopkov ne posega v pravice Banke Slovenije, da uporabi druga pravna sredstva v primeru neizpolnitve obveznosti nasprotna stranke po teh splošnih pogojih.

DEL 3 – PRIMERNE NASPROTNE STRANKE

56. člen

Kriteriji primernosti za sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema

Ob upoštevanju člena 58 Eurosistem dovoli sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema samo institucijam, ki izpolnjujejo naslednje kriterije:

- (a) So obvezniki v sistemu obveznih rezerv Eurosistema v skladu s členom 19.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljevanju besedila: Statut ESCB) in niso izvzete iz obveznosti v okviru sistema obveznih rezerv Eurosistema v skladu z Uredbo (ES) št. 2531/98 in Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).
- (b) So eno od naslednjega:
 - (i) pod najmanj eno obliko harmoniziranega nadzora Unije/EGP s strani pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013;
 - (ii) kreditne institucije v javni lasti v smislu člena 123(2) Pogodbe, ki so pod nadzorom, ki je po standardu primerljiv nadzoru pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013;
 - (iii) institucije, ki so pod neharmoniziranim nadzorom pristojnih organov, ki je po standardu primerljiv harmoniziranemu nadzoru Unije/EGP s strani pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013, npr. podružnice institucij s sedežem zunaj EGP, ki so ustanovljene v državah članicah, katerih valuta je euro. Za namen ocenjevanja primernosti institucije za sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema se praviloma šteje, da je neharmonizirani nadzor po standardu primerljiv harmoniziranemu nadzoru Unije/EGP s strani pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013, če se presodi, da so v ureditvi nadzora v zadevni jurisdikciji izvedeni ustrezni standardi iz okvira Basel III, ki jih je sprejel Baselski odbor za bančni nadzor;
- (c) Morajo biti finančno trdne v smislu člena 56a.
- (d) Institucije, ki so nasprotne stranke Banke Slovenije pri operacijah denarne politike Eurosistema, morajo izpolnjevati tudi naslednje zahteve:
 - (i) imeti morajo odprt PM račun v sistemu TARGET2;
 - (ii) vpisane morajo biti v poslovni register v Republiki Sloveniji.
- (e) Institucije morajo izpolnjevati vse operativne zahteve, določene v pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporablja Banka Slovenije ali ECB v zvezi z določenim instrumentom ali operacijo.

56.a člen

Ocena finančne trdnosti institucij

1. Eurosistem lahko pri svoji oceni finančne trdnosti posameznih institucij za namene tega člena upošteva naslednje bonitetne informacije:
 - (a) četrletne informacije o količnikih kapitala, finančnega vzvoda in likvidnosti, ki se poročajo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 na posamični in konsolidirani podlagi v skladu z nadzorniškimi zahtevami, ali
 - (b) kjer to pride v poštev, bonitetne informacije, ki so po standardu primerljive informacijam iz točke (a).
2. Če Banki Slovenije in ECB teh bonitetnih informacij ne da na voljo nadzornik institucije, lahko Banka Slovenije ali ECB zahteva, da ji da te informacije na voljo institucija. Če institucija neposredno zagotovi te informacije, predloži ob tem tudi oceno teh informacij, ki jo je podal zadevni nadzornik. Poleg tega se lahko zahteva dodatna potrditev zunanjega revizorja.
3. V primeru podružnic se informacije, ki se poročajo v skladu z odstavkom 1, nanašajo na institucijo, ki ji podružnica pripada.
4. Eurosistem lahko pri oceni finančne trdnosti institucij, ki so bile dokapitalizirane s stvarnimi vložki v obliki državnih dolžniških instrumentov, pri zagotavljanju doseganja količnikov kapitala, ki se poročajo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, upošteva metode in vlogo takih dokapitalizacij s stvarnimi vložki, vključno z vrsto in likvidnostjo takih instrumentov ter dostopom izdajatelja takih instrumentov do trga.
5. Subjekt za prenehanje ni primeren za dostop do operacij denarne politike Eurosistema, razen če je bil sprejet kot primerna nasprotna stranka za sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema do 22. marca 2017. V tem primeru ostane primeren do 31. decembra 2021, vendar zanj velja zgornja meja dostopa do kreditnih poslov Eurosistema, kakor so opredeljeni v točki (45) člena 2, ki je enaka povprečni ravni njegove uporabe kreditnih poslov Eurosistema v 12-mesečnem obdobju pred 22. marcem 2017, pri čemer se lahko ta zgornja meja izračuna in uporabi skupaj za več subjektov za prenehanje, ki so del iste skupine, kjer to pride v poštev. Po navedenem datumu subjekt za prenehanje ni več primeren za dostop do operacij denarne politike Eurosistema.

57. člen

Dostop do operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, in do odprtih ponudb

1. Institucije, ki izpolnjujejo kriterije primernosti iz člena 56, imajo dostop do katere koli od naslednjih operacij denarne politike Eurosistema:
 - (a) odprtih ponudb;
 - (b) operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij.
2. Dostop do odprtih ponudb ali operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih

avkcij, se institucijam, ki izpolnjujejo kriterije primernosti po členu 56, odobri samo prek Banke Slovenije.

3. Če ima institucija, ki izpolnjuje kriterije primernosti po členu 56, poslovne enote, npr. tista, kjer ima institucija sedež, ali podružnice, v več kakor eni državi članici, katere valuta je euro, lahko vsaka poslovna enota, ki izpolnjuje kriterije primernosti po členu 56, dostopa do odprtih ponudb ali operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, prek svoje domače NCB.
4. Protiponudbe za operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, ali za dostop do odprtih ponudb sme predložiti samo ena poslovna enota v vsaki državi članici, katere valuta je euro, tj. bodisi tista, kjer ima institucija sedež, bodisi izbrana podružnica.

58. člen

Izbor nasprotnih strank za dostop do operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov

1. Pri operacijah odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, se nasprotne stranke izberejo v skladu z odstavki od 2 do 4.
2. Pri strukturnih operacijah v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, ni omejitve glede kroga nasprotnih strank. Pri strukturnih operacijah v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij, se uporabljajo kriteriji primernosti, določeni v členu 58(3)(b).
3. Pri operacijah finega uravnavanja, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, se nasprotne stranke izberejo na naslednji način:
 - (a) Pri operacijah finega uravnavanja v obliki valutnih zamenjav za namene denarne politike, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, je krog nasprotnih strank enak krogu subjektov, ki se izberejo za posege Eurosistema na deviznem trgu in so ustanovljeni v državah članicah, katerih valuta je euro. Nasprotnim strankam pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, ni treba izpolnjevati kriterijev, določenih v členu 56. Kriteriji za izbor nasprotnih strank, ki sodelujejo pri posegih Eurosistema na deviznem trgu, temeljijo na načelu skrbnega in varnega poslovanja ter načelu učinkovitosti, kakor je določeno v Prilogi IV. Banka Slovenije lahko, z namenom obvladovanja izpostavljenosti kreditnemu tveganju do posameznih nasprotnih strank, ki sodelujejo pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike, uporablja limite.
 - (b) Pri operacijah finega uravnavanja v obliki povratnih transakcij ali prek zbiranja vezanih depozitov, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, Banka Slovenije za določeno transakcijo izbere krog nasprotnih strank izmed institucij, ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določene v členu 56, in so ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro. Izbor temelji predvsem na aktivnosti zadevne institucije na

denarnem trgu. Banka Slovenije lahko upošteva dodatne kriterije za izbor, na primer učinkovitost službe za trgovanje in potencial za sodelovanje pri avkcijah.

4. Če se Svet ECB v skladu s členom 46(3) odloči, da operacije finega uravnavanja, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, izvaja ECB sama ali prek ene ali več nacionalnih centralnih bank, ECB izbere nasprotne stranke po sistemu rotacije izmed nasprotnih strank, ki so primerne za sodelovanje pri hitrih avkcijah in dvostranskih postopkih.
5. Brez poseganja v odstavke od 1 do 4 se lahko operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, izvajajo tudi s širšim krogom nasprotnih strank od tistega ki je naveden v odstavkih od 2 do 4, če se tako odloči Svet ECB.

DEL 4 – PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE

NASLOV I – SPLOŠNA NAČELA

59. člen

Primerno finančno premoženje in sprejemljivi načini zavarovanja, ki se uporabljajo za kreditne posle Eurosistema

1. Eurosistem pri vseh kreditnih poslih Eurosistema uporablja enoten okvir za primerno finančno premoženje.
2. Da bi sodelovale pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo nasprotne stranke Eurosistemu predložiti finančno premoženje, ki je primerno za zavarovanje teh poslov. Glede na to, da kreditni posli Eurosistema vključujejo posojilo čez dan, mora zavarovanje, ki ga nasprotne stranke predložijo v zvezi s posojilom čez dan, tudi izpolnjevati kriterije primernosti iz teh splošnih pogojev kakor je navedeno v Splošnih pogojih za udeležbo v sistemu TARGET2 - Slovenija.
3. Nasprotne stranke predložijo primerno finančno premoženje:
 - (a) s prenosom lastništva, v pravni obliki pogodbe o začasni prodaji; ali
 - (b) z zagotovitvijo finančnega zavarovanja, tj. zastave, odstopa terjatve ali spremenljivega zavarovanja (*charge*) zadevnega finančnega premoženja, v pravni obliki zavarovanega posojila,

v obeh primerih v skladu z nacionalnimi pogodbenimi dogovori ali predpisi, ki jih vzpostavi in evidentira v dokumentih domača NCB.
4. Kadar nasprotne stranke predložijo primerno finančno premoženje kot zavarovanje, lahko domača NCB zahteva označevanje finančnega zavarovanja ali sklad primernega finančnega premoženja, odvisno od vrste sistema za upravljanje s finančnim zavarovanjem, ki ga uporablja.
5. Med tržnim in netržnim finančnim premoženjem ni razlik glede kvalitete finančnega premoženja in njegove primernosti za različne vrste kreditnih poslov Eurosistema.
6. Brez poseganja v obveznost iz odstavka 2, v skladu s katero morajo nasprotne stranke predložiti Eurosistemu finančno premoženje, ki je primerno kot zavarovanje, lahko Eurosistem na zahtevo daje pojasnila nasprotnim strankam glede primernosti tržnega finančnega premoženja, če je to že bilo izdano, ali glede primernosti netržnega finančnega premoženja, ko se je njihova predložitev že zahtevala. Eurosistem ne daje pojasnil pred nastopom teh dogodkov.

Splošni vidiki bonitetnega okvira Eurosistema za primerno finančno premoženje

1. Eden izmed kriterijev primernosti je, da mora finančno premoženje izpolnjevati visoke bonitetne standarde, določene v bonitetnem okviru Eurosistema.
2. V bonitetnem okviru Eurosistema so določeni postopki, pravila in načini izvedbe, ki zagotavljajo, da primerno finančno premoženje izpolnjuje zahtevo Eurosistema glede visokih bonitetnih standardov in zahteve glede kreditne kvalitete, ki jih opredeli Eurosistem.
3. Za namene bonitetnega okvira Eurosistema Eurosistem opredeli zahteve glede kreditne kvalitete v obliki stopenj kreditne kvalitete, in sicer tako, da določi mejne vrednosti za verjetnost neplačila za obdobje enega leta na naslednji način:
 - (a) Na podlagi rednega preverjanja Eurosistem obravnava verjetnost neplačila v obdobju enega leta v višini največ 0,10 % kot enakovredno zahtevi glede kreditne kvalitete, ki ustreza stopnji kreditne kvalitete 2, verjetnost neplačila za obdobje enega leta v višini največ 0,40 % pa kot enakovredno zahtevi glede kreditne kvalitete, ki ustreza stopnji kreditne kvalitete 3.
 - (b) Kreditna kvaliteta primernega finančnega premoženja za kreditne posle Eurosistema mora ustrezati vsaj stopnji kreditne kvalitete 3. Eurosistem uporablja dodatne zahteve glede kreditne kvalitete določenega finančnega premoženja v skladu z naslovi II in III v delu 4.
4. Eurosistem objavi informacije o stopnjah kreditne kvalitete na spletni strani ECB v obliki usklajene lestvice bonitetnih ocen Eurosistema, vključno z vzporednimi bonitetnimi ocenami, ki jih zagotavljajo sprejete zunanje bonitetne institucije in zunanji ponudniki bonitetnih orodij, s stopnjami kreditne kvalitete.
5. Eurosistem pri ocenjevanju zahtev glede kreditne kvalitete upošteva informacije o bonitetnih ocenah iz bonitetnih sistemov, ki pripadajo enemu od štirih virov v skladu z naslovom V dela 4.
6. Pri ocenjevanju bonitetnega standarda za določeno finančno premoženje lahko Eurosistem upošteva tudi institucionalne kriterije in posebnosti, ki imetniku finančnega premoženja zagotavljajo podobno zaščito, kot so na primer jamstva. Eurosistem si pridržuje pravico, da na podlagi vseh informacij, ki so lahko po mnenju Eurosistema pomembne za zagotovitev ustrezne zaščite Eurosistema pred tveganjem, ugotovi, ali izdaja, izdajatelj, dolžnik ali garant izpolnjuje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.
7. Bonitetni okvir Eurosistema upošteva opredelitev »neplačila«, ki je določeno v Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013.

NASLOV II – KRITERIJI PRIMERNOSTI IN ZAHTEVE GLEDE KREDITNE KVALITETE ZA TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

POGLAVJE 1 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

61. člen

Kriteriji primernosti, ki se nanašajo na vse vrste tržnega finančnega premoženja

Tržno finančno premoženje je primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če gre za dolžniške instrumente, ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določene v oddelku 1, razen v primeru nekaterih posebnih vrst tržnega finančnega premoženja, kakor je določeno v oddelku 2.

62. člen

Seznam primernega tržnega finančnega premoženja in pravila poročanja

1. ECB objavi posodobljen seznam primernega tržnega finančnega premoženja na svoji spletni strani v skladu z metodologijo, ki je navedena na njeni spletni strani, in ga posodablja vsak dan, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje. Tržno finančno premoženje, ki se uvrsti na seznam primernega tržnega finančnega premoženja, postane primerno za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, ko se objavi na seznamu. Kot izjema od tega pravila lahko Eurosistem v posebnem primeru dolžniških instrumentov, ki se poravnajo z valuto na isti dan, določi, da so ti primerni od datuma izdaje. Finančno premoženje, ocenjeno v skladu s členom 88(3), se ne objavi na tem seznamu primernega tržnega finančnega premoženja.
2. NCB, ki določeno tržno finančno premoženje sporoči ECB, je praviloma NCB države, v kateri je tržno finančno premoženje sprejeto v trgovanje.

ODDELEK 1 – SPLOŠNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

63. člen

Znesek glavnice tržnega finančnega premoženja

1. Dolžniški instrumenti so primerni do zapadlosti, če imajo:
 - (a) fiksni in brezpogojni znesek glavnice; ali
 - (b) brezpogojni znesek glavnice, ki je v posameznem trenutku brez vzvoda vezan na en sam indeks inflacije v euroobmočju in ne vsebuje drugih kompleksnih struktur.
2. Dopustni so tudi dolžniški instrumenti z zneskom glavnice, ki je v posameznem trenutku vezan na en sam indeks inflacije v euroobmočju, pod pogojem, da je struktura kupona v skladu z opredelitvijo iz člena 64(1)(b)(i), četrta alineja in vezana na isti indeks inflacije v euroobmočju.
3. Finančno premoženje, ki vključuje nakupne bone ali druge podobne pravice, ni primerno.

64. člen

Sprejemljive strukture kuponov za tržno finančno premoženje

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če imajo do zapadlosti naslednje strukture kuponov:
 - (a) fiksni ali večstopenjski kuponi ali so brezkuponski instrumenti, z vnaprej določenim razporedom kuponov in vnaprej določenimi vrednostmi kuponov; ali
 - (b) variabilni kuponi, ki imajo naslednjo strukturo: obrestna mera kupona = (referenčna mera * l) \pm x , pri čemer je $f \leq$ obrestna mera kupona $\leq c$, kjer velja:
 - (i) referenčna mera je v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:
 - obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. EURIBOR, LIBOR ali podoben indeks;
 - stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EIISDA, EUSA;
 - donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja z zapadlostjo enega leta ali manj;
 - indeks inflacije v euroobmočju;
 - (ii) f (spodnja meja), c (zgornja meja), l (faktor vzvoda) in x (pribitek) so, če so prisotni, številke, ki so vnaprej opredeljene ob izdaji ali se lahko skozi čas spreminjajo samo v skladu z načrtom, vnaprej opredeljenem ob izdaji, pri čemer je l večji od nič v celotni življenjski dobi finančnega premoženja. Pri variabilnih kuponih, kjer je referenčna mera indeks inflacije, mora biti l enak ena.
2. Struktura kupona, ki ni v skladu z odstavkom 1, ni primerna, vključno s primeri, ko je neskladen samo del strukture plačil, na primer premija.
3. Za namene tega člena in v primeru, da ima finančno premoženje fiksni večstopenjski ali variabilni večstopenjski kupon, temelji ocenjevanje strukture zadevnega kupona na celotni življenjski dobi finančnega premoženja, z upoštevanjem prihodnjih in preteklih kuponov.
4. Sprejemljive strukture kuponov ne smejo imeti opcij za izdajatelja, tj. v celotni življenjski dobi finančnega premoženja, upoštevajoč pri tem prihodnje in pretekle kupone, ne sme priti do spremembe strukture kupona, ki bi bila odvisna od odločitve izdajatelja.

65. člen

Nepodrejenost v zvezi s tržnim finančnim premoženjem

Primerni dolžniški instrumenti ne smejo dajati pravic do glavnice in/ali obresti, ki bi bile podrejene pravicam imetnikov drugih dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

66. člen

Valuta denominacije tržnega finančnega premoženja

Dolžniški instrumenti so primerni, če so denominirani v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.

67. člen

Kraj izdaje tržnega finančnega premoženja

1. Ob upoštevanju odstavka 2 so dolžniški instrumenti primerni, če so izdani v EGP pri centralni banki ali pri primernem SPVP.
2. Pri dolžniških instrumentih, ki jih izda ali zanje jamči nefinančna družba in pri katerih nobena sprejeta zunanja bonitetna institucija za izdajo, izdajatelja ali garanta ni zagotovila bonitetne ocene, mora biti kraj izdaje v euroobmočju.
3. Mednarodni dolžniški instrumenti, izdani prek mednarodnih centralnih depotnih družb morajo izpolnjevati naslednje kriterije, kjer je to ustrezno.
 - (a) Mednarodni dolžniški instrumenti, izdani v obliki zbirnih prinosniških listin (*global bearer form*), morajo biti izdani v obliki novih zbirnih listin (*new global notes*) in deponirani pri skupnem skrbniku (*common safekeeper*), ki je mednarodna centralna depotna družba ali CDD, ki upravlja primerni SPVP. Ta zahteva ne velja za mednarodne dolžniške instrumente, izdane v obliki zbirnih prinosniških listin, ki so bili v obliki klasičnih zbirnih listin (*classical global notes*) izdani pred 1. januarjem 2007, in za povečanja obstoječih izdaj (*fungible tap issuances*) teh listin, ki so bile izdane pod isto kodo ISIN, ne glede na datum povečanja obstoječe izdaje.
 - (b) Mednarodni dolžniški instrumenti, izdani v obliki zbirnih imenskih listin (*global registered form*), morajo biti izdani v skladu z novo strukturo hrambe mednarodnih dolžniških instrumentov. To ne velja za mednarodne dolžniške instrumente, ki so bili izdani v obliki zbirnih imenskih listin pred 1. oktobrom 2010.
 - (c) Mednarodni dolžniški instrumenti v obliki posamičnih listin (*individual note form*) niso primerni, razen če so bili v obliki posamičnih listin izdani pred 1. oktobrom 2010.

68. člen

Postopki poravnave za tržno finančno premoženje

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če so prenosljivi v nematerializirani obliki ter se hranijo in poravnavajo v državah članicah, katerih valuta je euro, prek računa pri NCB ali pri primernem SPVP, tako da učinkovanje in izvršitev zavarovanja ureja pravo države članice, katere valuta je euro.
2. Poleg tega v primeru, če uporaba teh dolžniških instrumentov vključuje domače in/ali čezmejne tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem, te storitve opravi tripartitni agent, ki je bil

pozitivno ocenjen v skladu s standardi Eurosistema za uporabo tripartitnih agentov pri kreditnih poslih Eurosistema, ki so objavljeni na spletni strani ECB.

3. Če CDD, kjer se finančno premoženje izda, in CDD, kjer se finančno premoženje hrani, nista isti subjekt, morata biti SPVP, ki ju ti dve CDD upravljata, med seboj povezana s primerno povezavo v skladu s členom 152.

69. člen

Sprejemljivi trgi za tržno finančno premoženje

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, kakor je določeno v Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹¹, ali so sprejeti v trgovanje na nekaterih sprejemljivih nereguliranih trgih.
2. ECB objavi seznam sprejemljivih nereguliranih trgov na svoji spletni strani in ga posodablja najmanj enkrat letno.
3. Ocena nereguliranih trgov, ki jo pripravlja Eurosistem, temelji na naslednjih načelih varnosti, transparentnosti in dostopnosti:
 - (a) Varnost pomeni gotovost v zvezi s transakcijami, zlasti gotovost glede veljavnosti in izvršljivosti transakcij.
 - (b) Transparentnost pomeni nemoten dostop do informacij o pravilih poslovanja in delovanja trga, finančnih značilnostih finančnega premoženja, mehanizmu oblikovanja cen ter o ustreznih cenah in količinah, npr. o kotacijah, obrestnih merah, obsegu trgovanja, zneskih izdaj.
 - (c) Dostopnost pomeni zmožnost Eurosistema, da sodeluje na trgu in da ima dostop do njega. Šteje se, da je trg dostopen, če njegova pravila poslovanja in delovanja Eurosistemu omogočajo, da pridobi informacije in opravlja transakcije, kadar je to potrebno za namene upravljanja z zavarovanjem.
4. Postopek izbora nereguliranih trgov je opredeljen izključno z vidika izvajanja funkcije upravljanja z zavarovanjem Eurosistema in se ga ne sme razumeti kot ocenjevanje temeljne kakovosti kateregakoli trga s strani Eurosistema.

70. člen

Vrsta izdajatelja ali garanta za tržno finančno premoženje

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če jih izdajo ali zanje jamčijo centralne banke držav članic, subjekti javnega sektorja, agencije, kreditne institucije, finančne družbe razen kreditnih institucij, nefinančne družbe, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije. Pri

¹¹ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

tržnem finančnem premoženju z več kakor enim izdajateljem ta zahteva velja za vsakega izdajatelja.

2. Poleg tistih bank in organizacij, ki so navedene v členu 117(2) in členu 118 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko Eurosistem prizna subjekt kot multilateralno razvojno banko ali mednarodno organizacijo za namene teh splošnih pogojev na podlagi ocene vseh naslednjih kriterijev:
 - (a) gre za organizacijo z mandatom na svetovni ali regionalni ravni, ki presega nacionalne meje;
 - (b) financira se predvsem s prispevki nacionalnih držav oziroma organizacij ali subjektov, povezanih z nacionalnimi državami;
 - (c) cilji subjekta so v skladu s politikami Unije.
3. Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo ali zanje jamčijo investicijski skladi, so neprimerni.

71. člen

Kraj ustanovitve izdajatelja ali garanta

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če jih izda izdajatelj, ustanovljen v EGP ali v državi skupine G10 zunaj EGP, ob upoštevanju izjem iz odstavkov od 3 do 6 tega člena in odstavka 4 člena 82.a Pri tržnem finančnem premoženju z več kakor enim izdajateoljem ta zahteva velja za vsakega izdajatelja.
2. Dolžniški instrumenti so primerni, če je garant dolžniških instrumentov ustanovljen v EGP, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete določenih dolžniških instrumentov jamstvo ni potrebno, ob upoštevanju izjem iz odstavkov 3 in 4. Možnost uporabe bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za garanta za namene izpolnjevanja zahtev glede kreditne kvalitete določenih dolžniških instrumentov je določena v členu 85.
3. Pri dolžniških instrumentih, ki jih izdajo ali zanje jamčijo nefinančne družbe in pri katerih nobena sprejeta zunanja bonitetna institucija za izdajo, izdajatelja ali garanta ni zagotovila bonitetne ocene, mora biti izdajatelj ali garant ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro.
4. Za dolžniške instrumente, ki jih izdajo ali zanje jamčijo multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, se kriterij glede kraja ustanovitve ne uporablja in so primerni ne glede na kraj ustanovitve.
5. Pri listinjenih vrednostnih papirjev mora biti izdajatelj ustanovljen v EGP v skladu s členom 75.
6. Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo izdajatelji, ustanovljeni v državah skupine G10 zunaj EGP, se štejejo za primerne samo, če se Eurosistem prepriča, da bi bile njegove pravice ustrezno zaščitene v okviru zakonodaje zadevne države skupine G10 zunaj EGP. V ta namen je treba, preden se zadevni dolžniški instrumenti lahko štejejo za primerne, zadevni NCB predložiti pravno oceno, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem.

72. člen

Zahteve glede kreditne kvalitete za tržno finančno premoženje

Dolžniški instrumenti so primerni, če izpolnjujejo zahteve glede kreditne kvalitete iz poglavja 2, razen kjer je določeno drugače.

ODDELEK 2 – POSEBNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA NEKATERE VRSTE TRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

PODODDELEK 1 – POSEBNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA LISTINJENE VREDNOSTNE PAPIRJE

73. člen

Kriteriji primernosti za listinjene vrednostne papirje

Listinjeni vrednostni papirji so primerni za kreditne posle Eurosistema, če izpolnjujejo splošne kriterije primernosti, ki se nanašajo na vse vrste tržnega finančnega premoženja, določene v oddelku 1, razen zahtev iz člena 63, ki se nanašajo na znesek glavnice, dodatno pa morajo izpolnjevati tudi posebne kriterije primernosti, določene v tem pododdelku.

74. člen

Homogenost in sestava finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok

1. Listinjeni vrednostni papirji so primerni, če je finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, homogeno, tj. sporočajo se lahko le po enem od obstoječih obrazcev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, in sicer za:
 - (a) stanovanjske hipoteke;
 - (b) posojila malim in srednje velikim podjetjem;
 - (c) posojila za nakup avtomobila;
 - (d) potrošniška posojila;
 - (e) terjatve iz naslova lizinga;
 - (f) terjatve iz naslova kreditnih kartic.
2. Eurosistem lahko na podlagi ocene podatkov, ki jih predloži nasprotna stranka, šteje, da listinjen vrednostni papir ni homogen.
3. Listinjeni vrednostni papirji ne smejo vsebovati nobenega finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in ga je ustvaril neposredno nosilec s posebnim namenom, ki je izdal listinjene vrednostne papirje.
4. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, tranš drugih listinjenih vrednostnih papirjev. Ta kriterij ne izključuje primernosti listinjenih vrednostnih papirjev, pri katerih sta v strukturo izdaje vključena dva nosilca s

posebnim namenom, ki izpolnjujeta kriterij »prave prodaje«, tako da so dolžniški instrumenti, ki jih izda drugi nosilec s posebnim namenom, neposredno ali posredno zavarovani z izvirnim skladom finančnega premoženja, in se vsi denarni tokovi iz finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, prenesejo s prvega na drugi nosilec s posebnim namenom.

5. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, kreditnih zapisov, poslov zamenjav ali drugih izvedenih finančnih instrumentov, sintetičnih vrednostnih papirjev ali podobnih terjatev. Ta omejitve ne zajema poslov zamenjav, ki se uporabljajo pri transakcijah z listinjenimi vrednostnimi papirji izključno za zavarovanje pred tveganji.

75. člen

Ozemeljske omejitve v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji in finančnim premoženjem, ki ustvarja denarni tok

1. Izdajatelj listinjenih vrednostnih papirjev mora biti nosilec s posebnim namenom, ustanovljen v EGP.
2. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, mora ustvariti originator s sedežem v EGP, nosilcu s posebnim namenom pa ga mora prodati originator ali posrednik s sedežem v EGP.
3. Za namene odstavka 2 se skrbnik hipotek ali terjatev šteje za posrednika..
4. Dolžniki in upniki finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, morajo imeti sedež v EGP, če so fizične osebe, pa morajo biti rezidenti EGP. Tudi morebitno povezano zavarovanje se mora nahajati v EGP, pravo, ki ureja finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, pa mora biti pravo države EGP.

76. člen

Pridobitev finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, s strani nosilca s posebnim namenom

1. Pridobitev finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, s strani nosilca s posebnim namenom mora urejati pravo države članice.
2. Nosilec s posebnim namenom mora finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, pridobiti od originatorja ali posrednika, kakor je določen v členu 75(2), na način, ki ga Eurosistem šteje za »pravo prodajo«, izvršljivo proti tretjim osebam, ter mora biti zunaj dosega originatorja in njegovih upnikov oziroma posrednika in njegovih upnikov, tudi v primeru originatorjeve ali posrednikove insolventnosti.

77. člen

Ocena pravil o razveljavitvi prodaje premoženja za listinjene vrednostne papirje

1. Listinjeni vrednostni papirji se štejejo za primerne samo, če se Eurosistem prepriča, da bi bile njegove pravice ustrezno zaščitene pred pravili o razveljavitvi prodaje po pravu zadevne države EGP, ki jih Eurosistem šteje za pomembne. V ta namen lahko Eurosistem, preden se listinjeni vrednostni papirji lahko štejejo za primerne, zahteva:
 - (a) neodvisno pravno oceno, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem in opisuje zadevna pravila o razveljavitvi prodaje premoženja v zadevni državi; in/ali
 - (b) druge dokumente, na primer prenosnikovo potrdilo o solventnosti v obdobju izpodbojnosti, ki pomeni določeno obdobje, v katerem lahko upravitelj v postopku zaradi insolventnosti doseže razveljavitev prodaje finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji.
2. Pravila o razveljavitvi prodaje premoženja, ki jih Eurosistem šteje za pomembna in zato nesprejemljiva, vključujejo:
 - (a) pravila, po katerih lahko upravitelj v postopku zaradi insolventnosti doseže razveljavitev prodaje finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, zgolj zato, ker je bila prodaja izvedena v obdobju izpodbojnosti, opredeljenim v odstavku 1(b), pred razglasitvijo insolventnosti prodajalca; ali
 - (b) pravila, po katerih lahko prevzemnik prepreči takšno razveljavitev samo, če lahko dokaže, da v času prodaje ni vedel za insolventnost prodajalca.

Za namene uporabe tega kriterija je lahko prodajalec originator ali posrednik.

78. člen

Nepodrejenost tranš za listinjene vrednostne papirje

1. Kot primerne štejejo samo tranše ali podtranše listinjenih vrednostnih papirjev, ki v življenjski dobi listinjenega vrednostnega papirja niso podrejene drugim tranšam iste izdaje.
2. Tranša ali podtranša se šteje kot nepodrejena drugim tranšam ali podtranšam iste izdaje, če v skladu z vrstnim redom poplačil, ki se uporablja po izvršbi, in, če je primerno, v skladu z vrstnim redom poplačil, ki se uporablja po predčasni izpolnitvi, kakor je določen v prospektu, nobena druga tranša ali podtranša nima prednosti pred to tranšo ali podtranšo glede prejema plačila, tj. glavnice in obresti, s čimer taka tranša ali podtranša med različnimi tranšami ali podtranšami zadnja utrpi škodo.

78.a člen

Omejitve naložb za listinjene vrednostne papirje

Naložbe dobroimetja na bančnih računih izdajatelja ali posredniškega nosilca s posebnim namenom v skladu z dokumenti o transakcijah ne smejo vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, tranš drugih listinjenih vrednostnih papirjev, kreditnih zapisov, poslov zamenjav ali drugih izvedenih finančnih instrumentov, sintetičnih vrednostnih papirjev ali podobnih terjatev.

79. člen

Razpoložljivost podatkov na ravni posameznega posojila za listinjene vrednostne papirje

1. Celoviti in standardizirani podatki na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, so dostopni v skladu s postopki, določenimi v Prilogi VII, ki vključujejo informacije o zahtevani oceni kakovosti podatkov in zahteve za Eurosistemovo imenovanje repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila. Eurosistem pri oceni primernosti upošteva: (a) vsak primer, ko podatki niso poročani, in (b) kako pogosto posamezna polja za podatke na ravni posameznega posojila ne vsebujejo smiselnih podatkov.
2. Ne glede na zahtevane vrednosti ocene, ki so za podatke na ravni posameznega posojila določene v Prilogi VII, lahko Eurosistem sprejme v zavarovanje listinjene vrednostne papirje, ki imajo po izteku zadevnega prehodnega obdobja, ki se uporablja v skladu s Prilogo VII, oceno nižjo od zahtevane vrednosti ocene (A1), po presoji vsakega posameznega primera posebej in le pod pogojem, da prejme ustrezna pojasnila, zakaj zahtevana ocena ni bila dosežena. Za vsako ustrezno pojasnilo Eurosistem določi največjo stopnjo tolerance in obdobje tolerance, kakor je podrobneje navedeno na spletni strani ECB. Obdobje tolerance pomeni obdobje, v katerem se mora kakovost podatkov za listinjene vrednostne papirje izboljšati.

80. člen

Zahteve za predložitev podatkov za listinjene vrednostne papirje

Eurosistem si pridržuje pravico, da od katere koli tretje osebe, ki je po njegovem mnenju pomembna, med drugim od izdajatelja, originatorja in/ali organizatorja, zahteva kakršno koli pojasnilo in/ali pravno potrditev, za katero šteje, da je potrebna za oceno primernosti listinjenih vrednostnih papirjev ali v povezavi z zagotavljanjem podatkov na ravni posameznega posojila. Če tretja oseba ne izpolni konkretne zahteve, se lahko Eurosistem odloči, da listinjenih vrednostnih papirjev ne sprejme kot zavarovanje ali začasno odvzame primernost takega zavarovanja.

81. člen

Kriteriji primernosti za krite obveznice, zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji

1. V primeru kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, sme kritni sklad krite obveznice vsebovati samo listinjene vrednostne papirje, ki izpolnjujejo vse od naslednjega:
 - (a) Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, izpolnjuje kriterije, določene v členu 129(1)(d) do (f) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji, s katerimi so zavarovane krite obveznice,
 - (b) Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, je ustvaril subjekt, ki je tesno povezan z izdajateljem kritih obveznic, kakor je opisano v členu 141.
 - (c) Uporabljajo se kot tehnično orodje, s katerim se hipoteke ali posojila z jamstvom, namenjena za nakup nepremičnin, prenesejo od originatorja v kritni sklad zadevne krite obveznice.
2. Ob upoštevanju odstavka 4 nacionalne centralne banke z uporabo naslednjih ukrepov preverijo, da kritni sklad kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1.
 - (a) Nacionalne centralne banke četrtno zahtevajo samopotrditev in zavezo izdajatelja, s čimer potrdi, da kritni sklad kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1. Samopotrditev mora podpisati predsednik uprave, finančni direktor ali vodilni uslužbenec na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v njihovem imenu.
 - (b) Nacionalne centralne banke letno zahtevajo od izdajatelja, da predloži naknadno potrditev zunanjih revizorjev ali oseb, ki spremljajo kritni sklad, s čimer potrdijo, da kritni sklad kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki v obdobju spremljanja niso v skladu z odstavkom 1.
3. Če izdajatelj ne izpolni konkretne zahteve ali če Eurosistema meni, da je vsebina potrditve nepravilna ali nezadovoljiva v tolikšni meri, da ni mogoče preveriti, ali kritni sklad kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, izpolnjuje kriterije iz odstavka 1, se lahko Eurosistem odloči, da takih kritih obveznic ne sprejme kot primerno zavarovanje ali jim začasno odvzame primernost.
4. Če veljavna zakonodaja ali prospekt ne predvideva vključitve listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1, med finančno premoženje kritnega sklada, se preverjanje po odstavku 2 ne zahteva.

5. Za namene odstavka 1(b) se tesne povezave določijo v času prenosa nadrejenih enot listinjenih vrednostnih papirjev v kritni sklad krite obveznice.

PODODDELEK 3 – POSEBNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA DOLŽNIŠKE CERTIFIKATE, KI JIH IZDA EUROSISTEM

82. člen

Kriteriji primernosti za dolžniške certifikate, ki jih izda Eurosistem

1. Dolžniški certifikati, ki jih izda ECB, in dolžniški certifikati, ki so jih izdale nacionalne centralne banke pred uvedbo eura v njihovi državi članici, katere valuta je euro, so primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.
2. Za dolžniške certifikate, ki jih izda Eurosistem, ne veljajo kriteriji, določeni v tem poglavju.

PODODDELEK 4 – POSEBNI KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA NEKATERE NEZAVAROVANE DOLŽNIŠKE INSTRUMENTE

82.a člen

Kriteriji primernosti za nekatere nezavarovane dolžniške instrumente, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska podjetja ali subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi

1. Z odstopanjem od člena 65 in pod pogojem, da izpolnjujejo vse druge kriterije primernosti, so naslednji podrejeni nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska podjetja ali subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi, kakor je navedeno v členu 144(3), primerni do zapadlosti, če so izdani pred 31. decembrom 2018 in njihova podrejenost ni posledica pogodbene podrejenosti, kakor je opredeljena v odstavku 2, niti strukturne podrejenosti v skladu z odstavkom 3:
 - dolžniški instrumenti, ki jih izdajo priznane agencije, kakor so opredeljene v členu 2 Sklepa Evropske centralne banke (EU) 2015/774 (ECB/2015/10)¹²,
 - dolžniški instrumenti, za katere jamči subjekt javnega sektorja Unije, ki je upravičen do odmerjanja davkov, z jamstvom, ki ima značilnosti, določene v členu 117(1) do (4) in členu 118.
2. Za namene odstavka 1 pogodbena podrejenost pomeni podrejenost na podlagi pogojev nezavarovanega dolžniškega instrumenta, ne glede na to, ali je taka podrejenost zakonsko priznana.
3. Nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo holdingi, vključno z vmesnimi holdingi, za katere velja nacionalna zakonodaja o izvajanju Direktive 2014/59/EU ali podoben okvir za sanacijo in reševanje, so neprimerni.

¹² Sklep Evropske centralne banke (EU) 2015/774 z dne 4. marca 2015 o programu nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih (UL L 121, 14.5.2015, str. 20).

4. Pri nezavarovanih dolžniških instrumentih, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska podjetja ali subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi, kakor je navedeno v členu 144(3), razen pri nezavarovanih dolžniških instrumentih, ki jih izdajo multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, kakor je navedeno v členu 71(4), mora biti izdajatelj ustanovljen v Uniji.
5. Nezavarovani dolžniški instrumenti, ki so bili primerni pred 16. aprilom 2018, vendar ne izpolnjujejo zahtev glede primernosti iz tega člena, ostanejo primerni do 31. decembra 2018, če izpolnjujejo vse druge kriterije primernosti za tržno finančno premoženje.

POGLAVJE 2 – ZAHTEVE EUROSISTEMA GLEDE KREDITNE KVALITETE TRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

83. člen

Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja

1. Tržno finančno premoženje je primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če poleg splošnih pravil, določenih v členu 60, in posebnih pravil, določenih v členu 85, izpolnjuje naslednje zahteve glede kreditne kvalitete:
 - (a) Razen listinjenih vrednostnih papirjev mora imeti tržno finančno premoženje bonitetno oceno, ki ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema in jo zagotovi vsaj ena sprejeta zunanja bonitetna institucija v obliki javne bonitetne ocene.
 - (b) Listinjeni vrednostni papirji morajo imeti bonitetne ocene, ki jih zagotovita vsaj dve različni sprejeti zunanji bonitetni instituciji, in sicer v obliki javne bonitetne ocene, pri čemer mora ena izmed teh bonitetnih ocen ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 2 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.
2. Eurosistem lahko zahteva kakršno koli pojasnilo, ki je po njegovem mnenju potrebno v zvezi z javno bonitetno oceno, navedeno v odstavku 1.

84. člen

Vrste bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij, ki se uporabljajo pri tržnem finančnem premoženju

Za ugotavljanje izpolnjevanja zahtev glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja se uporabljajo naslednje vrste bonitetnih ocen sprejetih zunanjih bonitetnih institucij:

- (a) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo da zunanja bonitetna institucija za izdajo ali, če bonitetne ocene za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije ni, za program ali serijo izdaj, v okviru katere(ga) je finančno premoženje izdano. Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za program ali serijo izdaj pride v poštev

samo, če se nanaša na konkretno finančno premoženje, katerega kreditna kvaliteta se preverja, in jo zunanja bonitetna institucija izrecno in nedvoumno poveže s kodo ISIN ter če ne obstaja druga bonitetna ocena za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije. Pri bonitetnih ocenah zunanje bonitetne institucije za izdajo Eurosistem ne razlikuje bonitetnih ocen glede na prvotno zapadlost finančnega premoženja.

- (b) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajatelja: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo zunanja bonitetna institucija da za izdajatelja. Sprejemljivost bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja je odvisna od prvotne zapadlosti finančnega premoženja. Eurosistem razlikuje med:
 - (i) kratkoročnim finančnim premoženjem, tj. finančnim premoženjem s prvotno zapadlostjo do vključno 390 dni; in
 - (ii) dolgoročnim finančnim premoženjem, tj. finančnim premoženjem s prvotno zapadlostjo nad 390 dni. Za kratkoročno finančno premoženje so sprejemljive kratkoročne in dolgoročne bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja. Za dolgoročno finančno premoženje so sprejemljive samo dolgoročne bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za izdajatelja.
- (c) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za garanta: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo zunanja bonitetna institucija da za garanta, če jamstvo izpolnjuje zahteve iz naslova IV. Pri bonitetnih ocenah zunanjih bonitetnih institucij za garanta Eurosistem ne razlikuje glede na prvotno zapadlost finančnega premoženja. Sprejemljive so samo dolgoročne bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za garanta.

85. člen

Prednost bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij v zvezi s tržnim finančnim premoženjem

Pri tržnem finančnem premoženju Eurosistem upošteva bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij, ki določajo skladnost finančnega premoženja z zahtevami glede kreditne kvalitete, v skladu z naslednjimi pravili:

- (a) Za tržno finančno premoženje razen tržnega finančnega premoženja, ki ga izdajo centralne, regionalne ali lokalne države, agencije, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, in listinjenih vrednostnih papirjev se uporabljajo naslednja pravila.
 - (i) Eurosistem upošteva bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajo pred bonitetnimi ocenami zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja ali garanta. Brez poseganja v uporabo tega pravila prednosti mora v skladu s členom 83(1)(a) vsaj ena bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije izpolnjevati veljavne zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.
 - (ii) Če za isto izdajo obstajajo bonitetne ocene za izdajo več zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva najboljšo med njimi. Če najboljša bonitetna ocena zunanje bonitetne

institucije za izdajo ne dosega Eurosistemovega praga kreditne kvalitete za tržno finančno premoženje, finančno premoženje ni primerno, četudi obstaja jamstvo, ki je sprejemljivo po naslovu IV.

- (iii) Če bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo ne obstaja ali, v primeru kritih obveznic, če ni bonitetne ocene za izdajo, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge VIIIb, lahko Eurosistem upošteva bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za izdajatelja ali garanta. Če pri isti izdaji obstajajo za izdajatelja in/ali garanta bonitetne ocene več zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva najboljšo med njimi.
- (b) Za tržno finančno premoženje, ki ga izdajo centralne, regionalne ali lokalne države, agencije, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, se uporabljajo naslednja pravila.
 - (i) V skladu s členom 83(1)(a) mora bonitetna ocena vsaj ene zunanje bonitetne institucije izpolnjevati veljavne zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete. Eurosistem upošteva samo bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja ali garanta.
 - (ii) Če obstajajo bonitetne ocene za izdajatelja in garanta več zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva najboljšo med njimi.
 - (iii) Krite obveznice, ki jih izdajo agencije, se ne ocenjujejo v skladu s pravili iz te točke, temveč se ocenjujejo v skladu s točko (a).
- (c) Za listinjene vrednostne papirje se uporabljajo naslednja pravila.
 - (i) V skladu s členom 83(1)(b) morata bonitetni oceni vsaj dveh zunanjih bonitetnih institucij izpolnjevati veljavne zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete. Eurosistem upošteva samo bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajo.
 - (ii) Če sta na voljo bonitetni oceni za izdajo več kakor dveh zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva prvo in drugo najboljšo med njimi.

86. člen

Vrednostni papirji več izdajateljev

Za tržno finančno premoženje z več kakor enim izdajateljem se veljavna bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajatelja določi na podlagi potencialne odgovornosti vsakega izdajatelja na naslednji način:

- (a) če je vsak izdajatelj solidarno odgovoren za obveznosti drugih izdajateljev izdaje ali, kjer je to ustrezno, programa ali serije izdaj, se upošteva najvišja bonitetna ocena izmed najboljših bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za vse zadevne izdajatelje; ali
- (b) če kateri koli izdajatelj ni solidarno odgovoren za obveznosti vseh drugih izdajateljev izdaje ali, kjer je to primerno, programa ali serije izdaj, se upošteva najnižja bonitetna ocena izmed najboljših bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za vse zadevne izdajatelje.

87. člen

Bonitetne ocene v valutah, ki niso euro

Bonitetne ocene v tuji valuti so sprejemljive kot ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja. Če je finančno premoženje denominirano v domači valuti izdajatelja, je sprejemljiva tudi bonitetna ocena v lokalni valuti.

88. člen

Kriteriji preverjanja kreditne kvalitete za tržno finančno premoženje, kadar bonitetna ocena sprejete zunanje bonitetne institucije ne obstaja

1. Če ustreznost bonitetne ocene sprejete zunanje bonitetne institucije za izdajo, izdajatelja ali garanta ne obstaja, kakor bi se uporabila v skladu s členom 85(a) ali (b), Eurosistem izpelje implicitno bonitetno oceno tržnega finančnega premoženja (razen za listinjene vrednostne papirje) v skladu s pravili, določenimi v odstavkih 2 in 3. Ta implicitna bonitetna ocena mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.
2. Če dolžniške instrumente izda ali zanje jamči regionalna država, lokalna oblast ali »subjekt javnega sektorja«, kakor je opredeljen v točki 8 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: subjekt javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah), ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro, Eurosistem določi bonitetno oceno v skladu z naslednjimi pravili.
 - (a) Če so izdajatelji ali garanti regionalne države, lokalne oblasti ali subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki se za namene kapitalskih zahtev obravnavajo po členu 115(2) ali členu 116(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 enako kot centralna država, pod katere jurisdikcijo so ustanovljeni, se dolžniškim instrumentom, ki jih izdajo ali zanje jamčijo ti subjekti, dodeli stopnja kreditne kvalitete, ki ustreza najboljši bonitetni oceni katere koli izmed sprejetih zunanjih bonitetnih institucij za centralno državo, pod katere jurisdikcijo so ti subjekti ustanovljeni.
 - (b) Če so izdajatelji ali garanti regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki niso navedeni v točki (a), se dolžniškim instrumentom, ki jih izdajo ali zanje jamčijo ti subjekti, dodeli stopnja kreditne kvalitete, ki je eno stopnjo kreditne kvalitete nižja od najboljše bonitetne ocene katere koli izmed sprejetih zunanjih bonitetnih institucij za centralno državo, pod katere jurisdikcijo so ti subjekti ustanovljeni.
 - (c) Če so izdajatelji ali garanti subjekti javnega sektorja, kakor so opredeljeni v točki (97) člena 2, ki niso navedeni v točkah (a) in (b), se implicitna bonitetna ocena ne izpelje in se dolžniški instrumenti, ki jih izdajo ali zanje jamčijo ti subjekti, obravnavajo enako kot dolžniški instrumenti, ki jih izdajo ali zanje jamčijo subjekti zasebnega sektorja.

3. Če dolžniške instrumente izdajo ali zanje jamčijo nefinančne družbe, ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro, Eurosistem določi bonitetno oceno na podlagi pravil o bonitetni oceni, ki se uporabljajo za bonitetno oceno bančnih posojil v poglavju 2 naslova III v delu 4. Finančno premoženje, katerega kreditna kvaliteta se oceni v skladu s pravili iz tega odstavka, se ne vključi na javni seznam primernega tržnega finančnega premoženja.

TABELA 9: IMPLICITNA BONITETNA OCENA ZA IZDAJATELJE ALI GARANTE, KI SO BREZ BONITETNE OCENE ZUNANJIH BONITETNIH INSTITUCIJ

	Razporeditev izdajateljev ali garantov po Uredbi (EU) št. 575/2013 (uredba o kapitalskih zadevah*)	Izpeljava implicitne bonitetne ocene znotraj bonitetnega okvira Eurosistema za izdajatelja ali garanta, ki spada v ustrezen razred
Razred 1	Regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki jih pristojni organi za namene kapitalskih zahtev obravnavajo po členih 115(2) in 116(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 na enak način kakor centralno državo	Dodeli se jim bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za centralno državo, pod katere jurisdikcijo je subjekt ustanovljen
Razred 2	Druge regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah	Dodeli se jim bonitetna ocena, ki je eno stopnjo kreditne kvalitete** nižja od bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za centralno državo, pod katere jurisdikcijo je subjekt ustanovljen
Razred 3	Subjekti javnega sektorja, kakor so opredeljeni v točki (97) člena 2, ki niso subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah	Obravnavajo se kot izdajatelji ali dolžniki zasebnega sektorja

* Uredba (EU) št. 575/2013, v tej tabeli poimenovana tudi kot uredba o kapitalskih zahtevah.

** Informacije o stopnjah kreditne kvalitete so objavljene na spletni strani ECB.

89. člen

Dodatne zahteve glede kreditne kvalitete listinjenih vrednostnih papirjev

- Pri listinjenih vrednostnih papirjih se izpolnjevanje zahteve glede kreditne kvalitete preverja na podlagi javne bonitetne ocene, ki je pojasnjena v javno dostopnem bonitetnem poročilu, tj. v poročilu o novi izdaji. Javno dostopno bonitetno poročilo mora med drugim vsebovati celovito analizo strukturnih in pravnih vidikov, podrobno oceno sklada zavarovanja, analizo udeležencev pri listinjenem vrednostnem papirju ter analizo vseh drugih pomembnih podrobnosti listinjenega vrednostnega papirja.

2. Poleg zahteve iz odstavka 1 se za listinjene vrednostne papirje zahtevajo redna nadzorna poročila, ki jih objavijo sprejete zunanje bonitetne institucije. Ta poročila morajo biti objavljena najpozneje štiri tedne po datumu plačila kuponskih izplačil listinjenih vrednostnih papirjev. Referenčni datum teh poročil je datum zadnjega plačila kuponskega izplačila razen pri listinjenih vrednostnih papirjih, pri katerih se kuponska izplačila plačujejo mesečno, kjer se mora nadzorno poročilo objaviti najmanj četrletno. Nadzorna poročila morajo vsebovati vsaj ključne podatke o listinjenem vrednostnem papirju, npr. sestavo sklada zavarovanja, udeležence v transakciji, kapitalsko strukturo ter podatke o poslovanju.

NASLOV III – KRITERIJI PRIMERNOSTI IN ZAHTEVE GLEDE KREDITNE KVALITETE NETRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

POGLAVJE 1 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

ODDELEK 1 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA BANČNA POSOJILA

90. člen

Primerna vrsta finančnega premoženja

1. Primerna vrsta finančnega premoženja je bančno posojilo, ki je dolžniška obveznost dolžnika do nasprotne stranke.
2. Bančna posojila s postopnim odplačevanjem glavnice, tj. kjer se glavnica in obresti odplačujejo po vnaprej določenem načrtu, in izkoriščene kreditne linije so primerna bančna posojila.
3. Prekoračitve stanja na tekočem računu, akreditivi in neizkoriščene kreditne linije, npr. neizkoriščen del revolving posojila, ki dovoljujejo uporabo posojila, vendar sami po sebi niso bančna posojila, niso primerna bančna posojila.
4. Delež v sindiciranem posojilu je primerno bančno posojilo. Za namene tega oddelka delež v sindiciranem posojilu pomeni bančno posojilo, ki je posledica udeležbe posojilodajalca pri posojilu, ki ga zagotovi skupina posojilodajalcev v sindikatu.
5. Bančno posojilo, ki se odobri zunaj strogega posojilnega razmerja, lahko predstavlja primerno vrsto finančnega premoženja. Terjatev, neločljivo povezana z nekaterimi strukturami lizinga ali odkupov terjatev, se lahko uvrsti med primerno vrsto finančnega premoženja, če predstavlja bančno posojilo. Terjatve, kupljene v okviru odkupov terjatev, se lahko uvrstijo med primerno vrsto finančnega premoženja samo v primeru, če dejansko predstavljajo bančna posojila za razliko od drugih terjatev.

91. člen

Znesek glavnice in kuponi bančnih posojil

Bančna posojila so primerna, če imajo do dokončnega odplačila obveznosti:

- (a) fiksni, brezpogojni znesek glavnice; in
- (b) obrestno mero, ki ne more povzročiti negativnega denarnega toka, pri čemer je obrestna mera ena od naslednjih:
 - (i) obrestna mera kot pri brezkuponskih instrumentih;
 - (ii) fiksna obrestna mera;
 - (iii) variabilna obrestna mera, tj. vezana na drugo referenčno obrestno mero ali stopnjo inflacije.

91.a člen

Znesek glavnice in kuponi bančnih posojil

Bančna posojila so primerna, če imajo do dokončnega odplačila obveznosti:

- (a) fiksni, brezpogojni znesek glavnice; in
- (b) obrestno mero, ki ne more povzročiti negativnega denarnega toka, pri čemer je obrestna mera ena od naslednjih:
 - (i) obrestna mera kot pri brezkuponskih instrumentih;
 - (ii) fiksna obrestna mera;
 - (iii) variabilna obrestna mera, tj. vezana na referenčno obrestno mero in z naslednjo strukturo: obrestna mera kupona = referenčna mera \pm x, pri čemer je $f \leq$ obrestna mera kupona \leq c, kjer velja:
 - referenčna mera je v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:
 - obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. Euribor, LIBOR ali podoben indeks;
 - stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EIISDA, EUSA;
 - donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja z zapadlostjo enega leta ali manj;
 - f (spodnja meja) in c (zgornja meja) sta, če sta prisotna, številki, ki sta vnaprej opredeljeni ob izdaji ali se lahko skozi čas spreminjata samo v skladu z načrtom, vnaprej opredeljenim ob izdaji. Pribitek x se lahko med trajanjem bančnega posojila spreminja.

92. člen

Nepodrejenost

Pri bančnih posojilih pravica do glavnice in/ali obresti ne sme biti podrejena: (a) pravicam imetnikov drugih nezavarovanih dolžniških obveznosti dolžnika, vključno z drugimi deleži ali poddeleži v istem sindiciranem posojilu; in (b) pravicam imetnikov dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

93. člen

Zahteve glede kreditne kvalitete bančnih posojil

Kreditna kvaliteta bančnih posojil se oceni na podlagi kreditne kvalitete dolžnika ali garanta. Zadevni dolžnik ali garant mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, kakor so določene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za bančna posojila, določena v poglavju 2 naslova III v delu 4.

94. člen

Najnižji znesek bančnega posojila

V trenutku prenosa bančnega posojila s strani nasprotne stranke v zavarovanje v korist Banke Slovenije neodplačani znesek glavnice iz bančnega posojila ne sme biti manjši od 500.000 EUR.

95. člen

Valuta denominacije bančnih posojil

Bančna posojila morajo biti denominirana v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.

96. člen

Vrsta dolžnika ali garanta

1. Dolžniki in garanti primernih bančnih posojil so nefinančne družbe, subjekti javnega sektorja, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije. Za namene tega člena lahko Eurosistem prizna multilateralno razvojno banko ali mednarodno organizacijo na enak način, kakor je opisan v členu 70(2).
2. Pri bančnem posojilu z več kakor enim dolžnikom je vsak dolžnik individualno in solidarno odgovoren za polno poplačilo celotnega bančnega posojila.

97. člen

Kraj dolžnika ali garanta

1. Dolžnik bančnega posojila mora biti ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro.

2. Tudi garant bančnega posojila mora biti ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja jamstvo ni potrebno, ker je na voljo ustrezna bonitetna ocena dolžnika.
3. Za dolžnike ali garante, ki so multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, se pravila iz odstavka 1 oziroma 2 ne uporabljajo in so primerni ne glede na kraj ustanovitve.

98. člen

Veljavno pravo

Posojilno pogodbo ter pogodbo med nasprotno stranko in domačo NCB o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja mora urejati pravo države članice, katere valuta je euro. Poleg tega skupno število nacionalnih pravnih sistemov, ki se uporabljajo za:

- (a) nasprotno stranko;
- (b) upnika;
- (c) dolžnika;
- (d) garanta (če je potrebno);
- (e) posojilno pogodbo;
- (f) pogodbo med nasprotno stranko in domačo NCB o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja;

ne sme biti večje od dveh.

99. člen

Postopki upravljanja

Postopek registracije in zagotovitve finančnega zavarovanja je za primere, ko posojilno pogodbo ureja slovensko pravo, podrobneje določen v Sklepu o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega premoženja (Uradni list RS, št. 59/11 s spremembami).

100. člen

Dodatne pravne zahteve za bančna posojila

1. Za zagotovitev veljavnega zavarovanja z bančnimi posojili in za hitro izvršitev tega zavarovanja v primeru neplačila nasprotne stranke, je treba izpolniti dodatne pravne zahteve. Te pravne zahteve se nanašajo na:
 - (a) preveritev obstoja bančnih posojil;
 - (b) veljavnost pogodbe o mobilizaciji bančnih posojil;
 - (c) polno učinkovanje mobilizacije v razmerju do tretjih oseb;
 - (d) odsotnost omejitev v zvezi z mobilizacijo in izvršitvijo zavarovanja na bančnih posojilih;

- (e) odsotnost omejitev v zvezi z bančno tajnostjo in zaupnostjo;
 - (f) nepreklicno odpoved dolžnika bančnega posojila pravici do pobota svojih obveznosti s terjatvami do nasprotne stranke.
2. Vsebina teh pravnih zahtev je določena v členih od 101 do 108.

101. člen

Preveritev postopkov, ki se uporabljajo za predložitev bančnih posojil

Banka Slovenije opravi enkratno preveritev ustreznosti postopkov, ki jih nasprotna stranka uporablja za predložitev informacij o bančnih posojilih Eurosistemu.

102. člen

Preveritev obstoja bančnih posojil

Banka Slovenije sprejme naslednje ukrepe, da preveri, ali bančna posojila, ki so bila mobilizirana kot zavarovanje, obstajajo:

- (a) Banka Slovenije najmanj vsako četrtoletje pridobi pisno potrditev nasprotnih strank, s katero nasprotne stranke potrdijo:
 - (i) obstoj bančnih posojil;
 - (ii) skladnost bančnih posojil s kriteriji primernosti, ki jih uporablja Eurosistem;
 - (iii) da tako bančno posojilo ni hkrati uporabljeno kot zavarovanje v korist katere koli tretje osebe in da nasprotna stranka ne bo mobilizirala takega bančnega posojila kot zavarovanja nobeni tretji stranki;
 - (iv) da bo nasprotna stranka najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne obvestila Banko Slovenije o vsakršnem dogodku, ki pomembno vpliva na pogodbeno razmerje med nasprotno stranko in to NCB, zlasti o predčasnih, delnih ali celotnih poplačilih bančnega posojila, znižanjih bonitetne ocene in bistvenih spremembah v pogojih bančnega posojila.
- (b) Banka Slovenije opravi naključno preverjanje kakovosti in točnosti pisne potrditve nasprotnih strank, in sicer s pomočjo pridobitve fizične dokumentacije ali s pregledom na kraju samem. Informacije, ki se preverijo v zvezi z vsakim bančnim posojilom, zajemajo vsaj značilnosti, ki dokazujejo obstoj in primernost bančnih posojil. Za nasprotne stranke z internimi bonitetnimi sistemi, odobrenimi znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, Banka Slovenije opravi dodatna preverjanja bonitetne ocene bančnih posojil, kar vključuje preverjanja verjetnosti neplačila dolžnikov bančnih posojil, ki se uporabljajo kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.

103. člen

Veljavnost pogodbe o mobilizaciji bančnih posojil

Pogodba o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja mora biti v skladu z veljavnim slovenskim pravom veljavna med nasprotno stranko in Banko Slovenije. Nasprotna stranka in/ali prevzemnik, kjer je to potrebno, morata izpolniti vse potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovita veljavnost pogodbe in mobilizacija bančnih posojil kot zavarovanje.

104. člen

Polno učinkovanje mobilizacije v razmerju do tretjih oseb

1. Pogodba o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja mora biti veljavna v razmerju do tretjih oseb po veljavnem slovenskem pravu. Nasprotna stranka in/ali prevzemnik, kjer je to potrebno, morata izpolniti vse potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovi veljavnost mobilizacije.
2. Banka Slovenije v zvezi z obvestilom dolžniku in garantu zahteva, da je potrebno to obvestilo Banki Slovenije posredovati vnaprej ali ob dejanski mobilizaciji bančnega posojila.

105. člen

Odsotnost omejitev v zvezi z mobilizacijo in izvršitvijo zavarovanja na bančnih posojilih

1. Bančna posojila morajo biti v celoti prenosljiva, njihova mobilizacija mora biti za Eurosistem mogoča brez omejitev. Posojilna pogodba ali drugi pogodbeni dogovori med nasprotno stranko in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih restriktivnih določb glede mobilizacije kot zavarovanja.
2. Posojilna pogodba ali drugi pogodbeni dogovori med nasprotno stranko in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih restriktivnih določb glede izvršitve zavarovanja na bančnem posojilu, ki se uporablja kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, vključno z zahtevami glede oblike ali časa ter drugimi zahtevami glede izvršitve zavarovanja.
3. Ne glede na odstavka 1 in 2 se določbe, ki prenos deležev v sindiciranem posojilu omejujejo na prenose na banke, finančne institucije in subjekte, katerih redna dejavnost ali namen ustanovitve je posojanje ali kupovanje posojil, vrednostnih papirjev ali drugega finančnega premoženja oziroma investiranje vanje, ne štejejo kot omejitev glede izvršitve zavarovanja na bančnem posojilu.
4. Ne glede na odstavka 1 in 2 se agent, ki zbira in distribuira plačila ter upravlja s posojilom ne razume kot omejitev mobilizacije in izvršitve zavarovanja na deležu v sindiciranem posojilu, pod pogojem, da: (a) je agent kreditna institucija, ki se nahaja v Uniji; ter (b) se razmerje med zadevnim članom sindikata in agentom lahko prenese skupaj z deležem v sindiciranem posojilu ali kot del tega deleža.

106. člen

Odsotnost omejitev v zvezi z bančno tajnostjo in zaupnostjo

Nasprotna stranka in dolžnik se morata pogodbeno dogovoriti o brezpogojnem soglasju dolžnika, da nasprotna stranka razkrije Eurosistemu podrobnosti v zvezi z bančnim posojilom in dolžnikom, ki jih Banka Slovenije zahteva, da se za bančna posojila zagotovi veljavno zavarovanje in da se lahko v primeru neplačila nasprotne stranke zavarovanje na bančnem posojilu lahko hitro izvrši. Prav tako se zahteva, da se nasprotna stranka in garant dogovorita o brezpogojnem soglasju garanta, da nasprotna stranka razkrije Eurosistemu podrobnosti v zvezi z jamstvom in garantom.

107. člen

Odpoved pobotu

1. Zahteva se nepreklicna odpoved dolžnika do pravice pobota svojih obveznosti s terjatvami do nasprotne stranke, ko slednja bančno posojilo uporabi za zavarovanje terjatev Eurosistema. Zahteva velja za tista bančna posojila, ki so sklenjena po slovenskem pravu in pri katerih je:
 - posojilna pogodba sklenjena med 1. marcem in 8. novembrom 2013, ali
 - posojilna pogodba sklenjena pred 1. marcem 2013, dodatek k tej posojilni pogodbi o podaljšanju ročnosti posojila pa je sklenjen od 1. marca 2013 dalje.
2. Od 1. 1. 2020 se zahteva nepreklicna in brezpogojna odpoved dolžnika do pravice pobota za vsa bančna posojila, ki so uporabljena za zavarovanje terjatev Eurosistema, in so bila sklenjena pred 1. marcem 2013.

108. člen

Ostale pravne zahteve

1. Nasprotna stranka mora ob vpisu oziroma izbrisu posojila v oziroma iz registra finančnega premoženja pri Banki Slovenije ter zagotovitvi oziroma ukinitvi finančnega zavarovanja ravnati v skladu z določbami Sklepa o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega premoženja. Ob zagotovitvi finančnega zavarovanja mora posojilodajalec o tem obvestiti dolžnika in garanta. Ob ukinitvi finančnega zavarovanja Banka Slovenije o tem obvesti dolžnika, garanta in posojilodajalca.
2. Nasprotna stranka mora Banki Slovenije poročati točne podatke o bančnih posojilih v skladu finančnega premoženja.
3. Na zahtevo Banke Slovenije mora nasprotna stranka Banki Slovenije predložiti vse listine v zvezi z bančnim posojilom oziroma dolžnikom ter jamstvom oziroma garantom iz bančnega posojila.

ODDELEK 2 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA VEZANE DEPOZITE

109. člen

Kriteriji primernosti za vezane depozite

Vezani depoziti nasprotne stranke, kakor so opisani v členu 12, so primerno finančno premoženje za zavarovanje kreditnih poslov Eurosistema.

ODDELEK 3 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA HIPOTEKARNE DOLŽNIŠKE INSTRUMENTE

110. člen

Kriteriji primernosti za hipotekarne dolžniške instrumente

1. Hipotekarni dolžniški instrument mora biti zadolžnica ali menica, ki je zavarovana s skladom stanovanjskih hipotek, vendar ni v celoti listinjena. Treba je zagotoviti možnost zamenjave finančnega premoženja v skladu hipotek in vzpostaviti mehanizem, ki zagotavlja, da ima domača NCB prednost pred drugimi upniki, razen pred tistimi, ki so izvzeti zaradi javnega interesa.
2. Hipotekarni dolžniški instrumenti morajo imeti fiksen, brezpogojen znesek glavnice in obrestno mero, ki ne more povzročiti negativnega denarnega toka.
3. Hipotekarni dolžniški instrumenti morajo izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, opredeljene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za netržne hipotekarne dolžniške instrumente v poglavju 2 naslova III v delu 4.
4. Hipotekarne dolžniške instrumente morajo izdati kreditne institucije, ki so nasprotne stranke, ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro.
5. Hipotekarni dolžniški instrumenti morajo biti denominirani v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.
6. Izdajatelj hipotekarnih dolžniških instrumentov mora najmanj mesečno predložiti samopotrditve, da stanovanjske hipoteke, ki sestavljajo sklad hipotek, izpolnjujejo kriterije primernosti, ki so določeni v nacionalnih dogovorih, ki jih vzpostavi domača NCB, in na katerih temelji preverjanje kreditne kvalitete.
7. Za mobilizacijo, uporabo in postopke upravljanja hipotekarnih dolžniških instrumentov veljajo postopki Eurosistema, kakor so opredeljeni v nacionalni dokumentaciji domače NCB.

ODDELEK 4 – KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA DECC

110.a člen

Vrsta primernega finančnega premoženja

1. Vrsta primernega finančnega premoženja so dolžniški instrumenti, ki ustrezajo opredelitvi DECC v členu 2(62).
2. DECC morajo imeti fiksen, brezpogojen znesek glavnice, in strukturo kupona, ki izpolnjuje kriterije, določene v členu 64. Kritni sklad lahko vsebuje le bančna posojila, za katera je na voljo:
 - (a) posebni obrazec za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za DECC; ali
 - (b) obrazec za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za listinjene vrednostne papirje v skladu s členom 74.
3. Bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, in ki sestavljajo kritni sklad, morajo biti bančna posojila, ki se odobrijo dolžnikom, ustanovljenim v državi članici, katere valuta je euro. Originator je nasprotna stranka Eurosistema, ustanovljena v državi članici, katere valuta je euro, izdajatelj pa je pridobil bančno posojilo od originatorja.
4. Izdajatelj DECC mora biti subjekt s posebnim namenom, ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro. Stranke transakcije, razen izdajatelja, dolžnikov bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, in originatorja, morajo biti ustanovljene v EGP.
5. DECC morajo biti denominirani v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.
6. Po opravljeni pozitivni oceni mora Eurosistem odobriti strukturo DECC kot primerno za zavarovanje Eurosistema.
7. Pravo, ki ureja DECC, originatorja, dolžnike, in, kjer pride v poštev, garante bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, pogodbe bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, in vse sporazume, ki zagotavljajo neposreden ali posreden prenos bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, z originatorja na izdajatelja, mora biti pravo jurisdikcije, v kateri je ustanovljen izdajatelj.
8. DECC morajo izpolnjevati zahteve o kraju izdaje in postopkih poravnave, kakor so določene v členih 67 in 68.

110.b člen

Nepodrejenost v zvezi z DECC

DECC ne smejo vsebovati pravic do glavnice in/ali obresti, ki bi bile podrejene pravicam imetnikov drugih dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

110.c člen

Zahteve glede kreditne kvalitete

DECC morajo izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, kakor so določene v oddelku 3 poglavja 2 naslova III v delu 4.

110.d člen

Pridobitev bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, s strani izdajatelja

Izdajatelj mora sklad bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, pridobiti od originatorja na način, ki ga Eurosistem šteje za pravo prodajo ali njej enakovreden način, izvršljiv proti tretjim osebam. Sklad bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, mora biti zunaj dosega originatorja in njegovih upnikov, tudi v primeru originatorjeve insolventnosti.

110.e člen

Zahteve glede transparentnosti za DECC

1. DECC morajo izpolnjevati zahteve glede transparentnosti na ravni strukture izdaje in na ravni posameznih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje.
2. Na ravni strukture izdaje morajo biti javno dostopne podrobne informacije o ključnih podatkih transakcije z DECC, kot so identifikacija strank transakcije, povzetek ključnih strukturnih značilnosti DECC, kratek opis zavarovanj in pogoji DECC. Eurosistem lahko pri ocenjevanju zahteva katere koli dokumente o transakcijah in pravna mnenja, za katere meni, da so potrebni, in sicer od katere koli tretje osebe, ki jo šteje za pomembno, med drugim od izdajatelja in/ali originatorja.
3. Za vsako posamezno bančno posojilo, ki služi kot zavarovanje, morajo biti dostopni celoviti in standardizirani podatki o skladu bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, v skladu s postopki, določenimi v Prilogi VII, razen glede frekvence poročanja in prehodnega obdobja. DECC so primerni, če so bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, homogena, tj. jih je mogoče poročati z uporabo enega samega obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila. Eurosistem lahko po proučitvi zadevnih podatkov ugotovi, da DECC ni homogen.

4. Podatki na ravni posameznega posojila se poročajo najmanj mesečno, najpozneje en mesec po presečnem datumu. Presečni datum, za katerega se poročajo podatki na ravni posameznega posojila, je zadnji koledarski dan v mesecu. DECC ni več primeren, če se podatki na ravni posameznega posojila ne poročajo ali ne posodobijo v enem mesecu po presečnem datumu.
5. Zahteve glede kakovosti podatkov, ki se uporabljajo za listinjene vrednostne papirje, veljajo tudi za DECC, vključno s posebnimi obrazci za podatke na ravni posameznega posojila za DECC. Za doseg minimalne sprejemljive ocene kakovosti podatkov na ravni posameznega posojila za DECC ni prehodnega obdobja.
6. Eurosistem pri oceni primernosti upošteva: (a) vsak primer, ko obvezni podatki niso poročani, in (b) kako pogosto posamezna polja za podatke na ravni posameznega posojila ne vsebujejo smiselnih podatkov.

110.f člen

Vrste primernih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje

1. Vsako bančno posojilo, ki služi kot zavarovanje, mora izpolnjevati kriterije primernosti za bančna posojila, ki so določeni v oddelku 1 poglavja 1 naslova III v delu 4, ob upoštevanju sprememb, določenih v tem členu.
2. Za zagotovitev veljavnega zavarovanja z bančnimi posojili, ki služijo kot zavarovanje, ki izdajatelju in imetnikom DECC omogočajo hitro izvršitev tega zavarovanja v primeru originatorjevega neplačila, morajo biti izpolnjene naslednje dodatne pravne zahteve, ki so določene v odstavkih od 3 do 9:
 - (a) preveritev obstoja bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje;
 - (b) veljavnost pogodbe o mobilizaciji bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje;
 - (c) polno učinkovanje mobilizacije v razmerju do tretjih oseb;
 - (d) odsotnost omejitev v zvezi s prenosom bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje;
 - (e) odsotnost omejitev v zvezi z izvršitvijo zavarovanja na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje;
 - (f) odsotnost omejitev v zvezi z bančno tajnostjo in zaupnostjo.

Dodatne podrobnosti o posebnostih nacionalnih jurisdikcij so vsebovane v nacionalni dokumentaciji nacionalnih centralnih bank.

3. NCB države, v kateri je ustanovljen originator, ali nadzorniki ali zunanji revizorji morajo opraviti enkratno preveritev ustreznosti postopkov, ki jih originator uporablja za predložitev informacij o bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, Eurosistemu.

4. NCB države, v kateri je ustanovljen originator, mora sprejeti najmanj vse naslednje ukrepe, da preveri, ali bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, obstajajo:
- (a) od originatorja mora najmanj četrtletno pridobiti pisno potrditev, s katero ta potrdi:
 - (i) obstoj bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje: ta potrditev se lahko nadomesti z navzkrižnim preverjanjem informacij v centralnih registrih posojil, kjer ta obstajajo;
 - (ii) skladnost bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, s kriteriji primernosti, ki jih uporablja Eurosistem;
 - (iii) da bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, niso hkrati uporabljena kot zavarovanje v korist katere koli tretje osebe in da jih originator ne bo mobiliziral kot zavarovanje Eurosistemu ali kateri koli tretji osebi;
 - (iv) da bo originator najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne zadevno NCB obvestil o vsakršnem dogodku, ki pomembno vpliva na vrednost bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, zlasti o predčasnih, delnih ali celotnih poplačilih, znižanjih kreditne kvalitete in bistvenih spremembah v pogojih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje.
 - (b) Nacionalne centralne banke države, v kateri se nahaja originator, oziroma zadevni centralni registri posojil, organi, pristojni za bančni nadzor, ali zunanji revizorji, morajo opraviti naključno preverjanje kakovosti in točnosti pisne potrditve originatorjev, in sicer s pridobitvijo fizične dokumentacije ali pregledi na kraju samem. Informacije, ki se preverijo v zvezi z vsakim bančnim posojilom, ki služi kot zavarovanje, morajo zajemati vsaj značilnosti, ki dokazujejo njegov obstoj in primernost. Za originatorje z internimi bonitetnimi sistemi, odobrenimi znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, je treba opraviti dodatna preverjanja kreditne kvalitete bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, kar vključuje preverjanja verjetnosti neplačila dolžnikov bančnih posojil, s katerimi so zavarovani DECC, ki se uporabljajo kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.
 - (c) Za preverjanja, ki jih v skladu s členom 110.f(3), (4)(a) ali (4)(b) opravijo nacionalne centralne banke države, v kateri se nahaja originator, nadzorniki, zunanji revizorji ali centralni registri posojil, velja, da morajo biti navedeni subjekti pooblaščen, da ta preverjanja opravijo, po potrebi pogodbeno ali v skladu z veljavnimi nacionalnimi zahtevami.
5. Pogodba o prenosu bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, na izdajatelja ali o njihovi mobilizaciji s prenosom, odstopom terjatve ali zastavo mora biti v skladu z veljavnim nacionalnim pravom veljavna med izdajateljem in originatorjem in/ali prevzemnikom/prejemnikom odstopljenih terjatev/zastavnim upnikom, kot je primerno. Originator in/ali prevzemnik, kot je primerno, morata izpolniti vse potrebne pravne formalnosti,

s katerimi se zagotovi veljavnost pogodbe in posredni ali neposredni prenos bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje. Odvisno od veljavnega nacionalnega prava se v zvezi z obvestilom dolžniku uporablja naslednje:

- (a) Včasih je lahko potrebno obvestilo dolžniku ali vpis v javni register: (i) za prenos (neposreden ali posreden) bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, na izdajatelja; ali (ii) če nasprotne stranke DECC mobilizirajo kot zavarovanje za domačo NCB, zato da zagotovijo polno učinkovanje takšnega prenosa ali mobilizacije v razmerju do tretjih oseb; in zlasti (iii) za zagotovitev prednostne pravice izdajatelja iz zavarovanja (v zvezi z bančnimi posojili, ki služijo kot zavarovanje) in/ali prednostne pravice domače NCB iz zavarovanja (v zvezi z DECC, uporabljenimi kot zavarovanje) pred drugimi upniki. V teh primerih je treba te zahteve glede obvestila ali vpisa v register izpolniti: (i) vnaprej ali ob dejanskem prenosu (neposrednem ali posrednem) bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, na izdajatelja, ali (ii) takrat, ko nasprotne stranke DECC mobilizirajo kot zavarovanje za domačo NCB.
 - (b) Če vnaprejšnje obvestilo dolžniku ali vpis v javni register v skladu s točko (a) glede na nacionalno dokumentacijo ni potrebno, je treba dolžnika obvestiti naknadno. Naknadno obvestilo pomeni, da se dolžnika obvesti o prenesenih ali mobiliziranih bančnih posojilih v skladu z nacionalno dokumentacijo, nemudoma po nastopu dogodka neplačila ali podobnega kreditnega dogodka, kakor je nadalje podrobneje opredeljeno v veljavni nacionalni dokumentaciji.
 - (c) Točki (a) in (b) sta minimalni zahtevi. Eurosistem se lahko odloči, da vnaprejšnje obvestilo ali vpis v register zahteva tudi v primerih, ki niso navedeni zgoraj, vključno v primeru prinosniških instrumentov.
6. Bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, morajo biti v celoti prenosljiva in njihov prenos na izdajatelja mora biti mogoč brez omejitev. Pogodbe o bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, ali drugi pogodbeni dogovori med originatorjem in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih omejevalnih določb glede prenosa zavarovanja. Zato da Eurosistem lahko izvrši zavarovanje na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, pogodbe o bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, ali drugi pogodbeni dogovori med originatorjem in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih omejevalnih določb glede izvršitve zavarovanja na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, vključno z omejitvami glede oblike, časa ali drugih zahtev glede izvršitve zavarovanja.
7. Ne glede na odstavek 6 se določbe, ki v sindiciranem posojilu omejujejo prenos deležev tega posojila na banke, finančne institucije in subjekte, katerih redna dejavnost ali namen ustanovitve je posojanje ali kupovanje posojil, vrednostnih papirjev ali drugega finančnega premoženja oziroma investiranje vanje, ne štejejo kot omejitev glede izvršitve zavarovanja na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje.

8. Ne glede na odstavka 6 in 7 se agent, ki zbira in distribuira plačila ter upravlja posojilo, ne razume kot omejitev prenosa deleža in izvršitve zavarovanja na deležu v sindiciranem posojilu, pod pogojem, da:
- (a) je agent kreditna institucija, ki se nahaja v državi članici; in
 - (b) se razmerje med zadevnim članom sindikata in agentom lahko prenese skupaj z deležem v sindiciranem posojilu ali kot del tega deleža.
9. Originator in dolжник se morata pogodbeno dogovoriti o brezpogojnem soglasju dolžnika, da originator, izdajatelj ali katera koli nasprotna stranka, ki mobilizira DECC, razkrije Eurosistemu podrobnosti v zvezi z bančnim posojilom, ki služi kot zavarovanje, in dolžnikom, ki jih zadevna NCB zahteva za zagotovitev veljavnega zavarovanja na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, in da se v primeru neplačila originatorja/izdajatelja lahko hitro izvrši zavarovanje na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje.

POGLAVJE 2 – ZAHTEVE EUROSISTEMA GLEDE KREDITNE KVALITETE NETRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

111. člen

Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja

Netržno finančno premoženje je primerno, če izpolnjuje naslednje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete:

- (a) Pri bančnih posojilih se kreditna kvaliteta bančnih posojil oceni na podlagi kreditne kvalitete dolžnika ali garanta, ki mora ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 3, kakor je določena v usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.
- (b) Pri hipotekarnih dolžniških instrumentih mora bonitetna ocena ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 2, kakor je določena v usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.

ODDELEK 1 – ZAHTEVE EUROSISTEMA GLEDE KREDITNE KVALITETE BANČNIH POSOJIL

112. člen

Splošna pravila za oceno kreditne kvalitete bančnih posojil

- 1. Eurosistem oceni kreditno kvaliteto bančnih posojil na podlagi kreditne kvalitete dolžnikov ali garantov, s pomočjo bonitetnega sistema ali vira, ki ga izbere nasprotna stranka v skladu s členom 113.
- 2. Nasprotne stranke morajo Banko Slovenije najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne obvestiti o kakršnemkoli kreditnem dogodku, ki jim je poznan, vključno z zamudo pri plačilih

dolžnikov bančnih posojil, mobiliziranih kot zavarovanje, ter umakniti ali zamenjati finančno premoženje, če Banka Slovenije to zahteva. Zahteva se, da nasprotne stranke sporočijo informacijo o dogodku neplačila dolžnika in garanta, kot je določen v 178. členu Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Nasprotne stranke so odgovorne, da zagotovijo uporabo najnovejših bonitetnih ocen za dolžnike ali garante bančnih posojil, mobiliziranih kot zavarovanje, ki so na voljo pri izbranem bonitetnem sistemu ali viru.

113. člen

Izbor bonitetnega sistema ali vira

1. Nasprotne stranke, ki mobilizirajo bančna posojila kot zavarovanje, izberejo en bonitetni sistem pri enem izmed štirih bonitetnih virov, ki jih sprejme Eurosistem v skladu s splošnimi kriteriji sprejemljivosti iz naslova V v delu 4. Kadar nasprotne stranke kot vir izberejo zunanje bonitetne agencije, lahko uporabijo katero koli izmed njih.
2. Poleg odstavka 1 lahko nacionalne centralne banke nasprotnim strankam dovolijo, da uporabijo več kakor en bonitetni sistem ali vir, če Banki Slovenije predložijo zahtevo, ustrezno utemeljeno z razlogi, ki izhajajo iz nezadostnega pokritja »glavnega« bonitetnega vira ali sistema.
3. V primerih, ko je nasprotnim strankam dovoljeno uporabiti več kakor en bonitetni sistem ali bonitetni vir, se pričakuje, da je »glavni« sistem ali vir tisti, ki zagotavlja bonitetno oceno kreditne kvalitete za največje število dolžnikov posojil, mobiliziranih kot zavarovanje. Če je bonitetna ocena za dolžnika ali garanta na voljo iz tega glavnega sistema ali vira, se za določitev primernosti in odbitkov pri vrednotenju, ki se uporabljajo za dolžnika ali garanta, uporabi samo ta bonitetna ocena.
4. Nasprotne stranke morajo uporabljati izbrane bonitetne sisteme ali vire najmanj 12 mesecev.
5. Po izteku obdobja, določenega v odstavku 4, lahko nasprotne stranke Banki Slovenije predložijo izrecno utemeljeno zahtevo za spremembo izbranega bonitetnega sistema ali vira.
6. V nekaterih okoliščinah in zlasti, ko nasprotna stranka postopno uvaja svoj interni bonitetni sistem ali začne uporabljati bančna posojila kot zavarovanje, lahko Banka Slovenije na podlagi utemeljene zahteve izjemoma odobri nasprotni stranki odstopanje od omejitve glede minimalnega obdobja 12 mesecev, določene v odstavku 4, in ji dovoli spremembo njenega izbranega bonitetnega sistema ali vira znotraj tega obdobja.
7. Če nasprotna stranka izbere kot bonitetni vir zunanje bonitetne institucije, lahko uporabi bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za dolžnika ali garanta. Če so za dolžnika in/ali garanta istega bančnega posojila na voljo bonitetne ocen več zunanjih bonitetnih institucij, se lahko uporabi najboljša med njimi.

114. člen

Ocena kreditne kvalitete bančnih posojil, pri katerih so dolžniki ali garanti subjekti javnega sektorja ali nefinančne družbe

1. Eurosistem oceni kreditno kvaliteto bančnih posojil, pri katerih so dolžniki ali garanti subjekti javnega sektorja, v skladu z naslednjimi pravili, ki se uporabijo v naslednjem vrstnem redu:
 - (a) Če bonitetna ocena, izdelana s pomočjo sistema ali vira, ki ga izbere nasprotna stranka, obstaja, jo Eurosistem uporabi, da ugotovi, ali subjekt javnega sektorja, ki je v vlogi dolžnika ali garanta, izpolnjuje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja, določene v členu 111.
 - (b) Če bonitetna ocena iz točke (a) ne obstaja, Eurosistem uporabi bonitetno oceno sprejete zunanje bonitetne institucije, ki jo za subjekt javnega sektorja, ki je v vlogi dolžnika ali garanta, zagotovi sprejet sistem zunanje bonitetne institucije.
 - (c) Če ne obstaja niti bonitetna ocena iz točke (a) niti (b), se za zadevni subjekt javnega sektorja, ki je v vlogi dolžnika ali garanta, uporabi postopek, določen v členu 88 za tržno finančno premoženje.
2. Eurosistem oceni kreditno kvaliteto bančnih posojil, pri katerih so dolžniki ali garanti nefinančne družbe, na naslednji način: bonitetna ocena, izdelana s pomočjo sistema ali vira, ki ga izbere nasprotna stranka, mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja, določene v členu 111.

ODDELEK 2 – ZAHTEVE EUROSISTEMA GLEDE KREDITNE KVALITETE HIPOTEKARNIH DOLŽNIŠKIH INSTRUMENTOV

115. člen

Določitev zahtev Eurosistema glede kreditne kvalitete hipotekarnih dolžniških instrumentov

Za namene izpolnjevanja zahtev glede kreditne kvalitete, določenih v členu 111, domača NCB oceni kreditno kvaliteto hipotekarnih dolžniških instrumentov na podlagi bonitetnega okvira, ki upošteva posebnosti posamezne jurisdikcije in je določen v veljavni nacionalni dokumentaciji.

ODDELEK 3 – ZAHTEVE GLEDE KREDITNE KVALITETE EUROSISTEMA ZA DECC

115.a člen

Zahteve glede kreditne kvalitete Eurosistema za DECC

1. Za DECC se ne zahteva, da so ocenjeni pri enem od štirih bonitetnih virov, ki jih je Eurosistem sprejel v skladu s splošnimi kriteriji sprejemljivosti iz naslova V v delu 4.

2. V kritnem skladu DECC mora imeti vsako bančno posojilo ki služi kot zavarovanje, bonitetno oceno enega od štirih bonitetnih virov, ki jih je Eurosistem sprejel v skladu s splošnimi kriteriji sprejemljivosti iz naslova V v delu 4. Poleg tega mora biti uporabljeni isti bonitetni sistem ali vir, kot ga originator izbere v skladu s členom 113. Za ta bančna posojila se uporabljajo pravila Eurosistema glede kreditne kvalitete za bančna posojila, kakor so določena v oddelku 1.
3. Kreditna kvaliteta vsakega bančnega posojila, ki služi kot zavarovanje, v kritnem skladu DECC, se oceni na podlagi kreditne kvalitete dolžnika ali garanta, ki mora ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 3, kakor je določena na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.

NASLOV IV – JAMSTVA ZA TRŽNO IN NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

116. člen

Veljavne zahteve za jamstva

1. Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete se lahko izpolnijo na podlagi bonitetnih ocen, ki se zagotovijo za garante v skladu s členi od 83 do 85 v zvezi s tržnim finančnim premoženjem in členom 111 v zvezi z bančnimi posojili.
2. Jamstva garantov, ki so potrebna za izpolnitev zahtev Eurosistema glede kreditne kvalitete, morajo biti v skladu s tem naslovom.
3. Za namene odstavka 1 se zadevni garant ločeno oceni na podlagi njegove bonitetne ocene in mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.

117. člen

Značilnosti jamstva

1. V skladu s pogoji jamstva mora garant zagotoviti brezpogojno in nepreklicno jamstvo na prvi poziv za obveznosti izdajatelja ali dolžnika za plačilo glavnice, obresti in vseh drugih zneskov, ki se morajo na podlagi tržnega finančnega premoženja ali bančnega posojila plačati njihovim imetnikom ali upniku, dokler tržno finančno premoženje ali bančno posojilo ni v celoti poplačano. V tej zvezi ni potrebno, da se jamstvo nanaša na točno določeno tržno finančno premoženje ali bančno posojilo, ampak lahko velja le za izdajatelja ali dolžnika, pod pogojem, da jamstvo zajema tudi zadevno tržno finančno premoženje ali bančno posojilo.
2. Jamstvo mora biti plačljivo na prvi poziv, neodvisno od tržnega finančnega premoženja ali bančnega posojila, ki je predmet jamstva. Jamstva, ki jih dajo subjekti javnega prava s pravico do odmerjanja davkov, morajo biti plačljiva na prvi poziv ali kako drugače zagotavljati takojšnje in pravočasno izplačilo po nastopu katere koli kršitve.
3. Jamstvo mora biti pravno veljavno, zavezujoče in izvršljivo zoper garanta.
4. Jamstvo mora urejati pravo države članice.

5. Če garant ni subjekt javnega prava s pravico do odmerjanja davkov, je treba Banki Slovenije predložiti pravno potrditev v zvezi s pravno veljavnostjo, zavezujočim učinkom in izvršljivostjo jamstva, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem, preden se tržno finančno premoženje ali bančno posojilo, na katero se jamstvo nanaša, lahko šteje kot primerno. V pravni potrditvi je treba tudi navesti, da jamstvo ni osebno in je izvršljivo samo s strani imetnikov tržnega finančnega premoženja ali upnika bančnega posojila. Če je garant ustanovljen v jurisdikciji, ki ni tista, katere pravo ureja jamstvo, je treba v pravni potrditvi potrditi tudi to, da je jamstvo veljavno in izvršljivo po pravu jurisdikcije, v kateri je garant ustanovljen. Za tržno finančno premoženje mora nasprotna stranka predložiti pravno potrditev v pregled NCB, ki poroča zadevno finančno premoženje, na katero se jamstvo nanaša, za vključitev na seznam primerne finančnega premoženja. Za bančna posojila mora nasprotna stranka, ki želi mobilizirati bančno posojilo, predložiti pravno potrditev v pregled NCB v jurisdikciji, katere pravo ureja bančno posojilo. Zahteva po izvršljivosti mora upoštevati vse zakone s področja insolventnosti ali stečajnega postopka, splošna načela enakosti in druge podobne zakone in načela, ki veljajo za garanta in na splošno vplivajo na pravice, ki jih imajo upniki do garanta.

118. člen

Nepodrejenost obveznosti garanta

Obveznosti garanta iz jamstva se morajo obravnavati vsaj enako in sorazmerno z vsemi drugimi nezavarovanimi obveznostmi garanta.

119. člen

Zahteve glede kreditne kvalitete za garante

Garant mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, določene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za garante tržnega finančnega premoženja iz členov od 83 do 85 ali v pravilih za garante bančnih posojil iz člena 111.

120. člen

Vrsta garanta

Garant mora biti:

- (a) pri tržnem finančnem premoženju v skladu s členom 70: centralna banka države članice, subjekt javnega sektorja, agencija, kreditna institucija, finančna družba razen kreditne institucije, nefinančna družba, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija; ali
- (b) pri bančnih posojilih v skladu s členom 96: nefinančna družba, subjekt javnega sektorja, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija.

121. člen

Kraj ustanovitve garanta

1. Garant mora biti ustanovljen:
 - (a) v primeru tržnega finančnega premoženja, v skladu s členom 71, v EGP, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete določenega dolžniškega instrumenta jamstvo ni potrebno. Možnost uporabe bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za garanta z namenom izpolnjevanja zadevnih zahtev glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja je obravnavana v členu 85;
 - (b) pri dolžniških instrumentih, za katere jamčijo nefinančne družbe, za katere sprejeta zunanja bonitetna institucija ni zagotovila bonitetne ocene za izdajo, izdajatelja ali garanta, v skladu s členom 71, mora biti garant ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro;
 - (c) v primeru bančnih posojil v skladu s členom 97, v državi članici, katere valuta je euro, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja jamstvo ni potrebno. Možnost uporabe bonitetne ocene v zvezi z garantom za namen izpolnjevanja zadevnih zahtev glede kreditne kvalitete bančnih posojil je obravnavana v členu 111.
2. Ne glede na odstavke 1 so v skladu s členoma 71 in 97 multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije primerni garanti ne glede na njihov kraj ustanovitve.

NASLOV V – BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA ZA PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE

122. člen

Sprejeti bonitetni viri in sistemi

1. Bonitetne informacije, na podlagi katerih Eurosistem ocenjuje primernost finančnega premoženja, primerne kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo zagotoviti bonitetni sistemi, ki pripadajo enemu od naslednjih štirih virov:
 - (a) zunanjim bonitetnim institucijam;
 - (b) internim bonitetnim sistemom nacionalnih centralnih bank;
 - (c) internim bonitetnim sistemom nasprotnih strank;
 - (d) zunanjim ponudnikom bonitetnih orodij.
2. Znotraj posameznega bonitetnega vira, navedenega v odstavku 1, je lahko več bonitetnih sistemov. Bonitetni sistemi morajo izpolnjevati kriterije sprejemljivosti, določene v tem naslovu. Seznam sprejetih bonitetnih sistemov, tj. seznam sprejetih zunanjih bonitetnih

institucij, internih bonitetnih sistemov nacionalnih centralnih bank in zunanjih ponudnikov bonitetnih orodij, je objavljen na spletni strani ECB.

3. Za vse sprejete bonitetne sisteme velja postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, kakor je določen v členu 129.
4. Eurosistem z objavo informacij o sprejetih bonitetnih sistemih v povezavi s kreditnimi posli Eurosistema ne prevzema nobene odgovornosti za svojo oceno sprejetih bonitetnih sistemov.
5. V primeru kršitve pravil in postopkov bonitetnega okvira Eurosistema se lahko zadevni bonitetni sistem izključi iz sprejetih sistemov bonitetnega okvira Eurosistema.

123. člen

Splošni kriteriji sprejemljivosti zunanje bonitetne institucije kot bonitetnih sistemov

1. Za namene bonitetnega okvira Eurosistema so splošni kriteriji sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij naslednji:
 - (a) zunanje bonitetne institucije mora registrirati Evropski organ za vrednostne papirje in trge v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009;
 - (b) zunanje bonitetne institucije morajo izpolnjevati operativne kriterije in zagotoviti ustrezno pokritost, da se zagotovi učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema. Bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij se uporabljajo zlasti pod pogojem, da ima Eurosistem na voljo informacije o teh ocenah in informacije, potrebne za primerjavo in vzporedbo ocen z Eurosistemovimi stopnjami kreditne kvalitete ter za namene postopka spremljanja zanesljivosti po členu 129.
2. Eurosistem si pridržuje pravico, da odloči, ali bo na podlagi vloge bonitetne agencije začel postopek ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema. Eurosistem pri odločanju med drugim upošteva ali bonitetna agencija zagotavlja ustrezno pokritost za učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge VIIa.
3. Potem ko Eurosistem začne postopek za ugotavljanje sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema, prouči vse dodatne informacije, ki jih šteje za pomembne za zagotovitev učinkovitega izvajanja bonitetnega okvira Eurosistema, vključno z zmožnostjo zunanje bonitetne institucije, da izpolni kriterije in pravila postopka spremljanja zanesljivosti v bonitetnem okviru Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge VIII ter posebne kriterije iz Priloge VIIIb (če pridejo v poštev). Eurosistem si pridržuje pravico, da odloči, ali bo zunanjo bonitetno institucijo sprejel za namene bonitetnega okvira Eurosistema, na podlagi prejetih informacij in lastnega skrbnega pregleda.
4. Skupaj s predloženimi podatki za spremljanje zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema v skladu s členom 129 mora zunanja bonitetna institucija predložiti podpisano potrdilo glavnega izvršnega direktorja zunanje bonitetne institucije ali pooblaščenega

podpisnika, ki je odgovoren za funkcijo revizije ali skladnosti v zunanji bonitetni instituciji, s katerim se potrjuje točnost in veljavnost predloženih informacij za spremljanje zanesljivosti.

124. člen

Splošni kriteriji sprejemljivosti in operativni postopki za interne bonitetne sisteme nacionalnih centralnih bank

1. Nacionalne centralne banke se lahko odločijo, da za namene izdelave bonitetne ocene uporabijo svoj interni bonitetni sistem. Odločitev NCB za uporabo svojega internega bonitetnega sistema je odvisna od postopka potrditve, ki ga opravi Eurosistem. Banka Slovenije je za svoj interni bonitetni sistem pridobila ustrezno potrditev, zato je slednji na voljo nasprotnim strankam za uporabo po teh splošnih pogojih.
2. Bonitetna ocena se z internim bonitetnim sistemom lahko izdela vnaprej ali na posebno zahtevo nasprotne stranke ob prigrasitvi finančnega premoženja Banki Slovenije.
3. V zvezi z odstavkom 2, ob prigrasitvi finančnega premoženja Banki Slovenije, v zvezi s katerim je treba oceniti primernost dolžnika ali garanta, Banka Slovenije obvesti nasprotno stranko bodisi o statusu primernosti bodisi o času, potrebnem za izdelavo bonitetne ocene. Če je interni bonitetni sistem Banke Slovenije omejen po obsegu in ocenjuje samo določene vrste dolžnikov ali garantov in če njen interni bonitetni sistem ni zmožen prejeti informacij in podatkov, potrebnih za bonitetno oceno, bo Banka Slovenije o tem nemudoma obvestila nasprotno stranko. V obeh primerih se zadevni dolžnik ali garant šteje za neprimerne, razen če finančno premoženje izpolnjuje zahteve glede kreditne kvalitete v skladu z alternativnim bonitetnim virom ali bonitetnim sistemom, ki ga nasprotna stranka sme uporabljati v skladu s členom 113. V primeru, da mobilizirano finančno premoženje zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti dolžnika ali garanta postane neprimerno, se finančno premoženje umakne na najhitrejši možni datum. Ker ne obstaja niti pogodbeno razmerje med nefinančnimi družbami in internim bonitetnim sistemom Banke Slovenije niti pravna obveznost teh družb, da bi internemu bonitetnemu sistemu Banke Slovenije zagotavljale informacije, ki niso javne, se informacije zagotavljajo prostovoljno.
4. Interni bonitetni sistem Banke Slovenije ocenjuje nefinančne družbe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami) oddale računovodske izkaze vsaj za zadnji dve leti in ti ne vsebujejo napak. Ne ocenjuje mikro podjetij, pri čemer je velikost mikro opredeljena na podlagi sredstev, prihodkov in števila zaposlenih posebej za potrebe internega bonitetnega sistema Banke Slovenije. Ocenjevanje poteka v dveh fazah: prva faza temelji na oceni statističnega modela, pri čemer se upošteva kazalnike donosnosti, finančnega vzvoda, učinkovitosti, čistega denarnega toka, likvidnosti, dolgoročne plačilne sposobnosti in rasti. Poleg tega se pri ocenjevanju verjetnosti neplačila v prvi fazi upošteva tudi razvrstitev podjetja v skupine od A do E na podlagi ocene in vrednotenja dolžnikove sposobnosti izpolnjevati obveznosti do banke

ob zapadlosti na podlagi Sklepa o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 50/15 s spremembami) v bančnem sistemu in podatek o blokadah transakcijskih računov. V drugi fazi se izdelava kvalitativna ocena zunanjih dejavnikov, in sicer panoge in tržnega položaja podjetja, upravljanja, plačilne discipline in vpliva skupine povezanih oseb.

125. člen

Splošni kriteriji sprejemljivosti internih bonitetnih sistemov nasprotnih strank

1. Nasprotna stranka, ki želi od bonitetnega okvira Eurosistema pridobiti odobritev internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, mora pri Banki Slovenije vložiti zahtevek.
2. Zahteva iz odstavka 1 velja za vse nasprotne stranke, ki nameravajo uporabiti interni bonitetni sistem nasprotne stranke, neodvisno od njihovega statusa, tj. matične družbe, hčerinske družbe ali podružnice, in neodvisno od tega, ali je interni bonitetni sistem nasprotne stranke odobril pristojni organ v isti državi za matično družbo in po možnosti za hčerinske družbe ali pristojni organ v domači državi matične družbe za podružnice in po možnosti za hčerinske družbe.
3. Zahtevek, ki ga nasprotna stranka vloži v skladu z odstavkom 1, mora vsebovati naslednje informacije in dokumente, ki morajo biti v slovenskem jeziku:
 - (a) kopijo sklepa pristojnega organa, ki dovoljuje nasprotni stranki, da za namene kapitalskih zahtev na konsolidirani ali nekonsolidirani osnovi uporabi svoj interni bonitetni sistem, skupaj z vsemi posebnimi pogoji uporabe;
 - (b) posodobljeno oceno pristojnega organa, ki odraža trenutno razpoložljive informacije o vseh vprašanjih, ki vplivajo na uporabo internega bonitetnega sistema za namene zavarovanja, in o vseh vprašanjih v zvezi s podatki, ki se uporabljajo v postopku spremljanja zanesljivosti v bonitetnem okviru Eurosistema;
 - (c) informacije o vseh spremembah internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, ki jih je priporočil ali zahteval pristojni organ, skupaj z rokom, do katerega je treba te spremembe izvesti;
 - (d) informacije o pristopu, ki se uporabljajo pri dodelitvi stopnje verjetnosti neplačila dolžnikom, ter podatke o bonitetnih ocenah in povezanih enoletnih verjetnostih neplačila, ki se uporabljajo pri določanju primernih bonitetnih ocen;
 - (e) kopijo informacij po zadnjem tretjem stebru (tržna disciplina), ki jih mora nasprotna stranka redno objavljati v skladu z zahtevami glede tržne discipline po okviru Basel III, Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013;
 - (f) ime in naslov pristojnega organa in zunanega revizorja;
 - (g) informacije o zgodovinskih podatkih glede dejanskih stopenj neplačila, ki jih ocenjuje interni bonitetni sistem nasprotne stranke, po bonitetnih ocenah za pet koledarskih let pred vložitvijo zadevnega zahtevka. Če je pristojni organ v teh koledarskih letih dovolil

uporabo internega bonitetnega sistema za namene kapitalskih zahtev, morajo informacije zajemati tudi podatek, od kdaj je dovoljena uporaba internega bonitetnega sistema za namene kapitalskih zahtev. Zgodovinski letni podatki o dejanskih stopnjah neplačila in morebitne dodatne informacije morajo biti v skladu z določbami o spremljanju zanesljivosti iz člena 129, kakor da bi za interni bonitetni sistem v tem obdobju veljale te določbe;

- (h) informacije, ki se zahtevajo za spremljanje zanesljivosti iz člena 129, kakor jih zahtevajo znotraj bonitetnega okvira Eurosistema že odobreni interni bonitetni sistemi nasprotnih strank za tekoče koledarsko leto v času vložitve zahtevka.
- 4. Nasprotna stranka ni dolžna predložiti informacij iz točk od (a) do (c), kadar te informacije Banki Slovenije na njeno zahtevo posreduje neposredno pristojni organ.
- 5. Zahtevek nasprotne stranke po odstavku 1 mora podpisati glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec nasprotne stranke na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v imenu enega od njih.

126. člen

Obveznosti poročanja za nasprotno stranko, ki uporablja svoj interni bonitetni sistem

- 1. Nasprotne stranke morajo Banki Slovenije sporočiti informacije iz člena 125(3) od (b) do (f) letno ali kadar tako zahteva Banka Slovenije, razen če te informacije Banki Slovenije na njeno zahtevo neposredno sporoči pristojni organ.
- 2. Letno sporočilo, omenjeno v odstavku 1, mora podpisati glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec nasprotne stranke na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v imenu enega od njih. Pristojni organ in, kjer je to primerno, zunanji revizor nasprotne stranke prejmeta kopijo tega dopisa od Eurosistema.
- 3. Banka Slovenije kot del rednega spremljanja internih bonitetnih sistemov nasprotnih strank opravlja preglede statističnih informacij, ki jih zagotovijo nasprotne stranke za namene letnega spremljanja zanesljivosti, ki se izvaja pri nasprotni stranki ali na podlagi posredovane dokumentacije s strani nasprotne stranke. Cilj teh pregledov je preveriti, ali so statični nabori pravilni, natančni in popolni.
- 4. Nasprotne stranke morajo izpolniti vse dodatne operativne kriterije, določene v zadevnih pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporablja Banka Slovenije, vključno z določbami o:
 - (a) občasnih pregledih postopkov, ki so vzpostavljeni za namene sporočanja značilnosti bančnega posojila Banki Slovenije;
 - (b) letnih pregledih, ki jih opravi Banka Slovenije (ali, kjer je primerno, pristojni organ oziroma zunanji revizor), da se ugotovi točnost in veljavnost statičnih naborov, kakor je navedeno v Prilogi VIII;

- (c) zagotovitvi informacij v zvezi s spremembami primernosti najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne in takojšnjem umiku zadevnih bančnih posojil, če je potrebno;
- (d) uradnih obvestilih Banki Slovenije o dejstvih ali okoliščinah, ki bi lahko pomembno vplivale na nadaljnjo uporabo internega bonitetnega sistema nasprotne stranke za namene bonitetnega okvira Eurosistema ali na način, na katerega interni bonitetni sistem nasprotne stranke prispeva k ustanovitvi primernega zavarovanja, kar zlasti vključuje bistvene spremembe internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, ki lahko vplivajo na način, po katerem bonitetne ocene ali stopnje verjetnosti neplačila, ki jih izdelata interni bonitetni sistem nasprotne stranke, ustrezajo usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.

127. člen

Splošni kriteriji sprejemljivosti za zunanje ponudnike bonitetnih orodij kot bonitetnih sistemov

1. Vir zunanjih ponudnikov bonitetnih orodij vključuje subjekte, ki ocenjujejo kreditno kvaliteto dolžnikov predvsem s sistematično in mehanično uporabo kvantitativnih modelov, pri čemer poleg drugih informacij uporabljajo revidirane računovodske izkaze, njihove bonitetne ocene pa niso namenjene za razkritje splošni javnosti.
2. Ponudnik bonitetnih orodij, ki želi sodelovati v bonitetnem okviru Eurosistema, mora predložiti zahtevek pristojni NCB na obrazcu, ki ga določi Eurosistem, in priložiti dodatno dokumentacijo, kakor je določeno na obrazcu, dostopnem na spletni strani ECB.
3. Nasprotne stranke, ki želijo za namene bonitetnega okvira Eurosistema uporabiti določenega ponudnika bonitetnih orodij, ki ni sprejet s strani Eurosistem, morajo predložiti zahtevek Banki Slovenije na obrazcu, ki ga določi Eurosistem, in priložiti dodatno dokumentacijo, kakor je določeno na tem obrazcu.
4. V zvezi s predložitvijo zahtevkov po odstavkih 2 in 3 se Eurosistem odloči, ali bo sprejel ponudnika bonitetnih orodij, na podlagi ocene skladnosti s kriteriji sprejemljivosti, ki jih določi Eurosistem in kakor so objavljena na spletni strani ECB.
5. Nasprotne stranke, ki uporabljajo ponudnika bonitetnih orodij, morajo zadevnega ponudnika bonitetnih orodij nemudoma obvestiti o kakršnem koli kreditnem dogodku, ki je poznan le nasprotni stranki in lahko kaže na poslabšanje kreditne kvalitete, vključno z zamudo pri plačilih dolžnikov primernega finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje.

128. člen

Obveznost poročanja za zunanje ponudnike bonitetnih orodij

1. Ponudnik bonitetnih orodij mora pristojni NCB sporočiti zahtevane informacije za namene poročila o spremljanju zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema skupaj s podpisanim potrdilom glavnega izvršnega direktorja ali pooblaščenega podpisnika, ki je odgovoren za

funkcijo revizije ali skladnosti pri ponudniku bonitetnih orodij, s katerim se potrjuje točnost in veljavnost predloženih podatkov za spremljanje zanesljivosti.

2. Ponudnik bonitetnih orodij mora interno evidenco statičnih naborov in podrobnosti o neplačilu hraniti pet let.

129. člen

Postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema

1. Vsi sprejeti bonitetni sistemi so vsako leto predmet postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema v skladu s Prilogo VIII, da se zagotovita ohranitev ustreznosti vzporejanja informacij o bonitetnih ocenah, ki jih zagotavljajo bonitetni sistemi, z usklajeno lestvico bonitetnih ocen Eurosistema ter primerljivost rezultatov bonitetnega ocenjevanja med različnimi sistemi in viri.
2. Eurosistem si pridržuje pravico, da zahteva kakršne koli dodatne informacije, ki so potrebne za izvedbo postopka spremljanja zanesljivosti.
3. Postopek spremljanja zanesljivosti lahko privede do spremembe načina, po katerem informacije o bonitetnih ocenah, ki jih zagotavlja bonitetni sistem, ustrezajo usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.
4. Eurosistem se lahko na podlagi rezultatov postopka spremljanja zanesljivosti odloči, da začasno ali trajno izključi bonitetni sistem.
5. V primeru kršitve pravila v zvezi s postopkom spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema se lahko zadevni bonitetni sistem izključi s seznama sprejetih sistemov znotraj bonitetnega okvira Eurosistema.

NASLOV VI – OKVIR ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ IN VREDNOTENJE ZA TRŽNO IN NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

130. člen

Namen okvira za obvladovanje tveganj in vrednotenje

1. Za primerno finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, veljajo ukrepi za obvladovanje tveganj, določeni v členu 131(1), katerih namen je zaščititi Eurosistem pred tveganjem finančne izgube v primeru neplačila nasprotne stranke.
2. Eurosistem lahko kadar koli uporabi dodatne ukrepe za obvladovanje tveganj, kakor so določeni v členu 131(2), če je to potrebno za zagotovitev zadostne zaščite Eurosistema pred tveganji v skladu s členom 18.1 Statuta ESCB. Dodatni ukrepi za obvladovanje tveganj se lahko uporabijo tudi na ravni posameznih nasprotnih strank, če je to potrebno za zagotovitev take zaščite.

3. Vsi ukrepi za obvladovanje tveganj, ki jih uporablja Eurosistem, morajo zagotavljati dosledne, pregledne in nediskriminatorne pogoje za katero koli vrsto mobiliziranega primernega finančnega premoženja v državah članicah, katerih valuta je euro.

131. člen

Ukrepi za obvladovanje tveganj

1. Eurosistem uporablja za primerno finančno premoženje naslednje ukrepe za obvladovanje tveganj:
 - (a) odbitke pri vrednotenju;
 - (b) giblivo kritje (dnevno vrednotenje po tržnih cenah):

Eurosistem zahteva, da primerno finančno premoženje, ki se uporablja pri povratnih transakcijah za povečevanje likvidnosti, skozi čas ohranja svojo tržno vrednost po odbitku. Če dnevno merjena vrednost primernega finančnega premoženja pade pod določeno raven, Banka Slovenije od nasprotne stranke zahteva, da zagotovi dodatno finančno premoženje ali denarna sredstva, in sicer s pozivom h kritju. Podobno lahko Banka Slovenije, če po opravljenem prevrednotenju vrednost primernega finančnega premoženja preseže določeno raven, vrne presežno finančno premoženje ali denarna sredstva;
 - (c) omejitve v zvezi z uporabo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, s katerim je ta kreditna institucija v tesni povezavi, kakor so opisane v členu 141;
 - (d) zmanjšanje vrednosti.
2. Eurosistem lahko uporabi naslednje dodatne ukrepe za obvladovanje tveganj:
 - (a) začetno kritje, kar pomeni, da nasprotne stranke zagotovijo primerno finančno premoženje v vrednosti, ki je najmanj enaka likvidnosti, ki jo zagotovi Eurosistem, povečani za vrednost zadevnega začetnega kritja;
 - (b) omejitve v zvezi z izdajatelji, dolžniki ali garanti: Eurosistem lahko poleg omejitev, ki veljajo pri uporabi nezavarovanih dolžniških instrumentov in so navedene v odstavku 1(c), uporabi dodatne omejitve glede izpostavljenosti do izdajateljev, dolžnikov ali garantov;
 - (c) dodatne odbitke;
 - (d) dodatna jamstva garantov, ki izpolnjujejo zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, za sprejetje določenega finančnega premoženja;
 - (e) izločitev določenega finančnega premoženja iz uporabe kot zavarovanja pri kreditnih poslih Eurosistema.

POGLAVJE 1 – UKREPI ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ PRI TRŽNEM FINANČNEM PREMOŽENJU

132. člen

Odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za primerno tržno finančno premoženje

1. Za tržno finančno premoženje se uporabljajo odbitki pri vrednotenju, po stopnjah, določenih v tabeli 2 v Prilogi IX.
2. Odbitek pri vrednotenju za posamezno finančno premoženje je odvisen od naslednjih dejavnikov:
 - (a) kategorije odbitkov, v katero je uvrščeno finančno premoženje, kakor je opredeljeno v členu 133;
 - (b) preostale zapadlosti ali tehtanega povprečnega trajanja finančnega premoženja, kakor je opredeljeno v členu 134;
 - (c) strukture kupona finančnega premoženja in
 - (d) stopnje kreditne kvalitete, v katero je uvrščeno finančno premoženje.

133. člen

Določitev kategorij odbitkov za tržno finančno premoženje

Primerno tržno finančno premoženje se uvrsti v eno od petih kategorij odbitkov na podlagi vrste izdajatelja in/ali vrste finančnega premoženja, kakor je prikazano v tabeli 1 v Prilogi IX:

- (a) dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote centralne ravni države, dolžniški certifikati ECB in dolžniški certifikati, ki jih izdajo nacionalne centralne banke pred datumom uvedbe eura v zadevni državi članici, katere valuta je euro, se uvrstijo v kategorijo odbitkov I;
- (b) dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote lokalne in regionalne ravni države, subjekti, ki jih Eurosistem razvrsti kot agencije, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije ter »jumbo« krite obveznice, skladne s KNPVP, se uvrstijo v kategorijo odbitkov II;
- (c) krite obveznice, skladne s KNPVP, razen »jumbo« kritih obveznic, skladnih s KNPVP, druge krite obveznice in dolžniški instrumenti, ki jih izdajo nefinančne družbe, se uvrstijo v kategorijo odbitkov III;
- (d) nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije in finančne družbe razen kreditnih institucij, se uvrstijo v kategorijo odbitkov IV;
- (e) listinjeni vrednostni papirji se uvrstijo v kategorijo odbitkov V ne glede na razvrstitev izdajatelja.

Odbitki pri vrednotenju za tržno finančno premoženje

1. Odbitki pri vrednotenju za tržno finančno premoženje, uvrščeno v kategorije odbitkov od I do IV, se določijo na podlagi:
 - (a) uvrstitve posameznega finančnega premoženja v stopnjo kreditne kvalitete 1, 2 ali 3;
 - (b) preostale zapadlosti finančnega premoženja, kakor je podrobneje določeno v odstavku 2;
 - (c) strukture kupona finančnega premoženja, kakor je podrobneje določeno v odstavku 2.
2. Za tržno finančno premoženje, uvrščeno v kategorije odbitkov od I do IV, se uporablja odbitek pri vrednotenju, ki je odvisen od preostale zapadlosti in strukture kupona finančnega premoženja (fiksni kupon, brezkuponski instrument, variabilen kupon) kakor se določi na podlagi tabele 2 v Prilogi IX. Ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka pri vrednotenju, je enaka preostali zapadlosti finančnega premoženja, ne glede na vrsto strukture kupona. V zvezi s strukturo kupona se uporabljajo naslednje določbe:
 - (a) variabilni kuponi, pri katerih je obdobje ponovnega določanja kuponskega izplačila daljše od enega leta, se obravnavajo kot fiksni kuponi;
 - (b) variabilni kuponi, pri katerih je referenčna mera indeks inflacije v euroobmočju, se obravnavajo kot fiksni kuponi;
 - (c) variabilni kuponi s spodnjo mejo, ki ni enaka nič, in/ali variabilni kuponi z zgornjo mejo se obravnavajo kot fiksni kuponi;
 - (d) odbitek pri vrednotenju, ki se uporablja za finančno premoženje z več kot eno vrsto strukture kupona, je odvisen zgolj od strukture kupona, ki velja v preostali življenjski dobi finančnega premoženja, in je enak najvišjemu odbitku, ki se uporablja za tržno finančno premoženje z enako preostalo zapadlostjo in stopnjo kreditne kvalitete. Za ta namen se lahko upošteva katera koli vrsta strukture kupona, ki velja v preostali življenjski dobi finančnega premoženja.
3. Preostala zapadlost za krite obveznice v lastni uporabi se opredeli kot najdaljši zakonski rok zapadlosti, ob upoštevanju vseh pravic do podaljšanja rokov za odplačilo glavnice, ki jih vsebujejo njihovi pogoji. Za namene tega odstavka »lastna uporaba« pomeni, da nasprotna stranka predloži ali uporabi krite obveznice, ki jih je izdala ali zanje jamči sama nasprotna stranka ali kateri koli drug subjekt, s katerim je ta nasprotna stranka v tesni povezavi, kakor je določeno v skladu s členom 141.
4. Za tržno finančno premoženje, uvrščeno v kategorijo odbitkov V, se ne glede na strukturo kupona odbitki pri vrednotenju določijo na podlagi tehtanega povprečnega trajanja finančnega premoženja, kakor je podrobneje določeno v odstavkih 4 in 5. Odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za tržno finančno premoženje v kategoriji V, so določeni v tabeli 2 v Prilogi IX.
5. Tehtano povprečno trajanje nadrejene tranše listinjenega vrednostnega papirja se izračuna kot pričakovani tehtani povprečni preostali čas do odplačila za to tranšo. Za zadržane mobilizirane

listinjene vrednostne papirje se pri izračunu tehtanega povprečnega trajanja predpostavlja, da izdajatelj ne bo izkoristil nakupne opcije.

6. Za namene odstavka 4, »zadržani mobilizirani listinjeni vrednostni papirji« pomenijo listinjene vrednostne papirje, ki jih nasprotna stranka, ki je originator listinjenega vrednostnega papirja, ali subjekti, ki so v tesni povezavi z originatorjem, uporabijo v odstotku, višjem od 75 % neodplačanega nominalnega zneska. Te tesne povezave se določijo v skladu s členom 141.

135. člen

Dodatni odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za posamezne vrste tržnega finančnega premoženja

Za posamezne vrste tržnega finančnega premoženja se poleg odbitkov pri vrednotenju, določenih v členu 134, uporabljajo naslednji odbitki pri vrednotenju:

- (a) Za listinjene vrednostne papirje, krite obveznice in nezavarovane dolžniške instrumente, ki jih izdajo kreditne institucije, ki so teoretično vrednoteni v skladu s pravili iz člena 137, se uporablja dodaten odbitek pri vrednotenju v obliki zmanjšanja vrednosti za 5 %.
- (b) Za krite obveznice v lastni uporabi se uporablja dodaten odbitek pri vrednotenju v višini (i) 8 % od vrednosti dolžniških instrumentov, uvrščenih v stopnji kreditne kvalitete 1 in 2, ter (ii) 12 % od vrednosti dolžniških instrumentov, uvrščenih v stopnjo kreditne kvalitete 3.
- (c) Za namene odstavka (b) ima »lastna uporaba« enak pomen, kakor je opredeljen v . členu 134(3).
- (d) Če dodatnega odbitka pri vrednotenju iz odstavka (b) ni mogoče uporabiti v zvezi s sistemom za upravljanje z zavarovanjem NCB, tripartitnim agentom ali platformo TARGET2-Securities za avtokolateralizacijo, se v teh sistemih ali na platformi dodatni odbitek pri vrednotenju uporabi za vrednost celotne izdaje kritih obveznic, ki so lahko v lastni uporabi.

POGLAVJE 2 – UKREPI ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ PRI NETRŽNEM FINANČNEM PREMOŽENJU

136. člen

Odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za primerno netržno finančno premoženje

1. Za posamezna bančna posojila se uporabljajo posebni odbitki pri vrednotenju, ki se določijo glede na preostalo zapadlost, stopnjo kreditne kvalitete, strukturo kupona in metodo vrednotenja, ki jo uporablja NCB, kakor je določeno v tabeli 3 v Prilogi IX. Banka Slovenije uporablja metodo vrednotenja na osnovi neodplačane vrednosti glavnice posojila.
2. Plačilo obresti se obravnava kot plačilo po variabilni obrestni meri, če je vezano na referenčno obrestno mero in obdobje ponovnega določanja obrestne mere za to plačilo ni daljše od enega leta. Plačila obresti, pri katerih je obdobje ponovnega določanja obrestne mere daljše od enega

leta, se obravnavajo kot plačila po fiksni obrestni meri, pri čemer je ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka, enaka preostali zapadlosti bančnega posojila.

Bančno posojilo se za namene uporabe odbitkov pri vrednotenju obravnava kot bančno posojilo s fiksno obrestno mero, kadar obstaja možnost, da se bo bančno posojilo obrestovalo po fiksni obrestni meri, odvisno od vrednosti primerne referenčne obrestne mere, navedene v členu 91.a (b)(iii), zlasti kadar ima kupon izrecno zgornjo mejo ali spodnjo mejo, ki ni enaka nič.

3. Odbitek pri vrednotenju, ki se uporablja za bančno posojilo z več kakor eno vrsto plačil obresti, je odvisen samo od plačil obresti v preostali življenjski dobi bančnega posojila. Če se v preostali življenjski dobi bančnega posojila uporablja več kakor ena vrsta plačil obresti, se preostala plačila obresti obravnavajo kot plačila po fiksni obrestni meri, pri čemer je ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka, enaka preostali zapadlosti bančnega posojila.
4. Za brezkuponska bančna posojila se uporablja enak odbitek pri vrednotenju kot za ustrezna bančna posojila s fiksno obrestno mero.
5. Za netržne hipotekarne dolžniške instrumente se uporablja odbitek pri vrednotenju v višini 31,5 %.
6. Za vezane depozite se ne uporabljajo odbitki pri vrednotenju.
7. V kritnem skladu DECC se za vsako bančno posojilo, ki služi kot zavarovanje, na posamični ravni uporabi odbitek pri vrednotenju v skladu s pravili, določenimi v zgornjih odstavkih od 1 do 4. Skupna vrednost v kritni sklad vključenih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, mora biti po uporabi odbitkov pri vrednotenju vedno enaka ali višja od neodplačane vrednosti glavnice DECC. Če se skupna vrednost zniža pod prag iz prejšnjega stavka, se DECC šteje kot neprimeren.

POGLAVJE 3 – PRAVILA VREDNOTENJA TRŽNEGA IN NETRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

137. člen

Pravila vrednotenja tržnega finančnega premoženja

Za namene določanja vrednosti finančnega premoženja, ki se uporablja kot zavarovanje pri operacijah odprtega trga v obliki povratnih transakcij, NCB uporablja naslednja pravila:

- (a) Eurosistem za vsako primerno tržno finančno premoženje določi najbolj reprezentativno ceno, ki se uporabi pri izračunu tržne vrednosti.
- (b) Vrednost tržnega finančnega premoženja se izračuna na podlagi najbolj reprezentativne cene na delovni dan pred datumom vrednotenja. Če za določeno finančno premoženje reprezentativna cena ni na voljo, Eurosistem določi teoretično ceno.
- (c) Tržna ali teoretična vrednost tržnega finančnega premoženja se izračuna vključno z natečenimi obrestmi.

- (d) Nacionalne centralne banke lahko različno obravnavajo denarne tokove, npr. kuponska izplačila, ki so vezana na finančno premoženje in prejeta v času trajanja kreditnega posla Eurosistema, odvisno od razlik med nacionalnimi pravnimi sistemi in razlik pri operativnih postopkih. Banka Slovenije načeloma denarni tok prenese na nasprotno stranko, ob tem pa zagotovi, da bodo zadevne operacije še naprej polno zavarovane z zadostnim zneskom primerne finančnega premoženja, preden pride do prenosa denarnega toka. Banka Slovenije si prizadeva, da je ekonomski učinek obravnave denarnih tokov enak kot v primeru, ko se denarni tok prenese na nasprotno stranko na dan plačila.

138. člen

Pravila vrednotenja netržnega finančnega premoženja

Netržnemu finančnemu premoženju Eurosistem pripiše vrednost, ki ustreza bodisi teoretični ceni bodisi neodplačani vrednosti glavnice posojila. Banka Slovenije netržno finančno premoženje vrednoti po neodplačani vrednosti glavnice posojila.

139. člen

Pozivi h kritju

1. Banka Slovenije dnevno vrednoti finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, v skladu s pravili vrednotenja, določenimi v členih 137 in 138.
2. Če po vrednotenju in uporabi odbitkov mobilizirano finančno premoženje ne ustreza zahtevani višini, ki je izračunana na ta dan, se izvede poziv h kritju. Če vrednost primerne finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka mobilizirala kot zavarovanje, po opravljenem prevrednotenju presega seštevke zneska, ki ga dolguje nasprotna stranka, in gibljivega kritja, lahko Banka Slovenije na zahtevo nasprotne stranke vrne presežno finančno premoženje ali denarna sredstva, ki jih je nasprotna stranka zagotovila za namene poziva h kritju.
3. V primeru poziva h kritju nasprotna stranka poveča sklad finančnega premoženja s primernim finančnim premoženjem v skladu z naslovom II in III v delu 4. V izjemnih primerih, ko nasprotna stranka ne more zagotoviti povečanja sklada finančnega premoženja s primernim finančnim premoženjem v skladu z naslovom II in III v delu 4, lahko poveča sklad finančnega premoženja z denarnimi sredstvi. Denarna sredstva se v skladu s Sklepom o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega premoženja vpišejo kot vloga nasprotne stranke pri Banki Slovenije v register finančnega premoženja pri Banki Slovenije, na katerih je nasprotna stranka vzpostavila maksimalno zastavno pravico v korist Banke Slovenije. V tem primeru nasprotna stranka sklene z Banko Slovenije sporazum o finančnem zavarovanju.
4. Obrestna mera mejnega depozita se uporablja tudi za poziv h kritju z denarnimi sredstvi.

**NASLOV VII – SPREJETJE ZAVAROVANJA V VALUTAH, KI NISO EURO, OB
NEPREDVIDLJIVIH DOGODKIH**

140. člen

Sprejetje zavarovanja v valutah, ki niso euro, ob nepredvidljivih dogodkih

1. Svet ECB se lahko odloči, da kot zavarovanje sprejme določeno tržno finančno premoženje, ki so ga v svoji nacionalni valuti izdale centralne države skupine G-10 zunaj euroobmočja. Ob sprejetju take odločitve Sveta ECB se nasprotne stranke obvesti o veljavnih:
 - (a) kriterijih primernosti;
 - (b) postopkih za izbor in mobilizacijo;
 - (c) virih in načelih vrednotenja;
 - (d) ukrepov za obvladovanje tveganj;
 - (e) postopkih poravnave.
2. Uporabljajo se splošni kriteriji primernosti tržnega finančnega premoženja, določeni v naslovu II dela 4, s to razliko, da se tržno finančno premoženje:
 - (a) lahko izda, hrani in poravna zunaj EGP;
 - (b) je lahko denominirano v valutah, ki niso euro; in
 - (c) ne sme imeti kuponske vrednosti, ki bi povzročila negativen denarni tok.
3. Nasprotne stranke, ki so podružnice kreditnih institucij s sedežem zunaj EGP ali Švice, nimajo pravice mobilizirati tržnega finančnega premoženja, določenega v tem členu, kot zavarovanje.
4. V primeru, da nasprotna stranka uporabi za zavarovanje terjatev Eurosistema premoženje iz naslova VII v delu 4, lahko ne glede na to, ali se za to finančno premoženje uporablja tuje pravo, Banka Slovenije zahteva, da nasprotna stranka z njo sklene posebno pogodbo, s katero se zagotovi učinkovito zavarovanje interesov Eurosistema. Banka Slovenije ohranja imuniteto pred tožbo ali pristojnostjo katerega koli sodišča, kot tudi imuniteto pred ukrepi v obliki sodne prepovedi, odredbe o posebni izvršbi oziroma izterjavi kakršnega koli premoženja centralne banke ali zaplembe njenih sredstev (bodisi pred sodbo ali po njej), v vsakem primeru v največjem obsegu, ki ga dovoljuje veljavna zakonodaja.
5. V primeru uporabe premoženja iz naslova VII v delu 4 za zavarovanje terjatev Eurosistema s strani nasprotne stranke, je slednja dolžna v zvezi s tem finančnim premoženjem za davčne namene poročati Banki Slovenije. Banka Slovenije lahko od nasprotne stranke zahteva, da dolžniške instrumente v času izplačila denarnih tokov izloči iz sklada finančnega premoženja.

NASLOV VIII – PRAVILA ZA UPORABO PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

141. člen

Tesne povezave med nasprotnimi strankami in izdajateljem, dolžnikom ali garantom primernega finančnega premoženja

1. Ne glede na dejstvo, da je finančno premoženje primerno, nasprotna stranka ne sme predložiti ali uporabiti kot zavarovanje finančnega premoženja, ki ga je izdala, ga dolguje ali zanj jamči sama nasprotna stranka ali kateri koli drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi.
2. »Tesne povezave« pomenijo katerega koli od naslednjih primerov, v katerih sta nasprotna stranka in drug subjekt iz odstavka 1 v naslednji povezavi:
 - (a) nasprotna stranka ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala tega drugega subjekta;
 - (b) ta drug subjekt ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala nasprotne stranke;
 - (c) tretja oseba ima neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij v lasti 20 % ali več kapitala nasprotne stranke in 20 % ali več kapitala tega drugega subjekta.

Za namene ugotavljanja obstoja tesnih povezav v primeru *multi-cédulas* Eurosistem uporabi pristop pregledovanja, tj. Eurosistem preuči tesne povezave med posameznimi izdajatelji osnovnih *cédulas* in nasprotno stranko.

3. Odstavek 1 se ne uporablja za naslednje primere:
 - (a) tesne povezave med nasprotno stranko in subjektom javnega sektorja iz EGP, ki je upravičen do odmerjanja davkov, ali kadar jamstvo za dolžniški instrument zagotavlja en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, ki so upravičeni do odmerjanja davkov, pri čemer ima zadevno jamstvo značilnosti, določene v členu 117, v vseh primerih ob upoštevanju člena 142(1) ;
 - (b) krite obveznice, ki izpolnjujejo zahteve, določene v členu 129 od (1) do (3) in členu 129(6) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) netržne hipotekarne dolžniške instrumente;
 - (d) *multi-cédulas*, izdani pred 1. majem 2015, pri čemer osnovne *cédulas* izpolnjujejo kriterije, določene v členu 129 od (1) do (3) in členu 129(6) Uredbe (EU) št. 575/2013.

141.a člen

Uporaba dolžniških instrumentov v povezavi z dokapitalizacijo s stvarnimi vložki v obliki državnih dolžniških instrumentov

Državne dolžniške instrumente, uporabljene za dokapitalizacijo nasprotne stranke s stvarnimi vložki, lahko zadevna nasprotna stranka ali katera koli druga nasprotna stranka, ki je v tesni povezavi z

zadevno nasprotno stranko, kakor je določeno v členu 141(2), uporablja kot zavarovanje samo, če Eurosistem meni, da je stopnja dostopa njihovega izdajatelja do trga zadostna, pri čemer upošteva tudi vlogo, ki jo imajo taki instrumenti pri dokapitalizaciji.

142. člen

Uporaba nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda nasprotna stranka ali subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, in ki so predmet jamstva

1. Nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, kakor je opredeljeno v členu 141(2), in za katere v celoti jamči eden ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, nasprotna stranka ne sme mobilizirati kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema niti:
 - (a) neposredno niti
 - (b) posredno, kadar so vključeni v kritni sklad kritih obveznic.
2. V izjemnih primerih se lahko Svet ECB odloči, da odobri začasna odstopanja od omejitve, določene v odstavku 1, za največ tri leta. K prošnji za odobritev odstopanja mora nasprotna stranka priložiti svoj načrt financiranja, v katerem je opisan način, kako bo v treh letih po odobritvi odstopanja postopno opustila mobilizacijo zadevnega finančnega premoženja. To odstopanje se odobri samo, kadar narava jamstva, ki ga zagotavlja ena ali več enot centralne ali regionalne ravni države, lokalnih oblasti ali drugih subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, ustreza zahtevam za jamstva, določenim v členu 117.
3. Če je treba preveriti skladnost pri kritih obveznicah z odstavkom 1(b), to je pri kritih obveznicah, kadar veljavna zakonodaja ali prospekt ne izključuje možnosti vključitve dolžniških instrumentov, navedenih v odstavku 1(b), med finančno premoženje kritnega sklada in kadar je izdajatelj ali subjekt, ki je z izdajateljem v tesni povezavi, izdal take dolžniške instrumente, lahko NCB sprejmejo vse naslednje ukrepe ali nekatere od njih, da opravijo občasne preglede skladnosti z odstavkom 1(b).
 - (a) NCB lahko pridobijo redna nadzorna poročila, ki omogočajo pregled finančnega premoženja v kritnem skladu obveznic.
 - (b) Če nadzorna poročila ne zagotovijo zadostnih informacij za namene preverjanja, lahko NCB od nasprotne stranke, ki mobilizira krito obveznico in s tem potencialno krši odstavek 1(b), pridobijo samopotrditev in zavezo, s katero nasprotna stranka potrdi, da kritni sklad kritih obveznic ne vsebuje nezavarovanih bančnih obveznic z jamstvom države, ki jih je izdala nasprotna stranka ali subjekt v tesni povezavi z njo, ki mobilizira krito obveznico, s čimer bi kršila odstavek 1(b). Samopotrditev nasprotne stranke mora podpisati predsednik uprave, finančni direktor ali vodilni uslužbenec na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v njegovem imenu.
 - (c) NCB lahko od nasprotne stranke, ki mobilizira krito obveznico in s tem potencialno krši odstavek 1(b), letno pridobijo naknadno potrditev zunanjih revizorjev ali oseb, ki

spremljajo kritni sklad, s katero potrdijo, da kritni sklad kritih obveznic ne vsebuje nezavarovanih bančnih obveznic z jamstvom države, ki jih je izdala nasprotna stranka ali subjekt v tesni povezavi z njo, ki mobilizira krito obveznico, s čimer bi kršila odstavek 1(b).

4. Če nasprotna stranka na podlagi zahteve NCB ne zagotovi samopotrditve in potrditve v skladu z odstavkom 3, ta nasprotna stranka krite obveznice ne sme mobilizirati kot zavarovanje v skladu z odstavkom 1.

143. člen

Tesne povezave v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji in valutnimi zaščitami

Nasprotna stranka ne more mobilizirati kot zavarovanje nobenega listinjenega vrednostnega papirja, če nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, s katerim je v tesni povezavi, kakor je določeno v členu 141, listinjenemu vrednostnemu papirju zagotavlja valutno zaščito s tem, da sklene transakcijo valutne zaščite z izdajateljem v vlogi nasprotne stranke pri tej transakciji.

144. člen

Omejitve v zvezi z nezavarovanimi dolžniškimi instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije in subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi

1. Nasprotna stranka ne sme predložiti ali uporabiti kot zavarovanje nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, ki je s to kreditno institucijo v tesni povezavi, kolikor skupna vrednost takega zavarovanja, ki ga je izdala ta kreditna institucija ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, presega 2,5 % skupne vrednosti finančnega premoženja, ki ga ta nasprotna stranka uporabi kot zavarovanje, po upoštevanju veljavnih odbitkov. Ta 2,5-odstotni prag se ne uporablja v nobenem od naslednjih primerov:
 - (a) če vrednost takega finančnega premoženja po upoštevanju veljavnih odbitkov ne presega 50 milijonov EUR ali
 - (b) če za to finančno premoženje jamči subjekt javnega sektorja, ki je upravičen do odmerjanja davkov, z jamstvom, ki ima značilnosti, določene v členu 117, ali
 - (c) če je to finančno premoženje izdala agencija (kakor je opredeljena v točki (1) člena 2), multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija.
2. Če se med dvema ali več izdajatelji nezavarovanih dolžniških instrumentov vzpostavi tesna povezava ali pride do njihove združitve, se prag iz prvega odstavka začne uporabljati šest mesecev po datumu, ko se je tesna povezava vzpostavila ali ko je združitev začela učinkovati.
3. Za namene tega člena imajo »tesne povezave« med subjektom izdajateljem in drugim subjektom enak pomen kakor »tesne povezave« med nasprotno stranko in drugim subjektom, kakor je navedeno v členu 141.

145. člen

Likvidnostna podpora v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji

1. Z učinkom od 1. novembra 2015 nasprotna stranka ne more mobilizirati kot zavarovanje nobenega listinjenega vrednostnega papirja, če nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, zagotavlja likvidnostno podporo, kakor je opisana spodaj. Eurosistem upošteva dve obliki likvidnostne podpore za listinjene vrednostne papirje: denarne rezerve in druge instrumente likvidnostne podpore.
2. Za likvidnostno podporo v obliki denarnih rezerv nasprotni stranki ni dovoljeno mobilizirati kot zavarovanje nobenih listinjenih vrednostnih papirjev, če so istočasno izpolnjeni naslednji trije pogoji:
 - (a) nasprotna stranka je v tesni povezavi z banko, pri katerih ima izdajatelj račun in je udeležena pri transakciji z listinjenimi vrednostnimi papirji;
 - (b) trenutni znesek rezervnega sklada pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev je višji od 5 % zneska vseh nadrejenih in podrejenih tranš ob izdaji pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev;
 - (c) trenutni znesek rezervnega sklada pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev je višji od 25 % trenutnega neodplačanega zneska vseh podrejenih tranš pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev.
3. Za likvidnostno podporo v obliki drugih instrumentov likvidnostne podpore nasprotni stranki ni dovoljeno mobilizirati kot zavarovanje nobenih listinjenih vrednostnih papirjev, če sta istočasno izpolnjena naslednja dva pogoja:
 - (a) nasprotna stranka je v tesni povezavi s ponudnikom teh drugih instrumentov likvidnostnih podpor; in
 - (b) trenutni znesek drugih instrumentov likvidnostnih podpor pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev je višji od 20 % začetnega neodplačanega zneska vseh nadrejenih in podrejenih tranš pri transakciji listinjenega vrednostnega papirja.
4. Tesne povezave v zvezi s tem členom imajo enak pomen, kakor je določen v členu 141(2).

145.a člen

Primerno finančno premoženje z negativnim denarnim tokom

1. Nasprotna stranka ostane odgovorna za pravočasno plačilo vsakršnega zneska negativnega denarnega toka v zvezi s primernim finančnim premoženjem, ki ga predloži ali uporabi kot zavarovanje.
2. Če nasprotna stranka ne izvrši plačila pravočasno v skladu z odstavkom 1, lahko to plačilo izvrši Banka Slovenije, ni pa tega dolžna storiti. Nasprotna stranka mora Banki Slovenije na podlagi njene zahteve nemudoma povrniti vsak znesek negativnega denarnega toka, ki ga je plačala Banka Slovenije, ker tega ni plačala nasprotna stranka. Če nasprotna stranka ne izvrši

plačila pravočasno v skladu z odstavkom 1, ima Banka Slovenije pravico, da nemudoma in brez predhodnega obvestila za znesek, enak znesku, ki ga mora Banka Slovenije plačati v imenu te nasprotne stranke, obremeniti:

- (a) račun te nasprotne stranke v plačilnem modulu (PM račun) v sistemu TARGET2, kakor je določeno v členu 36(6) Priloge II k Smernici ECB/2012/27, ali
 - (b) kateri koli drug račun, ki ga ima ta nasprotna stranka pri Banki Slovenije.
3. Vsak znesek, ki ga Banka Slovenije plača po odstavku 2 ter ga nasprotna stranka ne povrne nemudoma na podlagi zahteve in zanj Banka Slovenije ne more obremeniti nobenega ustreznega računa, kakor je določeno v odstavku 2, se šteje za posojilo Eurosistema, za katero se uporabi sankcija v skladu s členom 169.

147. člen

Obveščanje, vrednotenje in umik finančnega premoženja, ki ni primerno ali je v nasprotju s pravili za uporabo primerne finančnega premoženja

1. Če je nasprotna stranka predložila ali uporabila finančno premoženje, ki se ne sme ali ne sme več uporabljati kot zavarovanje, vključno zaradi obstoja tesne povezave z izdajateljem, dolžnikom ali garantom ali zato, ker je to ista oseba, mora o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije.
2. Finančno premoženje iz odstavka 1 se najpozneje na naslednji delovni dan TARGET2 po ugotovljeni nepravilnosti vrednoti po vrednosti nič, lahko se izvede tudi poziv h kritju.
3. Nasprotna stranka, ki je predložila ali uporabila katero koli finančno premoženje iz odstavka 1, mora to finančno premoženje čim prej umakniti.
4. Nasprotna stranka mora Eurosistemu predložiti točne in posodobljene informacije, ki vplivajo na vrednost zavarovanja.

148. člen

Sankcije za neupoštevanje pravil za uporabo primerne finančnega premoženja

Neupoštevanje pravil, določenih v tem naslovu, se sankcionira, kjer je primerno, v skladu s členi od 169 do 172. Sankcije se uporabijo ne glede na to ali nasprotna stranka aktivno sodeluje pri operacijah denarne politike.

149. člen

Izmenjava informacij znotraj Eurosistema

Za namene izvajanja denarne politike, zlasti za spremljanje upoštevanja pravil o uporabi primerne finančnega premoženja, si Eurosistem izmenjuje informacije o kapitalskih deležih, ki jih za te namene zagotavljajo pristojni organi. Za te informacije veljajo enaki standardi zaupnosti, kakor jih uporabljajo pristojni organi.

NASLOV IX – ČEZMEJNA UPORABA PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

150. člen

Splošna načela

1. Nasprotne stranke lahko čezmejno uporabijo primerno finančno premoženje na celotnem euroobmočju pri vseh vrstah kreditnih poslov Eurosistema.
2. Nasprotne stranke lahko mobilizirajo primerno finančno premoženje razen vezanih depozitov za čezmejno uporabo v skladu z naslednjim:
 - (a) tržno finančno premoženje se mobilizira preko: (i) primernih povezav; (ii) veljavnih postopkov CCBM; (iii) primernih povezav v kombinaciji s CCBM; in
 - (b) bančna posojila, DECC in hipotekarni dolžniški instrumenti se mobilizirajo v skladu z veljavnimi postopki CCBM.
3. Tržno finančno premoženje se lahko uporablja prek računa NCB pri SPVP, ki je v drugi državi kot zadevna NCB, če Eurosistem odobri uporabo takega računa.
4. Centralna banka De Nederlandsche Bank lahko uporablja svoj račun pri Euroclear Bank za namene poravnave zavarovalnih transakcij z euroobveznicami, ki so izdane v tej mednarodni centralni depotni družbi. Centralna banka Central Bank of Ireland lahko odpre podoben račun pri Euroclear Bank. Ta račun se lahko uporablja za vse primerno finančno premoženje, ki se vodi pri Euroclear Bank, tj. vključno s primernim finančnim premoženjem, ki se prenese na Euroclear Bank prek primernih povezav.
5. Nasprotne stranke izvršijo prenos primerne finančne premoženja prek svojih računov za poravnavo vrednostnih papirjev pri primernem SPVP.
6. Nasprotna stranka, ki nima skrbniškega računa pri NCB ali računa za poravnavo vrednostnih papirjev pri primernem SPVP, lahko poravna transakcije prek računa za poravnavo vrednostnih papirjev ali skrbniškega računa korespondenčne kreditne institucije.

151. člen

CCBM

1. Znotraj CCBM je čezmejno razmerje vzpostavljeno med nacionalnimi centralnimi bankami. Nacionalne centralne banke v zvezi s tržnim finančnim premoženjem, ki ga je sprejel njihov lokalni register, tripartitni agent ali poravnalni sistem, delujejo kot skrbniki (v nadaljnjem besedilu: korespondenti) druga za drugo in za ECB. Za bančna posojila in hipotekarne dolžniške instrumente veljajo posebni postopki znotraj CCBM. Podrobnosti o CCBM in veljavnih postopkih so določene v Prilogi V in v brošuri »Korespondenčni centralnobančni model (CCBM). Postopki za nasprotne stranke Eurosistema«, ki je objavljena na spletni strani ECB.

2. Finančno premoženje, deponirano pri korespondenčni centralni banki, se uporablja samo za zavarovanje kreditnih poslov Eurosistema.

152. člen

Primerne povezave med SPVP

1. Poleg CCBM lahko nasprotne stranke za čezmejni prenos tržnega finančnega premoženja uporabljajo primerne povezave. ECB objavi seznam primernih povezav na svoji spletni strani.
2. Finančno premoženje, ki je dostopno prek primerne povezave, se lahko uporablja za kreditne posle Eurosistema in za kateri koli drugi namen, ki ga izbere nasprotna stranka.
3. Pravila o uporabi primernih povezav so določena v Prilogi V.

153. člen

CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami

1. Nasprotne stranke lahko za čezmejno mobilizacijo primerne tržnega finančnega premoženja uporabljajo primerne povezave v kombinaciji s CCBM.
2. Pri uporabi primernih povezav med SPVP v kombinaciji s CCBM imajo nasprotne stranke finančno premoženje, ki je izdano pri SPVP izdajatelja, na računu pri SPVP investitorja, in sicer neposredno ali prek skrbnika.
3. Finančno premoženje, mobilizirano po odstavku 2, se lahko izda v SPVP države EGP zunaj euroobmočja, za katerega je Eurosistem ocenil, da je skladen s kriteriji primernosti določenimi v Prilogi Va, pod pogojem, da obstaja primerna povezava med SPVP izdajatelja in SPVP investitorja.
4. Pravila o uporabi CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami so določena v Prilogi V.

154. člen

CCBM in tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem

1. Čezmejne tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem nasprotni stranki omogočajo, da poveča ali zmanjša znesek zavarovanja, ki ga mobilizira pri svoji domači NCB, s pomočjo uporabe zavarovanja, ki ga ima pri tripartitnem agentu.
2. CCBM (vključno s CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami) se lahko uporablja kot osnova za čezmejno uporabo tripartitnih storitev upravljanja z zavarovanjem. Čezmejna uporaba tripartitnih storitev upravljanja z zavarovanjem vključuje NCB, ki, kjer se tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem ponujajo za čezmejno uporabo pri Eurosistemu, deluje kot korespondent za NCB, katerih nasprotne stranke so zaprosile za čezmejno uporabo takih tripartitnih storitev upravljanja z zavarovanjem za namene kreditnih poslov Eurosistema.

Da bi lahko zadevni tripartitni agent zagotavljal tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem za čezmejno uporabo pri Eurosistemu v skladu s prvim pododstavkom, mora izpolnjevati vrsto dodatnih funkcijskih zahtev, ki jih določi Eurosistem, kakor je navedeno v dokumentu ‚Korespondenčni centralnobančni model (CCBM). Postopki za nasprotne stranke Eurosistema‘ (oddelek 2.1.3, drugi odstavek).

3. Tabela, ki podrobneje opisuje uporabo CCBM s tripartitnimi storitvami upravljanja z zavarovanjem, je prikazana v Prilogi V.

NASLOV X – SKLAD FINANČNEGA PREMOŽENJA PRI BANKI SLOVENIJE

155. člen

Zavarovanje prek sklada finančnega premoženja pri Banki Slovenije

1. Kreditni posli Eurosistema so zavarovani s primernim finančnim premoženjem v skladu z naslovom II in III v delu 4 in z denarnimi sredstvi, ki se vodijo na računu nasprotne stranke pri Banki Slovenije pod pogoji iz člena 139. Banka Slovenije za zavarovanje terjatev uporablja sklad finančnega premoženja pri Banki Slovenije (v nadaljevanju: sklad finančnega premoženja). Sklad finančnega premoženja je skupna vrednost finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka namenila za zavarovanje kreditnih poslov Eurosistema, pri čemer posamezno finančno premoženje ni povezano s točno določeno terjatvijo.
2. Nasprotna stranka uvrsti finančno premoženje v sklad finančnega premoženja na način, kot je določeno s temi splošnimi pogoji, drugimi predpisi in z Uporabniškim priročnikom za uporabo finančnega premoženja za zavarovanje terjatev Banke Slovenije, ki ga Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.
3. Ko nasprotna stranka uporabi čezmejno netržno finančno premoženje, mora upoštevati splošne pogoje uporabe netrznega finančnega premoženja tujih nacionalnih centralnih bank (*Terms and Conditions of national central bank, when acting as CCB*), ki so objavljeni na spletni strani ECB. Ti splošni pogoji dopolnjujejo obstoječe pravne akte med nasprotno stranko in Banko Slovenije.

156. člen

Vrednotenje sklada

Banka Slovenije dnevno vrednoti sklad finančnega premoženja za posamezno nasprotno stranko, upoštevajoč ukrepe za obvladovanje tveganj. Pri tem mora vrednost sklada finančnega premoženja nasprotne stranke v vsakem trenutku presegati ali imeti vsaj enako vrednost kot vsota terjatev Banke Slovenije do te nasprotne stranke. Če vsota terjatev Banke Slovenije do posamezne nasprotne stranke presega vrednost njenega sklada finančnega premoženja, zmanjšanega za uporabljene ukrepe za

obvladovanje tveganj, ji Banka Slovenije pošlje poziv, da takoj poveča sklad finančnega premoženja (tj. poziv h kritju).

157. člen

Izplačilo denarnih tokov finančnega premoženja

1. Pri izračunu vrednosti sklada finančnega premoženja so upoštevani tudi denarni tokovi finančnega premoženja, tj. glavnica in obresti, ki jih ob zapadlosti izplača izdajatelj, dolžnik oziroma garant finančnega premoženja. S tem v zvezi velja naslednje:
 - (a) Banka Slovenije je edini upravičenec do denarnih tokov iz tržnega finančnega premoženja, na katerem je ustanovljena maksimalna zastavna pravica v njeno korist.
 - (b) Banka Slovenije je edini upravičenec do denarnih tokov iz tržnega finančnega premoženja, ki je voden za račun Banke Slovenije pri tuji nacionalni centralni banki. Tuja nacionalna centralna banka bo denarne tokove tržnega finančnega premoženja posredovala Banki Slovenije.
 - (c) Banka Slovenije je edini upravičenec do denarnih tokov bančnega posojila, vodenega v registru finančnega premoženja pri Banki Slovenije in na katerem je ustanovljena maksimalna zastavna pravica v njeno korist. Ne glede na to dolžnik (oziroma garant) izplačuje vse denarne tokove neposredno posojilodajalcu (tj. nasprotni stranki), razen če Banka Slovenije od dolžnika (oziroma garanta) zahteva, da se izplačujejo direktno njej.
 - (d) Banka Slovenije je upravičenec do denarnih tokov čezmejnega netržnega finančnega premoženja skladno z veljavnimi pravili nacionalne centralne banke, ki je v vlogi CCB.
2. Banka Slovenije ne jamči za pravočasnost in pravilnost izplačila denarnih tokov. Banka Slovenije lahko od nasprotne stranke zahteva, da vrednostne papirje v času izplačila denarnega toka izloči iz sklada finančnega premoženja, predvsem vrednostne papirje, denominirane v tuji valuti. Na datum prejema denarnega toka finančnega premoženja Banka Slovenije primerja vrednost sklada finančnega premoženja, zmanjšano za denarni tok, z vsoto terjatev Banke Slovenije. Če vrednost sklada finančnega premoženja, zmanjšana za vrednost denarnega toka, presega vsoto terjatev Banke Slovenije, Banke Slovenije še isti dan nasprotni stranki izplača denarni tok iz finančnega premoženja, ob pogoju, da predhodno prejme denarni tok od izdajatelja oziroma CCB. Če je vrednost sklada finančnega premoženja, zmanjšana za vrednost denarnega toka, nižja kot je vsota terjatev Banke Slovenije, Banka Slovenije izvede poziv h kritju. Banka Slovenije izplača denarni tok iz finančnega premoženja nasprotni stranki šele, ko nasprotna stranka poveča vrednost sklada finančnega premoženja tako, da je vrednost sklada finančnega premoženja, zmanjšana za vrednost denarnega toka, najmanj enaka vsoti terjatev Banke Slovenije do nasprotne stranke. Če nasprotna stranka še isti dan ne poveča vrednosti sklada v ustrezni višini, se šteje, da je dala v zavarovanje tudi te denarne tokove iz finančnega

premoženja. Banka Slovenije ji poveča sklad finančnega premoženja z denarnimi sredstvi, ki jih je prejela iz izplačila teh denarnih tokov, in sicer se v skladu s Sklepom o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega premoženja vpišejo kot vloga nasprotne stranke pri Banki Slovenije v register finančnega premoženja pri Banki Slovenije, in na katerih se zagotovi vzpostavitev maksimalne zastavne pravice v korist Banke Slovenije. V tem primeru se šteje, da je sporazum o finančnem zavarovanju med Banko Slovenije in nasprotno stranko sklenjen.

157.a člen

Izvršba na finančnem premoženju

Če Banka Slovenije pred zapadlostjo njenih terjatev iz zavarovanja prejeme denarna sredstva na podlagi izvršbe na finančnem premoženju nasprotne stranke predlagane s strani tretjih oseb, lahko poveča sklad finančnega premoženja nasprotne stranke z denarnimi sredstvi, ki jih je prejela iz izvršbe, če slednja v skladu nima dovolj finančnega premoženja (poziv h kritju). Sklad finančnega premoženja se poveča v skladu s Sklepom o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega premoženja in se prejeta denarna sredstva vpišejo kot vloga nasprotne stranke pri Banki Slovenije v registru finančnega premoženja pri Banki Slovenije, in na katerih se zagotovi vzpostavitev maksimalne zastavne pravice v korist Banke Slovenije.

158. člen

Izvršitev zavarovanja

1. Če nasprotna stranka ob zapadlosti terjatev Banke Slovenije ne poplača svojih obveznosti, ki so zavarovane s finančnim premoženjem, vključenim v sklad finančnega premoženja, lahko Banka Slovenije takoj poplača svoje zapadle terjatve, vključno s stroški izvršitve zavarovanja, s prodajo ali prilastitvijo finančnega premoženja v skladu finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka zagotovila Banki Slovenije za zavarovanje terjatev. Nasprotna stranka mora izvesti tudi vsa dejanja, ki so potrebna za prenos zavarovanja bančnega posojila na Banko Slovenije ali novega upnika. Če se poplačilo terjatev Banke Slovenije opravi s prilastitvijo finančnega premoženja, se premoženje ob prilastitvi vrednoti po tržni vrednosti finančnega premoženja, če ta ne obstaja, pa po neto sedanji vrednosti finančnega premoženja, tj. vrednosti vsote prihodnjih denarnih tokov finančnega premoženja, diskontiranih s stopnjo, ki odraža kreditno in likvidnostno tveganje finančnega premoženja ter vsa druga tveganja, ki vplivajo na vrednost finančnega premoženja. Banka Slovenije opravi obračun zapadlih obveznosti nasprotne stranke. Banka Slovenije za poplačilo svojih zapadlih terjatev po lastni presoji določi finančno premoženje, dano v zavarovanje Banki Slovenije, ki se uporabi za poplačilo zapadlih terjatev.
2. Če nasprotna stranka ne poveča sklada finančnega premoženja v skladu s pozivom h kritju, se lahko vse nezapadle terjatve Banke Slovenije, ki so zavarovane s finančnim premoženjem vključenim v sklad finančnega premoženja, štejejo za zapadle in se lahko poplačajo.

NASLOV XI – DODATNO ZAČASNO PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE ZA ZAVAROVANJE TERJATEV EUROSISTEMA

159. člen

Dodatno začasno primerno finančno premoženje

1. V primeru neskladja med drugimi določbami teh splošnih pogojev in določbami iz naslova XI v delu 4 veljajo določbe iz naslova XI v delu 4.
2. Dodatno začasno primerno finančno premoženje za zavarovanje terjatev Eurosistema lahko nasprotna stranke uporabljajo le začasno, dokler Svet ECB ne odloči drugače.

POGLAVJE 1 – DODATNI LISTINJENI VREDNOSTNI PAPIRJI

160. člen

Kriteriji primernosti za dodatne listinjene vrednostne papirje

Poleg listinjenih vrednostnih papirjev, ki so primerni v skladu z naslovom II v delu 4, so za zavarovanje terjatev Eurosistema primerni tudi listinjeni vrednostni papirji, ki ne zadostijo kriterijem primernosti iz naslova II v delu 4 o visokih bonitetnih standardih, ki veljajo za listinjene vrednostne papirje, vendar le pod pogojem, da izpolnjujejo vse ostale pogoje iz naslova XI v delu 4 za listinjene vrednostne papirje in imajo dve bonitetni oceni izdaje najmanj "trojni B". "Trojni B" pomeni najmanj bonitetno oceno "Baa3", ki jo dodeli Moody's, "BBB-", ki jo dodelita Fitch in Standard & Poor's, ali "BBBL", ki jo dodeli DBRS. Zadostiti morajo tudi vsem naslednjim zahtevam:

- (a) kritni sklad, ki ustvarja denarni tok in s katerim je zavarovan listinjen vrednostni papir, vsebuje samo eno od naslednjih vrst finančnega premoženja: stanovanjske hipoteke, posojila malim in srednje velikim podjetjem, posojila za nakup avtomobila, potrošniška posojila, terjatve iz naslova lizinga ali terjatve iz naslova kreditnih kartic;
- (b) kritni sklad, ki ustvarja denarni tok, ne sme vsebovati različnih vrst premoženja;
- (c) premoženje v kritnem skladu, ki ustvarja denarni tok in s katerim je zavarovan listinjen vrednostni papir, ne vsebuje posojil, ki so:
 - (i) ob izdaji listinjenega vrednostnega papirja slaba posojila;
 - (ii) posojila, ki so bila slaba ob njihovem prenosu v kritni sklad v času do zapadlosti listinjenega vrednostnega papirja, z npr. zamenjavo ali nadomestitvijo premoženja v kritnem skladu, ki ustvarja denarni tok, ali
 - (iii) kadarkoli: strukturirana, sindicirana ali posojila s finančnim vzvodom;

- (d) dokumentacija listinjenega vrednostnega papirja mora vsebovati določbe o neprekinjenosti servisiranja.

161. člen

Dodatni ukrepi za obvladovanje tveganj pri dodatnih listinjenih vrednostnih papirjih

1. Za listinjene vrednostne papirje se uporablja odbitek pri vrednotenju, ki je odvisen od njihovega tehtanega povprečnega trajanja, kakor je podrobneje določeno v Prilogi IX.
2. Tehtano povprečno trajanje nadrejene tranše listinjenega vrednostnega papirja se izračuna kot pričakovani tehtani povprečni preostali čas do odplačila za to tranšo. Za zadržane mobilizirane listinjene vrednostne papirje se pri izračunu tehtanega povprečnega trajanja predpostavlja, da izdajatelj ne bo izkoristil nakupne opcije.
3. Listinjenega vrednostnega papirja, ki je primeren po členu 160, nasprotna stranka ne sme predložiti v zavarovanje, če sama ali katera koli tretja oseba, ki je z njo v tesni povezavi, zagotavlja obrestno zaščito v zvezi s tem listinjenim vrednostnim papirjem.
4. Banka Slovenije lahko sprejme v zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema listinjene vrednostne papirje, pri katerih finančno premoženje v kritnem skladu vključuje stanovanjske hipoteke ali posojila malim in srednje velikim podjetjem ali oboje, ter ki ne izpolnjujejo zahtev glede bonitetnih ocen v skladu z naslovom II v delu 4 in zahtev iz točk od (a) do (d) člena 160 in odstavka 3 tega člena, sicer pa izpolnjujejo vse kriterije primernosti iz teh splošnih pogojev, ki veljajo za listinjene vrednostne papirje, in imajo dve bonitetni oceni najmanj "trojni B". Takšni listinjeni vrednostni papirji so omejeni na tiste, ki so bili izdani pred 20. junijem 2012, zanje pa se uporablja odbitek pri vrednotenju, ki je odvisen od njihovega povprečnega trajanja, kakor je podrobneje določeno v Prilogi IX.
5. Za namene tega poglavja:
 - a. »stanovanjska hipoteka« vključuje, poleg stanovanjskih hipotekarnih posojil, tudi z jamstvom zavarovana stanovanjska posojila (brez hipoteke na nepremičnini), če je jamstvo izplačljivo takoj ob neplačilu obveznosti. Takšno jamstvo se lahko zagotovi v različnih pogodbenih oblikah, vključno z zavarovalnimi pogodbami, pod pogojem, da ga izda subjekt javnega sektorja ali finančna institucija pod javnim nadzorom. Bonitetna ocena garanta za namene teh jamstev mora ves čas trajanja transakcije dosegati stopnjo kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema;
 - b. pomenita »malo podjetje« in »srednje veliko podjetje« subjekt, ne glede na njegovo pravno obliko, ki se ukvarja z ekonomsko aktivnostjo, in ta subjekt kot samostojen subjekt ali, v primeru, da je del konsolidirane skupine, konsolidirana skupina poroča o letni prodaji, nižji od 50 milijonov EUR;

- c. »slabo posojilo« vključuje posojila, pri katerih je zamuda s plačilom obresti ali glavnice enaka ali večja od 90 dni in je pri dolžniku nastopil dogodek neplačila, kakor je opredeljen v točki 44 v Prilogi VII k Direktivi 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij, ali kadar obstajajo utemeljeni razlogi za dvom v to, da bo plačilo v celoti izvedeno;
- d. »strukturirano posojilo« pomeni strukturo, ki vključuje podrejena bančna posojila;
- e. »sindicirano posojilo« pomeni posojilo, ki ga da skupina posojilodajalcev v sindikatu za posojanje;
- f. »posojilo s finančnim vzvodom« pomeni posojilo, ki se odobri družbi, ki ima že znatno stopnjo zadolženosti, na primer za financiranje odkupa ali prevzema, kjer se posojilo uporabi za nakup deleža družbe, ki je hkrati dolžnik pri tem posojilu;
- g. »določbe o neprekinjenosti servisiranja« pomenijo določbe v pravni dokumentaciji listinjenega vrednostnega papirja, ki jih sestavljajo določbe o nadomestnem izvajalcu servisiranja ali določbe o iskalcu nadomestnega izvajalca servisiranja (če ni določb o nadomestnem izvajalcu servisiranja). V primeru določb o iskalcu nadomestnega izvajalca servisiranja je treba imenovati iskalca nadomestnega izvajalca servisiranja in ga pooblastiti, da najde ustreznega nadomestnega izvajalca servisiranja v 60 dneh od dogodka, ki sproži imenovanje iskalca, da se zagotovi pravočasno plačilo in servisiranje listinjenega vrednostnega papirja. Te določbe morajo vključevati tudi dogodke, ko se sproži postopek zamenjave izvajalca servisiranja za imenovanje nadomestnega izvajalca servisiranja, pri čemer ti dogodki lahko temeljijo na bonitetnih ocenah in/ali ne temeljijo na bonitetnih ocenah, npr. neizpolnjevanje obveznosti trenutnega izvajalca servisiranja. V primeru določb o nadomestnem izvajalcu servisiranja nadomestni izvajalec servisiranja ne sme biti v tesni povezavi z izvajalcem servisiranja. V primeru določb o iskalcu nadomestnega izvajalca servisiranja ne sme biti hkratnih tesnih povezav med izvajalcem servisiranja, iskalcem nadomestnega izvajalca servisiranja in banko, pri kateri ima izdajatelj račun;
- h. »tesne povezave« imajo pomen, opredeljen v členu 141;
- i. »zadržani mobilizirani listinjeni vrednostni papir« pomeni listinjeni vrednostni papir, ki ga nasprotna stranka, ki je originator listinjenega vrednostnega papirja, ali subjekti, ki so v tesni povezavi z originatorjem, uporabijo v odstotku, višjem od 75 % neodplačanega nominalnega zneska.

POGLAVJE 2 – DODATNA BANČNA POSOJILA

162. člen

Dodatna bančna posojila

1. Banka Slovenije sprejema v zavarovanje terjatev Eurosistema bančna posojila, ki ne izpolnjujejo kriterijev primernosti iz naslova III v delu 4. Banka Slovenije določi kriterije primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj teh bančnih posojil z opredelitvijo odstopanja od zahtevanih kriterijev primernosti iz naslova III in VI v delu 4, ki so navedeni v tem poglavju. Kriterije primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj predhodno odobri Svet ECB.
2. V izjemnih primerih lahko Banka Slovenije, ob predhodni odobritvi Sveta ECB, sprejema bančna posojila:
 - (a) za katere je kriterije primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj, v skladu z odločitvami Sveta ECB sprejela druga NCB,
 - (b) ki jih ureja pravo katerekoli druge države članice EU z izjemo Slovenije, in
 - (c) ki so vključena v sklad bančnih posojil ali zavarovana z nepremičninami, če je pravo, ki ureja bančno posojilo ali zadevnega dolžnika (ali garanta, kjer relevantno), pravo katerekoli druge države članice EU z izjemo Slovenije.
3. Druga NCB zagotavlja podporo Banki Slovenije, ko ta sprejema bančna posojila v skladu s točko (a) v odstavku 2 le, če je sklenjen bilateralen dogovor med Banko Slovenije in drugo NCB in ga je Svet ECB predhodno odobril.

163. člen

Dodatni kriteriji primernosti pri dodatnih bančnih posojilih pri Banki Slovenije

1. Dodatni kriteriji primernosti pri dodatnih primernih bančnih posojilih pri Banki Slovenije, ki odstopajo od obstoječih, kot so določeni v naslovu III v delu 4, so naslednji:
 - (a) bonitetni prag:

Primerne so samo izpostavljenosti iz bančnih posojil do dolžnikov/garantov, katerih finančna sredstva oziroma prevzete obveznosti se brez upoštevanja zavarovanj skladno s Sklepom o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 50/15 s spremembami) razvrščajo v skupino A ali B ter za dolžnika/garanta velja:

 - (i) da je ocenjen s strani zunanje bonitetne institucije in je njegova verjetnost neplačila za obdobje enega leta (PD) nižja ali enaka 1,5 % oziroma njegova bonitetna ocena višja ali enaka BB, ali
 - (ii) da je ocenjen z internim bonitetnim sistemom Banke Slovenije in je njegov PD nižji ali enak 1,5 %.

- (b) minimalni znesek:

V trenutku prenosa bančnega posojila s strani nasprotne stranke v zavarovanje v korist Banke Slovenije (tj. v trenutku mobilizacije posojila) neodplačani znesek glavnice bančnega posojila ne sme biti manjši od 500.000 EUR. V dogovoru z Banko Slovenije se minimalni neodplačani znesek glavnice bančnega posojila lahko zniža na 100 000 EUR.

- (c) subsidiarna uporaba dodatnih primernih bančnih posojil:

- (i) Nasprotna stranka lahko uporabi dodatna primerna bančna posojila po teh kriterijih primernosti le, če ji obseg ostalega primernega finančnega premoženja iz naslova II in III v delu 4 ne zadošča za zavarovanje njenih obveznosti do Banke Slovenije. Za uporabo dodatnih primernih bančnih posojil zaprosi Banko Slovenije in utemelji svojo potrebo.
- (ii) V obdobju uporabe dodatnih primernih bančnih posojil nasprotna stranka v primeru izločanja finančnega premoženja iz sklada finančnega premoženja pri Banki Slovenije najprej izloči dodatna primerna bančna posojila, šele potem pa ostalo primerno finančno premoženje iz naslova II in III v delu 4 (razen ob dospevanjih ali če premoženje postane neprimerno).
- (iii) Če v obdobju uporabe dodatnih primernih bančnih posojil nasprotna stranka pridobi ostalo primerno finančno premoženje, ki je določeno v naslovu II in III v delu 4, ga mora vključiti v sklad finančnega premoženja.

2. Dodatna primerna bančna posojila morajo istočasno izpolnjevati naslednje kriterije primernosti:

- (a) primerni dolžniki/garanti:

- (i) nefinančne družbe, ki so ustanovljene v Republiki Sloveniji,
- (ii) Republika Slovenija,
- (iii) subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah.

- (b) veljavno pravo:

Posojilno pogodbo ureja slovensko pravo.

- (c) primerni bonitetni viri/sistemi:

- (i) interni bonitetni sistem Banke Slovenije (ICAS BS), če je dolžnik/garant nefinančna družba,
- (ii) zunanje bonitetne institucije (ECAI), če je dolžnik/garant Republika Slovenija ali subjekt javnega sektorja.

3. Dodatni ukrepi za obvladovanje tveganj pri dodatnih primernih bančnih posojilih, ki odstopajo od obstoječih, kot so določeni v naslovu VI v delu 4, so naslednji:

- (a) odbitki pri vrednotenju:

Dodatna primerna bančna posojila se vrednotijo po neodplačani vrednosti glavnice z upoštevanjem odbitkov, ki so odvisni od stopnje kreditne kvalitete dolžnika/garanta in

preostale ročnosti posojila. Vrsta obrestne mere (fiksna ali variabilna) na vrednotenje nima vpliva. Tabela z odbitki je v Prilogi IX.

(b) diskrecijska izločitev bančnega posojila:

Banka Slovenije lahko diskrecijsko izloči posamezno bančno posojilo, čeprav izpolnjuje vse kriterije primernosti za dodatna primerna bančna posojila.

164. člen

Ostale zahteve pri dodatnih bančnih posojilih pri Banki Slovenije

1. Za dodatna primerna bančna posojila v celoti veljajo določbe v naslovih III in VI v delu 4, razen v kolikor je izrecno s dodatnimi kriteriji primernosti in ukrepi za obvladovanje tveganj, kot so določeni v tem poglavju, določeno drugače.
2. Nasprotna stranka pri uporabi dodatnih primernih bančnih posojil upošteva določbe Uporabniškega priročnika za uporabo finančnega premoženja za zavarovanje terjatev Banke Slovenije, ki je objavljen na spletni strani Banke Slovenije.

POGLAVJE 3 – DOLOČENI KRATKOROČNI DOLŽNIŠKI INSTRUMENTI

165. člen

Določeni kratkoročni dolžniški instrumenti

1. Banka Slovenije se lahko odloči, da v zavarovanje terjatev Eurosistema sprejema določene kratkoročne dolžniške instrumente, ki ne izpolnjujejo kriterijev primernosti za tržno finančno premoženje iz naslova II v delu 4. V tem primeru Banka Slovenije določi kriterije primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj, pod pogojem, da izpolnjujejo minimalne standarde, ki jih določi Svet ECB in o tem posebej obvesti nasprotno stranke.
2. Kratkoročni dolžniški instrumenti iz tega člena pomenijo dolžniške instrumente, katerih zapadlost ob izdaji in kadarkoli pozneje je največ 365 dni.
3. Kratkoročni dolžniški instrumenti morajo izpolnjevati kriterije primernosti za tržno finančno premoženje iz naslova II v delu 4, razen kriterijev, ki odstopajo. Ti kriteriji, ki odstopajo in jih kratkoročni dolžniški instrumenti morajo izpolnjevati so sledeči:
 - (a) Izdani so s strani nefinančnih družb, ki so ustanovljene v euroobmočju. Garant kratkoročnega dolžniškega instrumenta (če obstaja) mora biti prav tako nefinančna družba, ustanovljena v euroobmočju, razen, če za skladnost tega instrumenta z določbami o izpolnjevanju visokih bonitetnih standardov iz točke (d) tega odstavka to jamstvo ni potrebno.

- (b) Niso sprejeti v trgovanje na trgu, ki je sprejemljiv za Eurosistem, kakor je to določeno v členu 69.
 - (c) Denominirani so v eurih.
 - (d) Izpolnjujejo zahteve glede visokih bonitetnih standardov, ki jih določi Banka Slovenije in se uporabljajo namesto zahtev iz naslova II v delu 4.
4. Banka Slovenije lahko v skladu z zgornjimi odstavki sprejema kratkoročne dolžniške instrumente, ki so izdani v euroobmočju pri drugi NCB ali pri centralni depotni družbi, ki jo je Eurosistem pozitivno ocenil v skladu s standardi in postopki ocenjevanja, ki so opisani okviru Eurosistema za uporabniško oceno, in je ustanovljena v državi članici euroobmočja, v kateri je ustanovljena druga NCB, in sicer samo v skladu z dvostranskim sporazumom z drugo NCB.

POGLAVJE 4 – DOLOČENO FINANČNO PREMOŽENJE, DENOMINIRANO V BRITANSKIH FUNTIH, AMERIŠKIH DOLARJIH ALI JAPONSKIH JENIH

166. člen

Določeno finančno premoženje, denominirano v britanskih funtih, ameriških dolarjih ali japonskih jeni

1. Tržni dolžniški instrumenti, ki so denominirani v britanskih funtih, ameriških dolarjih ali japonskih jeni, se štejejo kot primerno finančno premoženje za zavarovanje operacij denarne politike, če izpolnjujejo vse ostale kriterije primernosti iz naslova II v delu 4, razen kriterija glede valute denominacije v eurih, in če sta hkrati izpolnjena tudi naslednja pogoja: (i) izdani so v euroobmočju, kjer se tudi vodijo oziroma poravnavajo; in (ii) izdajatelj je ustanovljen v državi članici EGP.
2. Tržni dolžniški instrumenti, opisani v prejšnjem odstavku, s kuponi, ki so vezani na eno samo obrestno mero na denarnem trgu v valuti, v kateri so denominirani, ali na indeks inflacije za zadevno državo, pri katerih izplačilo oziroma natekanje ni vezano na vnaprej določen razpon referenčnega indeksa (*discrete range*) oziroma katerih višina ni že vnaprej omejena (*range accrual* in *ratchet*) ali ne vsebujejo podobnih kompleksnih struktur, prav tako predstavljajo primerno zavarovanje za terjatve Eurosistema.
3. ECB lahko po odobritvi Sveta ECB na svoji spletni strani objavi seznam drugih sprejemljivih referenčnih obrestnih mer v tuji valuti, poleg tistih iz prejšnjega odstavka.
4. Za dolžniške instrumente iz tega člena se uporablja dodaten odbitek pri vrednotenju v višini
 - (a) 16 % pri premoženju, denominiranem v britanskih funtih in ameriških dolarjih, ter
 - (b) 26 % pri premoženju, denominiranem v japonskih jeni.

5. Banka Slovenije lahko od nasprotne stranke zahteva, da dolžniške instrumente iz tega člena v času izplačila denarnih tokov izloči iz sklada finančnega premoženja.

POGLAVJE 5 – ZAČASNI ODLOG GLEDE BONITETNEGA PRAGA ZA NEKATERE TRŽNE INSTRUMENTE

167. člen

Začasni odlog glede bonitetnega praga za nekatere tržne instrumente

1. Minimalne zahteve Eurosistema glede bonitetnega praga za tržno finančno premoženje, določene v skladu z naslovom II v delu 4, se ne uporabljajo za tržne dolžniške instrumente, ki so jih izdale ali zanje v celoti jamčijo institucionalne enote centralnih ravni držav članic euroobmočja, kjer poteka program Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada, razen če Svet ECB odloči, da zadevna država članica ne izpolnjuje pogojev finančne podpore in/ali makroekonomskega programa.

DEL 5 – SANKCIJE V PRIMERU NEIZPOLNJEVANJA OBVEZNOSTI NASPROTNE STRANKE

168. člen

Sankcije za neizpolnjevanje obveznih rezerv

1. ECB naloži sankcije v skladu z Uredbo (ES) št. 2532/98, Uredbo (ES) št. 2157/1999 (ECB/1999/4), Uredbo (ES) št. 2531/98 ali Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) institucijam, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz uredb in sklepov ECB v zvezi z uporabo obveznih rezerv. Ustrezne sankcije in postopkovna pravila za njihovo uporabo so določena v teh uredbah.
2. Če je izračunani znesek denarne kazni nižji od 100 EUR, se instituciji, ki ne izpolnjuje obveznosti iz uredb iz odstavka 1, sankcija ne izreče in se tudi ne upošteva kot sankcija pri odločanju, ali gre za ponavljajočo se kršitev.
3. Brez poseganja v odstavek 1 lahko Eurosistem v primeru hude kršitve zahtev glede obveznih rezerv začasno izključi nasprotno stranko iz sodelovanja pri operacijah odprtega trga.

169. člen

Sankcije za neupoštevanje določenih operativnih pravil

1. V skladu z določbami pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporablja Eurosistem, Banka Slovenije naloži eno ali več sankcij, če nasprotna stranka ne izpolnjuje naslednjih obveznosti:
 - (a) v zvezi s povratnimi transakcijami in valutnimi zamenjavami za namene denarne politike mora, kakor je določeno v členu 15, med celotnim trajanjem posamezne operacije ustrezno zavarovati in poravnati znesek, ki je bil dodeljen nasprotni stranki, vključno z neodplačanim zneskom posamezne operacije v primeru predčasne prekinitve, ki jo izvede Banka Slovenije v preostalem času trajanja operacije;
 - (b) v zvezi z zbiranjem vezanih depozitov, dokončnimi transakcijami in izdajo dolžniških certifikatov ECB mora poravnati transakcijo, kakor je določeno v členu 16;
 - (c) v zvezi z uporabo primernega finančnega premoženja mora mobilizirati ali uporabiti samo primerno finančno premoženje in upoštevati pravila za uporabo primernega finančnega premoženja iz naslova VIII v delu 4;
 - (d) v zvezi s postopki ob koncu dneva in možnostjo dostopa do odprte ponudbe mejnega posojila mora vnaprej predložiti zadostno primerno finančno premoženje v zavarovanje v primerih, ko se po zaključku kontrolnih postopkov ob koncu dneva nevrnjeno posojilo čez dan avtomatsko pretvori v mejno posojilo;
 - (e) izpolniti mora obveznost plačila v skladu s členom 145a(3).
2. Sankcije, naložene po tem členu, vključujejo:
 - (a) samo denarno kazen; ali

- (b) tako denarno kot tudi nedenarno kazen.
3. Če se denarna kazen naloži za neizpolnitev nedenarne obveznosti se šteje, da je taka kazen pogodbeni kazen. Če se denarna kazen naloži za neizpolnitev denarnih obveznosti se šteje, da ima denarna kazen naravo obresti.
 4. Banka Slovenije lahko poleg denarne kazni iz odstavka 3 zahteva tudi povračilo škode ali zamudnih obresti, če so zneski škode ali zamudnih obresti višji od zneska denarne kazni.

170. člen

Denarne kazni za neupoštevanje določenih operativnih pravil

Če nasprotna stranka ne izpolnjuje obveznosti iz člena 169(1), Banka Slovenije naloži denarno kazen za vsak primer neizpolnjevanja obveznosti. Denarna kazen, ki se uporabi, se izračuna v skladu s Prilogo VI.

171. člen

Nedenarne kazni za neupoštevanje določenih operativnih pravil

1. Če nasprotna stranka krši obveznosti iz člena 169(1)(a) ali (b) več kot dvakrat v obdobju 12 mesecev in se v zvezi z vsako kršitvijo:
 - (a) naloži denarna kazen;
 - (b) je nasprotna stranka obveščena o vsakokratni odločitvi o naložitvi denarne kazni;
 - (c) se vsak primer neizpolnjevanja obveznosti nanaša na isto vrsto neizpolnjevanja obveznosti,Eurosistem začasno izključi nasprotno stranko ob tretji in vsaki naslednji kršitvi obveznosti iste vrste v zadevnem obdobju 12 mesecev. Obdobje 12 mesecev se izračuna od datuma prve kršitve obveznosti iz člena 169(1)(a) oziroma (b).
2. Katera koli začasna izključitev, ki jo izvede Eurosistem po odstavku 1, velja za katero koli naslednjo operacijo odprtega trga, ki je iste vrste kot operacija odprtega trga, ki je bila sankcionirana po odstavku 1.
3. Obdobje začasne izključitve, izvedene v skladu z odstavkom 1, se določi v skladu s Prilogo VI.
4. Če nasprotna stranka krši obveznosti iz člena 169(1)(c) več kot dvakrat v obdobju 12 mesecev in se v zvezi z vsako kršitvijo:
 - (a) naloži denarna kazen;
 - (b) je nasprotna stranka obveščena o vsakokratni odločitvi o naložitvi denarne kazni;
 - (c) se vsak primer neizpolnjevanja obveznosti nanaša na isto vrsto neizpolnjevanja obveznosti,

Eurosistem ob tretji kršitvi začasno izključi nasprotno stranko iz prve operacije odprtega trga za povečevanje likvidnosti v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv, ki sledi obvestitvi o začasni izključitvi.

Če nato nasprotna stranka ponovno krši obveznost, se začasno izključi iz prve operacije odprtega trga za povečevanje likvidnosti v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv, ki sledi obvestitvi o začasni izključitvi, dokler ne poteče 12-mesečno obdobje brez nadaljnje take kršitve na strani nasprotne stranke.

Vsako 12-mesečno obdobje se izračuna od datuma obvestitve o sankciji za kršitev obveznosti iz člena 169(1)(c). Upoštevata se druga in tretja kršitev, storjeni v 12 mesecih od te obvestitve.

5. V izjemnih primerih lahko Eurosistem za obdobje treh mesecev začasno izključi nasprotno stranko iz vseh prihodnjih operacij denarne politike Eurosistema zaradi vsakršne kršitve katere koli obveznosti iz člena 169(1). V tem primeru Eurosistem upošteva resnost primera in zlasti zadevne zneske, pogostost in trajanje neizpolnjevanja obveznosti.
6. Obdobje začasne izključitve, ki jo Eurosistem izvede po tem členu, velja dodatno k ustrezni denarni kazni, ki se uporabi v skladu s členom 170.

172. člen

Uporaba nadenarnih kazni za podružnice zaradi neupoštevanja določenih operativnih pravil

Ko Eurosistem začasno izključi nasprotno stranko v skladu s členom 171(5), lahko ta začasna izključitev velja tudi za podružnice te nasprotne stranke, ki so ustanovljene v drugih državah članicah, katerih valuta je euro.

DEL 6 – DISKRECIJSKI UKREPI

173. člen

Diskrecijski ukrepi iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja ali ob nastopu primera kršitve

1. Eurosistem lahko iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja sprejme naslednje ukrepe:
 - (a) nasprotni stranki začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema na podlagi pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporablja Banka Slovenije ali ECB;
 - (b) finančno premoženje, ki ga določena nasprotna stranka mobilizira kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, zavrne, omeji njegovo uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke, na podlagi katerih koli informacij, ki jih Eurosistem šteje za pomembne, zlasti če se zdi kreditna kvaliteta nasprotne stranke tesno povezana s kreditno kvaliteto finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje.
2. Nasprotnim strankam, ki so pod nadzorom, kakor je navedeno v členu 56(b)(i), vendar ne izpolnjujejo kapitalskih zahtev, določenih v Uredbi (EU) št. 575/2013, na posamični in/ali konsolidirani podlagi v skladu z nadzorniškimi zahtevami, in nasprotnim strankam, ki so pod nadzorom, ki je po standardu primerljiv, kakor je navedeno v členu 56(b)(iii), vendar ne izpolnjujejo zahtev, primerljivih kapitalskim zahtevam, določenim v Uredbi (EU) št. 575/2013, na posamični in/ali konsolidirani podlagi, se začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja. Izjema so primeri, kjer je po mnenju Eurosistema mogoče ponovno vzpostaviti skladnost s primernimi in pravočasnimi ukrepi za dokapitalizacijo, o čemer odloči Svet ECB.
3. Eurosistem lahko iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja v okviru ocene finančne trdnosti nasprotne stranke na podlagi člena 56(c), in brez poseganja v druge diskrecijske ukrepe, začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema naslednjim nasprotnim strankam:
 - (a) nasprotnim strankam, za katere informacije o kapitalskih količnikih v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 niso dane na voljo zadevni NCB in ECB pravočasno in najpozneje v 14 tednih po zaključku upoštevnega četrtertletja;
 - (b) nasprotnim strankam, ki niso zavezane poročati kapitalskih količnikov v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, vendar informacije po primerljivem standardu iz člena 56(b)(iii) niso dane na voljo zadevni NCB in ECB pravočasno in najpozneje v 14 tednih po zaključku upoštevnega četrtertletja.

Če je dostop do operacij denarne politike Eurosistema začasno ali trajno onemogočen ali omejen, ga je mogoče znova vzpostaviti, ko so zadevni NCB in ECB dane na voljo ustrezne

informacije in Eurosistem presodi, da nasprotna stranka izpolnjuje kriterij finančne trdnosti v skladu s členom 56(c).

4. Eurosistem lahko nasprotnim strankam, ki usmerjajo likvidnost Eurosistema k drugemu subjektu, ki spada v isto bančno skupino (kakor je opredeljena v točki (26) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU in točki (11) člena 2 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹³), iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij denarne politike, če je subjekt, ki prejme to likvidnost, (i) neprimerni subjekt za prenehanje ali (ii) subjekt, za katerega velja diskrecijski ukrep iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja.
5. Eurosistem iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja brez poseganja v druge diskrecijske ukrepe omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema nasprotnim strankam, za katere pristojni organi na podlagi pogojev, določenih v členu 18(4)(a) do (d) Uredbe (EU) št. 806/2014, ali pogojev, določenih v nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 32(4)(a) do (d) Direktive 2014/59/EU, ocenijo, da »propadajo ali bodo verjetno propadle«. Omejitev mora ustrezati stopnji dostopa do operacij denarne politike Eurosistema v trenutku, ko se za take nasprotne stranke ugotovi, da »propadajo ali bodo verjetno propadle«. NCB v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih zagotovijo, da je omejitev dostopa zadevni nasprotni stranki avtomatična, ne da bi bilo treba sprejeti posebno odločitev, in da začne omejitev dostopa učinkovati naslednji dan po dnevu, ko ustrezni organi ocenijo, da zadevna nasprotna stranka »propada ali bodo verjetno propadla«. Ta omejitev ne posega v nadaljnje diskrecijske ukrepe, ki jih lahko sprejme Eurosistem.
6. Eurosistem lahko iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja, poleg omejitve dostopa do operacij denarne politike Eurosistema v skladu z odstavkom 4, začasno ali trajno onemogoči ali dodatno omeji dostop nasprotnih strank do operacij denarne politike Eurosistema, če se zanje šteje, da »propadajo ali bodo verjetno propadle« v skladu z odstavkom 4, in izpolnjujejo katerega od naslednjih pogojev:
 - (a) zaradi priprave alternativnih ukrepov zasebnega sektorja ali nadzornih ukrepov organi za reševanje zanje ne uvedejo ukrepov za reševanje zaradi razumne verjetnosti, da bi alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi, kakor so navedeni v členu 18(1)(b) Uredbe (EU) št. 806/2014 in v nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 32(1)(b) Direktive 2014/59/EU, preprečili propad institucije v razumnem času;

¹³ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

- (b) zaradi priprave ukrepov za reševanje se zanje oceni, da izpolnjujejo pogoje za reševanje v skladu s členom 18(1) Uredbe (EU) št. 806/2014 ali nacionalno zakonodajo o izvajanju člena 32(1) Direktive 2014/59/EU;
 - (c) izhajajo iz ukrepov za reševanje, kakor so opredeljeni v členu 3(10) Uredbe (EU) št. 806/2014 in nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 2(40) Direktive 2014/59/EU, ali iz alternativnih ukrepov zasebnega sektorja ali nadzornih ukrepov, kakor so navedeni v členu 18(1)(b) Uredbe (EU) št. 806/2014 in v nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 32(1)(b) Direktive 2014/59/EU.
7. Eurosistem, poleg omejitve dostopa do operacij denarne politike Eurosistema v skladu z odstavkom 4, iz razlogov varnega in skrbnega poslovanja začasno ali trajno onemogoči ali dodatno omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema nasprotnim strankam, za katere je bilo ocenjeno, da »propadajo ali bodo verjetno propadle«, vendar zanje niso bili zagotovljeni ukrepi za reševanje niti ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi preprečili propad institucije v razumnem času, kakor je navedeno v členu 18(1)(b) Uredbe (EU) št. 806/2014 in v nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 32(1)(b) Direktive 2014/59/EU.
 8. V primeru, da diskrecijski ukrep temelji na bonitetnih informacijah, mora Eurosistem vse take informacije, ki jih zagotovijo nadzorniki ali nasprotne stranke, uporabljati zgolj v obsegu, ki je ustrezen in potreben za opravljanje nalog Eurosistema pri izvajanju denarne politike.
 9. Eurosistem lahko v primeru kršitve začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema nasprotnim strankam, ki kršijo obveznosti iz katerega koli pogodbenega dogovora ali predpisa, ki ga uporablja Eurosistem.
 10. Eurosistem vse diskrecijske ukrepe uporablja sorazmerno in nediskriminatorno ter jih ustrezno utemelji.

174. člen

Diskrecijski ukrepi v zvezi z bonitetno oceno Eurosistema

1. Eurosistem ugotovi, ali izdaja, izdajatelj, dolžnik ali garant izpolnjuje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, na podlagi katerih koli informacij, ki jih šteje za pomembne.
2. Eurosistem lahko finančno premoženje zavrne, omeji njegovo mobilizacijo ali uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke iz razlogov, navedenih v odstavku 1, če je taka odločitev potrebna za zagotovitev zadostne zaščite Eurosistema pred tveganjem.
3. V primeru, da zavrnitev, kakor je navedena v odstavku 2, temelji na bonitetnih informacijah, mora Eurosistem vse take informacije, ki so jih posredovale nasprotne stranke ali nadzorniki, uporabljati zgolj v obsegu, ki je ustrezen in potreben za opravljanje nalog Eurosistema pri izvajanju denarne politike.

4. Eurosistem lahko s seznama primernega tržnega finančnega premoženja izključi naslednje finančno premoženje:
- (a) finančno premoženje, ki ga izdajo, sozdajo ali servisirajo ali zanj jamčijo nasprotne stranke ali subjekti, ki so z nasprotnimi strankami v tesni povezavi, za katere veljajo zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi Unije po členu 75 Pogodbe ali države članice, s katerimi se omeji uporaba sredstev; in/ali
 - (b) finančno premoženje, ki ga izdajo, sozdajo ali servisirajo ali zanj jamčijo nasprotne stranke ali subjekti, ki so z nasprotnimi strankami v tesni povezavi, v zvezi s katerimi je Svet ECB sprejel odločitev, da se jim začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema.

DEL 7 – OBVEZNE REZERVE

175. člen

Poročanje podatkov o izračunanih obveznih rezervah

1. Na podlagi poročenih podatkov, ki jih obvezniki za obvezne rezerve poročajo Banki Slovenije znotraj splošnega okvira denarne in finančne statistike ECB, Banka Slovenije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2531/98 z dne 23. novembra 1998 o uporabi obveznih rezerv Evropske centralne banke (UL L 318, 27.11.1988, str. 1) in Uredbo (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9) (UL L 250, 2.10.2003, str. 10) izračuna obvezne rezerve za vsakega obveznika ter mu najpozneje pet delovnih dni Banke Slovenije pred začetkom obdobja izpolnjevanja prek šifriranega elektronskega sporočila posreduje podatek o izračunanih obveznih rezervah. Obvezniki predložijo morebitne popravke postavk v bilanci stanja, ki sodijo v osnovo za obvezne rezerve, najkasneje do predzadnjega delovnega dne Banke Slovenije pred začetkom obdobja izpolnjevanja. Banka Slovenije najpozneje do zadnjega delovnega dneva Banke Slovenije posreduje obveznikom morebitne spremembe izračunanih obveznih rezerv. Obvezniki potrdijo izračunane obvezne rezerve najpozneje na zadnji delovni dan Banke Slovenije pred začetkom obdobja izpolnjevanja. Če obveznik ne potrdi pravilnosti podatka o izračunanih obveznih rezervah do konca tega dne, velja, da je znesek izračunanih obveznih rezerv obveznika za ustrezno obdobje izpolnjevanja potrjen. Ko so izračunane obvezne rezerve obveznika potrjene, se za ustrezno obdobje izpolnjevanja ne morejo več popraviti.
2. Banka Slovenije javno objavi datume za posredovanje podatka o izračunanih obveznih rezervah, datume potrditve in datume dokončnosti podatkov o izračunanih obveznih rezervah skupaj s koledarjem obdobji izpolnjevanja na svoji spletni strani.

176. člen

Izpolnjevanje obveznih rezerv

1. Obvezniki izpolnjujejo obvezne rezerve pri Banki Slovenije, kot zahteva Uredba (ES) št. 1745/2013 (ECB/2003/9), s stanjem na računu pri Banki Slovenije konec dneva, in sicer:
 - (a) Obveznikom, ki v sistemu TARGET2-Slovenija nimajo odprtega PM računa, se pri izpolnjevanju obveznih rezerv upošteva stanje na računu obveznih rezerv neporavnalnih kreditnih institucij.

Račun obveznih rezerv se vodi v skladu s Splošnimi pogoji vodenja računov obveznih rezerv neporavnalnih institucij pri Banki Slovenije, ki so objavljeni na spletni strani Banke Slovenije.
 - (b) Obveznikom, ki imajo v sistemu TARGET2-Slovenija odprt PM račun, se pri izpolnjevanju obveznih rezerv upošteva stanje na računu obveznih rezerv poravnalnih

kreditnih institucij. Na računu obveznih rezerv poravnalnih kreditnih institucij se evidentira promet iz naslova:

- (i) plačil v breme in v dobro na PM računu v sistemu TARGET2-Slovenija,
- (ii) sredstev poravnalno jamstvenih shem za plačilne sisteme in plačilne infrastrukture, če so ta sredstva v skladu s predpisi, ki urejajo delovanje plačilnih sistemov oziroma plačilnih infrastruktur, deponirana pri Banki Slovenije,
- (iii) izvajanja rubeža na PM računu v sistemu TARGET2-Slovenija na podlagi sklepa o izvršbi.

Račun obveznih rezerv se vodi v skladu s Splošnimi pogoji za udeležbo v sistemu TARGET2-Slovenija, ki so objavljeni na spletni strani Banke Slovenije.

2. Za namene dela 7 ima »račun obveznih rezerv« enak pomen kakor izraz »račun rezerv« v Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).

177. člen

Obrestovanje sredstev za izpolnjevanje obveznih rezerv

1. Sredstva na računu obveznih rezerv obveznika se do višine njegovih izračunanih obveznih rezerv v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) obrestujejo po povprečni, v času obdobja izpolnjevanja izračunani obrestni meri ECB (ponderirani glede na število koledarskih dni) za operacije glavnega refinanciranja Eurosistema na način, kot ga določa Uredba (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).
2. Sredstva na računu obveznih rezerv obveznika, ki presegajo njegove izračunane obvezne rezerve (v nadaljevanju: presežne rezerve), se ne obrestujejo. Ne glede na določbe prejšnjega stavka pa se presežne rezerve v skladu s Sklepom ECB o obrestovanju depozitov, imetij in presežnih rezerv (ECB/2014/23) obrestujejo po obrestni meri mejnega depozita, če je ta negativna.
3. Plačilo obresti za izračunane obvezne rezerve in presežne rezerve se izvede po zaključku obdobja izpolnjevanja. Če je obrestna mera za presežne rezerve negativna, lahko Banka Slovenije svojo terjatev iz naslova negativne obrestne mere poplača iz obresti za izračunane obvezne rezerve. Če obresti za izračunane obvezne rezerve ne zadoščajo za poplačilo celotne terjatve iz naslova negativne obrestne mere, lahko Banke Slovenije preostanek terjatve poplača iz sredstev na PM računu obveznika.

DEL 8 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI V ZVEZI Z OPERACIJAMI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

178. člen

Storitve tretjih oseb

Banka Slovenije lahko za izvedbo posameznih opravil, povezanih s sklepanjem ali z izvršitvijo poslov, sklenjenih v skladu s temi splošnimi pogoji, pisno pooblasti tretjo osebo.

POGLAVJE 1 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI, KI SE UPORABLJAJO V ZVEZI Z OPERACIJAMI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

179. člen

Spremembe pri izvajanju okvira denarne politike Eurosistema

1. Banka Slovenije lahko te splošne pogoje kadarkoli spremeni.
2. O vseh spremembah teh splošnih pogojev in začetku njihovega učinkovanja Banka Slovenije obvesti svoje nasprotne stranke na način, ki ga običajno uporablja pri komunikaciji z njimi. Sklenjene okvirne pogodbe štejejo za pogodbe o pristopu k novim splošnim pogojem. Nasprotna stranka lahko odstopi od okvirne pogodbe v skladu z določbami okvirne pogodbe.

180. člen

Denominacija plačil

Vsa plačila v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema so v eurih, razen plačil v tuji valuti pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike in morebitnem posredovanju nekaterih denarnih tokov pri finančnem premoženju, ki je denominirano v tuji valuti.

181. člen

Pristop k splošnim pogojem o izvajanju okvira denarne politike in pooblaščenim podpisniki za sklepanje poslov

1. Nasprotna stranka, ki želi sodelovati pri instrumentih denarne politike, pristopi k pravilom za izvajanje denarne politike po teh splošnih pogojih s podpisom okvirne pogodbe z Banko Slovenije. Banka Slovenije pristop nasprotne stranke k pogodbi zavrne, če slednja ne izpolnjuje splošnih pravil primernosti po teh splošnih pogojih, in jo o tem pisno obvesti.
2. Nasprotna stranka predloži Banki Slovenije pisni seznam oseb, ki so pooblaščenosti zastopati nasprotno stranko pri sklepanju poslov in drugih aktivnostih v imenu nasprotne stranke na podlagi teh splošnih pogojev. Nasprotna stranka mora predložiti tudi vzorce podpisov oseb, ki so pooblaščenosti podpisovati dokumentacijo v imenu nasprotne stranke v skladu z internimi

organizacijskimi pravili nasprotne stranke. Pri predložitvi protiponudb na operacijah odprtega trga morajo osebe, ki so pooblaščne podpisovati dokumentacijo v imenu nasprotne stranke, v skladu z Uporabniškim priročnikom za uporabo spletne aplikacije eAvkcije, objavljenim na spletni strani Banke Slovenije, pridobiti tudi kvalificirana digitalna potrdila, ki so potrebna za elektronsko poslovanje z Banko Slovenije.

3. Nasprotna stranka mora vnaprej pisno obvestiti Banko Slovenije o vsakršni spremembi pooblastil oziroma oseb, ki so pooblaščne zastopati nasprotno stranko pri poslih v skladu s temi splošnimi pogoji. Sprememba pooblastil za zastopanje, ki je nasprotna stranka ni vnaprej, pisno in izrecno sporočila Banki Slovenije, ne učinkuje v razmerjih z Banko Slovenije po teh splošnih pogojih, čeprav je bila sprememba vpisana v javni register.
4. Banka Slovenije posreduje nasprotni stranki seznam oseb, ki so pooblaščne zastopati Banko Slovenije pri sklepanju poslov na podlagi teh splošnih pogojev. Nasprotna stranka lahko vzorce podpisov pooblaščenih oseb za zastopanje Banke Slovenije pridobi na sedežu Banke Slovenije.

182. člen

Obrazci, nosilci podatkov in sredstva komunikacije

1. Izmenjava sporočil med nasprotno stranko in Banko Slovenije poteka na način, ki je določen s temi splošnimi pogoji ali z uporabniškimi priročniki za nasprotne stranke, ki jih Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani. Druge oblike izmenjave sporočil se lahko uporabljajo v primeru, če se stranki za določen način izmenjave sporočil v posameznem primeru izrecno dogovorita.
2. Nalogi in sporočila, ki jih predloži nasprotna stranka, v razmerju do Banke Slovenije učinkujejo le, če so predloženi na način, ki je določen s temi splošnimi pogoji oziroma uporabniškimi priročniki. Šteje se, da je nasprotna stranka sporočilo prejela, ko ji je bilo dostavljeno na dogovorjeni način.
3. Posel med nasprotno stranko in Banko Slovenije je sklenjen, ko Banka Slovenije pošlje nasprotni stranki potrditev o sklenitvi posla, razen če je za posamezne primere izrecno določeno drugače. Potrditev o sklenitvi posla se predloži v skladu s temi splošnimi pogoji ali z uporabniškimi priročniki, razen če je za določene primere izrecno določeno ali dogovorjeno drugače.

183. člen

Primeri kršitev

1. Kot kršitev se obravnavajo naslednji primeri:
 - (a) odločitev pristojnega sodnega ali drugega organa, da v zvezi z nasprotno stranko izvede postopek prenehanja nasprotne stranke ali imenovanja likvidacijskega upravitelja ali podobnega uradnika za nasprotno stranko ali kateri koli drug podoben postopek;

- (b) odločitev pristojnega sodnega ali drugega organa, da v zvezi z nasprotno stranko izvede ukrep reorganizacije ali drug podoben postopek, namenjen zaščiti ali ponovni vzpostavitvi finančnega položaja nasprotne stranke in temu, da bi se izognili sprejetju odločitve take vrste, kakor je navedena v točki (a);
- (c) pisna izjava nasprotne stranke o njeni nezmožnosti plačila vseh ali dela njenih dolgov ali izpolnitve obveznosti, ki izhajajo iz transakcij denarne politike, ali prostovoljna splošna pogodba ali dogovor, sklenjen z njenimi upniki, ali če je nasprotna stranka insolventna ali se šteje za insolventno, ali če se šteje za nezmožno plačati svoje dolgeve;
- (d) postopkovni koraki pred odločitvijo, ki se sprejme pod točko (a) ali (b);
- (e) nepravilnost ali neresničnost katere koli izjave ali predpogodbene navedbe, ki jo poda nasprotna stranka ali za katero je po veljavnih pravnih določbah razumeti, da jo je dala nasprotna stranka;
- (f) začasen odvzem ali preklic dovoljenja nasprotne stranke za opravljanje dejavnosti po: (a) Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013; ali (b) Direktivi 2004/39/ES, kakor je implementirana v zadevni državi članici, katere valuta je euro;
- (g) začasna ali trajna izključitev nasprotne stranke iz članstva v katerem koli plačilnem sistemu ali ureditvi, prek katere se izvajajo plačila pri transakcijah denarne politike, ali (razen pri transakcijah valutnih zamenjav) začasna ali trajna izključitev iz članstva v katerem koli SPVP, ki se uporablja za poravnavo operacij denarne politike Eurosistema;
- (h) ukrepi, kakor so navedeni v členih 41(1), 43(1) in 44 Direktive 2013/36/EU, sprejeti proti nasprotni stranki;
- (i) v zvezi s povratnimi transakcijami, nasprotna stranka ne izpolnjuje določb o ukrepih za obvladovanje tveganj;
- (j) v zvezi s transakcijami začasne prodaje, nasprotna stranka ne plača nakupne cene ali cene povratnega odkupa ali ne dostavi kupljenega ali začasno prodanega finančnega premoženja; ali, v zvezi z zavarovanimi posojili, nasprotna stranka ne dostavi finančnega premoženja ali ne poplača posojila na ustrezne datume, veljavne za taka plačila in dostave;
- (k) v zvezi z valutnimi zamenjavami za namene denarne politike in vezanimi depoziti, nasprotna stranka ne plača zneska v eurih; ali, v zvezi z valutnimi zamenjavami za namene denarne politike, ne plača zneskov v tuji valuti na datum plačila;
- (l) primer kršitve nasprotne stranke, ki ni bistveno drugačen od tistih, opredeljenih v tem členu, po pogodbi, sklenjeni za namene upravljanja z deviznimi rezervami ali lastnimi sredstvi ECB ali katere koli NCB;
- (m) nasprotna stranka ne zagotovi ustreznih informacij in tako povzroči resne posledice za Banko Slovenije;

- (n) nasprotna stranka ne izpolni katere koli druge obveznosti iz ureditev o povratnih transakcijah in transakcij valutnih zamenjav ter, če je to mogoče popraviti, ne odpravi te kršitve v primeru zavarovanih transakcij v največ 30 dneh oziroma pri transakcijah valutnih zamenjav v največ 10 dneh po tem, ko je Banka Slovenije z obvestilom od nje zahtevala, da to stori;
 - (o) dogodek neplačila nasprotne stranke po kateri koli pogodbi z drugo članico Eurosistema, sklenjeni zaradi izvedbe operacij denarne politike Eurosistema, v zvezi s katerim je ta druga članica Eurosistema uveljavila svojo pravico do predčasnega prenehanja katere koli transakcije po tej pogodbi zaradi neplačila;
 - (p) za nasprotno stranko veljajo zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi Unije po členu 75 Pogodbe, s katerimi se ji omeji možnost uporabe svojih sredstev;
 - (q) za nasprotno stranko veljajo zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi države članice, katere valuta je euro, s katerimi se ji omeji možnost uporabe svojih sredstev;
 - (r) vse finančno premoženje nasprotne stranke ali njegov bistven del je predmet odredbe o zamrznitvi sredstev, prepovedi razpolaganja, odvzema ali katerega koli drugega postopka, katerega namen je zaščita javnega interesa ali pravic upnikov nasprotne stranke;
 - (s) vse finančno premoženje nasprotne stranke ali njegov bistven del se prenese na drug subjekt;
 - (t) kateri koli drug preteč ali obstoječ dogodek, ki lahko, če se zgodi, ogrozi izpolnjevanje obveznosti nasprotne stranke iz dogovorov, ki jih je sklenila za namene izvajanja operacij denarne politike Eurosistema, ali katerih koli drugih pravil, ki se uporabljajo v odnosu med nasprotno stranko in katero koli NCB.
2. V primerih, navedenih v točkah (a) in (p) odstavka 1, se sredstva iz člena 184 uporabijo avtomatično. V primerih, navedeni v točkah (b), (c) in (q), se sredstva iz člena 184 lahko uporabijo avtomatično. V primerih, navedenih v točkah od (d) do (o) in od (r) do (t), se sredstva iz člena 184 ne uporabijo avtomatično in pri njih velja diskrecijska pravica, tj. izvedejo se šele na podlagi vročitve obvestila o kršitvi. Tako obvestilo o kršitvi lahko vsebuje »odlog« do največ tri delovne dni Banke Slovenije za odpravo zadevne kršitve. Če kršitev ni odpravljena v roku, se uporabijo sredstva iz člena 184.
3. V primerih, ko Banka Slovenije uporabi sredstva avtomatično, obvesti nasprotno stranko o sredstvih naknadno. V primerih, ko Banka Slovenije nasprotno stranko pred izvedbo sredstva obvesti, v obvestilu določi tudi začetek učinkovanja tega sredstva.

184. člen

Sredstva v primeru kršitve ali iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja

1. Banka Slovenije ima ob nastanku primera kršitve ali iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja pravico uporabiti naslednja sredstva:

- (a) nasprotni stranki začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga;
 - (b) nasprotni stranki začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do odprtih ponudb;
 - (c) odstopi od vseh neizpolnjenih pogodb in transakcij z nasprotno stranko;
 - (d) nasprotna stranka mora pospešeno izpolniti še nezapadle in pogojne terjatve Banke Slovenije;
 - (e) uporabi depozite nasprotne stranke pri Banki Slovenije za pobotanje s terjatvami do te nasprotne stranke;
 - (f) začasno ustavi izpolnjevanje obveznosti do nasprotne stranke, dokler terjatev do te nasprotne stranke ni poplačana;
 - (g) opravi obračun v skladu z določbami člena 185;
 - (h) Banka Slovenije lahko izvede ukrepe po tem členu ne glede na krivdo nasprotne stranke.
2. Ob nastanku primera kršitve ima Banka Slovenije pravico, da poleg sredstev, navedenih v odstavku 1, uporabi tudi katero koli od naslednjih sredstev:
- (a) zahtevo po plačilu zamudnih obresti; in
 - (b) zahtevo po plačilu nadomestila za izgubo, ki je posledica kršitve nasprotne stranke.
3. Banka Slovenije ima iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja pravico, da finančno premoženje, ki ga nasprotna stranka mobilizira kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, zavrne, omeji njegovo uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke.
4. Banki Slovenije je kadar koli pravno omogočeno, da izvrši zavarovanje za vse finančno premoženje, ki je predloženo kot zavarovanje, brez nepotrebne zamude in na tak način, da ima Banka Slovenije pravico izvršiti zavarovanje za vrednost danega posojila, če nasprotna stranka takoj ne poravna svojega negativnega stanja.
5. Banka Slovenije v primeru, če nima na voljo nobenega sredstva iz odstavka 2, naloži denarno kazen za neizpolnitev obveznosti nasprotne stranke, da v celoti ali delno povrne ali plača kateri koli znesek posojila ali cene povratnega nakupa ali dostavi kupljeno finančno premoženje ob zapadlosti ali ko je to drugače dolžna storiti. Denarna kazen se izračuna v skladu z oddelkom III Priloge VI, ob upoštevanju zneska denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla plačati ali vrniti, ali vrednosti finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti, in števila koledarskih dni, ko nasprotna stranka ni izvedla plačila, vračila ali dostave.
6. Za zagotovitev enotnega izvajanja naloženih ukrepov lahko Svet ECB odloči o sredstvih, vključno s tem, da začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga in odprtih ponudb.

185. člen

Obračun zapadlih obveznosti ob odstopu

1. Če Banka Slovenije odstopi od vseh pogodb/posamičnih poslov, se šteje, da so obveznosti iz pogodb/poslov zapadle z datumom, ko Banka Slovenije pošlje obvestilo o odstopu.
2. Pri zapadlosti posamičnih poslov iz naslova valutnih zamenjav se višina zapadlih obveznosti določi tako, da Banka Slovenije določi nadomestne vrednosti zneskov v eurih in zneskov povratnega prenosa v tuji valuti, tako da so te nadomestne vrednosti za Banko Slovenije ekonomsko ekvivalentne zneskom, ki bi si jih stranki izmenjali sicer. Na osnovi tako določenih zneskov Banka Slovenije izračuna, koliko je vsaka stranka dolžna drugi na datum povratnega odkupa. Dolgovani zneski posamezne stranke se, kjer je potrebno, preračunajo v eure v skladu s členom 197 in pobotajo s terjanimi zneski te stranke iz naslova valutnih zamenjav. Stranka, pri kateri je vsota dolgovanih zneskov večja od vsote terjanih zneskov, plača razliko v zneskih, ki zapade v plačilo prvi naslednji dan po dnevu odpošiljanja obvestila Banke Slovenije iz predhodnega odstavka, ko je sistem TARGET2 operativen.
3. V primeru zamude roka iz prejšnjega odstavka tečejo tudi zakonske zamudne obresti.
4. Pri zapadlosti ostalih posamičnih poslov se pogodbene obresti obračunajo do dneva zapadlosti poslov, kot je določen v odstavku 1. Tako obračunane obveznosti iz posamičnih poslov se pobotajo na datum zapadlosti.
5. Banka Slovenije ali nasprotna stranka morata najkasneje v roku treh delovnih dni Banke Slovenije od datuma odpošiljanja obvestila Banke Slovenije o odstopu poplačati nepobotane obresti in glavnice.
6. Po preteku roka iz prejšnjega odstavka tečejo tudi zakonske zamudne obresti.
7. Banka Slovenije lahko vse svoje terjatve, vključno z zamudnimi obrestmi, poplača z izvršitvijo zavarovanja iz finančnega premoženja v delu 4.

186. člen

Zagotovitev informacij s strani nasprotnih strank

Banka Slovenije lahko pridobi od nasprotnih strank vse ustrezne informacije v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema.

187. člen

Varovanje zaupnih podatkov in predložitev podatkov

1. Vse informacije in podatki, povezani s sklenitvijo ali izvršitvijo poslov, sklenjenih na podlagi teh splošnih pogojev, se med strankama obravnavajo kot poslovna skrivnost in se ne smejo razkriti tretjim osebam brez izrecne privolitve druge stranke.

2. Obveznost varovanja poslovne skrivnosti iz prejšnjega odstavka ne velja, ko so podatki potrebni Eurosistemu za potrebe izvajanja denarne politike. Nasprotna stranka je dolžna na zahtevo Banke Slovenije predložiti podatke v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema. Banka Slovenije lahko posreduje ostalim članicam Eurosistema individualne podatke, kot so operativni podatki, ki se nanašajo na nasprotne stranke pri operacijah Eurosistema. Taki podatki se obravnavajo v skladu z zahtevo o poklicni zaupnosti v skladu s členom 38 Statuta ESCB.
3. Obveznost varovanja poslovne skrivnosti iz prvega odstavka tega člena prav tako ne velja v primeru posredovanja podatkov pristojnim državnim organom, ki so pooblaščenim pridobiti navedene podatke v skladu z zakonskimi pristojnostmi.

188. člen

Pravice tretjih oseb

1. Nasprotna stranka ne sme odstopiti, zastaviti ali prenesti svojih pravic in obveznosti, nastalih na podlagi teh splošnih pogojev, ali z njimi kakor koli drugače razpolagati brez predhodnega pisnega soglasja Banke Slovenije.
2. Samo pogodbeni NCB ali Banka Slovenije in konkretna nasprotna stranka imata pravice in obveznosti, ki izhajajo iz transakcije. Dovoljena so razmerja med nacionalnimi centralnimi bankami in/ali ECB:
 - (a) ki izhajajo iz čezmejne uporabe primerne finančne premoženja; in
 - (b) po potrebi tudi operacije, izvedene z nasprotnimi strankami, ki delujejo prek posredniške institucije.

189. člen

Veljavno pravo in jurisdikcija

1. Te splošne pogoje in vse transakcije po teh splošnih pogojih (razen, če se pri čezmejni uporabi primerne finančne premoženja zahteva drugače), ureja slovensko pravo.
2. Če nasprotna stranka za zavarovanje terjatev Banke Slovenije iz poslov, sklenjenih v skladu s temi splošnimi pogoji, zagotovi v korist Banke Slovenije finančno zavarovanje na tržnem finančnem premoženju, ki se hrani v euroobmočju izven Slovenije, ali na netržnem finančnem premoženju, pri katerem se glede razmerja med nasprotno stranko (ali upnikom) in dolžnikom/izdajateljem uporablja pravo druge države članice, se glede pravne narave takšnega zavarovanja, glede učinkovanja zavarovanja, zahtev po obličnosti dogovora o zagotovitvi in prenehanju finančnega zavarovanja ter glede poplačila terjatev Banke Slovenije iz zavarovanja, uporablja pravo države članice, v kateri se nahaja tržno finančno premoženje oziroma pravo države članice, ki velja med nasprotno stranko (ali upnikom) in njenim dolžnikom/izdajateljem netržnega finančnega premoženja.

3. Za potrebe ugotavljanja prava, ki se uporablja za presojanje pravnih razmerij iz prejšnjega odstavka, se kot država, v kateri se nahaja finančno premoženje, šteje država, katere pravo velja za register, v katerem je finančno premoženje vpisano.
4. Za reševanje sporov iz teh splošnih pogojev je pristojno sodišče v Ljubljani, brez poseganja v pristojnost Sodišča Evropske unije.

190. člen

Dnevi poravnave v zvezi z vezanimi depoziti

Poravnava v zvezi z vezanimi depoziti tako pri njihovem sprejemu kot izplačilu, se opravi na dneve, ki jih določi ECB v najavi depozitne operacije.

191. člen

Čas poslovanja ob delovnih dneh Banke Slovenije

1. Posli iz naslova operacij denarne politike Eurosistema se ob delovnih dneh Banke Slovenije praviloma izvajajo med 8:30 uro in 17:00 uro, če ni s temi splošnimi pogoji ali z uporabniškimi priročniki za nasprotne stranke, ki jih Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani, za določene operacije izrecno drugače določeno, ali če se za posamezne primere Banka Slovenije in nasprotna stranka izrecno ne dogovorita drugače.
2. Vse ure, navedene v teh splošnih pogojih, se nanašajo na srednjeevropski čas (CET).

192. člen

Odgovornost

1. Vsaka stranka je dolžna skrbeti za pravilno delovanje strojne in programske opreme, ki omogoča sklepanje in izvedbo poslov v skladu s temi splošnimi pogoji ter preprečiti tretjim osebam nepooblaščen dostop do komunikacijskih sredstev ter druge opreme, ki je namenjena izmenjavi sporočil med Banko Slovenije in nasprotno stranko.
2. Banka Slovenije ne odgovarja za škodo, ki jo nasprotna stranka utрпи zaradi neizpolnitve, zamude ali nepravilne izpolnitve posla, sklenjenega na podlagi teh splošnih pogojev, razen če nasprotna stranka dokaže, da je škoda posledica ravnanja Banke Slovenije ali njenih delavcev, ki so pri izvrševanju svojih obveznosti ravnali naklepno ali z veliko malomarnostjo.
3. Banka Slovenije zlasti ne odgovarja za škodo, ki je posledica nedelovanja ali nepravilnega delovanja strojne ali programske opreme ter nedelovanja ali nepravilnega delovanja komunikacij med Banko Slovenije in nasprotno stranko.
4. V primeru, ko je Banka Slovenije za posamezna opravila v zvezi s sklenitvijo ali izvržitvijo poslov v skladu s temi splošnimi pogoji pooblastila tretjo osebo, Banka Slovenije v razmerju do nasprotne stranke odgovarja le za izbiro tretje osebe. Banka Slovenije ne odgovarja za škodo, če je pri izbiri tretje osebe ravnala s skrbnostjo dobrega gospodarja.

5. Banka Slovenije v nobenem primeru ne odgovarja za posredno škodo, ki jo nasprotna stranka utрпи v zvezi s posli, sklenjenimi na podlagi teh splošnih pogojev.

193. člen

Stroški in nadomestila

Nasprotna stranka je dolžna za storitve Banke Slovenije, povezane s sklenitvijo oziroma izvedbo posla, sklenjenega na podlagi teh splošnih pogojev, Banki Slovenije plačati nadomestila v skladu z vsakokrat veljavno tarifo, po kateri se zaračunavajo nadomestila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije.

194. člen

Prepoved pobota

Nasprotna stranka svoje obveznosti do Banke Slovenije iz poslov, sklenjenih na podlagi teh splošnih pogojev, ne more izpolniti na podlagi pobota s svojo terjatvijo, ki jo ima do Banke Slovenije iz istovrstnih ali drugih poslov, razen če se stranki v posameznem primeru izrecno dogovorita drugače.

**POGLAVJE 2 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI, KI SE UPORABLJAJO PRI
POGODBAH O ZAČASNI PRODAJI IN ZAVAROVANEM POSOJILU**

195. člen

Datum povratnega dela transakcije

Datum povratnega dela transakcije, vključno z datumom poplačila po pogodbi o zavarovanem posojilu, kjer je primerno, je fiksno določen ob začetku transakcije.

196. člen

Obrestne mere

1. V pogodbi o začasni prodaji mora razlika med prodajno ceno in ceno povratnega odkupa ustrezati skupnemu znesku, pridobljenemu z uporabo določene obrestne mere na prodajno ceno v obdobju od načrtovanega datuma prodaje do datuma ponovnega odkupa.
2. Pri zavarovanem posojilu se obrestna mera določi z uporabo določene obrestne mere na znesek posojila v obdobju do zapadlosti operacije.
3. Obrestna mera, ki se uporablja pri povratnih transakcijah, je enaka linearni obrestni meri, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«.

197. člen

Mehanizmi za preračun zneskov, ki niso v eurih

Tečaj, ki ga Banka Slovenije uporablja pri preračunu zneskov, ki niso v eurih, je dnevni referenčni devizni tečaj ECB za eure, če ta ni na voljo, pa promptni devizni tečaj, ki ga ECB navede na delovni dan pred dnevom, ko se opravi preračun, za svojo prodajo eurov proti nakupu druge valute.

POGLAVJE 3 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI POGODB O ZAČASNI PRODAJI

198. člen

Predmet pogodb o začasni prodaji

1. Ob sklenitvi pogodb o začasni prodaji ob prodaji primernega finančnega premoženja za plačilo v eurih velja, da se enakovredno finančno premoženje ob določenem času proda nazaj za denarna sredstva v eurih.
2. »Enakovredno finančno premoženje« je opredeljeno kot finančno premoženje istega izdajatelja, ki tvori del iste izdaje, ne glede na datum izdaje, in je iste vrste, nominalne vrednosti, zneska in opisa kot tisto finančno premoženje, s katerim se primerja.
3. Če je bilo finančno premoženje, ki se primerja po odstavku 2, konvertirano, redenominirano ali odpoklicano, se opredelitev enakovrednosti spremeni tako, da:
 - (a) v primeru konverzije pomeni tisto finančno premoženje, v katero je bilo finančno premoženje konvertirano;
 - (b) v primeru odpoklica pomeni finančno premoženje, ki je enakovredno vplačanemu finančnemu premoženju, pod pogojem, da je prodajalec plačal kupcu vsoto, enako vrednosti odpoklica;
 - (c) v primeru redenominacije pomeni finančno premoženje, enakovredno tistemu, v katero je bilo prvotno finančno premoženje redenominirano, po potrebi z vsoto denarja, enako kakršni koli razliki v vrednosti finančnega premoženja pred redenominacijo in po njej.

199. člen

Dogovor o pobotu zaradi predčasnega prenehanja pri pogodbah o začasni prodaji

1. Banka Slovenije ima ob nastanku primera neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke pravico do prekinitve in predčasnega prenehanja vseh neporavnanih transakcij začasne prodaje.
2. Določbe o pobotu, namenjenem doseganju ekonomskih učinkov, so sledeče:
 - (a) Ob nastanku primera neizpolnitve obveznosti se šteje, da datum povratnega odkupa za vsako transakcijo nastopi takoj, in je treba storiti naslednje:
 - (i) vse enakovredno finančno premoženje za kritje je treba takoj dostaviti, tako da se izpolnitev ustreznih obveznosti strank glede dostave finančnega premoženja in

plačila cene povratnega odkupa za začasno prodano finančno premoženje izvede samo v skladu s točko (b); ali

- (ii) transakcija začasne prodaje se prekine.
 - (b) Tržne vrednosti začasno prodanega finančnega premoženja in enakovrednega finančnega premoženja za kritje v času neplačila, ki ju je treba prenesti, ter ceno povratnega odkupa, ki jo mora plačati vsaka stranka, določi Banka Slovenije za vse transakcije na datum povratnega odkupa na komercialno smotrni način.
 - (c) Na podlagi točke (b) mora Banka Slovenije izračunati, koliko je vsaka stranka dolžna drugi na datum povratnega odkupa. Zneski, ki jih dolguje ena stranka, se pobotajo z zneski, ki jih terjata od druge, in samo stranka, ki ima terjatev, vrednoteno v nižji vrednosti kot obveznost, plača neto znesek.
 - (d) Ta neto znesek zapade in je plačljiv naslednji dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev plačila. Za namene tega izračuna je treba vse zneske, ki niso denominirani v eurih, pretvoriti v eure na ustrezne datume in po tečaju, ki se izračuna v skladu s členom 197.
3. »Tržna vrednost v času neizpolnitve obveznosti« je opredeljena, kot je določeno v členu 2.

POGLAVJE 4 – DODATNE MINIMALNE ZNAČILNOSTI VALUTNIH ZAMENJAV ZA NAMENE DENARNE POLITIKE

200. člen

Dogovor o istočasni promptni in terminski prodaji ter nakupu

Vsaka transakcija je zasnovana kot istočasna promptna in terminska prodaja ter nakup eura za eno tujo valuto.

201. člen

Opredelitev posebnih pojmov

Posebni pojmi pomenijo sledeče:

- (a) »tuja valuta« pomeni vsako zakonito valuto razen eura;
- (b) »promptni tečaj« pomeni v zvezi z določeno transakcijo tečaj (kakor se izračuna v skladu s členom 197), ki se uporabi za preračun zneska v eurih v znesek v ustrezni tuji valuti za to transakcijo, ki ga bo morala ena stranka na datum prvega dela valutne zamenjave prenesti drugi proti plačilu zneska v eurih, in ta tečaj se določi v potrditvi posla;
- (c) »terminski tečaj« pomeni tečaj, izračunan v skladu s členom 197, ki se uporabi za preračun zneska v eurih v tak znesek v tuji valuti, ki ga bo morala ena stranka prenesti drugi na datum

- drugega dela valutne zamenjave proti plačilu zneska v eurih, in ta tečaj se določi v potrditvi posla in opredeli v zadevnih pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporablja zadevna NCB;
- (d) »znesek drugega dela valutne zamenjave v tuji valuti« pomeni tak znesek v tuji valuti, kakor je potreben za nakup zneska v eurih na datum drugega dela valutne zamenjave;
 - (e) »datum prvega dela valutne zamenjave« pomeni v zvezi s katero koli transakcijo datum in, kjer je primerno, čas na ta datum, ko je treba izvesti prenos zneska v eurih od ene stranke k drugi, tj. datum in, kjer je primerno, čas na ta datum, za katerega sta se stranki dogovorili, da bo potekala poravnava prenosa zneska v eurih;
 - (f) »datum drugega dela valutne zamenjave« pomeni v zvezi s katero koli transakcijo datum in, kjer je primerno, čas na ta datum, ko mora ena stranka prenesti znesek v eurih nazaj drugi stranki.

202. člen

Dogovor o pobotu zaradi predčasnega prenehanja pri valutnih zamenjavah

1. Banka Slovenije ima ob nastanku primera neplačila pravico do prekinitve in predčasnega prenehanja vseh neporavnanih transakcij.
2. Ob nastanku primera neplačila se vsaka transakcija šteje za prekinjeno in Banka Slovenije določi nadomestne vrednosti zneskov v eurih in zneskov drugega dela valutne zamenjave v tuji valuti, tako da so te nadomestne vrednosti za Banko Slovenije ekonomsko enakovredne zneskom, ki bi si jih stranki izmenjali sicer. Na podlagi tako določenih zneskov mora Banka Slovenije izračunati, koliko je vsaka stranka dolžna drugi na datum drugega dela valutne zamenjave. Zneske, ki jih dolguje ena stranka, je treba po potrebi pretvoriti v eure v skladu s členom 197 in pobotati z zneski, ki jih terjata od druge stranke. Samo stranka, ki ima terjatev, vrednoteno v nižji vrednosti kot obveznost, plača neto znesek. Ta neto znesek zapade in je plačljiv naslednji dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev tega plačila.

DEL 9 – KONČNE DOLOČBE

203. člen

Izmenjava informacij

Nacionalne centralne banke si lahko med seboj izmenjujejo posamezne informacije, na primer operativne podatke, v zvezi z nasprotnimi strankami, ki sodelujejo pri operacijah denarne politike Eurosistema, če je to potrebno za izvajanje denarne politike. Za te informacije velja zahteva po varovanju poslovne skrivnosti iz člena 38 Statuta ESCB.

204. člen

Zakonodaja o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma

Nasprotne stranke Banke Slovenije pri operacijah denarne politike Eurosistema morajo biti seznanjene z vsemi obveznostmi, ki jih zanje določa zakonodaja o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, in jih izpolnjevati.

205. člen

Razveljavitev

Splošni pogoji o izvajanju okvira denarne politike z dne 20. decembra 2016 in 29. junija 2017 prenehajo veljati na dan uveljavitve teh splošnih pogojev.

206. člen

Začetek učinkovanja

Ti splošni pogoji začnejo veljati 16. aprila 2018, razen člena 91.a in drugega pododstavka člena 136(2), ki začneta veljati 1. oktobra 2018. Člen 91 preneha veljati 1. oktobra 2018.

Ljubljana, 6. 4. 2018

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Boštjan Jazbec

PRILOGA I – NAJAVA AVKCIJ

Javna najava avkcije vsebuje naslednje okvirne informacije:

- (a) referenčna številka avkcije;
- (b) datum avkcije;
- (c) vrsta operacije (povečevanje ali umikanje likvidnosti in vrsta instrumenta denarne politike, ki se bo uporabil);
- (d) zapadlost operacije;
- (e) trajanje operacije (običajno izraženo s številom dni);
- (f) vrsta avkcije, tj. avkcija s fiksno mero ali avkcija z variabilno mero;
- (g) pri avkcijah z variabilno mero metoda dodelitve, tj. avkcija z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa) ali avkcija z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa);
- (h) predvideni obseg operacije, običajno samo pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja;
- (i) pri avkcijah s fiksno mero fiksna obrestna mera, cena, swap točke ali razmik (referenčni indeks v primeru avkcij, vezanih na indeks, in vrsta kotacije v primeru obrestne mere ali razmika);
- (j) najnižja ali najvišja izklicna obrestna mera, cena ali swap točka, če je predvideno;
- (k) datum začetka in datum zapadlosti operacije, če je predvideno, ali datum poravnave in datum zapadlosti instrumenta pri izdaji dolžniških certifikatov Evropske centralne banke (ECB);
- (l) valute, uporabljene v operaciji, in pri valutnih zamenjavah znesek v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave;
- (m) pri valutnih zamenjavah referenčni promptni devizni tečaj, ki se uporabi za izračun protiponudbe;
- (n) morebitna zgornja meja protiponudbe;
- (o) morebitni najnižji posamezni znesek dodelitve;
- (p) morebitna najnižja stopnja dodelitve, tj. najnižji odstotek protiponudb po mejni obrestni meri, ki se dodelijo na avkciji;
- (q) rok za predložitev protiponudb;
- (r) pri izdaji dolžniških certifikatov ECB nominalna vrednost certifikatov in koda ISIN izdaje;
- (s) največje število protiponudb posamezne nasprotne stranke (pri avkcijah z variabilno mero se v primeru, da namerava ECB omejiti število protiponudb, za največje število običajno določi deset protiponudb posamezne nasprotne stranke);
- (t) vrsta kotacije (obrestna mera ali razmik);
- (u) referenčni subjekt pri avkcijah, vezanih na indeks.

PRILOGA II – DODELITEV NA AVKCIJAH IN AVKCIJSKI POSTOPKI

TABELA 1: DODELITEV NA AVKCIJAH S FIKSNO MERO

Odstotek dodelitve je:

$$all\% = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

Znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki, je:

$$all_i = all\% \times (a_i)$$

kjer je:

A	=	skupni dodeljeni znesek
n	=	skupno število nasprotnih strank
a_i	=	ponujeni znesek i -te nasprotne stranke
all%	=	odstotek dodelitve
all_i	=	skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki

TABELA 2: DODELITEV NA AVKCIJAH Z VARIABILNO MERO V EURIH (primer se nanaša na protiponudbe v obliki obrestnih mer)

Odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri je:

$$all\%(r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Znesek dodelitve i -ti nasprotni stranki pri mejni obrestni meri je:

$$all(r_m)_i = all\%(r_m) \times a(r_m)_i$$

Skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki, je:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

kjer je:

A	=	skupni dodeljeni znesek
r_s	=	s -ta obrestna mera, ki jo licitirajo nasprotne stranke
N	=	skupno število nasprotnih strank
$a(r_s)_i$	=	znesek, ki ga pri s -ti obrestni meri (r_s) licitira i -ta nasprotna stranka
$a(r_s)$	=	skupni znesek protiponudb pri s -ti obrestni meri (r_s)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$$

r_m	=	mejna obrestna mera: $r_1 \geq r_s \geq r_m$ pri avkciji za povečevanje likvidnosti $r_m \geq r_s \geq r_1$ pri avkciji za umikanje likvidnosti
r_{m-1}	=	obrestna mera pred mejno obrestno mero (zadnja obrestna mera, pri kateri se protiponudbe v celoti sprejmejo): $r_{m-1} > r_m$ pri avkciji za povečevanje likvidnosti $r_m > r_{m-1}$ pri avkciji za umikanje likvidnosti
$all\%(r_m)$	=	odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri
$all(r_s)_i$	=	dodelitev i -ti nasprotni stranki pri s -ti obrestni meri
all_i	=	skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki

TABELA 3: DODELITEV NA AVKCIJAH VALUTNIH ZAMENJAV Z VARIABILNO MERO

Odstotek dodelitve pri mejni kotaciji swap točk je:	
$all\%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$	
Znesek dodelitve i -ti nasprotni stranki pri mejni kotaciji swap točk je:	
$all(\Delta_m)_i = all\%(\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$	
Skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki, je:	
$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + all(\Delta_m)_i$	
kjer je:	
A	= skupni dodeljeni znesek
Δ_s	= s -ta kotacija swap točk, ki jo licitirajo nasprotne stranke
N	= skupno število nasprotnih strank
$a(\Delta_s)_i$	= znesek pri s -ti kotaciji swap točk (Δ_s), ki ga licitira i -ta nasprotna stranka
$a(\Delta_s)$	= skupni znesek protiponudb pri s -ti kotaciji swap točk (Δ_s)
$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$	
Δ_m	= mejna kotacija swap točk: $\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ pri valutni zamenjavi za povečevanje likvidnosti $\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ pri valutni zamenjavi za umikanje likvidnosti

Δ_{m-1}	<p>kotacija swap točk pred mejno kotacijo swap točk (zadnja kotacija swap točk, pri kateri se protiponudbe v celoti sprejmejo):</p> <p>$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ pri valutni zamenjavi za povečevanje likvidnosti</p> <p>$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ pri valutni zamenjavi za umikanje likvidnosti</p>
$\text{all\%}(\Delta_m)$	odstotek dodelitve pri mejni kotaciji swap točk
$\text{all}(\Delta_s)_i$	dodelitev i -ti nasprotni stranki pri s -ti kotaciji swap točk
all_i	skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki

PRILOGA III – OBJAVA REZULTATOV AVKCIJE

Javno sporočilo o rezultatih avkcije vsebuje naslednje okvirne informacije:

- (a) referenčna številka avkcije;
- (b) datum avkcije;
- (c) vrsta operacije;
- (d) zapadlost operacije;
- (e) trajanje operacije (običajno izraženo s številom dni);
- (f) skupni znesek protiponudb s strani nasprotnih strank Eurosistema;
- (g) število ponudnikov;
- (h) pri valutnih zamenjavah valute, uporabljene v operaciji;
- (i) skupni dodeljeni znesek;
- (j) pri avkcijah s fiksno mero odstotek dodelitve;
- (k) pri valutnih zamenjavah promptni devizni tečaj;
- (l) pri avkcijah z variabilno mero sprejeta mejna obrestna mera, cena, swap točke ali razmik in odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri, ceni ali swap točkah;
- (m) pri avkcijah z različnimi merami najnižja izklicna obrestna mera in najvišja izklicna obrestna mera, tj. najnižja in najvišja obrestna mera, po kateri so nasprotne stranke predložile protiponudbe na avkcijah z variabilno mero, ter tehtana povprečna obrestna mera dodelitve;
- (n) morebiten datum začetka in datum zapadlosti operacije ali datum poravnave in datum zapadlosti instrumenta v primeru izdaje dolžniških certifikatov Evropske centralne banke (ECB);
- (o) morebitni najnižji posamezni znesek dodelitve;
- (p) morebitna najnižja stopnja dodelitve;
- (q) pri izdaji dolžniških certifikatov ECB nominalna vrednost certifikatov in koda ISIN izdaje;
- (r) največje število protiponudb posamezne nasprotne stranke (pri avkcijah z variabilno mero se v primeru, da namerava ECB omejiti število protiponudb, za največje število običajno določi deset protiponudb posamezne nasprotne stranke).

PRILOGA IV – KRITERIJI ZA IZBOR NASPROTNIH STRANK ZA SODELOVANJE PRI POSEGIH NA DEVIZNEM TRGU

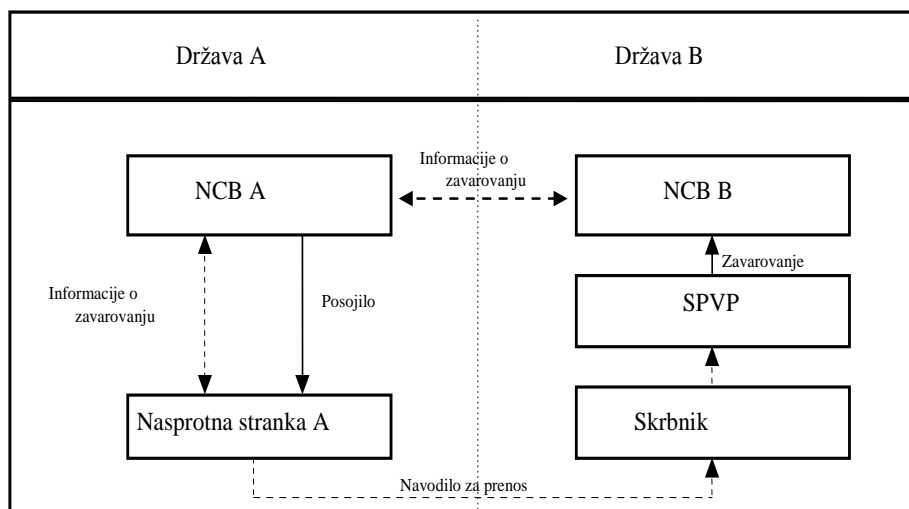
1. Izbor nasprotnih strank za posege Eurosistema na deviznem trgu temelji na dveh sklopih kriterijev, ki se nanašata na načeli skrbnega in varnega poslovanja ter učinkovitosti.
2. Kriteriji, ki se nanašajo na učinkovitost, se uporabijo šele potem, ko so bili uporabljeni kriteriji, ki se nanašajo na načelo skrbnega in varnega poslovanja.
3. Kriteriji, ki se nanašajo na načelo skrbnega in varnega poslovanja, so:
 - (a) kreditna sposobnost nasprotne stranke, ki se ocenjuje s pomočjo kombinacije različnih metod, npr. z uporabo bonitetnih ocen, ki jih pripravljajo komercialne agencije, ter z lastno analizo kapitalskih in drugih količnikov poslovanja;
 - (b) nasprotno stranko nadzira priznani nadzornik;
 - (c) nasprotna stranka ima dobro ime in izpolnjuje visoke etične standarde.
4. Kriteriji, ki se nanašajo na načelo učinkovitosti, so med drugim:
 - (a) konkurenčno določanje cen s strani nasprotne stranke in njena sposobnost, da učinkovito opravlja devizne posle velikega obsega v vseh tržnih pogojih; in
 - (b) kakovost in obseg informacij, ki jih zagotavlja nasprotna stranka.
5. Da bi bile nacionalne centralne banke sposobne učinkovito posegati na različnih geografskih lokacijah, lahko za svoje posege na deviznem trgu izberejo nasprotne stranke v katerem koli mednarodnem finančnem središču.

PRILOGA V – ČEZMEJNA UPORABA PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

I. KORESPONDENČNI CENTRALNOBANČNI MODEL (CCBM)

TABELA 1: KORESPONDENČNI CENTRALNOBANČNI MODEL (CCBM)

Uporaba primernega finančnega premoženja, ki je deponirano v državi B, s strani nasprotne stranke, ustanovljene v državi A, za pridobitev posojila od nacionalne centralne banke (NCB) države A

1. Vse nacionalne centralne banke imajo druga pri drugi odprte račune vrednostnih papirjev za uporabo primernega finančnega premoženja za čezmejno zavarovanje terjatev. Natančen postopek za CCBM je odvisen od tega, ali je primerno finančno premoženje označeno za vsako posamezno transakcijo ali pa se vodi v skladu finančnega premoženja za zavarovanje terjatev.
2. V sistemu označevanja finančnega premoženja za zavarovanje terjatev nasprotna stranka takoj, ko njena domača NCB sprejme njeno protiponudbo za posojilo, da navodilo, po potrebi prek svojega skrbnika, sistemu poravnave vrednostnih papirjev (SPVP) v državi, v kateri se nahaja tržno finančno premoženje, da ga prenese na centralno banko te države (v nadaljnjem besedilu: korespondenčna centralna banka) za račun domače NCB. Ko korespondenčna centralna banka obvesti domačo NCB o tem, da je prejela zavarovanje, domača NCB prenese denarna sredstva nasprotni stranki. Nacionalne centralne banke ne nakažejo denarnih sredstev, dokler niso prepričane o tem, da je korespondenčna centralna banka prejela tržno finančno premoženje nasprotne stranke. Če je to potrebno zaradi izpolnitve roka za poravnavo, lahko nasprotna stranka vnaprej deponirajo finančno premoženje pri korespondenčnih centralnih bankah za račun njihove domače NCB z uporabo postopkov CCBM.
3. V sistemu s skladom finančnega premoženja lahko nasprotna stranka v vsakem trenutku zagotovi korespondenčni centralni banki tržno finančno premoženje za račun domače NCB. Ko korespondenčna centralna banka obvesti domačo NCB, da je prejela tržno finančno premoženje,

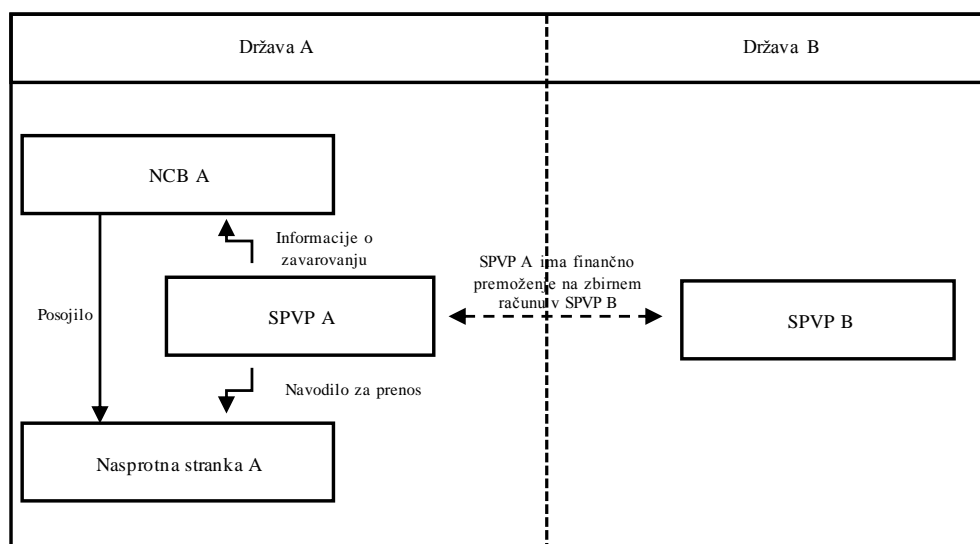
domača NCB doda to tržno finančno premoženje v sklad finančnega premoženja nasprotne stranke.

4. Za nekatere oblike netržnega finančnega premoženja so bili razviti posebni postopki za čezmejno uporabo, tj. za bančna posojila in netržne hipotekarne dolžniške instrumente. Kadar se za čezmejno zavarovanje terjatev uporabljajo bančna posojila, zanje velja različica CCBM, ki temelji na prenosu imetništva nad finančnim premoženjem, odstopu terjatve ali zastavi v korist domače NCB oziroma na spremenljivem zavarovanju (*charge*) v korist korespondenčne centralne banke, ki deluje kot agent za domačo NCB. Za omogočanje čezmejne uporabe netržnih hipotekarnih dolžniških instrumentov se uporablja nadaljnja *ad hoc* različica, ki temelji na spremenljivem zavarovanju (*charge*) v korist korespondenčne centralne banke, ki deluje kot agent za domačo NCB.
5. CCBM je nasprotnim strankam za tržno in netržno finančno premoženje na voljo vsaj od 9.00 do 16.00 po srednjeevropskem času na vsak delovni dan sistema TARGET2. Nasprotna stranka, ki želi uporabiti CCBM, mora to sporočiti NCB, od katere želi dobiti posojilo, tj. svoji domači NCB, pred 16.00 po srednjeevropskem času. Nasprotna stranka mora zagotoviti, da se finančno premoženje za zavarovanje terjatev pri kreditnem poslu dostavi na račun korespondenčne centralne banke najkasneje do 16.45 po srednjeevropskem času. Sporočila ali dostave, ki ne prispejo pravočasno, se bodo zgolj obravnavali po najboljših prizadevanjih in se lahko upoštevajo za posojilo, ki bo odobreno na naslednji delovni dan sistema TARGET2. Če nasprotne stranke predvidijo potrebo po uporabi CCBM proti koncu dneva, morajo, kjer je to možno, to finančno premoženje vnaprej deponirati. V izjemnih okoliščinah ali kadar se to zahteva za namene denarne politike, se ECB lahko odloči, da odloži čas zaprtja CCBM do časa zaprtja sistema TARGET2, v sodelovanju s centralnimi depotnimi družbami v zvezi z njihovo razpoložljivostjo za podaljšanje njihovega urnika poravnave za tržno finančno premoženje.

II. PRIMERNE POVEZAVE MED SPVP

TABELA 2: POVEZAVE MED SISTEMI PORAVNAVE VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Uporaba primerne finančnega premoženja, ki je izdano v SPVP države B in je v imetništvu nasprotne stranke, ustanovljene v državi A, prek povezave med SPVP v državah A in B za pridobitev posojila od NCB države A.

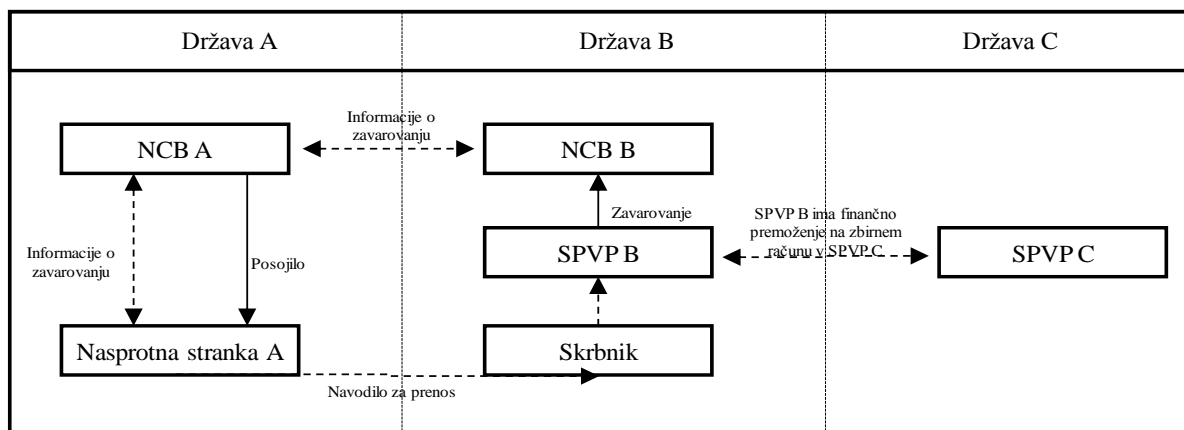

1. Primerne povezave med dvema SPVP v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) obsegajo sklop postopkov in ureditev za čezmejni prenos vrednostnih papirjev s prenosom med računi nematerializiranih vrednostnih papirjev. Povezava je v obliki zbirnega računa, ki ga odpre en SPVP (v nadaljnjem besedilu: SPVP investitorja) v drugem SPVP (v nadaljnjem besedilu: SPVP izdajatelja).
2. Primerne povezave omogočajo udeležencu enega SPVP v EGP, da ima vrednostne papirje, izdane v drugem SPVP v EGP, ne da bi bil udeleženec tega drugega SPVP. Kadar nasprotna stranke uporabljajo povezave med SPVP, imajo finančno premoženje na svojem računu pri domačem SPVP in ne potrebujejo skrbnika.

III. CCBM V KOMBINACIJI S PRIMERNIMI POVEZAVAMI

TABELA 3: CCBM V KOMBINACIJI S PRIMERNIMI POVEZAVAMI

Uporaba primerne finančne premoženja, ki je izdano v SPVP države C in ga nasprotna stranka, ustanovljena v državi A, hrani v SPVP države B, prek neposredne povezave med SPVP v državah B in C za pridobitev posojila od NCB države A.

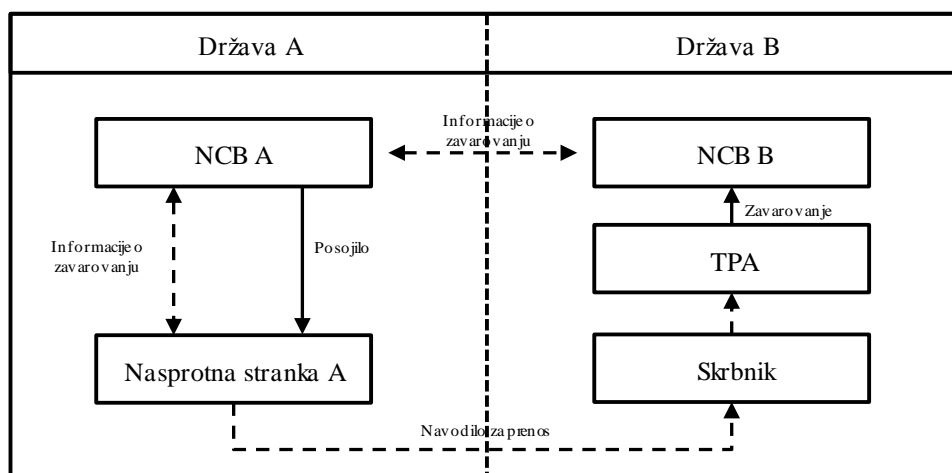

Kadar se primerno finančno premoženje v obliki vrednostnih papirjev prenese prek CCBM s povezavami, morajo nasprotne stranke zagotoviti, da se vrednostni papirji dostavijo na račun pri zadevnem SPVP investitorja do 16.00 po srednjeevropskem času na dan poravnave, da bi se zagotovila poravnava poslov z valuto na ta dan. Vsaka zahteva za mobilizacijo, ki jo prejmejo domače NCB od svojih nasprotnih strank po 16.00 po srednjeevropskem času, in vsaka zahteva za dostavo primerne finančnega premoženja na račun pri zadevnem SPVP investitorja po 16.00 po srednjeevropskem času, se obravnava po najboljših prizadevanjih in v skladu z urniki poravnave udeleženih SPVP.

IV. CCBM S TRIPARTITNIMI STORITVAMI UPRAVLJANJA ZAVAROVANJA

TABELA 4: ČEZMEJNE TRIPARTITNE STORITVE

Uporaba primerne finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka, ustanovljena v državi A, hrani pri tripartitnem agentu (TPA) iz države B, za pridobitev posojila od NCB države A.

Puščica »Informacije o zavarovanju« med nasprotno stranko A in NCB A je lahko v primeru nekaterih TPA nepomembna, odvisno od izbranega pogodbenega modela, in v takih primerih nasprotna stranka ne pošlje navodila NCB A oziroma od NCB A ne prejme potrditve.

**PRILOGA Va - KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA UPORABO SISTEMOV PORAVNAVE
VREDNOSTNIH PAPIRJEV IN POVEZAV MED SISTEMI PORAVNAVE VREDNOSTNIH
PAPIRJEV PRI KREDITNIH POSLIH EUROSISTEMA**

I. KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA SISTEME PORAVNAVE VREDNOSTNIH PAPIRJEV (SPVP) IN POVEZAVE MED SPVP

1. Eurosistem ugotovi primernost SPVP, ki ga upravlja centralna depotna družba (CDD), ustanovljena v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: upravljavec SPVP), na podlagi naslednjih kriterijev:

- (a) upravljavec SPVP v euroobmočju izpolnjuje zahteve za izdajo dovoljenja za CDD, določene v Uredbi (EU) št. 909/2014, in
- (b) Banka Slovenije je v Republiki Slovenije vzpostavila in ohranja ustrezne pogodbene ali druge dogovore z upravljavcem SPVP v euroobmočju, ki vključujejo zahteve Eurosistema, določene v oddelku II.

Če postopek za izdajo dovoljenja iz naslova III Uredbe (EU) št. 909/2014 v zvezi s CDD v euroobmočju ni zaključen, se točki (a) in (b) ne uporabljata. V tem primeru mora biti SPVP, ki ga upravlja ta CDD, pozitivno ocenjen na podlagi dokumenta z naslovom *Framework for the assessment of securities settlement systems and links to determine their eligibility for use in Eurosystem credit operations* (okvir za ocenjevanje sistemov poravnave vrednostnih papirjev in povezav za namene ugotavljanja njihove primernosti za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema), januar 2014, ki je objavljen na spletni strani ECB.

2. Eurosistem ugotovi primernost neposredne povezave ali posredne povezave na podlagi naslednjih kriterijev:

- (a) neposredna povezava ali v primeru posredne povezave vsaka od osnovnih neposrednih povezav izpolnjuje zahteve, določene v Uredbi (EU) št. 909/2014;
- (b) NCB držav članic, v katerih so ustanovljeni SPVP investitorja, kateri koli SPVP posrednik in SPVP izdajatelj, so vzpostavile in ohranjajo ustrezne pogodbene ali druge dogovore z upravljavci SPVP v euroobmočju, ki vključujejo zahteve Eurosistema, določene v oddelku II;
- (c) Eurosistem šteje SPVP investitorja, katerega koli SPVP posrednika in SPVP izdajatelja, ki so vključeni v povezavo, za primerne.

Če postopek za izdajo dovoljenja iz naslova III Uredbe (EU) št. 909/2014 v zvezi s katero koli CDD, ki upravlja SPVP, vključen v povezavo, ni zaključen, se točke (a) do (c) ne uporabljajo. V tem primeru morajo biti povezave, v katere je vključen SPVP, ki ga upravlja taka CDD, pozitivno ocenjene na podlagi okvira za ocenjevanje sistemov poravnave vrednostnih papirjev in povezav za namene ugotavljanja njihove primernosti za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, januar 2014, ki je objavljen na spletni strani ECB.

3. Eurosistem pred ugotovitvijo primernosti neposredne povezave ali posredne povezave, v katero je vključen SPVP ali več SPVP, ki jih upravlja CDD, ustanovljene v državi Evropskega gospodarskega prostora (EGP), katere valuta ni euro, ali NCB ali javni organi države EGP,

katere valuta ni euro (v nadaljnjem besedilu: SPVP v državi EGP zunaj euroobmočja, ki ga upravlja upravljavec SPVP v državi EGP zunaj euroobmočja), opravi analizo poslovnih razlogov, pri kateri med drugim upošteva vrednost primernega finančnega premoženja, ki ga izdajo ali vodijo ti SPVP.

4. Če je rezultat analize poslovnih razlogov pozitiven, Eurosistem ugotovi primernost povezave, v katero so vključeni SPVP v državah EGP zunaj euroobmočja, na podlagi naslednjih kriterijev.

- (a) Upravljalci SPVP v državah EGP zunaj euroobmočja, ki so vključeni v povezavo, in sama povezava izpolnjujejo zahteve, določene v Uredbi (EU) št. 909/2014.
- (b) V primeru neposredne povezave je NCB države članice, v kateri deluje SPVP investitorja, vzpostavila in ohranja ustrezne pogodbene ali druge dogovore z upravljavcem SPVP investitorja v euroobmočju. Ti pogodbeni ali drugi dogovori morajo določati obveznost upravljavca SPVP v euroobmočju, da v svojih pravnih dogovorih z upravljavcem SPVP izdajatelja v državi EGP zunaj euroobmočja izvede določbe iz oddelka II.

V primeru posredne povezave mora vsaka od osnovnih neposrednih povezav, kjer SPVP v državi EGP zunaj euroobmočja deluje kot SPVP izdajatelja, izpolnjevati kriterij iz prvega odstavka točke (b). Pri posredni povezavi, kjer sta tako SPVP posrednik kot SPVP izdajatelja SPVP v državah EGP zunaj euroobmočja, mora NCB države članice, v kateri deluje SPVP investitorja, vzpostaviti in ohranjati ustrezne pogodbene ali druge dogovore z upravljavcem SPVP investitorja v euroobmočju. Ti pogodbeni ali drugi dogovori morajo poleg obveznosti upravljavca SPVP v euroobmočju, da v svojih pravnih dogovorih z upravljavcem SPVP posrednika v državi EGP zunaj euroobmočja izvede določbe iz oddelka II, določati tudi obveznost upravljavca SPVP posrednika v državi EGP zunaj euroobmočja, da v svojih pogodbenih ali drugih dogovorih z upravljavcem SPVP izdajatelja v državi EGP zunaj euroobmočja izvede določbe iz oddelka II.

- (c) Eurosistem vse SPVP v euroobmočju, ki so vključeni v povezavo, šteje za primerne.
- (d) NCB države EGP zunaj euroobmočja, v kateri deluje SPVP investitorja, se je zavezala poročati informacije o primernem finančnem premoženju, s katerim se trguje na domačih sprejemljivih trgih, na način, ki ga določi Eurosistem.

Če postopek za izdajo dovoljenja iz naslova III Uredbe (EU) št. 909/2014 v zvezi s katero koli CDD, ki upravlja SPVP investitorja, SPVP posrednika ali SPVP izdajatelja, vključen v povezavo, ni zaključen, se točke (a) do (d) ne uporabljajo. V tem primeru morajo biti povezave, v katere je vključen SPVP, ki ga upravlja taka CDD, pozitivno ocenjene na podlagi okvira za ocenjevanje sistemov poravnave vrednostnih papirjev in povezav za namene ugotavljanja njihove primernosti za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, januar 2014, ki je objavljen na spletni strani ECB.

II. ZAHTEVE EUROSISTEMA

1. Za zagotovitev pravne ustreznosti mora upravljavec SPVP nacionalni centralni banki države članice, v kateri zadevni SPVP deluje, s sklicevanjem na zavezujočo pravno dokumentacijo v obliki ustrezne pogodbe ali z navedbo obveznih pogojev zadevnega upravljavca SPVP ali kako drugače zagotoviti, da:
 - (a) upravičenost do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v SPVP, ki ga upravlja ta upravljavec SPVP, vključno z vrednostnimi papirji, ki se vodijo prek povezav, ki jih upravlja upravljavec SPVP (vodijo se na računih, ki jih vodijo upravljavci povezanih SPVP), ureja pravo države EGP;
 - (b) je upravičenost udeležencev SPVP do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v tem SPVP, jasna in nedvoumna ter zagotavlja, da udeleženci SPVP niso izpostavljeni insolventnosti tega upravljavca SPVP;
 - (c) je v primeru, ko SPVP deluje v vlogi SPVP izdajatelja, upravičenost povezanega SPVP investitorja do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v SPVP izdajatelja, jasna in nedvoumna ter zagotavlja, da SPVP investitorja in njegovi udeleženci niso izpostavljeni insolventnosti upravljavca SPVP izdajatelja;
 - (d) je v primeru, ko SPVP deluje v vlogi SPVP investitorja, upravičenost tega SPVP do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v povezanem SPVP izdajatelja, jasna in nedvoumna ter zagotavlja, da SPVP investitorja in njegovi udeleženci niso izpostavljeni insolventnosti upravljavca SPVP izdajatelja;
 - (e) nobena pridržna pravica ali podoben mehanizem, ki ga določa veljavno pravo ali pogodbeni dogovori, ne bo negativno vplival na upravičenost NCB do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v SPVP;
 - (f) je postopek za razporeditev primanjkljaja vrednostnih papirjev, ki se vodijo v SPVP, zlasti v primeru insolventnosti: (i) upravljavca SPVP; (ii) katere koli tretje osebe, udeležene pri hrambi vrednostnih papirjev, ali (iii) katerega koli povezanega SPVP izdajatelja, jasen in nedvoumen;
 - (g) so postopki, po katerih se uveljavljajo pravice v zvezi z vrednostnimi papirji na podlagi pravnega okvira SPVP, jasni in nedvoumni, vključno z vsemi formalnostmi, ki jih je treba izpolniti v razmerju do povezanega SPVP izdajatelja, kadar SPVP deluje kot SPVP investitorja.
2. Upravljavec SPVP mora v primeru, ko SPVP, ki ga upravlja, deluje kot SPVP investitorja, zagotoviti, da bodo prenos vrednostnih papirjev, opravljeni prek povezav, dokončni v smislu Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴, tj. da teh prenosov vrednostnih papirjev ni mogoče preklicati, razveljaviti, odpraviti ali kako drugače izničiti.
3. Upravljavec SPVP mora v primeru, ko SPVP, ki ga upravlja, deluje kot SPVP izdajatelja, zagotoviti, da ne bo uporabljal tretje institucije, na primer banke ali katere koli druge osebe, ki

¹⁴ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

ni SPVP, za posrednika med izdajateljem in SPVP izdajatelja, ali pa mora zagotoviti, da ima njegov SPVP neposredno ali posredno povezavo s SPVP, ki je v tem (edinstvenem in neposrednem) razmerju.

4. Da se lahko uporabijo povezave med SPVP, ki se uporabljajo za poravnavo poslov centralne banke, morajo biti vzpostavljene rešitve, ki omogočajo poravnavo v centralnobančnem denarju po načelu dostave proti plačilu znotraj dneva ali poravnavo brez plačila znotraj dneva, ki je lahko v obliki bruto poravnave v realnem času ali v obliki vrste obdelav v svežnjih z dokončnostjo znotraj dneva. Zaradi značilnosti poravnave v TARGET2-Securities se šteje, da je ta zahteva že izpolnjena za neposredne in posredne povezave, pri katerih so vsi SPVP, ki so vključeni v povezavo, integrirani v TARGET2-Securities.
5. V zvezi s časom delovanja in dnevi, ko je sistem odprt:
 - (a) morajo posamezni SPVP in njegove povezave zagotavljati storitve poravnave na vse delovne dni sistema TARGET2;
 - (b) mora posamezni SPVP delovati med dnevno obdelavo, kakor je navedeno v Dodatku V Priloge II k Smernici ECB/2012/27 Evropske centralne banke¹⁵;
 - (c) morajo SPVP, ki so vključeni v neposredne povezave ali posredne povezave, svojim udeležencem omogočati, da predložijo navodila za poravnavo v istem dnevu po načelu dostave proti plačilu prek SPVP izdajatelja in/ali SPVP posrednika (kot je primerno) v SPVP investitorja vsaj do 15.30 po srednjeevropskem času¹⁶;
 - (d) morajo SPVP, ki so vključeni v neposredne povezave ali posredne povezave, svojim udeležencem omogočati, da predložijo navodila za poravnavo v istem dnevu brez plačila prek SPVP izdajatelja ali SPVP posrednika (kot je primerno) v SPVP investitorja vsaj do 16.00 po srednjeevropskem času;
 - (e) morajo biti pri SPVP vzpostavljeni ukrepi, s katerimi se zagotovi, da se v izrednih primerih čas delovanja iz točk (b) do (d) podaljša.

Zaradi značilnosti poravnave v TARGET2-Securities se šteje, da so te zahteve že izpolnjene za SPVP, ki so integrirani v TARGET2-Securities, ter za neposredne in posredne povezave, pri katerih so vsi SPVP, ki so vključeni v povezavo, integrirani v TARGET2-Securities.

III. POSTOPEK NA PODLAGI VLOGE

1. Upravitelji SPVP v Republiki Sloveniji, ki želijo, da se njihove storitve uporabljajo pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo vlogo za oceno primernosti predložiti Banki Slovenije.
2. Za povezave, vključno s tistimi, v katere je vključen SPVP v državi EGP zunaj euroobmočja, mora upravljavec SPVP investitorja vlogo za oceno primernosti predložiti NCB države članice, v kateri deluje SPVP investitorja.

15 Smernica ECB/2012/27 Evropske centralne banke z dne 5. decembra 2012 o transevropskem sistemu bruto poravnave v realnem času (TARGET2) (UL L 30, 30.1.2013, str. 1).

16 Srednjeevropski čas upošteva spremembo na srednjeevropski poletni čas.

3. Eurosistem lahko vlogo zavrne ali, kadar je primernost SPVP ali povezave že ugotovljena, odloči o začasni ali trajni neprimernosti SPVP ali povezave, če:
 - (a) ni izpolnjen en ali več kriterijev primernosti iz oddelka I;
 - (b) bi lahko uporaba SPVP ali povezave vplivala na varnost in učinkovitost kreditnih poslov Eurosistema in izpostavila Eurosistem tveganju finančnih izgub ali se drugače iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja šteje, da taka uporaba pomeni tveganje.
4. O odločitvi Eurosistema o primernosti SPVP ali povezave se uradno obvesti upravljavca SPVP, ki je predložil vlogo za oceno primernosti. Eurosistem bo vsako negativno odločitev obrazložil.
5. SPVP ali povezava se lahko uporabi pri kreditnih poslih Eurosistema, ko se objavi na Eurosistemovem seznamu primernih SPVP in primernih povezav na spletni strani ECB.

**PRILOGA VI – IZRAČUN SANKCIJ, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 5 IN
DENARNIH KAZNI, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 8**

I. IZRAČUN DENARNIH KAZNI, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 5

1. Kadar mora Banka Slovenije naložiti kateri od svojih nasprotnih strank denarno kazen v skladu z delom 5, izračuna to kazen v skladu z vnaprej določeno kazensko obrestno mero, kakor sledi.
 - (a) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 169(1)(a), (b) ali (c) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 2,5 odstotne točke.
 - (b) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 169(1)(d) ali (e) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 5 odstotnih točk. Ob ponovljenih kršitvah obveznosti iz člena 169(1)(d) ali (e) v obdobju 12 mesecev od dneva prve kršitve se kazenska obrestna mera zviša za dodatnih 2,5 odstotne točke za vsako ponovno kršitev.
2. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 169(1)(a) ali (b) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(a) od zneska zavarovanja ali denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti ali poravnati, pomnoženo s koeficientom $X/360$, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni zavarovala ali poravnala:
 - (a) dodeljenega zneska, navedenega v obvestilu uspešnim ponudnikom, v obdobju do zapadlosti operacije; ali
 - (b) preostalega zneska posamezne operacije, kadar Banka Slovenije izvede predčasna prenehanja, v preostalem obdobju trajanja operacije.
3. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 169(1)(c) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(a) od vrednosti neprimernega finančnega premoženja ali premoženja, ki ga nasprotna stranka ne sme mobilizirati ali uporabiti, upoštevajoč odbitke, kakor sledi:
 - (a) v primeru neprimernega finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka zagotovi Banki Slovenije, se upošteva vrednost neprimernega finančnega premoženja po odbitkih; ali
 - (b) v primeru finančnega premoženja, ki je bilo sprva primerno, vendar je postalo neprimerno ali ga nasprotna stranka ne sme več mobilizirati ali uporabiti, se upošteva vrednost finančnega premoženja po odbitkih, ki ni bilo umaknjeno najkasneje do začetka osmega koledarskega dne od trenutka, ko je primerno finančno premoženje postalo neprimerno ali po katerem ga nasprotna stranka ne sme več mobilizirati ali uporabiti.
4. Zneski iz odstavka 3(a) in (b) se pomnožijo s koeficientom $X/360$, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni izpolnjevala svojih obveznosti v zvezi z uporabo finančnega premoženja, predloženega za zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema. V primeru odstavka 3(b) se izračun X začne po izteku obdobja mirovanja sedmih koledarskih dni.

*[[vrednost neprimerne finančnega premoženja po odbitkih na prvi dan kršitve] EUR * (veljavna obrestna mera mejnega posojila na dan začetka kršitve + 2,5 %) * [X]/360 = [...]] EUR]*

5. Za kršitve omejitev v zvezi z nezavarovanimi dolžniškimi instrumenti, ki jih izdajo kreditna institucija ali subjekti, s katerimi je ta v tesni povezavi, kakor je določeno v členu 144, se določi obdobje odloga, kakor sledi:
 - (a) Obdobje odloga sedmih koledarskih dni se uporabi, če je kršitev posledica spremembe v vrednotenju, ne da bi bili predloženi dodatni taki nezavarovani dolžniški instrumenti in ne da bi bilo finančno premoženje umaknjeno iz sklada finančnega premoženja, na podlagi naslednjega dejstva:
 - (i) vrednost teh že predloženih nezavarovanih dolžniških instrumentov se je povečala; ali
 - (ii) skupna vrednost sklada finančnega premoženja se je zmanjšala.V teh primerih se od nasprotne stranke zahteva, da v obdobju odloga prilagodi skupno vrednost svojega sklada finančnega premoženja in/ali vrednost takih nezavarovanih dolžniških instrumentov tako, da se zagotovi skladnost z veljavno omejitvijo.
 - (b) V primeru predložitve dodatnih nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izdajo kreditna institucija ali subjekti, s katerimi je ta v tesni povezavi, nasprotna stranka ni upravičena do obdobja odloga.
6. Če je nasprotna stranka zagotovila informacije, ki negativno vplivajo na vrednost njenega zavarovanja z vidika Eurosistema v povezavi s členom 147(4), npr. netočne informacije o neodplačanem znesku uporabljenega bančnega posojila, ki so ali so bile napačne ali zastarele, ali če nasprotna stranka ne predloži pravočasno informacij, ki se zahtevajo po členu 102(a)(iv), se za izračun denarne kazni v skladu z odstavkom 3 upošteva obseg (vrednost) zavarovanja, ki je negativno vplivalo na vrednost zavarovanja, in se ne uporabi obdobje odloga. Če se netočne informacije popravijo v ustreznem roku za obvestitev, npr. v primeru bančnih posojil najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne v skladu s členom 112(2), se kazen ne naloži.
7. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 169(1)(d) ali (e) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(b) od zneska nedovoljenega dostopa nasprotne stranke do mejnega posojila ali do zneska neplačanega posojila Eurosistema.
8. Kadar je rezultat izračuna v skladu s to prilogo manjši od 500 EUR, Banka Slovenije naloži minimalno denarno kazen v znesku 500 EUR. Če je kršitev odpravljena v upoštevnem obdobju odloga, se denarna kazen ne naloži.

II. IZRAČUN NEDENARNIH KAZNI, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 5

Začasna izključitev zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz člena 169(1)(a) ali (b)

9. Kadar se uporabi obdobje začasne izključitve v skladu s členom 171(1), Banka Slovenije izreče začasno izključitev v skladu z naslednjim:

- (a) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša do 40 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče enomesečna izključitev;
 - (b) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša med 40 % in 80 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče dvomesečna izključitev;
 - (c) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša med 80 % in 100 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče trimesečna izključitev.
10. V povezavi z I in II se v primeru, da se sankcija nanaša na transakcijo med nasprotno stranko in ECB v dvostranskem postopku, zgornje določbe razlagajo tako, da omogočajo naložitev sankcij s strani ECB.

III. IZRAČUN DENARNIH KAZNI, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 8

1. Banka Slovenije izračuna denarno kazen po členu 184(5) v skladu z naslednjim:
 - (a) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 184(5) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 2,5 odstotne točke.
 - (b) Denarna kazen se izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom (a) od zneska denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla vrniti ali plačati, ali od vrednosti finančnega premoženja, ki ni bilo dostavljeno, pomnoženo s koeficientom $X/360$, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni: (i) vrnila katerega koli zneska posojila, plačala cene povratnega nakupa ali drugače zapadlih denarnih sredstev ali (ii) dostavila finančnega premoženja ob zapadlosti ali ko je bila to drugače dolžna storiti v skladu s pogodbenimi dogovori ali predpisi.
2. Za izračun denarne kazni v skladu z odstavkom 1(a) in (b) se uporabi naslednja formula:

[[znesek denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla vrniti ali plačati, ali vrednost finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti] EUR * (obrestna mera mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečana za 2,5 odstotne točke) * $[X/360]$ (kjer je X število koledarskih dni, ko nasprotna stranka ni izvedla plačila, vračila ali dostave) = [...] EUR].

PRILOGA VII – ZAHTEVE ZA POROČANJE PODATKOV O LISTINJENIH VREDNOSTNIH PAPIRJIH NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA IN POSTOPEK ZA EUROSISTEMOVO IMENOVANJE REPOZITORIJEV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

Ta priloga se uporablja za zagotavljanje celovitih in standardiziranih podatkov na ravni posameznega posojila v skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno v členu 79, ter določa postopek za Eurosistemovo imenovanje repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila.

I. PREDLOŽITEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

1. Zadevne stranke morajo predložiti podatke na ravni posameznega posojila v repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila, ki ga imenuje Evropska centralna banka (ECB). Repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila te podatke objavi v elektronski obliki.
2. Podatke na ravni posameznega posojila je treba predložiti za vsako posamezno transakcijo skupaj z ustreznim ažurnim obrazcem za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, ki je objavljen na spletni strani ECB in ustreza vrsti finančnega premoženja, s katerim je zavarovan listinjen vrednostni papir, kakor je določeno v členu 74(1).
3. Podatke na ravni posameznega posojila je treba poročati najmanj četrtletno, vendar najkasneje en mesec po datumu zapadlosti plačila obresti iz naslova zadevnih listinjenih vrednostnih papirjev. Kar zadeva predložene podatke, presečni datum sklada finančnega premoženja ne sme biti starejši od dveh mesecev, tj. razlika med »datumom predložitve poročila« in »presečnim datumom sklada finančnega premoženja« mora biti manjša od dveh mesecev. »Presečni datum sklada finančnega premoženja« je opredeljen kot datum, ko je bil za zadevno poročilo opravljen posnetek poslovanja finančnega premoženja, ki služi kot zavarovanje listinjenemu papirju.
4. Za zagotovitev skladnosti z zahtevami iz odstavkov 2 in 3 repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila za vsako transakcijo samodejno preveri skladnost in točnost poročil novih in posodobljenih podatkov na ravni posameznega posojila.

II. RAVEN ZAHTEVANIH PODROBNOSTI

1. Od datuma začetka uporabe zahtev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za določeno vrsto finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno na spletni strani ECB, je treba za listinjene vrednostne papirje zagotoviti podrobne informacije na ravni posameznega posojila, da ti listinjeni vrednostni papirji postanejo ali ostanejo primerni.
2. Listinjeni vrednostni papirji morajo v treh mesecih doseči obvezno minimalno raven skladnosti, ki se oceni glede na razpoložljivost informacij, zlasti v podatkovnih poljih obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila.

3. Za zajem polj, kjer podatki niso na voljo, obrazci za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila vsebujejo nabor šestih vrst manjkajočih podatkov (*no data* – ND), ki jih je treba vnesti, kadar posameznih podatkov ni mogoče predložiti skladno z obrazcem za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila.

TABELA 1: POJASNILO GLEDE VRST ODSOTNOSTI PODATKOV

Vrsta odsotnosti podatkov	Pojasnilo
ND1	Podatki niso bili zbrani, ker jih ne zahtevajo kriteriji, ki so podlaga za odobritev posojila
ND2	Podatki so bili zbrani ob vlogi za odobritev posojila, vendar ob odobritvi vloge niso bili vneseni v sistem za poročanje
ND3	Podatki so bili zbrani ob vlogi za odobritev posojila, vendar so bili vneseni v sistem, ki je ločen od sistema za poročanje
ND4	Podatki so bili zbrani, vendar bodo na voljo šele od LLLL-MM
ND5	Ni relevantno
ND6	Ne pride v poštev v zadevnem pravnem sistemu (jurisdikciji)

III. PREHODNO OBDOBJE

1. Za vse listinjene vrednostne papirje velja naslednje devetmesečno prehodno obdobje, odvisno od datuma, ko se za posamezno vrsto finančnega premoženja, s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, začnejo uporabljati zahteve za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila:
 - (a) v prvih treh mesecih (prvo četrtletje) po datumu začetka uporabe je treba podatke na ravni posameznega posojila poročati, ni pa posebnih omejitev glede števila obveznih polj, ki vsebujejo vrednosti ND1 do ND6;
 - (b) od začetka četrtega meseca do konca šestega meseca (drugo četrtletje) število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND1, ne sme preseči 30 % skupnega števila obveznih polj, število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND2, ND3 ali ND4, pa ne sme preseči 40 % skupnega števila obveznih polj;
 - (c) od začetka sedmega meseca do konca devetega meseca (tretje četrtletje) število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND1, ne sme preseči 10 % skupnega števila obveznih polj, število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND2, ND3 ali ND4, pa ne sme preseči 20 % skupnega števila obveznih polj;

- (d) na koncu devetmesečnega prehodnega obdobja v podatkih na ravni posameznega posojila ne sme biti nobenega obveznega polja, ki bi vsebovalo vrednost ND1, ND2, ND3 ali ND4, za posamezno transakcijo.
- Na podlagi teh pragov repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila ob predložitvi in obdelavi podatkov na ravni posameznega posojila izračuna in dodeli oceno vsaki transakciji z listinjenim vrednostnim papirjem.
 - Ta ocena odraža število obveznih polj z vrednostjo ND1 in število obveznih polj z vrednostjo ND2, ND3 ali ND4, v vseh primerih v primerjavi s skupnim številom obveznih polj. V tem okviru se vrste ND5 in ND6 lahko uporabijo samo, če to omogočajo ustrezna podatkovna polja v ustreznem obrazcu za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila. Z združitvijo obeh pragov nastane naslednji razpon ocen podatkov na ravni posameznega posojila.

TABELA 2: OCENE PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

Matrica ocen		Polja z vrednostjo ND1			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2 ali ND3 ali ND4	0	A1	B1	C1	D1
	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
	> 40 %	A4	B4	C4	D4

- V skladu z zgoraj določenim prehodnim obdobjem se mora ocena postopno izboljševati v vsakem četrtnem letu, kakor sledi:

TABELA 3: OCENE

Časovni okvir	Ocena (obravnavna primernosti)
prvo četrtno leto	(ni zahtevanega spodnjega praga ocene)
drugo četrtno leto	C3 (najmanj)
tretje četrtno leto	B2 (najmanj)
od četrtega četrtnega leta naprej	A1

IV. IMENOVANJE REPOZITORIJEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

I. ZAHTEVE ZA IMENOVANJE

1. Da bi bili repozitoriji podatkov na ravni posameznega posojila imenovani, morajo izpolniti upoštevne zahteve Eurosistema, ki vključujejo prost dostop, nediskriminacijo, obseg zajetja podatkov, ustrezno strukturo upravljanja in preglednost.
2. V zvezi z zahtevami glede prostega dostopa in nediskriminacije repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
 - (a) pri zagotavljanju dostopa do podatkov na ravni posameznega posojila ne sme nepravilno diskriminirati med uporabniki podatkov;
 - (b) mora uporabljati kriterije za dostop do podatkov na ravni posameznega posojila, ki so objektivni, nediskriminatorni in javno dostopni;
 - (c) lahko omeji dostop samo toliko, kolikor je potrebno za izpolnitev zahteve glede sorazmernosti;
 - (d) mora vzpostaviti poštene postopke za primere, ko uporabnikom podatkov ali ponudnikom podatkov zavrne dostop;
 - (e) mora imeti potrebne tehnične zmogljivosti, da lahko uporabnikom podatkov in ponudnikom podatkov zagotovi dostop v vseh razumnih okoliščinah, kar vključuje postopke za varnostno kopiranje podatkov, ukrepe za varnost podatkov in ureditev za ponovno vzpostavitev delovanja po nesreči;
 - (f) uporabnikom podatkov ne sme zaračunavati stroškov za zagotavljanje ali izpis podatkov na ravni posameznega posojila, ki so diskriminatorni ali neupravičeno omejujejo dostop do podatkov na ravni posameznega posojila.
3. V zvezi z zahtevo glede obsega zajetja podatkov repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
 - (a) mora vzpostaviti in ohranjati zanesljive tehnološke sisteme in operativne kontrole, ki mu omogočajo, da podatke na ravni posameznega posojila obdeluje na način, ki podpira zahteve Eurosistema za predložitev in dostop do podatkov na ravni posojila v zvezi s primernim finančnim premoženjem, za katero veljajo zahteve za razkritje na ravni posameznega posojila, kakor je določeno v členu 79 in tej prilogi;

Zlasti mora tehnološki sistem repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila omogočati, da uporabniki podatkov izpišejo podatke na ravni posameznega posojila, ocene podatkov na ravni posameznega posojila in časovni žig predložitve podatkov, in sicer s pomočjo ročnih in avtomatičnih postopkov, ki zajemajo vse predložitve podatkov na ravni posameznega posojila za vse transakcije z listinjenimi vrednostnimi papirji, ki so bili predloženi prek repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, in izpis več datotek s podatki na ravni posameznega posojila, če se zahtevajo v eni zahtevi za prenos.

- (b) mora Eurosistemu verodostojno dokazati, da bi mu tehnična in operativna zmogljivost dopuščala doseči velik obseg zajetja podatkov, če bi pridobil status imenovanega repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila.
- 4. V zvezi z zahtevama glede ustrezne strukture upravljanja in preglednosti repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
 - (a) mora vzpostaviti ureditev upravljanja, ki služi interesom deležnikov na trgu listinjenih vrednostnih papirjev s spodbujanjem preglednosti;
 - (b) mora vzpostaviti jasno dokumentirano ureditev upravljanja, spoštovati ustrezne standarde upravljanja in zagotavljati ohranjanje in vodenje primerne organizacijske strukture, da zagotovi neprekinjeno in pravilno delovanje; ter
 - (c) mora Eurosistemu odobriti zadosten dostop do dokumentov in podpornih informacij, da lahko redno spremlja stalno ustreznost strukture upravljanja repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila.

II. POSTOPKI ZA IMENOVANJE IN PREKLIC IMENOVANJA

1. Vlogo za Eurosistemovo imenovanje za repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila je treba predložiti direktoratu Upravljanje s tveganji ECB. Vloga mora vsebovati ustrezno utemeljitev in popolno podporno dokumentacijo, ki dokazuje, da vložnik izpolnjuje zahteve za repozitorije podatkov na ravni posameznega posojila, določene v tej prilogi Vlogo, utemeljitev in podporno dokumentacijo je treba predložiti pisno in po možnosti v elektronski obliki.
2. ECB bo v 25 delovnih dneh od prejema vloge ocenila, ali je vloga popolna. Če vloga ni popolna, bo ECB določila rok, do katerega mora repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila predložiti dodatne informacije.
3. Potem ko ECB oceni, da je vloga popolna, bo o tem ustrezno uradno obvestila repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila.
4. Eurosistem bo v razumnem roku (cilj je 60 delovnih dni od uradne obvestitve iz odstavka 3), proučil vlogo repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila za imenovanje z vidika skladnosti tega repozitorija z zahtevami iz te priloge. Eurosistem lahko v okviru proučitve zahteva, da repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila opravi eno ali več interaktivnih predstavitev v živo z zaposlenimi v Eurosistemu, da prikaže tehnične zmogljivosti repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, povezane z zahtevami iz odstavkov 2 in 3 oddelka IV.I. Če se taka predstavitev zahteva, se šteje za obvezno zahtevo v postopku na podlagi vloge. Predstavitev lahko vključuje tudi uporabo testnih datotek.
5. Eurosistem lahko obdobje za proučitev podaljša za 20 delovnih dni, kadar oceni, da so potrebna dodatna pojasnila, ali kadar je zahteval predstavitev v skladu z odstavkom 4.
6. Eurosistem si bo prizadeval za sprejetje obrazložene odločitve o imenovanju ali zavrnitvi imenovanja v 60 delovnih dneh od uradne obvestitve iz odstavka 3 ali v 80 delovnih dneh od te uradne obvestitve, kadar se uporabi odstavek 5.

7. Eurosistem v petih delovnih dneh od sprejetja odločitve iz odstavka 6 o tej odločitvi uradno obvesti zadevne repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila. Kadar Eurosistem zavrne imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila ali prekliče imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev.
 8. Odločitev, ki jo Eurosistem sprejme v skladu z odstavkom 6, začne učinkovati peti delovni dan po uradni obvestitvi v skladu z odstavkom 7.
 9. Imenovani repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila mora Eurosistem nemudoma obvestiti o vseh pomembnih spremembah v zvezi s svojim izpolnjevanjem zahtev za imenovanje.
 10. Eurosistem bo preklical imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, če:
 - (a) je repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila dosegel imenovanje z navajanjem neresničnih podatkov ali na drug nezakonit način ali
 - (b) repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila ne izpolnjuje več zahtev, na podlagi katerih je bil imenovan.
 11. Odločitev o preklicu imenovanja repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila začne učinkovati nemudoma. Listinjeni vrednostni papirji, v zvezi s katerimi so podatki na ravni posameznega posojila dostopni prek repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, katerega imenovanje je bilo preklicano v skladu z odstavkom 10, lahko ostanejo primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če so izpolnjene vse druge zahteve, za obdobje:
 - (a) do naslednjega datuma zahtevanega poročanja podatkov na ravni posameznega posojila, kakor je določeno v oddelku I.3 ali
 - (b) tri mesece po odločitvi iz odstavka 10, če je dovoljeno obdobje iz točke (a) za stranko, ki zagotavlja podatke na ravni posameznega posojila, tehnično neizvedljivo in se NCB, ki ocenjuje primernost, do naslednjega datuma zahtevanega poročanja podatkov na ravni posameznega posojila iz oddelka I.3 predloži pisno pojasnilo.

Po izteku tega obdobja morajo biti za te listinjene vrednostne papirje podatki na ravni posameznega posojila dostopni prek imenovanega repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z vsemi veljavnimi zahtevami Eurosistema.
 12. Eurosistem bo na spletni strani ECB objavil seznam repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila. Ta seznam se bo posodobil v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve iz odstavka 6 ali odstavka 10.
- III. MINIMALNE INFORMACIJE, KI JIH MORA VSEBOVATI VLOGA ZA IMENOVANJE, DA SE ŠTEJE ZA POPOLNO**
1. V zvezi z zahtevami Eurosistema glede prostega dostopa, nediskriminacije in preglednosti morajo vložniki zagotoviti naslednje informacije:

- (a) podrobna merila za dostop in vse omejitve dostopa do podatkov na ravni posameznega posojila za uporabnike podatkov ter podrobnosti o vseh razlikah med temi merili za dostop in omejitvami dostopa za uporabnike podatkov in razlogi za te razlike;
 - (b) izjave glede politike ali drug pisni opis postopkov in meril, ki se uporabljajo za odobritev dostopa uporabnika podatkov do posamezne datoteke s podatki na ravni posameznega posojila, ter dodatne podrobnosti, v teh izjavah glede politike ali v drugem pisnem opisu, o vseh tehničnih in postopkovnih varovalih, ki so vzpostavljena za zagotavljanje nediskriminacije.
2. V zvezi z zahtevo Eurosistema glede obsega zajetja podatkov morajo vložniki zagotoviti naslednje informacije.
- (a) Število zaposlenih pri vložniku na področju zagotavljanja storitev repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, tehnična usposobljenost zaposlenih in/ali drugi viri, namenjeni temu področju, ter kako vložnik upravlja in ohranja tehnično znanje teh zaposlenih in/ali druge vire, da zagotovi tehnično in operativno neprekinjeno delovanje na dnevni ravni kljub morebitnim spremembam zaposlenih ali virov.
 - (b) Posodobljena statistika o obsegu zajetja podatkov, vključno s tem, koliko neporavnanih listinjenih vrednostnih papirjev, ki so primerni za posle zavarovanja pri Eurosistemu, je trenutno pri vložniku, vključno z razčlenitvijo teh listinjenih vrednostnih papirjev po geografski lokaciji dolžnikov finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, in po vrstah finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, določenih v členu 73(1). Če posamezne vrste finančnega premoženja trenutno ni pri vložniku, je treba zagotoviti informacije o vložnikovih načrtih in tehnični izvedljivosti za zajetje te vrste finančnega premoženja v prihodnosti.
 - (c) Tehnično delovanje vložnikovega sistema repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, vključno s pisnim opisom:
 - (i) uporabniških navodil za njegov uporabniški vmesnik, ki pojasnjujejo dostop, izpis in predložitev podatkov na ravni posameznega posojila, in sicer z vidika uporabnikov podatkov in z vidika ponudnikov podatkov;
 - (ii) trenutne tehnične in operativne zmogljivosti vložnikovega sistema repozitorija, npr. koliko transakcij z listinjenimi vrednostnimi papirji se lahko shrani v sistemu (in ali se lahko zmogljivost sistema enostavno poveča), kako se hranijo podatki na ravni posameznega posojila v zvezi s preteklimi transakcijami z listinjenimi vrednostnimi papirji in kako do njih dostopajo uporabniki podatkov in ponudniki podatkov ter največje število posojil, ki jih lahko ponudnik podatkov naloži pri eni transakciji z listinjenim vrednostnim papirjem;
 - (iii) vložnikove trenutne tehnične in operativne zmožnosti glede predložitve podatkov s strani ponudnikov podatkov, tj. tehnični postopek, po katerem lahko ponudnik podatkov predloži podatke na ravni posameznega posojila, in ali je ta postopek ročen ali avtomatičen; in

- (iv) vložnikove trenutne tehnične in operativne zmožnosti glede izpisa podatkov s strani uporabnikov podatkov, tj. tehnični postopek, po katerem lahko uporabnik podatkov izpiše podatke na ravni posameznega posojila, in ali je ta postopek ročen ali avtomatičen.
- (d) Tehnični opis:
- (i) datotečnih formatov za predložitev podatkov na ravni posameznega posojila, ki jih pošiljajo ponudniki podatkov in jih vložnik sprejema (Excelov obrazec, shema XML itd.), vključno z elektronsko kopijo vsakega takega datotečnega formata, in navedbo, ali vložnik ponudnikom podatkov zagotavlja orodja, s katerimi se lahko podatki na ravni posameznega posojila pretvorijo v datotečne formate, ki jih vložnik sprejema;
 - (ii) vložnikove trenutne tehnične in operativne zmožnosti glede dokumentacije o testiranju in potrjevanju za vložnikov sistem, vključno z izračunom ocene skladnosti podatkov na ravni posameznega posojila;
 - (iii) pogostosti posodobitev in novih verzij sistema ter politike vzdrževanja in politike testiranja;
 - (iv) vložnikove tehnične in operativne zmožnosti, da se prilagodi na prihodnje posodobitve Eurosistemovih obrazcev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, kot so spremembe obstoječih polj in dodajanje ali črtanje polj;
 - (v) vložnikove tehnične in operativne zmožnosti glede ponovne vzpostavitve delovanja po nesreči in neprekinjenosti poslovanja, zlasti v zvezi s stopnjo redundance posameznih rešitev shranjevanja in varnostnega kopiranja podatkov v podatkovnem centru in strežniški arhitekturi;
 - (vi) vložnikove trenutne tehnične zmožnosti glede arhitekture notranjih kontrol v povezavi s podatki na ravni posameznega posojila, vključno s kontrolami informacijskega sistema in celovitostjo podatkov.
3. V zvezi z zahtevo Eurosistema glede ustrezne strukture upravljanja morajo vložniki zagotoviti:
- (a) podrobnosti o statusu družbe, tj. statut ali akt o ustanovitvi, in lastniški strukturi;
 - (b) informacije o vložnikovih postopkih notranje revizije (če obstajajo), vključno z identiteto odgovornih za tako revidiranje, informacije o tem, ali rezultate revidiranja potrjujejo zunanji subjekti, in, če se revidiranje opravlja notranje, kakšna je ureditev za preprečitev ali obravnavo kakršnega koli nasprotja interesov;
 - (c) informacije o tem, kako vložnikova ureditev upravljanja služi interesom deležnikov na trgu listinjenih vrednostnih papirjev, zlasti ali se njegova cenovna politika upošteva v povezavi s to zahtevo;
 - (d) pisno potrditev, da bo imel Eurosistem redni dostop do dokumentacije, ki jo potrebuje, da lahko spremlja stalno ustreznost vložnikove strukture upravljanja in skladnost z zahtevami glede upravljanja iz odstavka 4 oddelka IV.I.

4. Vložnik mora zagotoviti opis:

- (a) kako vložnik izračuna oceno kakovosti podatkov ter kako se ocena objavi v vložnikovem sistemu repozitorija in s tem da na razpolago uporabnikom podatkov;
- (b) preverjanj kakovosti podatkov, ki jih opravi vložnik, vključno s postopkom, številom preverjanj in seznamom preverjenih polj;
- (c) vložnikove trenutne zmožnosti, da poroča o preverjanjih skladnosti in točnosti, tj. kako vložnik pripravi obstoječa poročila za ponudnike podatkov in uporabnike podatkov, zmožnost vložnikove platforme za pripravo avtomatičnih poročil in poročil po meri glede na zahteve uporabnikov podatkov ter zmožnost vložnikove platforme za avtomatično pošiljanje obvestil uporabnikom podatkov in ponudnikom podatkov (na primer obvestil o tem, da so bili naloženi podatki na ravni posameznega posojila za posamezno transakcijo).

PRILOGA VIII – POSTOPEK SPREMLJANJA ZANESLJIVOSTI ZNOTRAJ BONITETNEGA OKVIRA EUROSISTEMA

1. Postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema obsega za vsak bonitetni sistem letno naknadno primerjavo med:
 - (a) dejanskimi stopnjami neplačila vseh primernih subjektov in dolžniških instrumentov, ki jih bonitetni sistem ocenjuje, pri čemer so ti subjekti in instrumenti razvrščeni v statične nabore na podlagi določenih značilnosti, npr. bonitetne ocene, vrste finančnega premoženja, industrijskega sektorja, modela bonitetne ocene; in
 - (b) največjo verjetnostjo neplačila, ki velja za zadevno stopnjo kreditne kvalitete na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.
2. Prvi element v postopku je, da ponudnik bonitetnega sistema letno sestavi seznam subjektov in dolžniških instrumentov, katerih bonitetne ocene na začetku obdobja spremljanja dosegajo Eurosistemov prag kreditne kvalitete. Ponudnik bonitetnega sistema mora nato ta seznam predložiti Eurosistemu na obrazcu, ki ga predpiše Eurosistem ter vsebuje polja v zvezi z identifikacijo, klasifikacijo in bonitetno oceno.
3. Drugi element v postopku se izvede na koncu 12-mesečnega obdobja spremljanja. Ponudnik bonitetnega sistema posodobi podatke o poslovanju subjektov in dolžniških instrumentov na seznamu. Eurosistem si pridržuje pravico, da zahteva vse dodatne informacije, ki jih potrebuje za spremljanje zanesljivosti.
4. Dejanska stopnja neplačila statičnih naborov v bonitetnem sistemu, ki je zabeležena v obdobju enega leta, je vhodni podatek za postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, ki obsega letno obvezno ocenjevanje in večletno ocenjevanje.
5. Če se dejanska stopnja neplačila statičnih naborov in največja verjetnost neplačila za zadevno stopnjo kreditne kvalitete v enoletnem in/ali večletnem obdobju znatno razlikujeta, se Eurosistem obrne na ponudnika bonitetnega sistema, da analizira razloge za to razliko.

PRILOGA VIIIa – MINIMALNE ZAHTEVE GLEDE POKRITOSTI ZA ZUNANJE BONITETNE INSTITUCIJE V BONITETNEM OKVIRU EUROSISTEMA

Ta priloga se uporablja za sprejetje bonitetne agencije kot zunanje bonitetne institucije v bonitetnem okviru Eurosistema, kakor je določeno v členu 123(2).

I. ZAHTEVE GLEDE POKRITOSTI

1. Kar zadeva trenutno pokritost, mora bonitetna agencija v vsaki od najmanj treh od štirih kategorij finančnega premoženja, ki zajemajo (a) nezavarovane bančne obveznice, (b) podjetniške obveznice, (c) krite obveznice in (d) listinjene vrednostne papirje, zagotoviti minimalno pokritost:
 - (i) 10 % skupnega primernega finančnega premoženja v euroobmočju, ki se izračuna z vidika ocenjenega finančnega premoženja in ocenjenih izdajateljev, razen za kategorijo listinjenih vrednostnih papirjev, za katero se bo uporabljala pokritost zgolj z vidika ocenjenega finančnega premoženja;
 - (ii) 20 % skupnega primernega finančnega premoženja v euroobmočju, ki se izračuna z vidika nominalnega neodplačanega zneska;
 - (iii) v najmanj dveh tretjinah držav članic euroobmočja, ki imajo primerno finančno premoženje v zadevnih kategorijah finančnega premoženja, zahtevano pokritost ocenjenega finančnega premoženja, ocenjenih izdajateljev ali ocenjenih nominalnih zneskov iz točk (i) in (ii).
2. Bonitetna agencija mora zagotavljati bonitetno oceno države najmanj za vse države euroobmočja, katerih rezidenti so izdajatelji finančnega premoženja iz ene od kategorij iz odstavka 1, ki ga ta bonitetna agencija ocenjuje, razen finančnega premoženja, za katero Eurosistem šteje, da je ocena tveganja zadevne države nepomembna za bonitetno oceno te bonitetne agencije za izdajo, izdajatelja ali garanta.
3. Kar zadeva preteklo pokritost, mora bonitetna agencija dosegati najmanj 80 % minimalnih zahtev glede pokritosti iz odstavkov 1 in 2 v vsakem od zadnjih treh let pred vložitvijo vloge za ugotovitev sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema ter mora dosegati 100 % navedenih zahtev ob vložitvi vloge in v celotnem obdobju sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema.

II. IZRAČUN POKRITOSTI

1. Pokritost se izračuna na podlagi bonitetnih ocen, ki jih izda ali odobri bonitetna agencija v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 ter ki izpolnjujejo vse druge zahteve za namene bonitetnega okvira Eurosistema.

2. Pokritost posamezne bonitetne agencije temelji na bonitetnih ocenah primerne finančne premoženja za operacije denarne politike Eurosistema in se izračuna v skladu s pravili prednosti iz člena 85, pri čemer se upoštevajo samo bonitetne ocene te bonitetne agencije.
3. Pri izračunu minimalne pokritosti bonitetne agencije, ki še ni sprejeta za namene bonitetnega okvira Eurosistema, Eurosistem upošteva tudi ustrezne bonitetne ocene za finančno premoženje, ki ni primerno, ker nima bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije, sprejete za bonitetni okvir Eurosistema.

III. PREVERJANJE SKLADNOSTI

1. Skladnost sprejetih zunanjih bonitetnih institucij s temi zahtevami glede pokritosti se bo preverjala vsako leto.
2. Neizpolnjevanje zahtev glede pokritosti se lahko sankcionira v skladu s pravili in postopki bonitetnega okvira Eurosistema.

**PRILOGA VIIIb – MINIMALNE ZAHTEVE BONITETNEGA OKVIRA EUROSISTEMA ZA
POROČILA O NOVI IZDAJI IN NADZORNA POROČILA O PROGRAMIH KRITIH
OBVEZNIC**

1. Uvod

Zunanje bonitetne institucije morajo za namene bonitetnega okvira Eurosistema glede na člen 123(3) z učinkom od 1. julija 2017 izpolnjevati posebne operativne kriterije v zvezi s kritimi obveznicami. Zunanje bonitetne institucije morajo zlasti:

- (a) pojasniti novo ocenjene programe kritih obveznic v javno dostopnem bonitetnem poročilu in
- (b) četrtno dati na voljo nadzorna poročila o programih kritih obveznic.

Ta priloga podrobneje določa te minimalne zahteve.

Skladnost zunanjih bonitetnih institucij s temi zahtevami se bo redno preverjala. Če za posamezen program kritih obveznic ti kriteriji niso izpolnjeni, lahko Eurosistem šteje, da javna bonitetna ocena oziroma javne bonitetne ocene, ki se nanašajo na ta program kritih obveznic, ne izpolnjujejo visokih bonitetnih standardov bonitetnega okvira Eurosistema. Tako se javna bonitetna ocena zadevne zunanje bonitetne institucije ne sme uporabiti za izpolnitev bonitetnih zahtev za tržno finančno premoženje, izdano v okviru tega posameznega programa kritih obveznic.

2. Minimalne zahteve

- (a) Javno dostopna bonitetna poročila (poročila o novi izdaji) iz odstavka 1(a) morajo vsebovati celovito analizo strukturnih in pravnih vidikov programa, podrobno oceno sklada finančnega premoženja, analizo tveganja refinanciranja in tržnega tveganja, analizo udeležencev v transakciji, lastne predpostavke in merila zunanje bonitetne institucije ter analizo vseh drugih pomembnih podrobnosti transakcije.
- (b) Nadzorna poročila iz odstavka 1(b) mora zunanja bonitetna institucija objaviti najpozneje osem tednov po koncu vsakega četrtnja. Nadzorna poročila morajo vsebovati naslednje informacije:
 - (i) vsa lastna merila zunanje bonitetne institucije, kar vključuje zadnja razpoložljiva dinamična lastna merila, ki se uporabijo za določitev bonitetne ocene. Če se datum, na katerega se lastna merila nanašajo, razlikuje od datuma objave poročila, je treba navesti datum, na katerega se lastna merila nanašajo;
 - (ii) pregled programa, kar vključuje najmanj stanje sredstev in obveznosti, izdajatelja in druge ključne stranke v transakciji, glavno vrsto finančnega premoženja za zavarovanje, pravni okvir, ki velja za program, ter bonitetno oceno programa in izdajatelja;

- (iii) ravnen presežnega kritja, kar vključuje sedanje presežno kritje in zaveze za presežno kritje;
- (iv) profil sredstev in obveznosti, kar vključuje vrsto zapadlosti kritih obveznic, npr. krita obveznica s fiksno zapadlostjo (*hard bullet*), krita obveznica z možnostjo podaljšanja zapadlosti (*soft bullet*) ali pretočna krita obveznica (*pass through*), tehtano povprečno trajanje kritih obveznic in kritnega sklada ter informacije o neusklajenosti obrestnih mer in valutni neusklajenosti;
- (v) dogovore o obrestnih in valutnih zamenjavah, ki obstajajo ob objavi poročila, kar vključuje imena nasprotnih strank pri zamenjavah in, kjer so na voljo, njihove identifikatorje pravnih subjektov;
- (vi) razporeditev valut, kar vključuje razčlenitev po vrednosti na ravni kritnega sklada in posameznih obveznic;
- (vii) finančno premoženje v kritnem skladu, kar vključuje stanje finančnega premoženja, vrste finančnega premoženja, število in povprečno velikost posojil, preteklo uspešnost, zapadlost, razmerja med posojilom in vrednotenjem, regionalno porazdelitev in porazdelitev zamud;
- (viii) nadomestno finančno premoženje v kritnem skladu, kar vključuje stanje tega finančnega premoženja;
- (ix) seznam vseh ocenjenih vrednostnih papirjev v programu, označenih z mednarodno identifikacijsko številko vrednostnega papirja (ISIN). To razkritje se lahko zagotovi tudi v ločeni datoteki, ki jo je mogoče prenesti in se objavi na spletni strani zunanje bonitetne institucije;
- (x) seznam opredelitev podatkov in virov podatkov, ki se uporabijo pri pripravi nadzornega poročila. To razkritje se lahko zagotovi tudi v ločeni datoteki, ki se objavi na spletni strani zunanje bonitetne institucije.

PRILOGA IX – STOPNJE ODBITKOV PRI VREDNOTENJU

TABELA 1: KATEGORIJE ODBITKOV ZA PRIMERNO TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE NA PODLAGI
VRSTE IZDAJATELJA IN/ALI VRSTE FINANČNEGA PREMOŽENJA

<i>Kategorija I</i>	<i>Kategorija II</i>	<i>Kategorija III</i>	<i>Kategorija IV</i>	<i>Kategorija V</i>
Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote centralne ravni države	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote lokalne in regionalne ravni države	Krite obveznice, skladne s KNPVP, razen »jumbo« kritih obveznic, skladnih s KNPVP	Nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije	Listinjeni vrednostni papirji
Dolžniški certifikati ECB	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo subjekti, ki jih Eurosistem razvrsti kot agencije	Druge krite obveznice	Nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo finančne družbe razen kreditnih institucij	
Dolžniški certifikati, ki jih izdajo nacionalne centralne banke pred datumom uvedbe eura v zadevni državi članici	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije »Jumbo« krite obveznice, skladne s KNPVP	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo nefinančne družbe in družbe v sektorju država		

TABELA 2: STOPNJE ODBITKOV PRI VREDNOTENJU, KI SE UPORABLJAJO ZA PRIMERNO TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

		Kategorije odbitkov												
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta)*	Kategorija I			Kategorija II			Kategorija III			Kategorija IV			Kategorija V**
		fiksen kupon	brez-kuponski instrument	variabilen kupon	fiksen kupon	brez-kuponski instrument	variabilen kupon	fiksen kupon	brez-kuponski instrument	variabilen kupon	fiksen kupon	brez-kuponski instrument	variabilen kupon	
Stopnji 1 in 2	[0–1)	0,5	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	7,5	7,5	7,5	4,0
	[1–3)	1,0	2,0	0,5	1,5	2,5	1,0	2,0	3,0	1,0	10,0	10,5	7,5	4,5
	[3–5)	1,5	2,5	0,5	2,5	3,5	1,0	3,0	4,5	1,0	13,0	13,5	7,5	5,0
	[5–7)	2,0	3,0	1,0	3,5	4,5	1,5	4,5	6,0	2,0	14,5	15,5	10,0	9,0
	[7–10)	3,0	4,0	1,5	4,5	6,5	2,5	6,0	8,0	3,0	16,5	18,0	13,0	13,0
	[10, ∞)	5,0	7,0	2,0	8,0	10,5	3,5	9,0	13,0	4,5	20,0	25,5	14,5	20,0
		Kategorije odbitkov												
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta)*	Kategorija I			Kategorija II			Kategorija III			Kategorija IV			Kategorija V
		fiksen kupon	brez-kuponski instrument	variabilen kupon	fiksen kupon	brez-kuponski instrument	variabilen kupon	fiksen kupon	brez-kuponski instrument	variabilen kupon	fiksen kupon	brez-kuponski instrument	variabilen kupon	
Stopnja 3	[0–1)	6,0	6,0	6,0	7,0	7,0	7,0	8,0	8,0	8,0	13,0	13,0	13,0	ni primemo
	[1–3)	7,0	8,0	6,0	9,5	13,5	7,0	12,0	15,0	8,0	22,5	25,0	13,0	
	[3–5)	9,0	10,0	6,0	13,5	18,5	7,0	16,5	22,0	8,0	28,0	32,5	13,0	
	[5–7)	10,0	11,5	7,0	14,0	20,0	9,5	18,5	26,0	12,0	30,5	35,0	22,5	
	[7–10)	11,5	13,0	9,0	16,0	24,5	13,5	19,0	28,0	16,5	31,0	37,0	28,0	
	[10, ∞)	13,0	16,0	10,0	19,0	29,5	14,0	19,5	30,0	18,5	31,5	38,0	30,5	

* "[0–1)" pomeni, da je preostala zapadlost manj kot eno leto; "[1–3)" pomeni, da je preostala zapadlost eno leto ali več in manj kot tri leta, itd.

** Pri kategoriji V se namesto preostale zapadlosti uporablja tehtano povprečno trajanje.

TABELA 3: STOPNJE ODBITKOV PRI VREDNOTENJU, KI SE UPORABLJAJO ZA BANČNA POSOJILA S PLAČILOM OBRESTI PO FIKSNI ALI VARIABILNI OBRESTNI MERI

		Metoda vrednotenja			
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) *	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi nacionalna centralna banka (NCB)	Plačilo po variabilni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi NCB	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačano vrednost glavnice posojila, ki jo določi NCB	Plačilo po variabilni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačano vrednost glavnice posojila, ki jo določi NCB
Stopnji 1 in 2	[0, 1)	10,0	10,0	12,0	12,0
	[1, 3)	12,0	10,0	16,0	12,0
	[3, 5)	14,0	10,0	21,0	12,0
	[5, 7)	17,0	12,0	27,0	16,0
	[7, 10)	22,0	14,0	35,0	21,0
	[10, ∞)	30,0	17,0	45,0	27,0
		Metoda vrednotenja			
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) *	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi NCB	Plačilo po variabilni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi NCB	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačano vrednost glavnice posojila, ki jo določi NCB	Plačilo po variabilni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačano vrednost glavnice posojila, ki jo določi NCB
Stopnja 3	[0, 1)	17,0	17,0	19,0	19,0
	[1, 3)	28,5	17,0	33,5	19,0
	[3, 5)	36,0	17,0	45,0	19,0
	[5, 7)	37,5	28,5	50,5	33,5
	[7, 10)	38,5	36,0	56,5	45,0
	[10, ∞)	40,0	37,5	63,0	50,5

* "[0–1)" pomeni, da je preostala zapadlost manj kot eno leto; "[1–3)" pomeni, da je preostala zapadlost eno leto ali več in manj kot tri leta, itd.

TABELA 4: STOPNJE ODBITKOV PRI VREDNOTENJU DODATNIH PRIMERNIH BANČNIH POSOJIL

Preostala zapadlost (leta) *	Stopnja kreditne kvalitete 1 in 2 PD ≤ 0,1 % ali od AAA do A-	Stopnja kreditne kvalitete 3 0,1 % < PD ≤ 0,4 % ali od BBB+ do BBB-	Stopnja kreditne kvalitete 4 0,4 % < PD ≤ 1,0 % ali BB+	Stopnja kreditne kvalitete 5 1,0 % < PD ≤ 1,5 % ali BB
[0–1)	12,0	19,0	42,0	54,0
[1–3)	16,0	34,0	62,0	70,0
[3–5)	21,0	46,0	70,0	78,0
[5–7)	27,0	52,0	78,0	83,0
[7–10)	35,0	58,0	78,0	84,0
[10, ∞)	45,0	65,0	80,0	85,0

* "[0–1)" pomeni, da je preostala zapadlost manj kot eno leto; "[1–3)" pomeni, da je preostala zapadlost eno leto ali več in manj kot tri leta, itd.

TABELA 5: STOPNJE ODBITKOV PRI VREDNOTENJU DODATNIH LISTINJENIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Tehtano povprečno trajanje *	Odbitek
[0–1)	6,0
[1–3)	9,0
[3–5)	13,0
[5–7)	15,0
[7–10)	18,0
[10, ∞)	30,0

* "[0–1)" pomeni, da je tehtano povprečno trajanje manj kot eno leto; "[1–3)" pomeni, da je tehtano povprečno trajanje eno leto ali več in manj kot tri leta, itd.

PRILOGA X – OBLIKE VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Evropska centralna banka (ECB) je 13. junija 2006 objavila kriterije glede novih zbirnih listin za mednarodne vrednostne papirje v obliki zbirnih prinosniških listin, ki bodo primerni kot zavarovanje za kreditne posle Eurosistema od 1. januarja 2007. ECB je 22. oktobra 2008 objavila, da bodo mednarodni dolžniški vrednostni papirji v obliki zbirnih imenskih listin, izdani po 30. septembru 2010, primerni kot zavarovanje za kreditne posle Eurosistema le, kadar se uporabi nova struktura hrambe mednarodnih dolžniških vrednostnih papirjev.

Naslednja tabela povzema pravila glede primernosti za različne oblike vrednostnih papirjev po uvedbi kriterijev glede novih zbirnih listin in nove strukture hrambe.

TABELA 1: PRAVILA GLEDE PRIMERNOSTI ZA RAZLIČNE OBLIKE VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Zbiren / posamičen	Prinosniški / imenski	Nova zbirna listina / klasična zbirna listina / nova struktura hrambe	Ali je skupni shranjevalec mednarodna centralna depotna družba*?	Primeren?
Zbiren	Prinosniški	Nova zbirna listina	Da	Da
			Ne	Ne
Zbiren	Prinosniški	Klasična zbirna listina	/	Ne, ampak bodo tisti vrednostni papirji, ki so bili izdani pred 1. januarjem 2007, ostali primerni do zapadlosti, prav tako tudi povečanja obstoječih izdaj po 1. januarju 2007, kadar so kode ISIN zamenljive.
Zbiren	Imenski	Klasična zbirna listina	/	Obveznice, izdane v tej strukturi po 30. septembru 2010, niso več primerne.
Zbiren	Imenski	Nova struktura hrambe	Da	Da
Posamičen	Prinosniški	/	/	Obveznice, izdane v tej strukturi po 30. septembru 2010, niso več primerne. Posamične prinosniške listine, izdane do vključno 30. septembra 2010, ostanejo primerne do zapadlosti.

* Ali, kjer bi to prišlo v poštev, v pozitivno ocenjeni centralno depotni družbi.